

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

วิทยานิพนธ์
ของ
อนงค์นาฏ หลังสันเทียะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

วิทยานิพนธ์

ของ

อนงค์นาฏ หลังสันเทียะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF ENGLISH PRONUNCIATION SKILLS AND VOCABULARY MEMORIZATION OF PRIMARY SCHOOL STUDENTS WITH LEARNING DISABILITIES IN READING USING THE LOCI METHOD, MULTIMEDIA, AND PEER-ASSISTED LEARNING

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

BY

ANONGNAT LANGSANTEAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Research of Curriculum and Instruction
at Sakon Nakhon Rajabhat University
May 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ อนงค์นาฏ หลังสันเทียะ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ)

..... กรรมการสอบและประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์)

..... กรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย) แต่งตั้งเพิ่มเติม

..... กรรมการสอบและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์)

..... กรรมการสอบ
(ว่าที่ ร้อยตรี ดร.นิพนธ์ บรรพสาร) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ให้ความรู้เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ดร.พัทธนันท์ ชมภูนุช อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาตาวี ไชยมาตย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นายพิทักษ์ชาติ สุวรรณไตรย์ ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร นางสายสุนีย์ กลางประพันธ์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์” และนายทแกล้ว แกล้วกล้า อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาพิจารณาความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณ นายณัฐพัชร ป้อมหิน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านและรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองยาง ที่ให้โอกาสและให้คำปรึกษา ขอบคุณคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

อนงค์นาฏ หลังสันเทียะ

สถาบันวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัย อนงค์นาฏ หลังสันเทียะ

กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์
ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์

ปริญญา ค.ม. (วิจัยหลักสูตรและการสอน)

สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปีที่พิมพ์ 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งสิ้น 13 คน ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งได้มาจากคัดกรองของครูประจำชั้น และแบบคัดกรองนักเรียนรายบุคคล จากระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ ค่าทีชนิดกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t–test) และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ได้อย่างต่อเนื่อง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนพัฒนาการสูงขึ้นหลังการจัดกิจกรรมในทุกวงรอบ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 13.24 และมีนักเรียนที่มีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์สูงกว่าก่อนเรียนครบทั้ง 6 วงรอบ โดยนักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นในทุกวงรอบ คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.55)

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านออกเสียง
การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เทคนิคการจำเป็นภาพ สื่อประสม เพื่อนช่วยเพื่อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

TITLE Development of English Pronunciation Skills and Vocabulary Memorization of Primary School Students with Learning Disabilities in Reading Using the Loci Method, Multimedia, and Peer-Assisted Learning

AUTHOR Anongnat Langsanteai

ADVISORS Asst. Prof. Dr.Vijittra Vonganusith

Dr.Puntarika Noinon

DEGREE M.Ed. (Research of Curriculum and Instruction)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2026

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to examine the development of English pronunciation skills and vocabulary memorization of students with learning disabilities in reading at Prathomsuksa level through the use of the Loci Method combined with multimedia and peer-assisted learning, and 2) to investigate students' satisfaction with English learning after the action research process. The participants consisted of 13 students from Prathomsuksa 1 to 6 at Ban Nong Muen Than–Nong Yang School, under Roi Et Primary Educational Service Area Office 2, during the first semester of the 2025 academic year. The students were identified as having learning disabilities in reading through screening by classroom teachers and the school's student assistance system, and were selected using purposive sampling. The research instruments included six lesson plans, an English pronunciation and vocabulary test, and a satisfaction questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, Dependent Samples t-test, and relative gain scores.

The findings were as follows:

1. The implementation of English learning activities based on the Loci Method, integrated with multimedia materials and peer-assisted learning, effectively and continuously improved the English pronunciation skills and vocabulary memorization of students with reading-related learning disabilities. The results revealed that all 13 students (100%) demonstrated improvement in each instructional cycle following participation in the developed learning activities.

2. The analysis of students' developmental progress in English pronunciation skills and vocabulary memorization revealed a mean relative gain score of 13.24 percent. All students (100%) demonstrated higher post-test scores compared to pre-test scores across six instructional cycles, indicating clear individual learning progress.

3. The students reported the highest level of satisfaction toward English learning through the developed learning activities ($\bar{X}$ = 4.55).

Keywords: English Learning Activities, Pronunciation skill, English Vocabulary Memorization, Loci Method, Multimedia, Peer-Assisted Learning

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	คำถามของการวิจัย	8
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
	สมมติฐานของการวิจัย	8
	ความสำคัญของการวิจัย	9
	ขอบเขตของการวิจัย	9
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	11
	นิยามศัพท์เฉพาะ	13
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
	พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551	22
	แนวคิดการสร้างความเสมอภาค	22
	ความเสมอภาคทางการศึกษา	23
	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	24
	หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง	31
	โครงสร้างหลักสูตร	31
	คำอธิบายรายวิชา	32
	ตัวชี้วัด	33
	โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	33
	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	35
	ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	35
	จุดมุ่งหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	36
	ลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	37
	กระบวนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	38
	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	40

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 42
ความหมายของการอ่านและการอ่านออกเสียง 42
ความสำคัญของการอ่านออกเสียง 43
องค์ประกอบสำคัญของการอ่านออกเสียง 45
ปัญหาของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย 48
หลักทั่วไปในการอ่านออกเสียง 50
วิธีการสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 51
ขั้นตอนการสอนอ่าน 53
การวัดและประเมินผลการอ่าน 57
คำศัพท์ 60
ความหมายของคำศัพท์ 60
ประเภทของคำศัพท์ 61
การจัดประเภทของคำศัพท์ในงานวิจัย 62
แผนการจัดการเรียนรู้ 64
ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ 65
ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ 67
ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ 69
รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ 71
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 75
ขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้ 80
ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ 84
เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) 86
ความหมายเทคนิคการจำเป็นภาพ 86
กลไกลทางจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์ (Method of Loci) 87
ประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ 88

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

ประโยชน์ของ (Method of Loci) 89
สื่อประสม 91
ความหมายของสื่อประสม 91
ประเภทของสื่อประสม 92
การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน 94
การจัดระบบสื่อการเรียนการสอน 95
ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา 95
ภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ 97
ความหมายภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ 97
ประเภทภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ 97
ลักษณะผู้ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ 99
เพื่อนช่วยเพื่อน 100
ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน 100
แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน 101
รูปแบบและวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 102
หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน 103
หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 104
คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ 105
ความหมายของคะแนนพัฒนาการ 105
ความหมายของคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ 106
จุดมุ่งหมายในการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ 107
การเปรียบเทียบรูปแบบการวัดผลในการประเมินกระบวนการเรียนรู้ 108
การหาคุณภาพของเครื่องมือ 108
การวัดพัฒนาการ 111
การคำนวณคะแนนพัฒนาการ (Gain Scores) 115

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ความพึงพอใจ	116
	ความหมายของความพึงพอใจ	116
	แนวทางการวัดความพึงพอใจ	117
	การสร้างความพึงพอใจในการเรียน	118
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	122
	งานวิจัยในประเทศ	122
	งานวิจัยต่างประเทศ	124
3	วิธีดำเนินการวิจัย	127
	กลุ่มตัวอย่าง	127
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	128
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	152
	การวิเคราะห์ข้อมูล	168
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	169
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	173
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	173
	ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	173
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	174
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	217
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	217
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	217
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	218
	การวิเคราะห์ข้อมูล	227
	สรุปผล	228

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อภิปรายผล	232
ข้อเสนอแนะ	239
บรรณานุกรม	241
ภาคผนวก	263
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	265
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	275
ภาคผนวก ค ค่าคุณภาพเครื่องมือ	311
ประวัติย่อของผู้วิจัย	327

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ 18
2 สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด 29
3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง 31
4 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 33
5 การจัดประเภทคำศัพท์ในงานวิจัย 62
6 ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไข 129
7 แผนการจัดการเรียนรู้ 132
8 กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 136
9 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ 168
10 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ 172
11 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us 179
12 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables 184
13 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks 191
14 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects 196
15 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home 202
16 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members 208
17 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (วงรอบที่ 1-3) 213

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

18 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (วงรอบที่ 4-6) 214
19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนด้วยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวมและรายด้าน 215
20 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ 228
21 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 313
22 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 316
23 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 318
24 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 319

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

25 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 320

26 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 321

27 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Things at home ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 323

28 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Family members ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 325

29 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 326

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 กรอบแนวคิดของการวิจัย 12
2 กรอบแสดงลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 38
3 วงจรการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 41
4 การเปรียบเทียบรูปแบบการวัดผลในการประเมินกระบวนการเรียนรู้ 108
5 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ 116
6 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 1 162
7 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 2 163
8 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 3 164
9 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 4 165
10 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 5 166
11 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 6 167
12 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ 177
13 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการส่งเสริมด้วยสื่อประสมและเทคนิคการจำเป็นภาพ 178
14 การสอนเสริมและการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 180
15 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ 183
16 การส่งเสริมพัฒนาการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์แบบกลุ่มและเพื่อนช่วยเพื่อน 187
17 การส่งเสริมพัฒนาการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์โดยใช้คำชมเชยหรือคะแนนสะสม เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียน 187
18 การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม 192

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

19 การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อจริงและสื่อประสม 195
20 การสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ 197
21 การวางแนวทางการแก้ไขปัญหา 198
22 การส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่หลากหลายและน่าสนใจ 201
23 กิจกรรมฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ 203
24 กิจกรรมจำลองสถานการณ์ (role play) 204
25 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ 209
26 การจัดกิจกรรมสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลำดับเครือญาติและการสอนซ่อมเสริม 210
27 การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรง 210
28 ตัวอย่างใบกิจกรรมและแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ 211
29 การทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน 211
30 ตัวอย่างแบบบันทึกผลการเรียนหลังเรียน 211

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญมากที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ซึ่งในสังคมปัจจุบันนี้มีความเจริญก้าวหน้าและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีการศึกษา ประเทศไทยควรพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เข้ามามีบทบาทต่อชีวิตคนไทยในปัจจุบัน เพราะเป็นภาษาสากลที่มีการใช้เครื่องมือติดต่อสื่อสาร และการศึกษาค้นคว้าหาความรู้วิทยาการสมัยใหม่ต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุไว้ว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร การเรียนรู้ มีร่างกายพิการ และทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้หรือไม่มีผู้ดู แลหรือด้อยโอกาส รัฐต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักการและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2542)

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ระบุไว้ข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในหมวด 2 มาตรา 10 ให้จัดการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้นให้ตั้งแต่แรกเกิดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก การบริการ และความช่วยเหลือใดทางการศึกษา สำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ระบุไว้ข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมซึ่งเด็กในวัยเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ จะมีอาการขาดสมาธิ ไม่จดจ่อ เหม่อลอย รอคอยไม่ได้ (สมาธิสั้น: ADHD) ไม่สบตา ไม่พาที ไม่ชี้นิ้ว ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง (ออทิสติก) พัฒนาการช้า คิดอ่านช้า แก้ปัญหาช้า (สติปัญญาบกพร่อง: Slow Learners/Intellectual Disability, ID) อ่านเพี้ยน เขียนผิด คิดเลขผิดพลาด (มีปัญหาการเรียนรู้ หรือเด็ก LD) และอาการเหล่านี้ก่อให้เกิดผลลบต่อตนเองในด้านการเรียน การทำงาน การเข้าสังคม และการใช้ชีวิตโดยทั่วไป (ชาญวิทย์ พรนภดล, 2562) นอกจากนี้ เด็กกลุ่มนี้ยังหลุดจากระบบการศึกษาก่อนเวลาอันควร เนื่องจาก ขาดการได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม การประเมินผล และวัดผลที่ใช้แบบเดียวกับกับเด็กปกติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยกำหนดบทบาทหน้าที่และกลุ่มเป้าหมายที่รับบริการดังกล่าว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) และเปิดโอกาสให้เด็กที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้เข้าเรียนในโรงเรียนปกติและโรงเรียนที่มีรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนเฉพาะความพิการและการจัดการเรียนร่วมเข้าไปในระบบการศึกษาปกติ ให้ผู้เรียนได้เรียน และทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนปกติ

การอ่านมีความสำคัญในการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สาร เป็นความรู้ความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และความสามารถของความคิด (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542) ซึ่งทักษะการอ่านนั้นจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะการอ่านมีความสำคัญช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่ามีคุณค่าหลายประการ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2551) การอ่านคำในภาษาไทยจะเป็นการอ่านแจกลูกและสะกดคำ ซึ่งเป็นกระบวนการพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และเสียงตัวสะกดมาประสมเสียงกันทำให้สามารถออกเสียงคำต่าง ๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย ในทำนองเดียวกัน การพัฒนา 1 ใน 4 ทักษะ คือ

การอ่าน โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงในภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญและเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ เนื่องจากการอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัจจุบันเป็นยุคของข่าวสารข้อมูล การอ่านจึงมีความสำคัญมากขึ้นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างไรก็ตามนักวิชาการและนักวิชาการศึกษาไทย พบว่า มีเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษอยู่หลายเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย และมีเสียงจำนวนหนึ่งที่คล้ายกับเสียงภาษาไทย คนไทยจึงใช้เสียงภาษาไทยแทนเสียงภาษาอังกฤษซึ่งไม่ถูกต้อง การใช้เสียงภาษาไทยแทนคำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือบางครั้งความหมายของคำก็เปลี่ยนไปเลย (นูรมา บีรู, สายสุดา สุขแสง และฐานันท์ ตั้งรุจิกุล, 2567)

ภาษาอังกฤษเป็นปัญหาของประเทศไทย ที่ยังคงประสบปัญหาผู้เรียนขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ดังนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง เพื่อให้การรับรู้หรือสื่อสารข่าวสารได้ถูกต้อง จากความสำคัญดังกล่าว การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่การเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา จากการสังเกตในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 6 ห้องเรียน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 37 คน เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ 13 คน พบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ของนักเรียน คือ ไม่สามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ หรือไม่สามารถแปลความหมายคำศัพท์ให้เข้าใจได้ จากการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีการอ่านออกเสียง นักเรียนจะมีความวิตกกังวล มีอาการประหม่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น และมีผลคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่น้อยกว่าทักษะอื่น ซึ่งในสภาพแวดล้อมการศึกษาของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้มักเผชิญกับปัญหาในการปรับตัวเข้ากับรูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม เนื่องจากนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้อาจมีพฤติกรรมหุนหันพลันแล่น การขาดสมาธิ และปัญหาในการควบคุมตนเอง ซึ่งอาจทำให้นักเรียน ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ไม่สามารถเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษที่ต้องอาศัยการฝึกฝน และการจดจ่ออย่างต่อเนื่อง ผลที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ นักเรียนได้ฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนจะได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาทักษะการอ่านในรูปแบบที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของนักเรียน

จากสภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการทุกประเภทในโรงเรียนเรียนร่วม ยังไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากบุคลากรยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นของเด็กแต่ละคน (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2548) รวมทั้งจากการนิเทศติดตามผลการจัดโรงเรียนเรียนร่วม พบว่า โรงเรียนยังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ไม่เต็มรูปแบบ เช่น บุคลากรยังขาดความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วมกับนักเรียนพิเศษ การสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ด้านงบประมาณในการสนับสนุน ความไม่เข้าใจระหว่างบุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครอง การคัดแยกเด็กที่ถูกต้อง การขาดแคลนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกสำหรับเด็กพิเศษ เป็นต้น (ศริญญา หุนติราช และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม, 2567)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหาในชั้นเรียน โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่แก้ปัญหาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม โดยเฉพาะเด็กที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ครูสามารถนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยมีการแก้ไขปัญหาเป็นขั้นตอน เป็นรูปแบบการวิจัยที่ผู้วิจัยนำมาใช้ เพื่อช่วยในการพัฒนาทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น เนื่องจากมีการแก้ปัญหาหลายขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือกระทำจริง การสังเกตและการสะท้อนผลการปฏิบัติ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ปัญหาได้จริง ดังที่ สุวิมล ว่องวาณิช (2552) ได้กล่าวว่าการวิจัยปฏิบัติการเป็นการวิจัยของครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยที่ขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) นอกจากนี้ Kemmis & McTaggart (1988 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2551) ได้เสนอหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่สอดคล้องกันแต่ใช้คำที่แตกต่างกัน ซึ่งการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปโดยมีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 (Plan) วางแผนปฏิบัติงาน ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตามแผน (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้จะต้องมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observe) และขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการจำเป็นภาพ และสื่อประสม

นวัตกรรมที่ใช้ในการแก้ปัญหาพร้อมการอ้างอิงงานวิจัยที่สามารถแก้ปัญหานั้นได้ คือ การใช้เทคนิควิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยเฉพาะเทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci: MoL) ซึ่งเป็นเทคนิคการจำที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงกับความจำเดิม ได้แก่ สถานที่ ห้องต่าง ๆ แผนที่กับความจำใหม่ นอกจากนี้ (Kintsch, 1970) ได้อธิบายว่า วิธีการ Method of Loci เป็นวิธีการจดจำที่ใช้โดยผู้คนในสมัยกรีกโบราณ โดยเฉพาะนักพูดในที่สาธารณะ ซึ่งใช้วิธีนี้เพื่อพัฒนาความจำของตนในการกล่าวสุนทรพจน์ยาว ๆ ได้ ดังนั้น ศิลปะแห่งความจำจึงกลายเป็นส่วนสำคัญในการพูด โรงเรียนหลายแห่งในกรีกโบราณมีการสอนระบบความจำนี้ เช่น นักเรียนจะได้รับการฝึกให้จดจำสถานที่ต่าง ๆ ตามลำดับที่แม่นยำ นอกจากนี้ Ahour & Berenji (2015) สรุปว่า วิธีการ MoL เป็นเทคนิค mnemonic อีกแบบหนึ่งที่ช่วยในการจำคำศัพท์และการเรียกคืนคำศัพท์โดยการสร้างจินตนาการ เป็นที่รู้จักว่าเป็นเทคนิค “พระราชวังแห่งความจำ” (Memory Palace) เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนภาษา โดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่หรือกฎไวยากรณ์เข้ากับสถานที่เฉพาะในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย ซึ่งช่วยในการจดจำและเรียกคืนข้อมูลได้ง่ายขึ้น และสนุกยิ่งขึ้น โดยมีหลักการ ดังนี้ 1) เลือกเส้นทางหรือพื้นที่คุ้นเคย โดยการเลือกเส้นทางพื้นที่ที่คุ้นเคย เช่น เส้นทางการไปทำงานหรือห้องในบ้าน และจินตนาการว่าผู้เรียนกำลังเดินผ่านพื้นที่นั้น โดยระบุจุดต่าง ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตามทาง 2) เชื่อมโยงคำศัพท์เข้ากับสถานที่ สำหรับคำศัพท์หรือวลีใหม่แต่ละคำที่ต้องการเรียนรู้ ให้สร้างภาพหรือเหตุการณ์ที่ชัดเจนและน่าจดจำ จากนั้นนำภาพนั้นไปวางไว้ตำแหน่งที่ผู้เรียนเลือกไว้ตามเส้นทาง และ 3) เดินผ่านจินตนาการเพื่อเรียกคืนข้อมูล โดยที่ผู้เรียนต้องการเรียกคืนคำศัพท์หรือกฎไวยากรณ์ ให้เดินผ่านเส้นทางในจินตนาการอีกครั้ง ภาพหรือเหตุการณ์ที่ผู้เรียนวางไว้ในแต่ละจุดจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนนึกถึงคำศัพท์หรือกฎที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น เพื่อจดจำภาษา สเปนว่า “mesa (เม-ซา)” (โต๊ะ) ให้จินตนาการถึงโต๊ะในห้องครัวของผู้เรียนที่มักนั่งทานข้าว หรือจำคำศัพท์จากสูตรการทำขนมปังกล้วย โดยที่ผู้เรียนจินตนาการว่าเวลาเดินเข้าไปในห้องนั่งเล่นที่บ้าน ผู้เรียนได้วาง banana ไว้ที่ประตู และวาง sugar ไว้ที่โซฟา และ milk วางไว้ที่เก้าอี้ แล้วให้ผู้เรียนจินตนาการว่าได้เข้าไปห้องนั่งเล่นอีกครั้งหนึ่ง และจำคำศัพท์ที่เรียงตามสถานที่ที่วางไว้

สำหรับวิธีการ MoL นี้ เป็นกลวิธีที่นำไปใช้และประสบผลสำเร็จในระดับนานาชาติ โดยใช้ร่วมกับ VR (Virtual Reality: ความเป็นเสมือนจริง) ที่คอมพิวเตอร์จำลองสภาพแวดล้อมเสมือนขึ้น โดยผู้ใช้สามารถมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสภาวะจำลองนี้ได้ Huttner, Qian, & Susanne (2019) ได้ทดลองกับผู้เรียน จำนวน 60 คน อายุตั้งแต่ 17 ปี จนถึง 32 ปีที่ลงเรียนการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาเยอรมัน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ผู้เรียนต้องจำคำศัพท์ 11 คำ

จำนวน 5 รายการ กลุ่มแรก เรียนจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ที่มีเทมเพลตที่ยังไม่ได้ใส่เนื้อหาลงไป ซึ่งเป็น “พระราชวังแห่งความจำ” (Memory Palace) ส่วนกลุ่มที่สอง เรียนจากคอมพิวเตอร์ที่ใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือน (VR) ผลการวิจัยพบว่า จากคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และจากการประเมินตนเอง กลุ่มที่เรียนจาก VR มีคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากหน้าจอคอมพิวเตอร์ประมาณ 5 ถึง 7 เปอร์เซนต์ เนื่องจากผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงในการวางสิ่งของเดินรอบห้อง VR และมีเสียงจากการปฏิบัติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ McCabe (2015) ที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจดจำของบุคคล ซึ่งเนื้อหาจะเป็นการเรียนรู้วิธีการใช้ MoL ในสัปดาห์แรกของการเรียนวิธีการนี้ วิธีการนี้ยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาความจำของนักศึกษาที่ใช้สถานที่ในแคมปัสที่เรียน เพื่อจำรายการเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด ทำให้จำคำศัพท์ได้มากขึ้น โดยใช้สถานที่ในแคมปัสที่เรียน เพื่อจำรายการเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด และนำวิธีการ MoL ไปใช้ในชีวิตประจำวันซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการนี้ช่วยให้จำคำศัพท์ได้นาน สำหรับการวิจัยของ Belleville, Mellah, Boller, & Ouellet (2023) เกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการเป็นอัลไซเมอร์ในระดับอ่อน จำนวน 40 คน ได้รับการฝึกฝนวิธีการนี้จำนวน 6 ชั่วโมง และผลจากการสเกนสมอง พบว่า มีประโยชน์ในการช่วยความจำ อย่างไรก็ตามเทคนิคนี้อาจมีผลแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruchkin, Wallonius, Odekvist, Kim, & Isaksson (2024) ที่ศึกษาผู้เรียนอายุ 9-17 ปี ซึ่งต้องจำรูปภาพเป็นเรื่องราว ในเวลา 5 ครั้ง จากสัปดาห์แรกถึงสัปดาห์ที่สี่ พบว่า วิธีการ MoLช่วยให้ผู้เรียนที่เป็นโรคสมาธิสั้น (ADHD: Attention deficit hyperactivity disorder) สามารถจำข้อมูลได้เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามวิธีการนี้ยังไม่มีการนำมาใช้ในการพัฒนาความจำของนักเรียนที่บกพร่องในการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาของประเทศไทย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะค้นหาคำตอบว่าเทคนิควิธีการนี้จะช่วยนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ได้หรือไม่

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจในการใช้สื่อประสมที่หลากหลาย เช่น ใบงาน ใบความรู้ บัตรภาพ บัตรคำ สื่อจริง ภาพนิ่ง แผนที่ คลิปวีดิโอ PowerPoint และอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นและสืบค้นจากสื่ออินเตอร์เน็ตต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วัสดุที่หาง่ายและทันสมัย ส่งผลให้นักเรียนมีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านเรียนรู้ได้ดีขึ้น ในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและปราศจากแรงกดดัน นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ช่วยลดความโดดเดี่ยวและเสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกในกลุ่มเพื่อน การนำเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับ

สื่อประสมนี้ไปใช้โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ส่งผลให้ระบบการศึกษามีความครอบคลุม และเสมอภาคมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นความสำคัญของนวัตกรรมที่เป็นสื่อประสมที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในเรื่องที่เรียนหรือทำให้นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ได้เร็วขึ้น เช่น ชุดการเรียน บทเรียนสำเร็จรูปแบบสื่อประสม เกม ชุดการฝึก การ์ตูน นิทาน เอกสารประกอบการเรียนรู้ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2553) ซึ่งสื่อประสมเป็นสื่อการเรียนที่จัดขึ้น เพื่อให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ จากการเล่นโดยมีกฎเกณฑ์หรือกติกาจะเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อมโดยเป็นการเล่นที่ไม่มุ่งเน้นเฉพาะเกมบัตรภาพ แต่เป็นเกมหลายรูปแบบที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่ ด้านภาษา คณิตศาสตร์ เหตุผล มิติสัมพันธ์ ประสาทสัมผัสการรับรู้ และการจำ ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ และแผนการจัดการเรียนรู้อันจะช่วยให้เด็กได้ทำงานอย่างเป็นระบบและการอยู่ร่วมกับเพื่อนในสังคมอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สรสิช ป่านคำ, อำนาจ จันทร์แป้น และศรีทัย สุขยศศรี (2566) ได้ทำการวิจัยโดยการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการจำพยัญชนะไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีความพิการซ้อนและมีความบกพร่องอย่างอื่นร่วมด้วย เช่น ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องในการสื่อสารและการใช้ภาษา ความบกพร่องทางการมองเห็นความบกพร่องทางการได้ยิน ความผิดปกติในการรับรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ฯลฯ ด้วยกิจกรรมที่ใช้เป็นรูปภาพเกมและวิดีทัศน์นำเสนอเรื่องเล่า รวมทั้งการได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมมากที่สุดและผู้เรียนมีทักษะการจำพยัญชนะไทยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมากจากก่อนการใช้ เท่ากับร้อยละ 45 และหลังการใช้ชุดกิจกรรม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 90 เนื่องจากกิจกรรมที่ใช้ช่วยให้ผู้เรียนได้มองเห็นรูปภาพ และตัวพยัญชนะไทย ในการเล่นเกม สามารถสร้างจินตภาพขึ้นในความทรงจำและจดจำได้ดี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งการวิจัยจะทำให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ได้ฝึกปฏิบัติสมาธิควบคู่ไปกับส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอนสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนได้มี

ส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น เกิดความสนุกสนาน และได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและจำคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองอยู่เสมอก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วย มีพัฒนาการสูงขึ้นหรือไม่อย่างไร

2. ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน อยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน มีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการเรียน อยู่ในระดับดีขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นได้

2. ได้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่สนใจในการนำไปการพัฒนาและปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน รวมทั้งสิ้น 13 คน ซึ่งได้มาจากคัดกรองของครูประจำชั้นและแบบคัดกรองนักเรียนรายบุคคลจากระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งเป็น

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน
2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน
3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน
4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน

6) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

2.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้คำศัพท์ที่กำหนดจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 2,155 คำ ที่ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามขั้นตอน ดังนี้ 1) จัดประเภทของคำศัพท์ในแต่ละระดับชั้น 2) คัดเลือกคำศัพท์เฉพาะคำศัพท์ที่ปรากฏในชีวิตประจำวันของนักเรียน และ 3) คำศัพท์ที่ได้นำไปทดสอบให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นอ่าน ถ้าคำศัพท์ใดที่นักเรียนในชั้นนั้นอ่านได้จะไม่จัดเข้าในแผนการจัดการเรียนรู้ ถ้าคำศัพท์ในหมวดใดนักเรียนอ่านได้ไม่เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดก็จะจัดเข้าเป็นคำศัพท์ที่ต้องสอนให้กับทุกระดับชั้น ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ได้ ดังนี้

1) Animals around us จำนวน 42 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 21 คำ

2) Fruits and vegetables จำนวน 39 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 21 คำ

3) Favorite food & drinks จำนวน 44 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 26 คำ

4) Classroom objects จำนวน 41 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 30 คำ

5) Things at home จำนวน 35 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 33 คำ

6) Family members จำนวน 24 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 17 คำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

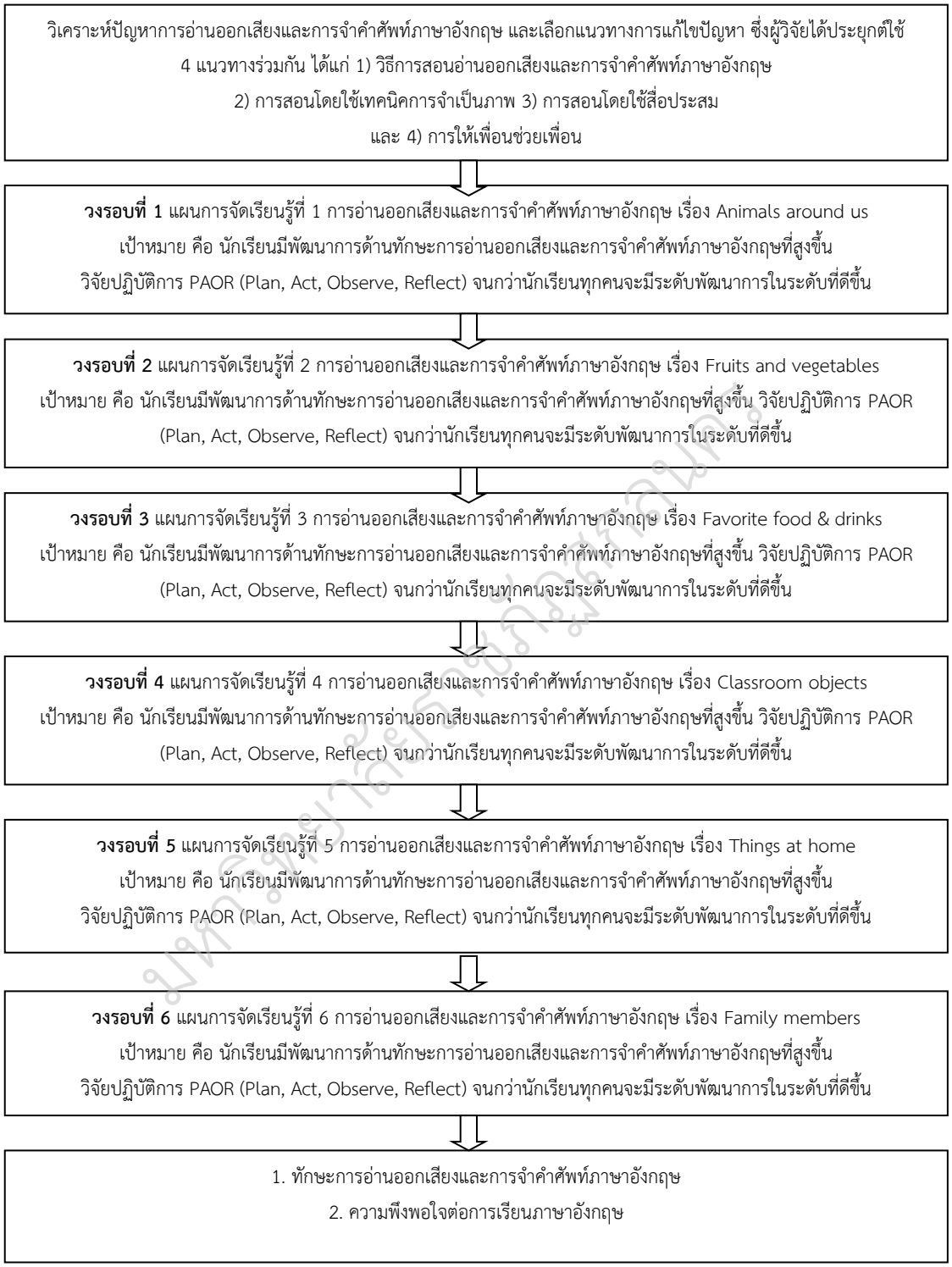
4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทดลองใช้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเฉพาะที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย โดยมีลักษณะการดำเนินการวิจัยที่ยืดหยุ่นทั้งในด้านวิธีการ กิจกรรม หรือระยะเวลาในการแก้ปัญหา การวิจัยปฏิบัติการในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กระบวนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนแบ่งเป็น 6 วงรอบ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 วงรอบ ได้แก่ วงรอบที่ 1 เรื่อง Animals around us วงรอบที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables วงรอบที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks วงรอบที่ 4 เรื่อง Classroom objects วงรอบที่ 5 เรื่อง Things at home และวงรอบที่ 6 เรื่อง Family members โดยในแต่ละวงรอบมีการดำเนินการเป็นวงจรปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตามแผน (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้จะมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติ (Observe) และขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) หมายถึง กระบวนการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเฉพาะที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย โดยมีลักษณะการดำเนินการวิจัยที่ยืดหยุ่นทั้งในด้านวิธีการ กิจกรรม หรือระยะเวลาในการแก้ปัญหา การวิจัยปฏิบัติการในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนแบ่งเป็น 6 วงรอบ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members โดยในแต่ละวงรอบหรือแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีการดำเนินการเป็นวงจรปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้ ซึ่งมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observe) และขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflect)

2. เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) หมายถึง เทคนิคการจำที่ใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยอาศัยหลักการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ในหน่วยความจำของผู้เรียน เช่น การเชื่อมโยงคำศัพท์กับภาพของสัตว์ สิ่งของ หรือสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องภายในบ้าน แผนผัง แผนที่ หรือบริบทเชิงพื้นที่ที่ผู้เรียนคุ้นเคย เพื่อกระตุ้นการจดจำและการดึงข้อมูลกลับมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น และจดจำได้นานยิ่งขึ้น

3. สื่อประสม หมายถึง สื่อการสอนเสริมหรือกิจกรรมในรูปแบบที่หลากหลาย โดยออกแบบ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์ โดยมีรูปแบบการเล่นที่ง่ายและเหมาะสมกับวัย สามารถเล่นได้ทั้งแบบเดี่ยวและกลุ่ม สื่อประสมเหล่านี้ช่วยกระตุ้นพัฒนาการด้านสติปัญญา อารมณ์ และการเข้าสังคมผ่านการเล่นอย่างสนุกสนานและสร้างสรรค์ เหมาะสำหรับการเรียนรู้ในเด็กและผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เช่น ในงานวิจัยผู้วิจัยได้จัดทำสื่อประสมขึ้น เช่น ใบงาน ใบความรู้ บัตรภาพ บัตรคำ สื่อจริง ภาพนิ่ง แผนที่ คลิปวีดิโอ และ PowerPoint ที่นำมาใช้ร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น

4. เพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูงกว่าทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง ช่วยเหลือ สนับสนุน และแนะนำผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละกิจกรรม โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ออกเป็น 2 กลุ่มแบบคละชั้น และกำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันภายใต้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งจะมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 ที่มีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน ตามที่ผู้วิจัยกำหนด

5. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนมีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านได้เรียนรู้คำศัพท์ผ่านเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ PWP (ย่อมาจาก Pre-While-Post) เป็นแนวทางในการฝึกทักษะการอ่าน (Reading) และการจำคำศัพท์ (Memory) โดยแบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 Pre-Reading (ก่อนเรียน) เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เพื่อสร้างความสนใจและกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น ซักถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน แนะนำคำศัพท์ใหม่ที่จำเป็นต่อการเข้าใจเนื้อเรื่องเปิดภาพหรือวีดีโอสั้น ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจ เดาความหมายจากชื่อเรื่องหรือภาพประกอบ และการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง

ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้น จากนั้นครูเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันภายใต้หมวดหมู่คำศัพท์ และเรื่องที่สอนโดยที่มีสมาชิกในกลุ่มและพี่เลี้ยงประจำกลุ่มทำหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อน

5.2 While-Reading (ระหว่างเรียน) เป็นการให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่กำหนด แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1

1) ครูนำเสนอคำศัพท์โดยการเลือกใช้สื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เช่น ใบงาน ใบความรู้ บัตรภาพ บัตรคำ สื่อจริง ภาพนิ่ง แผนที่ คลิปวีดิโอ และ PowerPoint

2) ครูทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดพร้อมให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏให้ถูกต้อง

3) ครูใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมโดยให้นักเรียนจิตนาการนึกภาพของหมวดหมู่คำศัพท์ที่เรียนในเรื่องนั้น ๆ ที่สามารถมองเห็นได้อย่างละเอียดจากนั้นให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้รายละเอียดว่าพบเห็นอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนจิตนาการถึงคำศัพท์ที่กำหนดในแต่ละแผนการเรียนรู้ ครูแจกบัตรคำและบัตรภาพให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนนำไปวางอยู่ทั่วสถานที่ในห้องเรียนหรือสถานที่นอกห้องเรียนที่ครูใช้สอน ซึ่งการทำกิจกรรมนี้จะช่วยเตือนนักเรียนนึกถึงบัตรภาพที่ตัวเองนำไปวางไว้ ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนวาดภาพสิ่งที่นักเรียนนำไปวางไว้ลงในกระดาษ พร้อมเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับ

1) ครูแจกกระดาษให้นักเรียนเปล่าให้นักเรียนเป็นรายบุคคล จากนั้นให้นักเรียนวาดภาพสิ่งที่นักเรียนนำไปวางไว้ลงในกระดาษ พร้อมเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับ

2) ครูให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันระดมความคิดและเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่นักเรียนวาด โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มที่ผู้วิจัยกำหนดคอยช่วยเหลือพร้อมกับบอกใบ้คำศัพท์ให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนช่วยกันจินตนาการเดินผ่านจุดที่นักเรียนวางบัตรคำศัพท์และบัตรภาพ จากนั้นครูอ่านเสียงคำศัพท์และให้นักเรียนอ่านตาม พร้อมบอกความหมายให้ถูกต้อง

5.3 Post-Reading (หลังเรียน) เป็นการทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียน เช่น สรุปคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยครูอธิบายเพิ่มเติม

6. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามขั้นตอน ดังนี้ 1) จัดประเภทของคำศัพท์ในแต่ละละดับชั้น 2) คัดเลือกคำศัพท์เฉพาะคำศัพท์ที่ปรากฏในชีวิตประจำวันของนักเรียน และ 3) คำศัพท์ที่ได้นำไปทดสอบให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นอ่าน ถ้าคำศัพท์ใดที่นักเรียนในชั้นนั้นอ่านได้ จะไม่จัดเข้าในแผนการเรียนรู้ ถ้าคำศัพท์ในหมวดใดนักเรียนอ่านได้ไม่เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดก็จะจัดเข้าเป็นคำศัพท์ที่ต้องสอนให้กับทุกระดับชั้น ในการคัดเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้แผนปฐมนิเทศจำนวน 1 แผน โดยใช้คำศัพท์รวมทั้ง 6 แผนการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการคัดเลือกคำศัพท์ และทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ หลักการอ่านออกเสียง การเน้นเสียงเสียงหนักเสียงเบา การสะกดคำศัพท์ และการรู้ความหมายคำศัพท์ที่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงได้ โดยกำหนดคำศัพท์ในการออกเสียง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us จำนวน 42 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 21 คำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables จำนวน 39 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 21 คำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks จำนวน 44 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 26 คำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects จำนวน 41 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 30 คำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home จำนวน 35 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 33 คำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members จำนวน 24 คำ คัดเลือกคำศัพท์คงเหลือ 17 คำ

7. ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยคัดเลือกตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถสะกดคำศัพท์ บอกความหมายของคำศัพท์ และเข้าใจการใช้คำศัพท์ในบริบทของประโยคภาษาอังกฤษได้ โดยเป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ด้วยคำศัพท์ที่ผ่านกระบวนการคัดเลือกตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนด การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ไว้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักการอ่านออกเสียง (Pronunciation) หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และเสียงผสมของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง 2) การเน้นเสียงหนัก-เบา (Word Stress) หมายถึง ความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์โดยมีการเน้นเสียงในพยางค์ที่ถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษ 3) การสะกดคำศัพท์ (Spelling) หมายถึง ความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามรูปคำ 4) ความหมายของคำศัพท์ (Meaning) หมายถึง ความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ และเข้าใจการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งนี้ การประเมินทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ดำเนินการโดยให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดเป็นรายบุคคล และประเมินตามเกณฑ์ทั้ง 4 ด้าน เพื่อสะท้อนระดับความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้

8. การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในการจดจำความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม โดยเฉพาะคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยหลังเรียนผู้เรียนสามารถจดจดคำศัพท์นั้นเป็นภาพหรือความหมายตามความสามารถของตัวบุคคล และสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคได้อย่างถูกต้อง ภายหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำศัพท์พื้นฐานที่คัดเลือกจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

9. พัฒนาการ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าที่ดีขึ้นของความสามารถด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งพิจารณาจากผลคะแนนแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียนว่านักเรียนมีพัฒนาการในระดับที่สูงขึ้นหรือไม่

10. คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ หมายถึง การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์หลังเรียนกับคะแนนก่อนการวัดทักษะซึ่งมีความเชื่อมั่นดีกว่าการใช้คะแนน จากแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์หลังเรียนเพียงอย่างเดียว และยังช่วยสะท้อนถึงความมุ่งมั่น ความเอาใจใส่ ความก้าวหน้าในความสามารถที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนได้อย่างดี โดยใช้สูตรการคำนวณคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ดังนี้

$$G = \frac{(Y-X)\ 100\ \%}{F-X}$$

เมื่อ G คือ คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (relative growth score)

X คือ คะแนนก่อนเรียน (pre test score)

Y คือ คะแนนหลังเรียน (post test score)

F คือ คะแนนเต็ม (full score)

โดยมีเกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (%)	ระดับพัฒนาการ
76-100	สูงมาก
51-75	สูง
26-50	กลาง
0-25	ต้น

11. ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับของ Likert

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551
    1.1 แนวคิดการสร้างความเสมอภาค
    1.2 ความเสมอภาคทางการศึกษา
2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
    2.1 วิสัยทัศน์
    2.2 หลักการ
    2.3 จุดมุ่งหมาย
    2.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
    2.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
    2.6 มาตรฐานการเรียนรู้
    2.7 ตัวชี้วัด
    2.8 คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
    2.9 สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง
    3.1 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง
    3.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
    3.3 ตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
    3.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
    4.1 ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)
    4.2 จุดมุ่งหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
    4.3 ลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
    4.4 กระบวนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
    4.5 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
5. การอ่านออกเสียง
    5.1 ความหมายของการอ่านและการอ่านออกเสียง
    5.2 ความสำคัญของการอ่านออกเสียง
    5.3 องค์ประกอบสำคัญของการอ่านออกเสียง
    5.4 ปัญหาของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย
    5.5 หลักทั่วไปในการอ่านออกเสียง
    5.6 วิธีการสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
    5.7 ประโยชน์ของการอ่าน
    5.8 ขั้นตอนการสอนอ่าน
    5.9 การวัดผลประเมินผลการออกเสียง
6. คำศัพท์
    6.1 ความหมายของคำศัพท์
    6.2 ประเภทของคำศัพท์
    6.3 การจัดประเภทของคำศัพท์ในงานวิจัย
7. แผนการจัดการเรียนรู้
    7.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
    7.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
    7.3 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้
    7.4 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
    7.5 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
    7.6 ขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้
    7.7 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้
8. เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci)
    8.1 ความหมายเทคนิคการจำเป็นภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

8.2 กลไกทางจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์ของ Method of Loci

8.3 ประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ

8.4 ประโยชน์ของ Method of Loci

9. สื่อประสม

9.1 ความหมายของสื่อประสม

9.2 ประเภทของสื่อประสม

9.3 การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

9.4 การจัดระบบสื่อการเรียนการสอน

9.5 ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา

10. ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

10.1 ความหมายภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

10.2 ประเภทของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

10.3 ลักษณะผู้ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

11. เพื่อนช่วยเพื่อน

11.1 ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน

11.2 แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน

11.3 รูปแบบและวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

11.4 หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

11.5 หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

12. คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

12.1 ความหมายคะแนนพัฒนาการ

12.2 ความหมายของคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

12.3 จุดมุ่งหมายในการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

12.4 การเปรียบเทียบรูปแบบการวัดผลในการประเมินกระบวนการเรียนรู้

13. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

13.1 การวัดพัฒนาการ

13.2 การคำนวณคะแนนพัฒนาการ (Gain Scores)

14. ความพึงพอใจ

14.1 ความหมายของความพึงพอใจ

14.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

14.3 แนวทางการวัดความพึงพอใจ

14.4 การสร้างความพึงพอใจในการเรียน

15. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

15.1 งานวิจัยในประเทศ

15.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551

เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิทางการศึกษา พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 จึงมีผลบังคับให้สถานศึกษาทุกภาคส่วนจัดเตรียมกลไกสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยครอบคลุมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การให้บริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสื่อการสอนและความช่วยเหลือในมิติต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้คนพิการสามารถเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากระบบการศึกษาได้อย่างสูงสุด

เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง นวัตกรรม อุปกรณ์ ตลอดจนระบบฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ หรือรูปแบบการบริการที่จัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ หรือได้รับการปรับเปลี่ยนหน้าที่การใช้งานให้สอดรับกับความต้องการจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคลของผู้พิการ โดยมีหมุดหมายสำคัญในการเสริมสร้าง ธำรงรักษา และพัฒนาสมรรถนะ ซึ่งช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นสามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศ การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในวิถีชีวิตประจำวัน อันนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง และการดำรงชีวิตอย่างเป็นอิสระ

การเรียนร่วม หมายถึง การบริหารจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลพิการสามารถเข้าศึกษาต่อในระบบการศึกษาภาคปกติได้ในทุกระดับและหลากหลายมิติ ตลอดจนครอบคลุมถึงการออกแบบระบบการจัดการเรียนการสอนที่เปี่ยมด้วยความยืดหยุ่น เพื่อรองรับและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยไม่มีการแบ่งแยก ซึ่งรวมถึงผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้วยเช่นกัน (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551, มาตรา 19)

1. แนวคิดการสร้างความเสมอภาค

แนวคิดการสร้างความเสมอภาคในระดับปฏิบัติการในชั้นเรียน หรือการสร้างห้องเรียนเสมอภาค (Equitable Classroom) เป็นแนวคิดในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่เริ่มต้นจากจุดปฏิบัติการในห้องเรียนก่อนเป็นลำดับแรก โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่แตกต่างได้รับความสนใจ ไม่ถูกละเลยและสร้างตัวตนในห้องเรียนได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและสามารถพัฒนาตนเองตามศักยภาพที่แท้จริง ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับ

ความสนใจในประเทศต่าง ๆ ที่มีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์แต่สำหรับในประเทศไทยแนวคิดนี้ยังไม่แพร่หลายมากนัก และยังไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร ทั้งนี้ในห้องเรียนเสมอภาคนั้น นักเรียนทุกคนจะสามารถเข้าถึงหลักสูตรที่เหมาะสมเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่เข้มข้น ท้าทาย มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับครู และปฏิสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกันระหว่างนักเรียน ซึ่งได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าจากครูและเพื่อนร่วมชั้น รวมถึงสามารถนำเสนอผลการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างหลากหลาย ดังนั้น ครูซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในระดับชั้นเรียน จึงควรมีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถทางปัญญาของนักเรียน รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลสามารถปรับหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสม รวมทั้งสามารถสร้างการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนได้อย่างเสมอภาค ซึ่งจะเป็นการลดช่องว่างในชั้นเรียนและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมกันได้โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้หลังห้อง (สราวุธ ชัยยอง, 2563)

2. ความเสมอภาคทางการศึกษา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม นอกจากนี้การศึกษายังถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญ และมีผลต่อความเหลื่อมล้ำในสังคม เช่นเดียวกับความแตกต่างด้านรายได้และทรัพย์สินของประชาชนที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (รัชวดี แสงมหะหมัด, 2560) จากความสำคัญของการศึกษาในด้านที่มีผลต่อความเหลื่อมล้ำ จึงทำให้รัฐต้องกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ทั้งนี้นโยบายด้านการศึกษาหนึ่งที่มักถูกนำมาใช้ในหลาย ๆ ประเทศ นั่นคือการจัดศึกษาแบบให้เปล่า โดยการจัดการศึกษาแบบให้เปล่านั้นสามารถสร้างโอกาสทางการศึกษาและสร้างโอกาสในความเท่าเทียมให้กับเด็กในสังคมได้เนื่องจากการจัดการศึกษาแบบให้เปล่าสามารถช่วยให้เด็กทุกคนเข้าถึงการศึกษาได้ โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แต่อย่างไรก็ตามการได้รับโอกาสทางการศึกษาก็ไม่ได้หมายความว่าเด็กทุกคนจะได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

ดังนั้น ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาถือเป็นหนึ่งในความท้าทายเชิงโครงสร้างที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งสะท้อนให้เห็นทั้งในมิติของการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และมิติเชิงคุณภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน เมื่อพิจารณาผ่านกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความเท่าเทียม (Equality) ความเสมอภาค (Equity) และความเป็นธรรมในสังคม (Social Justice) พบว่า แม้คำเหล่านี้จะมีความเกี่ยวเนื่องกัน แต่ในบริบทของประเทศไทยกลับมีการให้ความหมาย และนำไปประยุกต์ใช้ในมุมมองที่แตกต่างกัน โดยความเท่าเทียมมุ่งเน้นการปฏิบัติต่อบุคคลทุกคนด้วยมาตรฐานเดียวกันโดยละเลยความแตกต่างระหว่างบุคคล ในขณะที่ความ

เสมอภาคในทางกฎหมายและการศึกษาไม่ได้หมายถึงการปฏิบัติที่เหมือนกันทุกประการ แต่เป็นการพิจารณาบนพื้นฐานของบริบทจำเพาะ เนื่องจากข้อเท็จจริง ตัวบุคคล หรือกลุ่มบุคคลย่อมมีอัตลักษณ์และข้อจำกัดที่แตกต่างกัน การขับเคลื่อนความเสมอภาคจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความจำเพาะของแต่ละกรณีมากกว่าการจัดสรรในรูปแบบเดียวกันทั้งหมด

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การดำเนินการขับเคลื่อนในเชิงนโยบายและการจัดสรรทรัพยากรเพียงอย่างเดียว อาจจะยังไม่สามารถสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาที่แท้จริงให้เกิดขึ้นได้ การขับเคลื่อนให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษาโดยเริ่มจากจุดปฏิบัติการเล็ก ๆ ในชั้นเรียนซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างความเสมอภาคจากระดับปฏิบัติการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบในอนาคตจึงเป็นแนวคิดที่เริ่มเข้ามามีบทบาทเพื่อช่วยเสริมการดำเนินการในเชิงนโยบาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดให้มีกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งหมด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และศักยภาพในการคิดและการทำงาน อย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาจัดเป็นสาระการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิสัยทัศน์ที่สำคัญ ดังนี้

สำหรับทิศทางและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดหมุดหมายในการหล่อหลอมและยกระดับผู้เรียนทุกคนในฐานะกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ ให้เติบโตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และมีความสมดุลอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติทางกายภาพ องค์ความรู้ และหลักจริยธรรม ตลอดจนมีความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ของการเป็นพลเมืองที่ดีทั้งในระดับชาติและระดับสากล พร้อมทั้งมีความยึดมั่นในระบอบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข นอกจากนี้ หลักสูตรดังกล่าวยังมุ่งเน้นการปลูกฝังชุดความรู้ ทักษะขั้นพื้นฐาน และทัศนคติเชิงบวกที่เอื้อประโยชน์ต่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การประกอบอาชีพ และการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บนฐานคิดสำคัญที่เชื่อมั่นว่ามนุษย์ทุกคนล้วนมีศักยภาพในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มขีดความสามารถ

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษา เพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญามีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนที่สำคัญดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้นั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

4.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญ ดังนี้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2) ซื่อสัตย์สุจริต
3) มีวินัย
4) ใฝ่เรียนรู้
5) อยู่อย่างพอเพียง
6) มุ่งมั่นในการทำงาน
7) รักความเป็นไทย
8) มีจิตสาธารณะ

6. มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีมาตรฐานการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1) ภาษาไทย
2) คณิตศาสตร์
3) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
4) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5) สุขศึกษาและพลศึกษา
6) ศิลปะ
7) การงานอาชีพ
8) ภาษาต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ พึงปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ยังเป็นกลไกสำคัญ ในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาทั้งระบบ เพราะมาตรฐานการเรียนรู้จะสะท้อนให้ทราบว่าต้องการอะไร จะสอนอย่างไร และประเมินอย่างไร รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมถึงการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และการทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบเพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด

7. ตัวชี้วัด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

7.1 ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3)

7.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4–6)

8. คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน การบอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

2) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูล

เกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

3) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4) พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะกับวัย

5) บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6) บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7) ฟัง พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8) ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดี่ยว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

9. สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้ระบุสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไว้ดังตาราง 2

ตาราง 2 สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	
ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง
	2. ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 2 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	
ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำ และ กลุ่มคำที่ฟัง
	4. ตอบคำถามจากการฟังเรื่อง ใกล้ตัว
ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษา ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ	1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
	2. ใช้คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
	3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง
	4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง
ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	
ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
	2. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม ที่เหมาะกับวัย
ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษา และวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวิไลลักษณ์

ตาราง 2 (ต่อ)

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	
ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตนอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)	
ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง

โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยางได้กำหนดหลักสูตรสถานศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตาราง 3 (โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง, 2568)

1. โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง

ตาราง 3 โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	80	80	80	120	120	120
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้/กิจกรรม	เวลาเรียน					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
กลุ่มสาระการเรียนรู้						
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40
ศิลปะ	40	40	40	80	80	80
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	40	40	40
ภาษาต่างประเทศ	120	120	120	80	80	80
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
สาระเพิ่มเติม	-	-	-	-	-	-
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	80	80	80	40	40	40
ภาษาไทย	-	-	-	40	40	40
เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-	-
คณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-
รวม	**1,040**	**1,040**	**1,040**	**1,040**	**1,040**	**1,040**

2. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านศรีเมืองได้กำหนดคำอธิบายรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ11101 ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ ดังนี้ (โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง, 2568)

ปฏิบัติตาม คำสั่งง่าย ๆ ที่ฟังตัวอักษรและเสียง และสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านภาพตรงตามความหมายของคำ และกลุ่มคำที่ฟังเรื่องใกล้ตัวคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟังคำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟังความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟังการขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย การระบุตัวอักษรและเสียงอักษรของภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และภาษาไทย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน การใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว โดยการปฏิบัติตามระบุ อ่านออกเสียง เลือกภาพ ตอบคำถาม พูดโต้ตอบ ใช้บอก พูดขอ ให้ข้อมูล ทำท่าประกอบเข้าร่วม ฟัง/พูด เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เกิดสมรรถนะตามความต้องการของหลักสูตร มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ขึ้นในตัวของผู้เรียน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. ตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ต 1.1 ป.1/1, ป.1/3

ต 1.2 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4

ต 2.1 ป.1/1,ป.1/2

ต 2.2 ป.1/1

ต 3.1 ป.1/1

ตัวชี้วัดปลายทาง

ต 1.1 ป.1/2, ป.1/4

ต 1.3 ป.1/1

ต 2.1 ป.1/3

ต 4.1 ป.1/1

ต 4.2 ป.1/1

รวม 8 มาตรฐาน 16 ตัวชี้วัด (20 ตัวชี้วัดระหว่างทาง 6 ตัวชี้วัดปลายทาง)

4. โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง กำหนดโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตาราง 4 (โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง, 2568)

ตาราง 4 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	Hello!	ต 1.1 ป.1/2/3 ต 1.2 ป.1/1/2/4	การทักทาย การกล่าวลา การพูดขอบคุณ การพูดขอโทษ เป็นมารยาท	13	10

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
		ต 2.1 ป.1/1/3 ต 2.2 ป.1/1 ต 4.1 ป.1/1	พื้นฐานและเป็นแบบแผนทางวัฒนธรรม ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เยาว์วัย สำหรับการสื่อสารระหว่างบุคคล สร้างสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลเชื้อชาติอื่น การเรียนรู้ตัวอักษรของชนชาติที่เราติดต่อสัมพันธ์ เป็นพื้นฐานของการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษมีประโยชน์ทั้งการสื่อสารและการศึกษา		
2	My class room	ต 1.1 ป.1/1/2/3 ต 1.2 ป.1/2 ต 2.1 ป.1/3 ต 2.2 ป.1/1 ต 3.1 ป.1/1 ต 4.1 ป.1/1 ต 4.2 ป.1/1	การเรียนรู้คำศัพท์เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว ห้องเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด ชื่อสิ่งของในห้องเรียนจึงเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการเรียนรู้และบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ดี	16	10
3	My family	ต 1.1 ป.1/1/2/3 ต 1.2 ป.1/1 ต 1.3 ป.1/1 ต 2.1 ป.1/1/3 ต 2.2 ป.1/1 ต 3.1 ป.1/1 ต 4.1 ป.1/1 ต 4.2 ป.1/1	บุคคลที่อยู่รอบข้างใกล้ชิดที่สุด นอกจากบุคคลในครอบครัวแล้ว ก็เป็นเพื่อน ๆ ใกล้บ้าน และเพื่อนในโรงเรียน การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับเพื่อน นำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้เด็กเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	12	10
4	food & drinks	ต 1.1 ป.1/1/2/3 ต 1.2 ป.1/4 ต 1.3 ป.1/1 ต 2.1 ป.1/3 ต 2.2 ป.1/1	การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรมการรับประทานอาหาร และการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาง่าย ๆ และความหมาย จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้นต่อไปสำหรับนักเรียน	10	10

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 4 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
5	My Pets	ต 1.1 ป.1/1/2 ต 1.3 ป.1/1 ต 2.1 ป.1/3 ต 2.2 ป.1/1 ต 3.1 ป.1/1 ต 4.1 ป.1/1 ต 4.2 ป.1/1	สัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งใกล้ตัวเด็ก การเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ปลูกฝังคุณธรรมและความผูกพันในครอบครัว คำศัพท์ง่าย ๆ ช่วยให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะ นำไปใช้สัมพันธ์กับการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้	10	10
6	My home	ต 1.1 ป.1/1/2/3 ต 1.2 ป.1/1/3 ต 2.1 ป.1/1/2/3 ต 2.2 ป.1/1 ต 3.1 ป.1/1 ต 4.1-4.2 ป.1/1	การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้อง และส่วนต่าง ๆ ของบ้านจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จะใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	7	10
7	Fruits & vegetables	ต 1.1 ป.1/1/2/3 ต 1.2 ป.1/4 ต 1.3 ป.1/1 ต 2.1 ป.1/3 ต 2.2 ป.1/1	ผักและผลไม้เป็นสิ่งใกล้ตัวที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ นักเรียนสามารถเรียนรู้ชื่อผักและผลไม้เป็นภาษาอังกฤษ เข้าใจการออกเสียงและการใช้คำศัพท์พื้นฐานเพื่อนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม	13	10
รวมระหว่างปี				**78**	**70**
ปลายปี			**กลางภาค**	**1**	**15**
			ปลายภาค	**1**	**15**
รวม				**80**	**100**

การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นการแสวงหาวิธีการแก้ปัญหาทางการศึกษาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริงมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

และสามารถดำเนินการวิจัยได้หลายระดับทั้งในระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนงานการวิจัยอาจรวมถึงนักเรียนครู ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้ปกครอง และสมาชิกภายในชุมชน

กิตติพร ปัญญาภิญโญผล (2540) การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าหาวิธีแก้ปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาคุณภาพงานที่ตนกำลังปฏิบัติ และขณะเดียวกันสร้างความเข้าใจถึงสภาพ และกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยผ่านกระบวนการของวงจรแบบบันไดเวียนข้อมูลที่รวบรวมได้ระหว่างการดำเนินงานเป็นฐานของการปรับแก้ไขในขั้นถัดไป

สุวิมล ว่องวาณิช (2546) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนนี้ว่า เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันทีและสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองให้ทั้งตนเองและเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนได้มีโอกาสวิพากษ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งครูและผู้เรียน

Lewin (1946 อ้างถึงใน สมคิด ฟูคำมี, 2539) การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีรากฐานสำคัญมาจากแนวคิดเชิงสะท้อนของครูโดยเริ่มต้นในลักษณะของการนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหา การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เริ่มใช้เป็นครั้งแรก

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการศึกษาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ที่มีระบบน่าเชื่อถือและมีการดำเนินการเป็นวงจรที่ต่อเนื่องกัน ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ทำด้วยตนเอง ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนจึงต้องควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2. จุดมุ่งหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายไว้ ดังนี้

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537) ได้ระบุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ว่า เป็นเป้าหมายสำคัญเพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการดำเนินงานประจำให้ดียิ่งขึ้นด้วยการนำภารกิจนั้นมาวิเคราะห์ และทำความเข้าใจสภาวะปัญหาอย่างถี่ถ้วน จากนั้นจึงแสวงหาสารสนเทศหรือแนวทางที่มีแนวโน้มจะสามารถแก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าว แล้วนำวิธีเหล่านั้นไปทดลองประยุกต์ใช้กับกลุ่มบุคคลที่ประสบปัญหาหรือมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง

สุวิมล ว่องวาณิช (2546) ได้ระบุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการที่มุ่งแสวงหากลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และตอบสนองต่อผู้เรียน ตลอดจนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาด้วยการปรับเปลี่ยนหรือพัฒนากระบวนการต่าง ๆ ภายในห้องเรียน ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่หลักสูตรกำหนด โดยในระหว่างการดำเนินวิจัย ครูและผู้เรียนจำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์และหารือร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันยกระดับการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การค้นหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นของผู้เรียน โดยการนำปัญหาที่พบในชั้นเรียนมาวิเคราะห์ปัญหา หาข้อมูลที่จะแก้ปัญหา นำมาทดลองแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้วิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง

3. ลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537) ได้เสนอแนวคิดวิจัยเชิงปฏิบัติการทางการศึกษาและลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการทางการศึกษา ดังนี้

1. เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ
2. เน้นการปฏิบัติการ
3. ใช้การวิเคราะห์วิจารณ์
4. ใช้วงจรการปฏิบัติการ

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. มุ่งแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ในชีวิตประจำวันของครูผู้วิจัย ซึ่งจะพบว่า ในการปฏิบัติงานมักพบปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ครูจะคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาแล้วนำมาลองปฏิบัติ ศึกษาผลที่เกิดขึ้นว่าสามารถแก้ปัญหานันได้หรือไม่ แก้ได้มากน้อยเพียงใดถึงระดับที่ต้องการหรือไม่มีเงื่อนไขอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง กรณีที่ยังไม่บรรลุตามที่มุ่งหวังไว้จะทำอย่างไร ลองปรับปรุงในส่วนที่ไม่ค่อยได้ผล เพิ่มวิธีการ เทคนิคต่าง ๆ แล้วลองนำไปปฏิบัติใหม่ตรวจสอบดูผลลักษณะเช่นนี้คือตัวอย่างของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

2. มีการลงมือปฏิบัติหรือกระทำ ปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งอาจสามารถแก้ไขปัญหานันได้ตามที่วางแผนไว้ ซึ่งจะยุติการศึกษาเรื่องนี้หรืออาจต้องทำการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องจนพบแนวทางที่ดีตามที่มุ่งหวังไว้ก็ได้

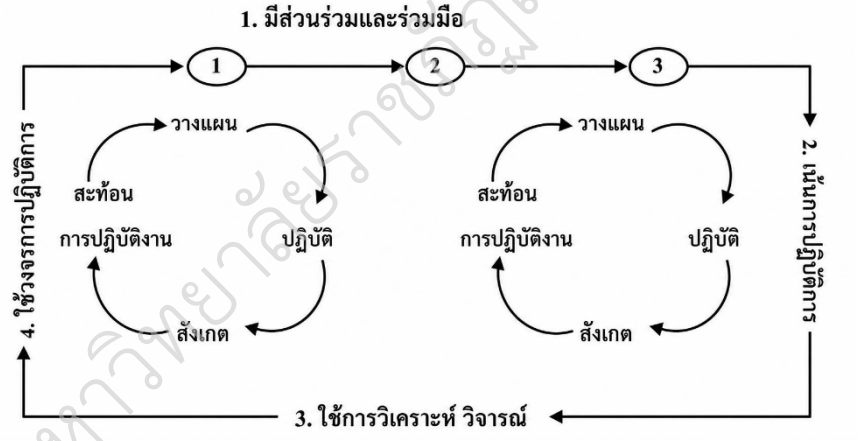
3. ผู้วิจัยอาจทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของตนเองคนเดียว หรือทำวิจัยร่วมกัน (Participatory) หลายคนก็ได้ เช่น รวมกับครูคนอื่น ๆ นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4. เน้นการวิจัยเฉพาะที่ ไม่ได้มุ่งการนำผลการวิจัยมาใช้ในการสรุปอ้างอิงหรือสรุปครอบคลุม กล่าวคือ ผู้วิจัยลงมือดำเนินการเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการปฏิบัติงานของตนไม่ได้มุ่งนำไปใช้ที่อื่น ๆ

5. ในการดำเนินการวิจัย ครูผู้วิจัยอาจมีการเปลี่ยนแปลงในจุดมุ่งหมายและวิธีการวิจัย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมบรรลุเป้าหมายได้ดีขึ้นก็ได้

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะเป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและร่วมมือ เน้นการปฏิบัติการ ใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ใช้วงจรการปฏิบัติการ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนการปฏิบัติงานตลอดจนการปรับปรุงแผนเพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พอใจ เพื่อเป็นข้อสรุปหรือเป็นข้อเสนอเชิงทฤษฎีและเผยแพร่ต่อไป และสามารถสรุปลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการข้างต้นเป็นแผนภูมิกรอบแสดงลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 กรอบแสดงลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ที่มา : ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537)

4. กระบวนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นวงจรการดำเนินงานการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis & Mctaggart (1988 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2551) ขับเคลื่อนผ่านกระบวนการหลักที่สำคัญ 4 ระยะ ได้แก่ 1) การวางแผน (Planning) ซึ่งมุ่งกำหนดแนวทางเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงสภาวการณ์ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวัง 2) การลงมือปฏิบัติการ (Action) ตามกรอบแผนงานที่กำหนดไว้ 3) การสังเกตการณ์ (Observation) เพื่อติดตามและจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการรวมถึงผลลัพธ์ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง และ 4) การสะท้อนคิด (Reflection) เพื่อทบทวน ประเมินผล ตลอดจนนำข้อค้นพบมาใช้วางแผนปรับปรุงการทำงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ในรอบถัดไป (Re-Planning) ซึ่งจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัต ความสัมพันธ์ที่ร้อยเรียงกันภายในวัฏจักรการวิจัยในสถานศึกษาลักษณะนี้ ถือเป็นแหล่งบ่มเพาะองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการและเป็นกลไกขับเคลื่อนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบในหน้างานจริง กล่าวคือ การวิจัยในรูปแบบนี้จะไม่แยกแง่มุมของการทำวิจัยและมิติการแก้ไขปัญหาหรือการยกระดับคุณภาพงานออกจากกันอย่างเด็ดขาด แต่เป็นการผสานพลังความร่วมมือระหว่างผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนงานวิจัยร่วมกัน โดยรายละเอียดกิจกรรมในแต่ละระยะตามวงจรวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะ ดังนี้

4.1 การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการกำหนดกรอบและแนวทางการดำเนินงานไว้ล่วงหน้า โดยมุ่งเน้นการคาดการณ์แนวโน้มของผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายว่าจะเกิดขึ้นหลังจากสิ้นสุดการนำแผนไปปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการทบทวนบทเรียน เหตุการณ์ หรือข้อขัดข้องในอดีตที่สัมพันธ์กับตัวปัญหา ผ่านมุมมองประสบการณ์ตรงและอ้อมของผู้วิจัยเอง ทั้งนี้การวางแผนจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการคิดพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับปัจจัยเกื้อหนุนและข้อจำกัดที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการทำความเข้าใจบริบทและเงื่อนไขแวดล้อมต่าง ๆ ที่ครอบคลุมสภาวะปัญหานั้นอยู่ในปัจจุบัน

4.2 การปฏิบัติการ (Action) หมายถึง ขั้นตอนการนำแผนงานที่วางไว้ไปสู่การลงมือปฏิบัติจริงด้วยความรอบคอบ ตลอดจนมีการกำกับดูแลและควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางที่ระบุไว้ อย่างไรก็ดี ในสถานการณ์จริง การปฏิบัติตามแผนมักมีความยืดหยุ่นและมีโอกาสที่จะปรับเปลี่ยนหรือพลิกผันได้เสมอ โดยขึ้นอยู่กับเงื่อนไข ข้อจำกัดหรือสภาวะแวดล้อมที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงาน

4.3 การสังเกตการณ์ (Observation) หมายถึง ขั้นตอนการเก็บรวบรวมสารสนเทศและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สะท้อนถึงกระบวนการ และผลลัพธ์อันสืบเนื่องจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งครอบคลุมทั้งมิติผลลัพธ์ที่มุ่งหวังและผลกระทบที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ยิ่งไปกว่านั้น ย่อมรวมถึงการเฝ้าติดตามสภาวะของปัจจัยเกื้อหนุนและข้อจำกัดที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการพิจารณาลักษณะและสภาพการณ์ของข้อขัดข้องหรือปัญหานานัปการที่อุบัติขึ้นในระหว่างการดำเนินกิจกรรม

4.4 การสะท้อนกลับ (Refection) คือ กระบวนการทบทวนและพิจารณาผลการปฏิบัติงานที่ได้จัดเก็บและบันทึกข้อมูลไว้จากขั้นสังเกตการณ์ โดยอาศัยการคิดวิเคราะห์และไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนต่อตัวกระบวนการรวมถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงตามแผนงาน ตลอดจนการประเมินปัจจัยเกื้อหนุน อุปสรรค และข้อขัดข้องต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบว่าผลการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์พึงประสงค์ที่คาดหวังไว้หรือไม่ ทั้งนี้ แนวทางสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้าง

ประสิทธิภาพในขั้นตอนการสะท้อนกลับนี้ คือ การเปิดโอกาสให้เกิดการอภิปราย ซักถาม และร่วมกันวิพากษ์เพื่อประเมินผลการทำงานระหว่างสมาชิกและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวิจัยทั้งหมด

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการดำเนินงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นวงจรต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาและพัฒนางานในสถานการณ์จริงควบคู่กันไป ตามแนวคิดของ Kemmis & McTaggart ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผล ซึ่งดำเนินการเป็นวงจรซ้ำอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ขั้นตอนแรก คือ การวางแผน เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานล่วงหน้า โดยพิจารณาจากปัญหา ประสบการณ์เดิม และปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จ ขั้นตอนที่สอง คือ การปฏิบัติ เป็นการนำแผนไปดำเนินการจริง ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ขั้นตอนที่สาม คือ การสังเกต เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งกระบวนการและผลลัพธ์ รวมถึงปัจจัยที่สนับสนุนหรือเป็นอุปสรรค และขั้นตอนสุดท้าย คือ การสะท้อนผล เป็นการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ วิพากษ์ และประเมินผลเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนและพัฒนาในรอบถัดไป โดยสรุป การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นกระบวนการที่ผสานการวิจัยเข้ากับการปฏิบัติงานจริง เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537) ได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีวิธีการดำเนินการตามวงจรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

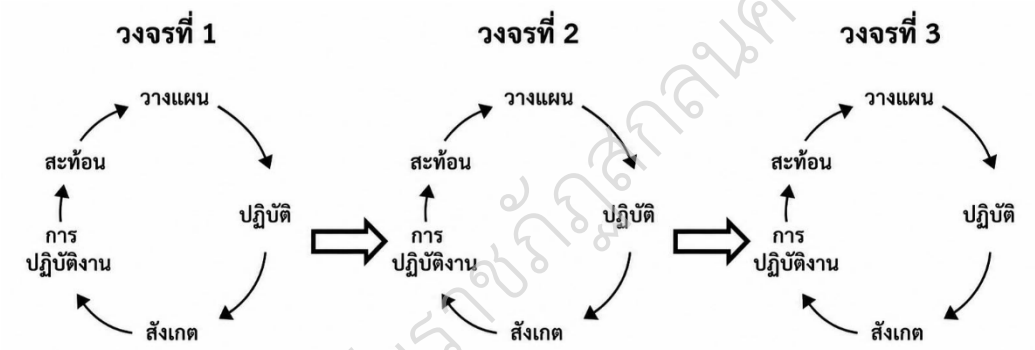
ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) คือ การสำรวจปัญหาร่วมกันระหว่างครูและผู้ที่เกี่ยวข้องว่ามีปัญหาอย่างไร ปัญหาที่ต้องการแก้ไขคืออะไร ปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับใคร มีแนวทางแก้ไขและปฏิบัติอย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ (Act) คือ การนำกิจกรรมจากขั้นวางแผนมาลงมือทำจริง พร้อมทั้งผสมผสานการคิดวิเคราะห์และการรับฟังเสียงสะท้อนจากกลุ่มผู้ร่วมวิจัย และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับในการประเมินว่าแผนงานดังกล่าวมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ทว่าในการทำงานจริง ย่อมมีโอกาสที่จะพบเจออุปสรรคเฉพาะหน้าอันไม่คาดฝัน ซึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงในระหว่างกระบวนการดำเนินงาน

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) คือ การสังเกตการณ์เปลี่ยนแปลงในขั้นปฏิบัติการด้วยความรอบคอบ โดยอาศัยเครื่องมือเก็บข้อมูลต่าง ๆ

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) คือ ระยะสิ้นสุดของวัฏจักรการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเน้นการประเมินและทบทวนกระบวนการทำงาน ตลอดจนปัญหาและ

ข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการลงมือปฏิบัติ ในขั้นนี้ ผู้วิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะร่วมกันพิจารณาประเด็นปัญหาในมิติต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับบริบททางสังคม สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา และระบบการศึกษาโดยรวม ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และอภิปรายร่วมกัน การประเมินผลโดยกลุ่มคณะทำงานเช่นนี้ จะช่วยให้ได้แนวทางการพัฒนาปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นฐานข้อมูลสำคัญสำหรับการยกระดับงานและการวางแผนปฏิบัติการในวงรอบถัดไป ทั้งนี้ จากกรอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยของตนเอง ดังรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 3 วงจรการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ที่มา : พิศมัย สิงหาเทพ (2553)

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นการวิจัยของครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยที่ขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) และมีหลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่สอดคล้องกันแต่ใช้คำที่แตกต่างกัน ซึ่งการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์สรุปและมีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 (Plan) ขั้นคัดกรองปัญหาและแนวทางปฏิบัติ ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้จะต้องมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflect) ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคการจำเป็นภาพและสื่อประสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การอ่านออกเสียง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ความหมายของการอ่านและการอ่านออกเสียง

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจ สารได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

สมุทร เซ็นเชาวนิช (2542) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจจะตอบโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย การสื่อความหายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงาน

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) ได้อธิบายลักษณะของการอ่านว่าเป็นกระบวนการเปิดรับสารที่ขับเคลื่อนด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางสายตากับสัญลักษณ์ตัวอักษร ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปรความหมายและเข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษาผ่านตัวอักษรเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เป้าหมายสูงสุดของการอ่านจะอยู่ที่ความเข้าใจในเนื้อหา ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน ตลอดจนการนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิผล

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความรู้ ความรู้สึกนึกคิด ระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน โดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมายรูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาด้วยการสังเกต และพิจารณา ซึ่งมีความหมายตรงกับผู้สื่อสารเขียน โดยเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และการตีความระหว่างผู้เขียน และผู้อ่าน ซึ่งจะเข้าใจมากหรือน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับความรู้เดิมและการทำนาย ความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหมายของศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยคแต่ละประโยค และโครงสร้างของข้อเขียนด้วย

ไอรดา จันทร์ลอย (2562) ได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียง คือ วิธีที่บุคคลเปล่งเสียงออกมาตามลักษณะการผสมเสียงของภาษาใดภาษาหนึ่ง เข้าเป็นคำและจากคำเป็นประโยค โดยมีการเน้นเสียงหนักเบา การลงทำนองเสียงเน้นถ้อยคำ จัดช่วงทำนอง จังหวะ ลีลา ท่าทาง การสื่อด้วยสายตา และการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งวิธีการออกเสียงเหล่านี้ ได้ยอมรับและสามารถเข้าใจง่าย

Smith (1963) ได้ระบุความหมายของการอ่านไว้ในเชิงกระบวนการคิดขั้นสูง ว่าเป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาจากสัญลักษณ์ตัวอักษรควบคู่ไปกับการสืบเสาะและไตร่ตรองเชิงลึก ซึ่งผู้อ่านจะสามารถประเมินตลอดจนตัดสินได้ว่า ข้อมูลส่วนใดคือข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นทัศนคติที่มีความลำเอียงของผู้เขียน ยิ่งไปกว่านั้น ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ โดยแสดงจุดยืนว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับแนวคิดของผู้แต่ง โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ ประสบการณ์เดิม หรือเหตุผลความจริงเป็นเกณฑ์สำคัญในการพิจารณา

Carr (1983) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่าเป็นความสามารถในการแปลความหมายและตีความจากบทอ่าน ซึ่งเกิดขึ้นผ่านกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างข้อความในเนื้อหากับโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน โดยผู้อ่านจะนำประสบการณ์หรือพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่ก่อนมาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจ คลี่คลายความหมาย ตลอดจนพิจารณาตัดสินใจต่อเรื่องราวเหล่านั้นอย่างมีหลักการและเหตุผล

Yates (2002) ได้ให้ความหมายของการอ่านออกสียงว่าเป็นเสียงที่เปล่งออกมาเพื่อใช้สื่อความหมาย โดยให้ความสนใจต่อเสียงภาษาใดภาษาหนึ่ง รวมทั้งคุณลักษณะต่าง ๆ ของการพูดมากกว่าระดับเสียงใดเสียงหนึ่ง เช่น การลงทพนองเสียงสูง-ต่ำ การเน้นเสียงหนัก-เบา การจัดช่วงจังหวะทำนอง วิธีการเปล่งเสียง น้ำเสียง รวมถึงลีลาและการแสดงออกต่าง ๆ ที่สัมพันธ์ต่อวิธีการพูด

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง ความสามารถในการตีความ แปลความจากเรื่องที่อ่าน เพื่อการทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมของผู้อ่านช่วยในการตีความจากเรื่องที่อ่าน จนผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาและรายละเอียด อีกทั้งสามารถประเมินความรู้จากเรื่องที่อ่านได้นอกจากนี้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ คือ วิธีที่บุคคลเปล่งเสียงคำเป็นภาษษอังกฤษออกมา การออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์นั้น แบ่งออกเป็น 2 เสียงหลัก คือ เสียงสระและเสียงพยัญชนะ ซึ่งเสียงสระในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 21 เสียง แบ่งออกเป็นเสียงเดี่ยว (Monophthongs) 12 เสียง และเสียงประสม (Diphthongs) 9 เสียง และเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 21 เสียง

2. ความสำคัญของการอ่านออกเสียง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551 อ้างถึงใน จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ว่ามีคุณค่าหลายประการที่สรุปได้ ดังนี้

1. จะช่วยสร้างความคิดให้เกิดกับผู้อ่านสารแต่ละประเภทจะสอดแทรกความรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังได้สอดแทรกความคิดเห็นของผู้เขียนลงไปในเนื้อหาทำให้

ได้รับความรู้ความคิดของผู้เขียนและทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดใหม่ที่เป็นของตนเองโดยอาศัยแนวคิดทางความคิดของผู้เขียนเป็นพื้นฐาน

2. จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับผู้อ่านสารแต่ละประเภทจะสอดแทรกความรู้ที่แตกต่างกัน บางเรื่องอาจเกี่ยวข้องกับการเรียน บางเรื่องอาจเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน รวมทั้งอาจมีความรู้ใหม่ที่ช่วยให้ผู้อ่านเป็นผู้รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมที่อยู่ใกล้ตัวหรืออยู่ไกลออกไป ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญด้วยกันทั้งสิ้น

3. จะช่วยทำให้เกิดทักษะการสรุปข้อมูลที่ได้จากการอ่าน กล่าวคือ ข้อมูลที่ปรากฏในสารมักจะกระจัดกระจาย ดังนั้น การอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านจัดข้อมูลเป็นหมู่พวกแล้วสรุปแต่ละพวกให้เหลือแต่แก่นหรือแนวคิดเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

4. จะช่วยให้เข้าใจสังคม เพราะสารแต่ละยุคสมัยเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของสังคมการอ่านจึงมีคุณค่าที่ช่วยทำให้เห็นฉากของสังคมในอดีตปัจจุบันรวมถึงอนาคตซึ่งต้องการบุคคลที่มีความสามารถช่วยตัดสินความถูกต้องในเหตุการณ์เหล่านั้น ทั้งนี้โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการอ่านเป็นพื้นฐานในการตัดสินนั่นเอง

5. จะช่วยให้เห็นรูปแบบของสารประเภทต่าง ๆ สารแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบของการนำเสนอที่แตกต่างกันการอ่านสารหลายประเภทย่อมเห็นข้อที่แตกต่างกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาอัตราเร็วในการอ่านให้สูงขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงมีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในหลายด้าน เนื่องจากช่วยกระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิดโดยผู้เรียนสามารถรับรู้ทั้งความรู้และแนวคิดของผู้เขียน และนำไปต่อยอดเป็นความคิดของตนเอง นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยเสริมสร้างและพัฒนาความรู้รอบด้าน ทั้งในด้านการเรียนและการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้เรียนมีความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ในสังคม อีกทั้ง การอ่านยังช่วยพัฒนาทักษะในการจัดระบบและสรุปข้อมูลจากเนื้อหาที่กระจัดกระจายให้เป็นสาระสำคัญที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของสังคมในแต่ละช่วงเวลาเนื่องจากเนื้อหาที่อ่านสะท้อนสภาพสังคมในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต นอกจากนี้การอ่านอย่างหลากหลายยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบของสารประเภทต่าง ๆ ส่งผลให้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยสรุป การอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความคิด ความรู้ และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างรอบด้าน

3. องค์ประกอบสำคัญของการอ่านออกเสียง

วิจิตร ศรีสอ้าน (2542) ลักษณะของเสียงในภาษานั้นเกิดขึ้นจากการที่อวัยวะเคลื่อนที่ได้หรือกรณ์นั้นเคลื่อนไปยังอวัยวะที่ไม่สามารถเคลื่อนได้ คือ ฐานกระบวนการของการเคลื่อนที่ของอวัยวะเหล่านี้ทำให้เกิดลักษณะของเสียงที่แตกต่างกันออกไป 8 ลักษณะ ดังนี้

1. เสียงกักหรือเสียงระเบิด (Stop or Plosive) ลักษณะของเสียงที่มีกระแสลมออกจากปอด และมีการกักไว้ที่ใดที่หนึ่งก่อนที่ลมนั้นจะดันออกมา เช่น /p/ /b/ /t/ /d/ /k/ และ /g/ ในภาษาอังกฤษ เสียงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) เสียงกักแบบรนิต (Aspirated plosive) เสียงกับที่ออกเสียงแล้วมีกลุ่มลมออกตามออกมา เช่น พบ ทา คา pie, tie, kind เป็นต้น และ 2) เสียงกักแบบสิถิล (Un-spirated plosive) คือ เสียงที่ออกเสียงแล้วไม่มีกลุ่มลมตามออกมาด้วย เช่น บา ดา กา spy, styte เป็นต้น

2. เสียงนาสิก (Nasal) ลักษณะของเสียงที่ลมจากปอดถูกกักไว้ไม่ให้ออกทางช่องปาก แต่จะออกทางช่องจมูก โดยที่เพดานอ่อนและลิ้นไก่ลดลงอยู่ในลักษณะพัก เสียงนาสิกในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /m/ /n/ /ŋ/ เสียงนาสิกในภาษาไทย ได้แก่ เสียง /ม/ /หม-/ /น/ /หน-/ /ง/ /หง-/ เป็นต้น

3. เสียงเสียดแทรก (Finctive) ลักษณะของเส้นเสียงเปิดลมสามารถผ่านออกไปได้อย่างต่อเนื่อง ไปเสียดสีกับฐานกรณ์ ณ จุดใดจุดหนึ่ง ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /f/ /v/ /θ/ /ð/ /s/ /z/ /h/ ในภาษาไทยได้แก่เสียง/ฟ/ /ฝ/ /ซ/ /ส/ /ศ/ /ษ/ /ฮ/ เป็นต้น

4. เสียงกึ่งเสียดแทรก (Althcative) ลักษณะของเสียงหยุดและตามด้วยเสียงเสียดสี คือ อวัยวะในการออกเสียงจะเคลื่อนเข้าปิดกันสนิท แล้วเคลื่อนออกจากกันอย่างช้า ๆ จากนั้นกระแสลมค่อย ๆ เสียดแทรกออกมา ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /c/ /j/ ในภาษาไทย ได้แก่เสียง /จ/ /ซ/ /ฉ/ เป็นต้น

5. เสียงข้างสั้น (Lateral) ลักษณะของเสียงที่ลิ้นไปแตะที่ปุ่มเหงือกแล้วปล่อยให้ผมผ่านออกมาข้างลิ้นทั้งสองข้าง ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /l/ ในภาษาไทย ได้แก่ เสียง /ล/

6. เสียงลิ้นรัว (Trill) ลักษณะของเสียงที่เกิดจากอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงเคลื่อนไหวเปิด-ปิดซ้ำ ๆ กันอย่างรวดเร็วหลายครั้งติดต่อกัน เสียงลิ้นรัว ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /r/ เสียงลิ้นรัว ในภาษาไทย ได้แก่ เสียง /ร/ ในขณะที่ออกเสียง /r/ ในภาษาอังกฤษ และ เสียง /ร/ ในภาษาไทย ลักษณะของปลายลิ้นจะขึ้นไปแตะปุ่มเหงือกเบา ๆ เมื่อกระแสลมไหลผ่านจุดนี้จะทำให้ปลายลิ้นสะบัดออกและกลับไปแตะปุ่มเหงือกสลับกันหลาย ๆ ครั้ง ลักษณะนี้จึงทำให้เกิดเป็นเสียงลิ้นรัวขึ้น

7. เสียงกระดกลิ้น (Tap) และเสียงสะบัดลิ้น (Flap) เสียงกระดกลิ้นเป็นลักษณะคล้ายเสียงลิ้นรัว เพียงแต่ว่าเสียงลิ้นรัวมีการเปิด-ปิดของอวัยวะในการออกเสียงอย่างรวดเร็วหลายครั้งติดต่อกัน แต่เสียงกระดกลิ้นมีการเปิด-ปิดซึ่งเกิดเพียงแค่ครั้งเดียว ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /r/ ในภาษาไทย ได้แก่ เสียง /ร/ และสำหรับเสียงสะบัดขึ้นเป็นลักษณะของเสียงที่เกิดขึ้นโดยการยกปลายลิ้นขึ้นจรดบริเวณหลังปุ่มเหงือกหรือส่วนหน้าของเพดานแข็ง จากนั้นสะบัดผ่านลงอย่างรวดเร็ว ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /r/ ในภาษาไทย ได้แก่ เสียง /ร/

8. เสียงเปิด (Approximators) ลักษณะของเสียงที่อวัยวะในปากจะเคลื่อนเข้าหากันเล็กน้อย โดยมีลมออกจากปอดเคลื่อนผ่านช่องปากไปได้สะดวกเสียงเปิด ในภาษาอังกฤษ ได้แก่ เสียง /w/ /j/ เสียงเปิดในภาษาไทยได้แก่เสียง /ว/ /หว-/ /ย/ /ญ/ /อย-/ /หย-/

ลักษณะของการออกเสียงในภาษาอังกฤษในการศึกษาเปรียบเทียบเรื่องเสียงหรือระบบเสียงในภาษาต่าง ๆ ทั้งที่เป็นเสียงสระและพยัญชนะ ผู้ศึกษาต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับระดับเสียง (Pitch) ทั้งระดับเสียงสูงหรือต่ำการลงน้ำหนักของเสียง (Stress) และช่วงต่อของเสียงด้วย (Juncture) เนื่องจากทุกภาษาเมื่อมีคนพูดภาษาใดภาษาหนึ่ง ในระดับคำ วลีหรือประโยคผู้พูดจะไม่พูดโดยใช้ระดับเสียงหรือการลงน้ำหนักของเสียงในระดับเดียวกันตลอดเวลา เพราะจะมีลักษณะการพูดคล้ายเสียงของหุ่นยนต์ ซึ่งไม่มีความรู้สึกเหมือนมนุษย์และเป็นธรรมชาติ และทุกภาษาเมื่อถูกนำไปพูดในระดับ พยางค์ คำ ประโยค ภาษาพูดเหล่านี้จะถูกพูดอยู่ในรูปแบบของเสียงที่เรียงต่อเนื่องกันอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1. ระดับเสียง (Pitch) หมายถึง ระดับเสียงสูงต่ำของคำพูด (Sup-segmental sounds) เกิดจากการสั่นสะเทือนในลักษณะที่ความถี่ของเสียงไม่เท่ากัน คือ ถ้าความถี่ของเสียงต่ำ ระดับเสียงก็จะต่ำ หากความถี่ของเสียงสูง ระดับเสียงก็จะสูงตามไปด้วย ระดับเสียงในภาษาสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 วรรณยุกต์ระดับเสียงที่เป็นองค์ประกอบของพยางค์เช่นเดียวกับพยัญชนะและสระในภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ คำก็จะเปลี่ยนความหมายตามระดับเสียงของพยางค์ที่เปลี่ยนไปด้วยและทำนองเสียง

1.2 ทำนองเสียง เป็นระดับเสียงของถ้อยคำหรือส่วนของถ้อยคำ ทำนองเสียงนี้มีทุกภาษา หน้าที่ของทำนองเสียง คือ แบ่งข้อความออกจากกัน ซึ่งอาจใช้ทำนองเสียงได้หลายลักษณะ เช่น ข้อความบอกเล่ามักจะจบด้วยเสียงระดับต่ำ ส่วนคำถามนั้นมักจะจบด้วยเสียงระดับสูง เป็นต้น

2. การลงน้ำหนักเสียง (Stress) หมายถึง การเน้น กล่าวคือ แรงที่ใช้ในการออกเสียงแต่ละพยางค์ ซึ่งจะทำให้แต่ละพยางค์นั้นมีความดังไม่เท่ากัน บางครั้งการออกเสียงพยางค์ พยางค์หนึ่งในคำให้มีเสียงยาวกว่า ดังกว่า และมีระดับเสียงที่สูงกว่า พยางค์อื่น ๆ ในภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีการลงเสียงหนักและไม่ลงเสียงหนักในพยางค์แต่ละพยางค์ มากกว่าภาษาอื่น ๆ

3. ช่วงต่อของเสียง (Juncture) หมายถึง การหยุดพัก หรือการเว้นจังหวะในช่วงหนึ่ง ๆ ของคำพูดบอกให้ทราบขอบเขตของคำ วลี ประโยคว่ามีลักษณะเป็นการทอดเสียงในคำวลีและประโยคอย่างไร ช่วงต่อของเสียงสามารถเห็นและได้ยินชัดเจนโดยการหยุดพูดสักระยะเสร็จแล้วมีการพูดต่อไป ช่วงต่อของเสียงในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 คือ ช่วงต่อชิด (Close juncture) คือ เสียงที่ปรากฏอยู่ในพยางค์หนึ่ง ๆ ที่เชื่อมต่อกันสนิทจนไม่อาจแยกช่วงต่อได้ เช่น ปลายกราย เสียง /ปล/ และ /กร/ ออกเสียงมาพร้อม ๆ กัน ไม่อาจแยกช่วงต่อได้ และช่วงต่อห่าง (Open arcature) เสียงที่ปรากฏอยู่ติดกันแต่ละพยางค์ สามารถแยกช่วงต่อได้ เช่น ปากร้าย เสียง /ก/ ในคำว่า “ปาก” และ เสียง /ร/ ในคำว่า “ร้าย” ปรากฏออกมาชิดกัน แต่จัดเป็นช่วงต่อห่างหรือหน่วยภาษาอื่น ๆ หากเราแยกช่วงต่อต่างกันความหมายก็จะแตกต่างกันได้ แข็งแรง ไม่มีโรคภัยเบียดเบียน ยานี้ดี กินแล้วแข็ง แรงไม่มี โรคภัยเบียดเบียน เป็นต้น

ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อดิภัทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน (2559) ได้สรุปองค์ประกอบการออกเสียงไว้เป็นพื้นฐานในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ได้แก่ การออกเสียงพยัญชนะ สระและการเน้นเสียงหนักเบา

Cooper (2008 อ้างถึงใน เจษฎา วารี, 2557) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการออกเสียงว่า สามารถในการใช้ภาษาพูด ทัศนคติ จุดมุ่งหมายและสภาพทางกายและอารมณ์ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อการออกเสียง กล่าวคือ ความสามารถในการใช้ภาษาพูด (Oral language) มีความสำคัญต่อความสามารถในการออกเสียง ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษได้ บ้างจะเข้าใจความคิดต่าง ๆ ในการออกเสียงภาษาอังกฤษ การมีทัศนคติ (Attitude) ที่ดีต่อการออกเสียงจะทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวในการออกเสียงได้ดี การเข้าใจจุดมุ่งหมายในการออกเสียง (Purpose) จะเป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการออกเสียง ผู้ที่มีสภาพร่างกายที่พร้อม รวมถึงอารมณ์ ตอบสนองที่ดีต่อการออกเสียง (Physical and Emotional conditions) ทำให้ออกเสียงดี จากตัวอย่างดังกล่าว พบว่า ในภาษาไทยประโยคแรกเป็นการหยุดพัก หรือการเว้นจังหวะในช่วงหนึ่ง ๆ ของคำพูดบอกให้ทราบขอบเขตของคำ วลี ประโยคมีความหมายให้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามในตัวอย่างประโยคที่สองนั้นเมื่อมีการหยุดพัก เว้นจังหวะ และขอบเขตของคำที่ไม่ถูกต้องทำให้ความหมายนั้นเปลี่ยนไปในทันที ข้อมูลลักษณะของเสียงข้างต้นนับเป็นองค์ประกอบหนึ่ง

ซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการที่จะทำให้ผู้รับสาร ผู้ฟังหรือคู่สนทนาที่เรากำลังสนทนาอยู่ด้วยนั้นเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการสื่อความออกไป ดังนั้น ลักษณะของเสียงซึ่งประกอบไปด้วยระดับเสียง การลงน้ำหนักของเสียงและช่วงต่อของเสียงนั้นจึงเป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งของการศึกษาเรื่องเสียงและระบบเสียงสัทอักษร สัทอักษรเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการอธิบายเรื่องเสียงและระบบเสียงอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมเนื่องจากใช้เป็นสัญลักษณ์แทนอักษรในทางสัทศาสตร์ แต่ก่อนหน้านั้นตัวอักษรที่ใช้ในทุกภาษาไม่ได้มีกฎเกณฑ์ในการออกเสียงที่แน่นอนและไม่ได้เป็นระบบจึงมีของนักวิชาการกลุ่มหนึ่งคิดที่จะมีการแก้ไขตัวอักษรโดยให้ตัวอักษรหนึ่งตัวเป็นตัวแทนเสียงหนึ่งเสียง ตัวอักษรที่ถูกพัฒนาขึ้นมานั้น เรียกว่า สัทอักษร (Phonetic alphabet) สัทอักษรมีใช้เฉพาะในทางสัทศาสตร์เท่านั้นโดยมีการกำหนดขึ้น

4. ปัญหาของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย

ดาราวดี สุกมลสันต์ (2542) เสนอแนวคิดว่า ครูต้องสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและออกเสียงภาษาอังกฤษได้ตรงตามอัตลักษณ์ของภาษา โดยเน้นย้ำการฝึกออกเสียงหน่วยเสียงที่ภาษาไทยไม่มีให้ถูกต้อง และหลีกเลี่ยงการนำเสียงภาษาไทยไปแทนที่ นอกจากนี้ ครูควรเน้นย้ำการฝึกเสียงที่เป็นปัญหาของคนไทยอย่างรอบด้าน ทั้งเสียงโดด คำ วลี และประโยค เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจความหมายและมีประสิทธิภาพร่วมกันทั้งสองฝ่าย

นันทนา รณเกียรติ (2548) ได้กล่าวว่า การเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเรื่องการเน้นเสียง (Stress) และเรื่องทำนองเสียง (Intonation)

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2554) ได้ระบุปัญหา ผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัย ยังมีปัญหาในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มี ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพื้นฐานที่สำคัญของความสำเร็จของการฟังและการพูดนั้นเกี่ยวข้องกับ “การออกเสียง” โดยตรง การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะ การฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น โดยพื้นฐานแล้วเกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่เสียงบางเสียงในภาษาที่สอง (L2) เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่ (L1) ผู้พูดจึงมีแนวโน้มที่จะใช้เสียงในภาษาแม่ที่คล้ายคลึงกันในการออกเสียงเหล่านั้น การแทรกแซงของภาษาแม่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในระดับเสียง (Phonological Level) มากกว่าระดับคำ หรือระดับประโยค (Morphological and Syntactic Levels) ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะรับรู้เสียงและการออกเสียงที่ถูกต้องโดยผู้เรียนมักใช้ลักษณะเสียงที่มีในภาษาไทยแทนการออกเสียงในภาษาอังกฤษ

นันทนา รณเกียรติ (2548) ได้กล่าวว่า การเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเรื่องการเน้นเสียง (Stress) และเรื่องทำนองเสียง (Intonation)

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2554) ได้ระบุปัญหาผู้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยยังมีปัญหาในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพื้นฐานที่สำคัญของความสำเร็จของการฟังและการพูดนั้นเกี่ยวข้องกับ “การออกเสียง” โดยตรง การที่ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น โดยพื้นฐานแล้วเกิดจากอิทธิพลการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีที่เสียงบางเสียงในภาษาที่สอง (L2) เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาแม่ (L1) ผู้พูดจึงมีแนวโน้มที่จะใช้เสียงในภาษาแม่ที่คล้ายคลึงกันในการออกเสียงเหล่านั้น การแทรกแซงของภาษาแม่ส่งผลต่อการใช้ภาษาในระดับเสียง (Phonological Level) มากกว่าระดับคำ หรือระดับประโยค (Morphological and Syntactic Levels) ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะรับรู้เสียงและการออกเสียงที่ถูกต้องโดยผู้เรียนมักใช้ลักษณะเสียงที่มีในภาษาไทยแทนการออกเสียงในภาษาอังกฤษ

เตือนจิตต์ จิตต์อารี (2548) ได้เสนอว่าการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้องสามารถก่อให้เกิดการเข้าใจผิด เกิดอฐิติ หรือเกิดผลเสียร้ายแรงได้

Wei You Fu & Zhou Ya Lun (1999, อ้างถึงใน ถิรวัฒน์ ตันทนิส, 2555) พบว่า ปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เกิดจากการกลมกลืนเสียงภาษาไทยเข้ากลับเสียงภาษาอังกฤษ แม้ว่าคนไทยเรียนภาษาอังกฤษ คนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกสอนให้เข้าใจถึงระบบเสียงภาษาอังกฤษอย่างละเอียด ผู้เรียนภาษาส่วนใหญ่จะเลียนแบบการออกเสียงภาษาอังกฤษจากรูปแบบการออกเสียงในแบบของครูชาวไทย

Kelly (2003) ยังได้เสนอว่า การเปลี่ยนการเน้นเสียงพยางค์และการเปลี่ยนทำนองเสียง เพียงเล็กน้อยสามารถก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อความหมาย และความเหมาะสมในการสื่อสาร

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นปัญหาหลักในการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย ซึ่งมีสาเหตุหลายประการ เช่น การที่เสียงพยัญชนะและเสียงสระหลายเสียงในภาษาอังกฤษไม่มีในภาษาไทย การลงเสียงเน้นหนักในพยางค์ และในคำแตกต่างกัน คำในภาษาอังกฤษ อาจมีการเน้นเสียงหนักมาก-หนักรอง หรือไม่เน้นเสียงหนักเลยพยางค์ใดก็ได้ แต่คำในภาษาไทยส่วนมากจะเน้นเสียงหนักพยางค์สุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เรียนชาวไทยมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะท้ายอย่างมาก เพราะ

ภาษาไทยมีพยัญชนะตัวสะกด 8 เสียงและไม่มีพยัญชนะควบกล้ำท้ายคำ จึงทำให้ออกเสียงท้ายคำไม่ค่อยถูกต้อง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างมาก คือ การกลมกลืนเสียงภาษาไทยให้เข้ากับเสียงภาษาอังกฤษ

5. หลักทั่วไปในการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ ออกมาให้ถูกต้องชัดเจนถ้อยชัดคำและเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน ซึ่งมีผู้ให้แนวทางดังนี้

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2549) ระบุในการออกเสียงที่ถูกต้องสำหรับการอ่านร้อยแก้ว มีหลักเกณฑ์สำคัญ ดังนี้

การอ่านร้อยแก้ว

1) อ่านด้วยน้ำเสียงที่ชัดถ้อยคำ

2) อ่านด้วยน้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ

3) มีการเว้นวรรคตอนในแต่ละประโยคเพื่อให้ได้ใจความที่ถูกต้อง

4) มีการออกเสียงตามจังหวะของคำ ถ้อยคำ สำนวน สุภาษิตและคำพังเพย

5) รู้จักเน้นเสียงสูง-ต่ำ หนัก-เบา เร็ว-ช้า ตามอารมณ์ที่ปรากฏเรื่อง

นอกจากนี้ การสอนอ่านออกเสียงในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) อ่านชัดเจน ฝึกออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจน โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงและคำควบกล้ำ

2) อ่านถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่นหรือเพิ่มเติมขึ้นมา

3) อ่านคล่อง สามารถอ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก

4) การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง

5) น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง

6) ท่าทางในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง ท่ายืนที่งดงามน่าดู

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการเปล่งเสียงตามตัวอักษรและข้อความให้ถูกต้อง ชัดเจน และสื่อความหมายได้ตรงตามเนื้อหาโดยการอ่านที่มีประสิทธิภาพควรใช้น้ำเสียงที่ชัดเจน เป็นธรรมชาติ และมีการเว้นวรรคตอนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาได้ถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้อ่านควรรู้จักการปรับจังหวะและการเน้นเสียงสูง-ต่ำ หนัก-เบา รวมถึงความเร็วในการอ่านให้สอดคล้องกับอารมณ์และ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ลักษณะของเนื้อเรื่อง สำหรับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักภาษา โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะและคำควบกล้ำ สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วต่อเนื่อง มีการเว้นจังหวะที่เหมาะสม และใช้น้ำเสียงสื่ออารมณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหา รวมทั้งส่งเสริมบุคลิกภาพในการอ่าน เช่น ท่าทางและการจับหนังสืออย่างเหมาะสม โดยสรุป หลักการอ่านออกเสียงที่ดีต้องคำนึงถึงทั้งความถูกต้อง ความชัดเจน ความคล่องแคล่ว และการสื่ออารมณ์ เพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจสูงสุด

6. วิธีการสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นความสามารถในการถอดรหัสคำภาษาอังกฤษและพูดออกเสียงได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและคล่องแคล่ว เกิดจากการฝึกฝนจนสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมาย ดังนี้

นูรมา บีรู, สายสุดา สุขแสง และฐานันท์ ตั้งรุจิกุล (2567) ได้เสนอแนะการเพิ่มทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ สรุปได้ ดังนี้

การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) ถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ควบคู่ไปกับความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการเปล่งเสียง ทั้งนี้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดเป็นสมรรถนะที่สามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญและมีพัฒนาการที่สูงขึ้นได้ โดยอาศัยการจัดการเรียนรู้ผ่านกลวิธีจำเพาะด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและเทคนิควิธีในการถ่ายทอดทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนให้การอ่านในแต่ละรูปแบบบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมการอ่านออกเสียง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้

1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง/นักเรียนฟัง

1.2 ครูอ่านทีละประโยค/นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

1.3 ครูอ่านทีละประโยค/นักเรียนอ่านตามทีละคน (อาจข้ามขั้นตอนนี้ได้ถ้านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้ดีแล้ว)

1.4 นักเรียนอ่านคนละประโยคให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด

1.5 นักเรียนฝึกอ่านเอง

1.6 สุ่มนักเรียนอ่าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่องกันไปเสมือนคนอ่านคนเดียวกัน โดยครูสุ่มเรียกผู้เรียนจากหมายเลขลูกโซ่ เช่น ครูเรียก Chain-number One นักเรียนที่มีหมายเลขลงท้ายด้วย 1, 11, 21, 31, 41, 51 จะเป็นผู้อ่านข้อความคนละประโยคต่อเนื่องกันไป หากสะดุดหรือติดขัดที่ผู้เรียนคนใดถือว่าโซ่ขาด ต้องเริ่มต้นที่คนแรกใหม่หรือเปลี่ยน Chain-number ใหม่

3. Reading and Look up คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยค แล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้น ๆ อย่างรวดเร็วคล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว

4. Speed Reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้การอ่านแบบนี้ อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

5. Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงทั้ง Stress/Intonation/Cluster/Final Sounds ให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation) โดยอาจนำเทคนิค Speed Reading มาใช้ในการฝึก และเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียง สิ่งที่ต้องการจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ควบคู่กันไป

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งสามารถฝึกฝนและพัฒนาได้ผ่านการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนฟังต้นแบบการอ่านที่ถูกต้อง จากนั้นฝึกอ่านตามเป็นกลุ่ม และรายบุคคล แล้วจึงพัฒนาไปสู่การอ่านด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการใช้เทคนิคที่ช่วยเสริมทั้งความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เช่น การอ่านต่อเนื่องเป็นลำดับเพื่อฝึกความไหลลื่นของการอ่าน การอ่านแล้วจำเพื่อนำมาพูด เพื่อเพิ่มความเป็นธรรมชาติในการใช้ภาษา และการฝึกอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อลดพฤติกรรมการสะกดคำทีละตัว ควบคู่กับการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษา เช่น การเน้นเสียงและจังหวะของคำ โดยสรุปการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควรเน้นการฝึกอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคนิคที่หลากหลาย และพัฒนาทั้งความถูกต้องและความคล่องแคล่วไปพร้อมกัน

7. ขั้นตอนการสอนอ่าน

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอขั้นตอนการอ่านเพื่อนำไปสู่การอ่านออกเสียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

อารีวรรณ เอี่ยวสะอาด (2544 อ้างถึงใน จันทรพิมพ์ รังษี, 2565) ได้สรุปการอ่านภาษาอังกฤษ มี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) และการอ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผ่านสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ และมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านมีลักษณะเช่นเดียวกับขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง โดยแบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) การที่ผู้เรียนจะอ่านสารได้อย่างเข้าใจควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับสารที่จะได้อ่าน โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้น Personalization เป็นการสร้างบทสนทนาโต้ตอบระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนร่วมกัน เพื่อทบทวนภูมิหลังความรู้และเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มอ่านเนื้อหาใหม่

1.2 Predicting เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเดาเนื้อเรื่องล่วงหน้าจากรูปภาพ แผนภูมิทัศน์ หรือหัวข้อเรื่อง แล้วนำมาอภิปรายซักถามร่วมกัน ทั้งยังสามารถจัดกิจกรรมนำร่องเกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น การขีดเส้นใต้หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ในบทอ่าน รวมถึงการอ่านคำถามก่อนเริ่มอ่านจริง เพื่อให้ผู้เรียนจับทางได้ว่าจะต้องเจอกับเนื้อหาในลักษณะใด ถือเป็นการเตรียมคลังข้อมูลและแนวทางค้นหาคำตอบล่วงหน้า ตลอดจนได้ทบทวนคำศัพท์เดิมที่มีอยู่ผ่านการอธิบายความหมายหรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน หรือกิจกรรมขณะที่สอนอ่าน (While-Reading) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะในขณะที่กำลังอ่านสาร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่าน และไม่ใช่การทดสอบวัดความรู้ ในขั้นนี้ครูควรงดกิจกรรมที่เน้นทักษะอื่น ๆ เช่น การฟังหรือการเขียน แต่อาจให้มีการพูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเสียสมาธิหรือเบี่ยงเบนไปจากทักษะการอ่านที่เป็นเป้าหมายหลัก โดยกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับนำมาจัดในขณะฝึกอ่าน มีประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.1 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับ คำจำกัดความ หรือจับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพ แผนภูมิ

2.2 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือเรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่อง หรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

2.3 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความลงในภาพ แผนภูมิตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

2.4 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ สำนวน ประโยค ข้อความให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

2.5 Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True/False) หรือเลือกว่ามีประโยคนั้น ๆ ในเนื้อเรื่อง หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

2.6 Supplying/Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) หรือสรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือจับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน ภายหลังที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว โดยอาจฝึกการแข่งขันเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์จากเรื่องที่ได้อ่าน เป็นการตรวจสอบทบทวนความรู้ ความถูกต้องของคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ หรือฝึกทักษะการฟังการพูดโดยให้ผู้เรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับผู้เรียนระดับสูง อาจให้พูดอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้นหรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนอ่านไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษและเสนอลำดับขั้นตอนการสอนอ่านไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Per reading activities) เป็นขั้นที่ผู้สอนมุ่งกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะศึกษาบทอ่าน พร้อมทั้งวางแนวทางในการเชื่อมโยง เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ โดยสามารถประยุกต์ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ เกม เพลง การสาธิต หรือการแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 2 กิจกรรมขณะอ่าน (While-reading activities) เป็นขั้นตอนการนำเสนอเนื้อเรื่องหรือบทอ่านให้แก่ผู้เรียนเป็นครั้งแรก ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งในรูปแบบการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ในขั้นนี้ครูผู้สอนอาจตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบระดับความเข้าใจของแต่งละบุคคล โดยลักษณะของคำถามควรเอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาอย่างเหมาะสมในการคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง ตลอดจนใช้กลวิธีการป้อนคำถามเพื่อขยายความรู้ทีละน้อย และใช้การทบทวนคำสำคัญเพื่อประเมินความเข้าใจเป็นระยะ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน (Post-reading activities) ถือเป็นขั้นตอนสรุปของการจัดการเรียนรู้การอ่าน โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อตอกย้ำและทบทวนความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้อ่านให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างเจตคติที่ดีและความประทับใจต่อองค์ความรู้ที่ได้รับ

Harris and Carl (1980) ได้แบ่งองค์ประกอบของกระบวนการอ่านออกเป็น 6 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการมองเห็นภาพ (Perceive Image) เป็นก้าวแรกของการเกิดความคิดรวบยอด (Concept) เกี่ยวกบความหมายของคำ เช่น เมื่อมองเห็นคำวา Dog ภาพที่ผู้เรียนมองเห็น คือ สัตว์ที่มี 4 ขา และอาจจะนึกถึงชื่อสุนัขที่เป็นสัตว์เลี้ยงของตน

2. ขั้นสรุปพาดพิง (Generalize) เป็นขั้นที่ผู้อ่านนำภาพ dog ที่มองเห็นมารวมไว้เป็นสมาชิกประเภทหนึ่งของสัตว์ สัตว์เลี้ยง หรือเป็นสุนัขชนิดหนึ่งในสุนัขหลายชนิด คือ นำสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือมีส่วนที่สัมพันธ์กันมารวมพวกเข้าด้วยกัน ในลักษณะที่มีขอบเขตกว้างมากขึ้น

3. ขั้นบ่งชี้และระลึกได้ (Identify and Recall) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถบ่งชี้และระลึกได้ถึงใจความสำคัญและรายละเอียดที่มีอยู่ในบทอ่าน ซึ่งเปรียบเทียบได้กับความเข้าใจตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension)

4. ขั้นวิเคราะห์ (Analyze) เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถผสมผสานเรื่องราวความคิดจากบทอ่านในลักษณะที่เจาะลึกมากขึ้นได้ เช่น วิเคราะห์ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเรื่องราว (Categorizing Elements)

5. ขั้นการลงความคิดเห็น (Judge) เป็นขั้นที่ผู้อ่านใช้วิจารณญาณในการประเมิน เพื่อหาคุณค่าจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งอาจใช้ในการศึกษาอย่างมีหลักเกณฑ์ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือความรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อข้อความที่อ่าน เป็นเกณฑ์ในการประเมิน ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะตัดสินคุณค่าของสิ่งที่อ่านตามไปด้วย การอ่านในขั้นนี้จึงอาจเรียกว่าเป็นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading)

6. ขั้นนำไปใช้ (Extend) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นที่มีต่องานเขียนนั้น ๆ ได้ ทั้งในลักษณะที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยการกลั่นกรองความคิดออกมาเป็นคำพูด การเขียนหรือแสดงกริยาท่าทางที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวที่อ่าน แต่บางครั้งปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งที่อ่านก็ไม่สามารถสังเกตได้ ถ้าไม่มีการแสดงออก

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของกระบวนการอ่านนั้น ประกอบไปด้วยขั้นตอนหลายขั้นซึ่งในแต่ละขั้นก็มีระดับความสามารถการเข้าใจในการอ่าน ดังนั้น การสอนการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้สอนควรให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านโดยการวิจารณญาณ ใช้ความมีเหตุผลในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ตลอดจนสามารถประเมินลงความเห็นและตัดสินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง สำหรับการอ่านออกเสียงนั้นเป็นการอ่านที่อ่านออกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวออกมาเป็นคำได้ถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยนำใช้วิธีการสอนแบบ PWP (ย่อมาจาก Pre-While-Post) สอนแทรกเทคนิคการจำเป็นภาพในขั้นระหว่างการอ่าน เป็นแนวทางการสอนภาษาอังกฤษที่นิยมใช้ในการฝึกทักษะการอ่านออกเสียง (reading aloud) โดยแบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. Pre-Reading (ก่อนเรียน) จุดประสงค์ คือ เตรียมความพร้อมก่อนเรียน สร้างความสนใจและกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน กิจกรรมที่สามารถทำได้ในช่วงนี้ เช่น ซักถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนแนะนำคำศัพท์ใหม่ที่จำเป็นต่อการเข้าใจเนื้อเรื่องเปิดภาพหรือวีดีโอสั้น ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจเดาความหมายจากชื่อเรื่องหรือภาพประกอบ และการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง

2. While-Reading (ระหว่างเรียน) จุดประสงค์ คือ ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่กำหนด ได้แก่ ครูช่วยผู้เรียนสร้างจินตนาการ เล่าเรื่อง จัดลำดับเหตุการณ์ โดยการ

จำเป็นภาพจากคำศัพท์ที่กำหนดตามเทคนิคการจำเป็นภาพ ยกตัวอย่างเช่น เรื่อง animals around us คำศัพท์ที่กำหนดมี จำนวน 10 คำ ได้แก่ ant, bat, bear, bee, bird, cat, dog, fish, fox, and lion (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)

ขั้นที่ 1 ครูทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดของนักเรียนให้ถูกต้อง และครูให้นักเรียนจิตนาการนึกภาพสถานที่ที่สามารถมองเห็นได้อย่างละเอียด เช่น บ้านของตนเอง และให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่าที่บ้านมีรายละเอียดอะไรบ้าง เวลาเดินเข้าไปในบ้าน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนจิตนาการถึงคำศัพท์ที่กำหนดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ยกตัวอย่าง เช่น สัตว์ต่าง ๆ ที่นักเรียนนำไปวางอยู่ทั่วสถานที่นั้น ๆ ซึ่งจะช่วยเตือนนักเรียนถึงสัตว์ต่าง ๆ ที่ควรจดจำ ที่นักเรียนวางไว้ในบ้าน ในขั้นตอนนี้นักเรียนเอาจเขียนภาพร่างของบ้านและวางสัตว์ต่าง ๆ ไว้ในมุมของบ้าน พร้อมเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับ

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนช่วยกันจินตนาการเดินผ่านสถานที่ดังกล่าวในจินตนาการแล้วก็นึกถึงสัตว์เหล่านั้น จนจำได้ พร้อมกับออกเสียงได้ถูกต้อง กิจกรรมที่สามารถทำเพิ่มเติมได้ในช่วงนี้ เช่น การอ่านออกเสียงหรือการฟังเสียงครูและฟังคลิปเสียง ครูถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหรือคำศัพท์ หรือหาความหมายคำศัพท์ วาดภาพตามจินตนาการที่เป็นคำศัพท์ที่เรียนมา และจับคู่คำศัพท์กับภาพ

3. Post-Reading (หลังเรียน) ทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียน เช่น สรุปคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยครูอธิบายเพิ่มเติม

8. การวัดผลประเมินผลการออกเสียง

ดวงพร หนูพงษ์ (2545) กล่าวว่าในการประเมินผลการพูด (Oral Evaluation) มีเกณฑ์มาตรฐานที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ ความสามารถในการพูดสื่อสารด้วยสำเนียงภาษาที่เข้าใจได้ชัดเจน ไม่มีสำเนียงภาษาแม่ของตนเองมาเป็นอุปสรรค

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 อ้างถึงใน ไอรดา จันทร์ลอย, 2562) ได้กล่าวถึงการทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษไว้ว่า การทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นการทดสอบความทางภาษาพูดย่อย (Discrete point test) การทดสอบชนิดนี้จะวัดองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น เสียงคำศัพท์ โครงสร้าง หรือทักษะต่าง ๆ โดยแยกทดสอบเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของภาษาหรือตามทักษะที่ต้องการวัด การทดสอบการออกเสียงเป็นสิ่งที่ยากวิธีทดสอบที่ตรงจุด คือ การสอบปากเปล่า แต่ก็มีปัญหาในการให้คะแนนวิธีการทดสอบที่นิยมใช้กัน คือ การทดสอบความสามารถในการแยกเสียงว่าเสียงใดมีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร เช่น การใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pairs) โดยให้ฟังคำเป็นคู่ ๆ แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคำที่

ได้ยิน นั้นออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน เช่น sleep/slip, fist/fist, ship/sheep, heat/heat, rid/read, mill/mill หรือผู้สอนอาจให้ฟังคำเป็นชุด ๆ ละ 3 คำ แล้วให้ผู้เรียนสังเกตว่าเสียงคำไหนที่เหมือนกัน เช่น cat: cat: cot, beast: best: best

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 อ้างถึงใน ไอรดา จันทร์ลอย, 2562) กล่าวว่า การให้คะแนนดิบหรือเปอร์เซ็นต์อาจไม่มีความหมายชัดเจนในการระบุระดับความสามารถทางภาษาด้านการส่งสาร และรับสาร นักวัดผลทางภาษาจึงนิยมการให้คะแนนเป็นระดับของความสามารถตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) โดยมาตราส่วนประเมินค่า ที่ใช้มักเป็นช่วงคะแนน (Band score) ซึ่งที่นิยมใช้กันมี ดังนี้ แบบของ วิลกินส์ (Wilkins) เป็นมาตราส่วนประเมินผลความสามารถของผู้ใช้ภาษา 5 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านการเขียน และการแปล โดยในแต่ละด้านแบ่งระดับความสามารถ ออกเป็น 7 ระดับ โดยในทักษะด้านการพูด แบ่งระดับดังต่อไปนี้

ระดับ 7 พูดคล่องได้เหมือนเจ้าของภาษา

ระดับ 6 สามารถพูดสื่อสารความหมายในทุกสถานการณ์ แต่อาจมีที่ผิดไวยากรณ์ หรือใช้ศัพท์ผิดบ้างเล็กน้อย

ระดับ 5 สามารถพูดสื่อสารความหมายได้ในสถานการณ์ต่างๆ แต่ไม่คล่องเมื่อพูด เรื่องที่ซับซ้อนลึกซึ้ง ผู้ที่สนทนาด้วยต้องถามเพื่อให้ได้ความกระจ่างขึ้นเป็นครั้งคราว

ระดับ 4 สามารถเล่าเหตุการณ์โดยที่ผู้ฟังไม่เกิดความสับสนแต่ยังไม่สามารถพูด ต่อเนื่องแสดงเหตุผลได้แย้ง มักนิ่งเฉยขณะเจ้าของภาษาอภิปราย เว้นแต่มีผู้พูดด้วยแบบตัวต่อตัว

ระดับ 3 สามารถพูดเรื่องทั่ว ๆ ไปด้วยประโยคง่าย ๆ ได้มีการใช้ไวยากรณ์ผิดเสียงที่ใช้ก็ยังแปร่ง ผู้ฟังมีความยากลำบากบ้างในการทำความเข้าใจ

ระดับ 2 สามารถอ่านออกเสียงได้ พอที่จะพูดภาษาอังกฤษได้โดยอาศัยการท่องจำ เพื่อบอกความต้องการของตน พูดตะกุกตะกัก ผิดไวยากรณ์ ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ตอบคำถามได้ช้า ผู้ที่พูดด้วยต้องคอยพยายามช่วยให้พูดต่อไปได้

ระดับ 1 ไม่มีความรู้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ สามารถพูดบางคำ หรือบางข้อความ ได้ในวงจำกัด เช่น Good morning ขณะพูดต้องใช้ท่าทาง หรือมือไม้ประกอบเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจแบบของ เจ.เอล.ดี. คลาร์ค (J.L.D. Clark) เหมาะสำหรับครูเมื่อต้องการวัดระดับความสามารถของนักเรียนโดยประมาณ ประกอบด้วย Pronunciation, Vocabulary, Structure และ Fluency โดยแต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ เช่น Pronunciation

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้ระดับ 3 ออกเสียงผิดบ้างเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิด ๆ พูดแล้วเข้าใจยาก

ระดับ 1 ยังพูดไม่ได้

Harris (1990 อ้างถึงใน กมลวรรณ โดมศรีฟ้า, 2551) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการออกเสียงไว้ 5 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 มีปัญหาในการออกเสียงเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่พูด

ระดับที่ 2 มีปัญหาในการออกเสียงมาก ยากแก่การเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำ ๆ ถึงสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ

ระดับ 3 มีปัญหาในการออกเสียงน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟัง จึงจะสามารถเข้าใจได้มีการออกเสียงผิดให้ผู้ฟังสับสนบางครั้ง

ระดับ 4 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาในการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟัง สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

สนิท สัดโยภาส (2532 อ้างถึงใน สาริณี สุวรรณพันธ์, 2553) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดผลการออกเสียงไว้ว่า “วิธีวัดการออกเสียงที่ดีที่สุดก็คือ ให้นักเรียนได้พูดออกเสียงมาจริง ๆ” แต่ครูต้องตั้งเกณฑ์การให้คะแนนไว้สำหรับการเปล่งเสียงชัดเจน การหยุดวรรคตอน การเน้นคำ และความคล่องแคล่วในการพูด เป็นต้น

Lingui Systems (2014 อ้างถึงใน จินต์จุฑา สนปี, 2565) ได้กำหนดเกณฑ์การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียงพยัญชนะต้น ให้ระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง

คะแนนระดับที่ 0 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะไม่ถูกต้อง

2. การออกเสียงสระ ให้ระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงสระได้ถูกต้อง

คะแนนระดับที่ 0 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงสระไม่ถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. การออกเสียงตัวสะกดให้ระดับคะแนน ดังนี้

คะแนนระดับที่ 1 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวสะกดได้ถูกต้อง

คะแนนระดับที่ 0 หมายถึง ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงตัวสะกดไม่ถูกต้อง

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การทดสอบและประเมินความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ คือ การออกเสียงและสะกดคำศัพท์ สระและพยัญชนะที่ปรากฏในคำแต่ละเสียงได้อย่างถูกต้อง การออกเสียงคำศัพท์ ที่มีสองพยางค์ขึ้นไปโดยมีการเน้นเสียงหนักเบาในแต่ละคำได้อย่างถูกต้อง การโยงเสียงระหว่าง คำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยการประเมินตามสภาพจริงทั้งก่อนและหลังเรียน โดยให้ผู้เรียนแต่ละคน อ่านออกเสียงสระและพยัญชนะออกเสียงเน้นหนักในคำออกเสียงเชื่อมโยง ในวลีและประโยคที่ปรากฏในบทอ่าน การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยการวัดความสามารถในการเปล่งเสียง การจดจำเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำที่ถูกต้องตามหลักกการอ่านออกเสียงได้ อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน และอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง หรือไม่อ่านได้ 0 คะแนน

คำศัพท์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ ดังนี้

1. ความหมายของคำศัพท์

ศิธร แสงธนู และคิด พงศทัต (2514) ให้ความหมายว่า คำศัพท์ คือ กลุ่มเสียงที่มีความหมายให้รู้ว่าเป็นคน สิ่งของ อาการ หรือลักษณะอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของภาษา

ปาริชาติ นาคะตะ (2539) กล่าวว่า คำศัพท์ คือ ส่วนหรือหน่วยที่เล็กที่สุดในภาษา ที่ปรากฏตามลำพังมีความหมายในตัวเองทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้กล่าวไว้ว่า คำศัพท์ หมายถึง เสียงพูดหรือลายลักษณ์อักษรที่เขียนหรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด โดยปกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดซึ่งมีความหมายในตัว

McCarthy (1992) ระบุว่า คำศัพท์ หมายถึง หน่วยคำ (Morphemes) ซึ่งหน่วยคำจะไม่สามารถถอดให้เป็นหน่วยย่อยได้อีก

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า คำศัพท์ เป็นหน่วยคำเล็ก ๆ และองค์ประกอบพื้นฐานของภาษา มีความหมายที่เปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างกันไปตามบริบทและการใช้งาน บทบาทของคำศัพท์ไม่ได้จำกัดอยู่แค่การสื่อสารในชีวิตประจำวันเท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีความสำคัญในการเรียนรู้วิชาการ และวัฒนธรรม การเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสมจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารและการแสดงออกทางความคิด

2. ประเภทของคำศัพท์

ศรีวัย สุวรรณกิติ (2522) กล่าวว่า คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต้องนำมาสอนนั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ คำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ (Active vocabulary) และศัพท์ที่ควรรู้ (Passive vocabulary)

1. ศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ หมายถึง ศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ ฉะนั้นต้องสอนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถนำเอาศัพท์ไปใช้ได้ด้วยตนเองทั้งการพูดและการเขียน

2. ศัพท์ที่ควรรู้ หมายถึง ศัพท์ที่ผู้เรียนอาจจะพบในการอ่านหรือฟัง แต่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องนำไปใช้เอง ครูจึงสอนแต่เฉพาะการออกเสียงและความหมายของคำศัพท์เท่านั้น ไม่เน้นฝึกการนำไปใช้เหมือนศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้

ณัฏฐพล คุปต์ธนโรจน์ (2554) ระบุว่า คำศัพท์สามารถจัดกลุ่มได้ ดังนี้

1. การแบ่งคำศัพท์ตามความหมายที่เหมือนกัน (Synonym) คำศัพท์กลุ่มนี้ความหมายคล้ายกันและมีความหมายร่วมกัน แต่อาจใช้ในบริบทที่ต่างกัน เช่น old, aged, elderly และ ancient เป็นต้น

2. การแบ่งคำศัพท์โดยการจับคู่คำ (Pairs) เป็นการจัดกลุ่มคำศัพท์เป็นคู่ อาจเป็นความหมายเหมือนหรือคำตรงกันข้าม เช่น borrow-lend, old-new, sell-buy เป็นต้น

3. การแบ่งคำศัพท์ตามตระกูลคำ (Word families) เป็นลักษณะการจัดกลุ่มคำ โดยสังเกตจากรากคำ (Root) คำอุปสรรค (Prefix) หรือคำปัจจัย (Suffix) ซึ่งอาจเกี่ยวโยงกับโครงสร้างคำทางไวยากรณ์ เช่น understands, understanding, understandable, misunderstand โดยคำทั้งหมดมีคำว่า understand เป็นคำที่เป็นฐาน

4. การแบ่งคำศัพท์ตามกลุ่มลูกคำ (Hyponyms) โดยคำศัพท์มีความสัมพันธ์กันทางความหมายของคำจากกลุ่ม (Superordinate term) และกลุ่มคำ (Hyponyms) เช่น hammer, screwdriver, saw เป็นคำลูกกลุ่มของคำว่า tool

5. การแบ่งคำศัพท์ตามแนวเรื่อง (Thematically linked) คือ กลุ่มคำของคำที่มีความสัมพันธ์ในเชิงความคิดและเนื้อหาเดียวกัน โดยคำศัพท์ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันนั้นจะมีมโนภาพที่เชื่อมโยงกัน เช่น ในคำศัพท์ของแนวเรื่อง Travel อาจประกอบด้วย plane, car, train, bus, to drive, to fly, to rent, airport เป็นต้น

Dale, Fischl, & Sereno (1999) ได้แบ่งคำศัพท์ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. คำศัพท์ที่มีความหมายในตัวเอง (Content Words) คือ คำศัพท์ประเภทที่เราอาจบอกความหมายได้โดยไม่ขึ้นอยู่กับโครงสร้างของประโยค เป็นคำที่มีความหมายตามพจนานุกรม

2. คำศัพท์ที่ไม่มีความหมายแน่นอนในตัวเอง (Function Words) ได้แก่ คำนำหน้า (Article) คำบุพบท (Preposition) สรรพนาม (Pronoun) คำประเภทนี้มีใช้มากกว่าคำประเภทอื่น เป็นคำที่ไม่สามารถสอนและบอกความหมายได้ แต่ต้องอาศัยการสังเกตจากการฝึกการใช้โครงสร้างต่าง ๆ ในประโยค

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ประเภทของคำศัพท์สามารถจำแนกได้จากความหมายของคำ โครงสร้าง ไวยากรณ์ และประเภทการใช้งาน หากนักเรียนสามารถแยกแยะประเภทของคำศัพท์ได้ จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับคำศัพท์จากหลักสูตรแกนกลางฯ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 มาจัดประเภทคำศัพท์ ดังนี้

3. การจัดประเภทของคำศัพท์ในงานวิจัย

ตาราง 5 การจัดประเภทคำศัพท์ในงานวิจัย

หมวดคำศัพท์	คำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่					
	1	2	3	4	5	6
Animals around us	ant	pig	duck	butterfly	turkey	hawk
	bat	fox	goose	buffalo	octopus	ostrich
	bee	chicken	goldfish	dolphin	seahorse	peacock
	bird	donkey	hippopotamus	insect	squid	vulture
	cat	frog	hose	kangaroo	starfish	cockroach
	dog	elephant	parrot	monster	cobra	dragonfly
	fish	hen	seal	eagle	lizard	gecko
	pet	puppy	hamster	crocodile	mosquito	camel
	rabbit	cow	crab	spider	scorpion	chimpanzee

ตาราง 5 (ต่อ)

หมวดคำศัพท์	คำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่					
	1	2	3	4	5	6
	rat snake	Whale turtle	mouse		toad	gorilla
Fruits and vegetables	apple banana bean fruit lemon orange pear tomato	pineapple peach chili potato grape mango pea watermelon	durian pomelo cabbage star fruit rose apple longan papaya melon	bamboo branch coconut lettuce mangosteen rambutan baby corn bean	santol snake fruit raspberry tamarind bean sprout pepper cucumber celery	sapodilla passionfruit asparagus acacia angle luffa cauliflower coriander eggplant
Favorite food & drinks	bread egg food ice ice cream milk salad tea cake	rice food breakfast cereal omelet water cola soft drink	juice pork coffee lunch dinner ham sausage sauce soup	Butter chocolate doughnut fish sauce jelly lemonade cornflakes noodle latte	fried chicken fried fish wine cocktail espresso green tea mussel bacon	ground beef lamb chicken leg oyster shrimp lobster scallop champagne whisky
Classroom objects	bag bin book broom desk door chair eraser crayon pen pencil ruler	blackboard paper school bag table stapler microphone chalk glue colored pencil	notebook homework sharpener bookcase scissors clip scotch tape	brush diary file game member scarf shelf	buddy calculator calendar curtain newspaper paper clip rug highlighter	cash competition diagram label rubbish sneaker timetable compass ballpoint

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 5 (ต่อ)

หมวดคำศัพท์	คำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่					
	1	2	3	4	5	6
Things at home	bag bin book broom desk door chair eraser	table window clock dish fan bowl bed plate	fork glass jar jug light spoon tissue lamp	map money plug powder switch telephone television	bell mug picture radio toothbrush toothpaste	ceiling carton basket fridge mirror pillow stairs towel
Family members	father mom dad girl kid man mother woman	grandpa grandma sister brother	grandfather grandmother uncle aunt cousin	relative nephew niece daughter	older brother younger brother	sibling stepfather stepmother stepdaughter
รวม/คำ	61	51	48	44	46	50

หมายเหตุ : คำศัพท์ในแต่ละหมวด ประกอบด้วย คำศัพท์พื้นฐานเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ผ่านเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้งนี้ คำศัพท์บางคำอาจปรากฏซ้ำในหลายหมวด เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ใช้ได้ในหลากหลายบริบท ซึ่งช่วยส่งเสริมการจดจำและการนำไปใช้จริงของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน เปรียบเสมือนแผนที่นำทางสำหรับผู้สอนที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เป็นการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละครั้งว่าจะสอนเนื้อหาอะไร มีจุดประสงค์เพื่ออะไร จัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่อใดในการเรียนรู้ และใช้วิธีการวัดผลประเมินผลอย่างไร เพื่อที่จะให้การจัดการเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานของหลักสูตร นอกจากนี้ แผนการ

จัดการเรียนรู้ยังเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้เตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สามารถวางแผนและออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อันจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กล่าวถึงการออกแบบการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการเรียนรู้ โดยเลือกใช้รูปแบบการสอนและเทคนิคการสอน สื่อ แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนก่อนทุกครั้ง ที่เรียกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สำลี รักสุทธี (2544) อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ โครงสร้างหรือแผนงานที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการปฏิบัติภารกิจการสอนในแต่ละรายวิชา ซึ่งถือเป็นรูปแบบการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถยกระดับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิผล

สุวิทย์ มูลคำ (2549) ได้ให้คำนิยามของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง เอกสารโครงสร้างการเตรียมการสอนหรือการวางกรอบกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าอย่างมีระบบและเป็นขั้นตอน โดยจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร ผ่านกระบวนการประมวลและรวบรวมสารสนเทศด้านต่าง ๆ นำมาขับเคลื่อนและกำหนดทิศทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อหนุนเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) ได้ระบุแนวคิดเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นการวางกรอบแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเลือกใช้สื่ออุปกรณ์การสอน ตลอดจนกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีความสอดรับกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดไว้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) นิยามแผนการสอนว่า คือ แผนที่กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรม การใช้สื่อประกอบและการวัดประเมินผลให้ตรงกับเนื้อหา

และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อีกนัยหนึ่งหมายถึง คู่มือแนวทางที่ครูจัดทำขึ้นโดยอาศัยกรอบการสอนของกรมวิชาการ เพื่อให้ผู้สอนทราบทิศทางในการทำงานอย่างชัดเจนว่าจะสอนเนื้อหาอะไร เพื่อเป้าหมายใด จัดการเรียนรู้อย่างไร ใช้สื่ออะไร และจะประเมินผลด้วยวิธีใด

นงนุช พระวงศ์ (2554) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนที่เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียดเป็นระบบ เพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และวิธีวัดประเมินผลอย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนบรรลุผลสู่จุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

วันชัย แย้มจันทร์ฉาย (2554) สรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการล่วงหน้าสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรหรือรูปแบบเอกสาร ซึ่งระบุองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ตัวเนื้อหาความรู้ สื่อการเรียนรู้ วิธีการดำเนินกิจกรรม และกลวิธีการวัดประเมินผล

ศรีประภา แจ้งไธสง (2555) ได้สรุปว่าแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานรายวิชา และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชา รายปีหรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำกำหนดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้

ศศิธร เวียงวะลัย (2556) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนในการจัดการเรียนการสอนที่ครูหรือผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบเนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และวิธีวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จรัสศรี พัวจินดาเนตร (2560) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอน หมายถึง เอกสารประกอบหลักสูตรชนิดหนึ่งที่ครูใช้เป็นคู่มือสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนรู้และการวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละบท เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

นรรัชต์ ฝันเชียร (2562) กล่าวว่า แผนการสอนหรือแผนจัดการเรียนรู้ คือ เครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในทุกระดับชั้น เปรียบเสมือนแผนที่นำทางที่ช่วยให้ครูสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้เหมาะสม ตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

วัชรพล วิบูลยศริน (2561) ได้สรุปความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แนวทางการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนเพื่อดำเนินการส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ (สิ่งที่ผู้เรียนได้รับ) วิธีการบรรลุหรือไปยังเป้าหมาย (ขั้นตอน กระบวนการ) และวิธีการวัดคุณภาพของการบรรลุเป้าหมาย (แบบทดสอบ ใบงาน การบ้าน และอื่น ๆ)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เอกสารหรือแผนงานที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อหรือแหล่งเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกันอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุผลตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ แผนการจัดการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนแผนที่นำทางของครูในการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย ชัดเจน เป็นระบบ และวัดผลได้

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติการสอน เพราะเป็นการวางแนวทางการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากผู้สอนมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ ซึ่งความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนเกิดความเชื่อมั่น ส่งผลให้การถ่ายทอดความรู้เป็นไปอย่างลื่นไหล มีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่อง และสามารถนำพาผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางของการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์เนื่องจากมีการเตรียมความพร้อมในทุกมิติ

2. ทำให้กระบวนการสอนมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่เลื่อนลอย ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับทั้งองค์ความรู้ กระบวนการคิด เจตคติ ตลอดจนทักษะและประสบการณ์ใหม่ ๆ ตามที่ออกแบบไว้

3. เนื่องจากการสร้างแผนการสอนกำหนดให้ครูต้องวิเคราะห์หลักสูตรอย่างถี่ถ้วน ทั้งในแง่วัตถุประสงค์ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อ และนวัตกรรมการประเมินผล การสอนตามแผนจึงเป็นการขับเคลื่อนที่ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรอย่างแท้จริง

4. การวางแผนอย่างรัดกุมในทุกองค์ประกอบ รวมถึงการบริหารจัดการเวลา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ย่อมเอื้อให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ง่ายและสะดวกขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ประสบความสำเร็จได้ดีกว่าการจัดกิจกรรมโดยไม่มีการวางแผน

5. แผนการสอนจะทำหน้าที่เป็นแนวทางในการทบทวนเนื้อหา ป้องกันความซ้ำซ้อน และเป็นกรอบในการสร้างข้อสอบวัดผลประเมินผล ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้สอนปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต่อเนื่องไม่ขาดตอน

6. การที่ครูมีความพร้อมทั้งด้านจิตใจ (ความมั่นใจ) และด้านวัตถุ (สื่อและเอกสารประกอบ) ทำให้นำเสนอเนื้อหาได้อย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น และส่งผลให้เกิดความศรัทธาและความรู้สึกที่ดีต่อตัวผู้สอนและรายวิชานั้น ๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

2. ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตรและสอนได้ทันเวลา

3. เป็นผลงานวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทนในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

นงนุช พระวงศ์ (2554) ได้สรุปความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียน ซึ่งทำให้ครูเกิดความมั่นใจและความพร้อมในการดำเนินกิจกรรม ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ได้ทราบว่าจะจัดการเรียนรู้เรื่องอะไร ใช้เวลาเท่าใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีใดและการวัดประเมินผลจะใช้วิธีใด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ศรีประภา แจ้งไธสง (2555) ได้สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของครู ทำให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอนของแต่ละเนื้อหาและมีประสิทธิภาพ ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหมายส่งผลให้เกิดทักษะการเรียนรู้กับผู้เรียนนำไปใช้จริงได้

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน เนื่องจากเป็นแนวทางที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีระบบ มีทิศทาง และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะส่งเสริมให้ครูมีความมั่นใจในการสอน มีการเตรียมความพร้อมทั้งด้านเนื้อหา สื่อ และวิธีการวัดผลประเมินผล อีกทั้งยังช่วยให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ และรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น การสอนแทนหรือการเปลี่ยนครูผู้สอน นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สร้างทักษะ เจตคติ และประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ พร้อมทั้งเป็นหลักฐานเชิงวิชาการที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญของครู อันสามารถนำไปใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาองค์กร ตลอดจนการขอเลื่อนวิทยฐานะในวิชาชีพครู

3. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549) ได้สรุปลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1.กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจน (ในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด)

2. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจน และนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ได้จริง (ระบุบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน ว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผล)

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ไว้ชัดเจน (จะใช้สื่อ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้อะไรช่วยบ้าง และจะใช้อย่างไร)

4. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน (จะใช้วิธีการและเครื่องมือในการวัดและประเมินผลใด เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้นั้น)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (ในกรณีที่มีปัญหาเมื่อมีการนำไปใช้หรือไม่สามารถกำหนดการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้นได้ก็สามารถปรับเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้โดยไม่กระทบต่อการเรียนการสอนและผลการเรียนรู้)

6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

7. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นจะต้องสื่อความหมายได้ตรงกันเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้ สามารถเข้าใจและใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

8. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระความรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

9. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

รุจิร์ ภู่สาระ (2551) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ ดังนี้

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง

2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะทำให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์

3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรจึงช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์

5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

สมนึก ภัททิยธนี (2560) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแผนต้องมีขั้นตอนดังนี้

1. เนื้อหาต้องเขียนเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมงตารางสอน โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่องให้อยู่ในโครงการสอน และเขียนเฉพาะเนื้อหาสาระสำคัญพอสังเขป (ไม่ควรบันทึกแผนการสอนอย่างละเอียดมาก ๆ เพราะจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย)

2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญ ต้องเขียนให้ตรงกับเนื้อหาที่จะสอนส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่องครูต้องทำความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนจนสามารถเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้อง กลมกลืนกับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจไม่ใช่เขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้น เพราะจะได้เฉพาะพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำ สมองหรือการพัฒนาของนักเรียนจะไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

4. กิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

5. สื่อที่ใช้ควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหา สื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในหลักการได้ง่าย

6. วัดผลโดยคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและช่วงที่ทำการวัด (ก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน) เพื่อตรวจสอบว่าการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรเป็นเอกสารที่มีความชัดเจน ครบถ้วน และเป็นระบบ โดยต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและหลักสูตร มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามที่ตั้งไว้จริง ทั้งนี้ต้องระบุบทบาทของครูและผู้เรียนไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งเลือกใช้สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหา รวมถึงต้องกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลที่สัมพันธ์กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทั้งในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน แผนที่ดีควรมีความยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ สื่อความหมายได้ตรงกันและเข้าใจง่าย มีความทันสมัย สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ นอกจากนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ยังควรสะท้อนให้เห็นความคิดรวบยอดที่ชัดเจน และมีการบูรณาการองค์ความรู้แบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพและมีความหมาย

4. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ซึ่งครูผู้สอนสามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมของสถานศึกษา ท้องถิ่นหรือตัวผู้เรียน ที่จะทำให้นำไปสู่การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ตามรูปแบบที่หน่วยงานและนักการศึกษาได้กำหนดไว้ ดังนี้

ประจวบจิตร คำจัตุรัส (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ 8 ส่วน ได้แก่

1. ชื่อวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชื่อเรื่อง และระยะเวลาที่สอน

2. สาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่อง เป็นการเขียนระบุเนื้อหาของบทเรียนหรือเรื่องที่จะสอน การเรียงลำดับสาระการเรียนรู้หรือหัวเรื่อง จะต้องจัดลำดับตามเนื้อหาที่ต้องการก่อน-หลัง และตามลำดับความยากง่าย

3. สาระสำคัญหรือมโนมติ เป็นการเขียนหัวข้อเรียงลำดับตามสาระการเรียนรู้หรือหัวข้อเรื่องหรือเขียนเป็นความเรียง โดยระบุเฉพาะส่วนที่แก่นของบทเรียนนั้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นการระบุความคาดหวังที่แสดงพฤติกรรมของผู้เรียนที่คาดหวังหลังจบบทเรียน ซึ่งต้องครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติเขียนเป็นข้อ ๆ เรียงลำดับตามหัวข้อสาระการเรียนรู้

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นการเขียนรายการวัสดุ อุปกรณ์ สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้นั้น

7. การประเมินผล คือการระบุวิธีวัดผลการเรียนรู้ให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งทำได้หลายแนวทาง เช่น การถาม-ตอบ การสังเกต การปฏิบัติกิจกรรมหรือการทดลอง การมีส่วนร่วมในกลุ่ม การตรวจชิ้นงาน การทำแบบฝึกหัด และการทำข้อสอบ โดยในแผนการสอนจะต้องระบุรูปแบบเครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลอย่างชัดเจน

8. หมายเหตุ เป็นการเขียนบันทึกปัญหาอุปสรรคที่พบ และข้อเสนอแนะที่ได้หลังจากการสอนเมื่อจบบทเรียนแล้วข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้สรุปรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า รูปแบบของการจัดการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนด อย่างไรก็ตามลักษณะส่วนใหญ่ของแผนการจัดการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกัน ซึ่งสรุปได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเรียงหัวข้อ รูปแบบนี้จะเรียงตามลำดับก่อนหลังโดยไม่ต้องตีตารางให้ความสะดวกในการเขียน แต่มีส่วนเสีย คือ ยากต่อการดูให้สัมพันธ์กันในแต่ละหัวข้อ

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายหรือเรียงหัวข้อ เป็นรูปแบบที่เขียนเรียงลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเชิงบรรยาย โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกึ่งตาราง โครงสร้างของแผนลักษณะนี้จะจำแนกเนื้อหาออกเป็นสัดส่วนหรือเป็นช่องตามหัวข้อองค์ประกอบที่กำหนดไว้ แม้ว่ากระบวนการจัดทำจะต้องใช้วิธีการจัดสรรหน้ากระดาษและสร้างตารางโครงสร้าง แต่ก็ส่งผลดีในการช่วยให้การสืบค้นและอ่านทำความเข้าใจข้อมูลเป็นไปได้อย่างสะดวกรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงและปฏิสัมพันธ์ที่สอดคล้องกันอย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อ

ลาวัณย์ วิทยาวุฒิกุล, วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา, อรรถพล อนันตวรกุล, รพีพรรณ เอกสุภาพันธ์ และอุ่นจิต นาคนคร (2553) ได้นำเสนอรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัด
3. สาระสำคัญ
4. สาระการเรียนรู้
5. จุดประสงค์การเรียนรู้
    5.1 ด้านความรู้ (A)
    5.2 ด้านทักษะกระบวนการ (P)
    5.3 ด้านคุณลักษณะ (A)
6. กระบวนการจัดการเรียนรู้
7. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้
8. กระบวนการวัดและประเมินผล
    8.1 วิธีการวัดและประเมินผล
    8.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผล
    8.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้
    9.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
    9.2 ปัญหา/ข้อเสนอแนะ
    9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
10. ความคิดเห็นของผู้บริหารหรือผู้ได้รับมอบหมาย

นรรัชต์ ฝันเชียร (2562) การจัดทำแผนการสอนนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ถ่องแท้ เพื่อให้สามารถออกแบบแผนการสอนได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องครบถ้วน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการจัดการศึกษาทั้งกับตัวผู้เรียนและตัวครูผู้สอนเอง โดยองค์ประกอบที่สำคัญของการออกแบบแผนการสอนนั้น จะต้องประกอบด้วย

1. หัวเรื่อง คือ ส่วนที่ต้องกำหนด ชื่อของเรื่องหรือหน่วยการเรียนรู้ ขั้นที่สอนและเวลาที่ใช้สอน

2. สาระสำคัญ คือ มโนทัศน์หลักหรือความคิดรวบยอดของการจัดการเรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งกำหนดเป็นภาพกว้างให้เห็นการเชื่อมโยงข้อมูลของสิ่งที่กำลังจะสอน

3. มาตรฐานและตัวชี้วัด คือ คุณลักษณะสำคัญของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะหยิบยกมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา และคาดว่าจะเกิดกับผู้เรียน ซึ่งการที่ลักษณะของผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานและตัวชี้วัดนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางและส่วนที่เพิ่มเติมให้หลักสูตรสถานศึกษา

4. จุดประสงค์การเรียนรู้ คือ เป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับตัวผู้เรียน หลังจากที่เราได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่ได้วางไว้แล้ว โดยในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้นั้นจะต้องเกิดจากการวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

5. สาระการเรียนรู้ คือเนื้อเรื่อง หรือองค์ความรู้ ทักษะกระบวนการของผู้เรียนที่จะต้องเรียนรู้ในรายวิชานั้น ๆ

6. การบวนการการเรียนรู้ คือ การระบุกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป

7. สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งการเรียนรู้ คือ เครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใช้ตามที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้

8. การวัดและประเมินผล คือ การประเมินผลผู้เรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรระบุเครื่องมือวัดและเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งสามารถศึกษาได้จากคู่มือหลักสูตร

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ คือ การบันทึกของครูผู้สอนจากสิ่งที่พบในการนำแผนจัดการเรียนรู้มาใช้ โดยแบ่งเป็นผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงกล่าวสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้สามารถจัดทำได้หลากหลายรูปแบบตามบริบทของสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นระบบ มีทิศทาง และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควร ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักที่ชัดเจน ได้แก่ ข้อมูลเบื้องต้นของรายวิชา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระสำคัญหรือความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ตลอดจนการบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ รูปแบบของแผนสามารถนำเสนอได้ทั้งในลักษณะเรียงหัวข้อ บรรยาย หรือจัดทำในลักษณะตาราง ซึ่งแต่ละรูปแบบมีข้อดีแตกต่างกัน โดยสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ การติดตามประเมินผล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน แผนที่ดีจึงไม่จำกัดอยู่ที่รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง แต่ควรยืดหยุ่นและเน้นประสิทธิผลในการพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549) ได้ระบุว่า แผนการจัดการเรียนรู้สามารถจำแนกออกได้หลากหลายรูปแบบ โดยอาจจัดทำในลักษณะของความเรียง โครงสร้างเชิงตาราง หรือรูปแบบผสมผสานที่รวมทั้งความเรียงและตารางเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณและความเหมาะสมที่ครูผู้สอนจะเลือกนำไปประยุกต์ใช้ อย่างไรก็ตาม เป็นที่ประจักษ์ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรมีโครงสร้างพื้นฐานที่ประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วนหลัก ได้แก่

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนฯ ว่าเป็นแผนฯ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ

6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
   6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
   6.2 จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้/เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งการเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย
   10.1 วิธีการประเมิน
   10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
   10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้
12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ส่วนสำคัญ ส่วนแรก คือ บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทำหน้าที่เป็นพื้นที่สำหรับให้ผู้สอนระบุข้อสังเกตและข้อมูลเชิงประจักษ์ที่พบจากการนำแผนไปปฏิบัติจริง อาทิ สภาพปัญหา อุปสรรค แนวทางการแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ ตลอดจนสารสนเทศอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการนำไปประยุกต์ใช้ในอนาคต สำหรับส่วนที่สองในระยะท้ายแผน ได้แก่ เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมตามแผนนั้น ๆ เช่น ใบงาน ใบความรู้ หรือแบบทดสอบวัดความรู้ของผู้เรียน

สุมาลี เชื้อชัย (2551) ได้อธิบายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนเรียนรู้ (องค์ประกอบสำคัญ) ได้แก่ สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง สาระการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย วิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน และเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำแผนไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางแก้ไข และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในการนำไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ๆ เป็นต้น

ฆนัท ธาตุทอง (2552) ได้สรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. แผนการเรียนการเรียนรู้ที่.....
2. ชั้น.....เรื่อง.....เวลา.....
3. ความคิดรวบยอด
4. จุดประสงค์ปลายทาง
5. จุดประสงค์นำทาง
6. มาตรฐานการเรียนรู้
7. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ตัวชี้วัด
8. สาระการเรียนรู้
9. กิจกรรมการเรียนรู้
10. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
11. การประเมินผลระหว่างเรียน
12. การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียน

สำลี รักสุทธี (2552) ได้กล่าวว่า หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้ถูกต้องชัดเจนซึ่งมีหัวข้อในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง เป็นหัวข้อเรื่องย่อยที่แยกมาจากหัวข้อใหญ่หรือหน่วยใหญ่ได้มาจากการอ่านคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรหรือใช้หัวข้อปัญหาในชีวิตจริง ตามความต้องการของชุมชนให้สอดคล้องกับวัยและความสามารถของผู้เรียนหรือจากแนวการสอนของกรมวิชาการ

2. จำนวนชั่วโมง ที่ใช้สอนเรื่องนั้น โดยคำนวณจากจำนวนชั่วโมงจากหัวข้อใหญ่คำนวณชั่วโมงให้เหมาะสมกับน้ำหนักและปริมาณของหัวข้อย่อย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ คือ แก่นสารของข้อมูล ทักษะและเจตคติที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนเรื่องนั้น ๆ แล้วจัดทำเป็นกรอบกำหนดให้คำนึงถึงหลัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การเขียน ดังนี้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์และได้ใจความใช้คำกะทัดรัด ชัดเจนไม่ฟุ่มเฟือยมีใจความตรงกับสาระการเรียนรู้

4. จุดประสงค์ จุดประสงค์ต้องเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยทั่วไปจะเขียนไว้ 2 จุดประสงค์ คือ จุดประสงค์ปลายทางเป็นจุดประสงค์ที่มุ่งหวัง ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคนเมื่อผ่านกระบวนการการเรียนการสอนรายวิชานั้นครบถ้วนแล้วและจุดประสงค์นำทางเป็นจุดประสงค์เฉพาะการเรียนเนื้อหาย่อยที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนจากการเรียนเรื่องนั้น ๆ ลักษณะการเขียนจะเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

5. สาระการเรียนรู้ เป็นสาระของความรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาในชั่วโมงเรียนนั้น ในการเขียนเพียงหัวข้อหรือเค้าโครงเท่านั้นไม่ต้องลงรายละเอียดทั้งหมด

6. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นวิธีการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องจัดให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

7. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ครูและนักเรียนใช้ประกอบการเรียนการสอนในเรื่องนั้น ๆ อาจเป็นของจริง ของจำลองหรือแผนภูมิแบบฝึก หนังสือนิทาน บัตรคำรวมทั้งสื่อประเภทไอซีที

8. การวัดผลและประเมินผลเป็นความจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ทุกครั้งที่สอน เพื่อให้การทราบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ ผู้ฝึกสอนอาจวัดทั้งก่อนเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น ใช้แบบทดสอบ การสัมภาษณ์ การทำกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายถึงแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ ดังต่อไปนี้

ส่วนนำ : รายวิชา/กลุ่ม ชั้น ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือชื่อแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน เวลาที่สอน

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. ตัวชี้วัดชั้นปี
3. สาระสำคัญ
4. จุดประสงค์การเรียนรู้
5. สาระการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การวัดผลประเมินผล
8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

9. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

เอกรินทร์ สี่มหาศาล และคณะ (2552 อ้างถึงใน ศศิธร เวียงวะลัย, 2556) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะเป็นความคิดรวบยอด

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทุกพฤติกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้แล้ว จะบรรลุผลตามตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย

3. สาระการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นสำคัญสั้น ๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

4. กิจกรรมการเรียนรู้ ระบุวิธีสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวครบถ้วนแล้วผู้เรียนจะบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และเมื่อเรียนจบครบทุกแผนผู้เรียนจะได้ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วนตามเป้าหมายการเรียนรู้ของตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมงอย่างชัดเจน

5. สื่อ แหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน มีใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ เอกสารเพิ่มเติมสำหรับผู้สอนตามความเหมาะสม และบอกแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

6. การวัดและประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องการวัดและประเมินผล คือ หลักฐานการเรียนรู้ ร่องรอยการเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หัวข้อนี้สำคัญผู้สอนได้บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุผลตามเป้าหมายต่อไป

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2562) ได้สรุปถึงสิ่งสำคัญที่ควรมีแผนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมี ดังนี้

1. ส่วนที่เป็นหัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่บนส่วนหัวหรือส่วนบนของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย หัวข้อหรือองค์ประกอบดังนี้

1.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้หรือชื่อวิชาที่เรียน

1.2 ลำดับหน่วยการเรียนรู้และเรื่องที่สอน

1.3 ระดับชั้นที่สอน ปีการศึกษาที่สอน

1.4 จำนวนชั่วโมงที่สอนหรือจำนวนคาบเวลาที่สอน

2. ส่วนที่เป็นตัวแผนการจัดการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่อยู่ในส่วนของตัวแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

2.1 สาระสำคัญ

2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.3 สาระการเรียนรู้

2.4 กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้

2.5 สื่อการเรียนรู้

2.6 แหล่งการเรียนรู้

2.7 การวัดผลและประเมินผล

2.8 บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ หรือบันทึกหลังสอน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพควร ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนนำ ซึ่งแสดงข้อมูลพื้นฐานของแผน เช่น รายวิชา ระดับชั้น หน่วยการเรียนรู้ เรื่องที่จะสอน และระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้ใช้แผนสามารถเข้าใจภาพรวมของแผนได้อย่างชัดเจน 2) ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นหัวใจหลักของแผน ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ อาทิ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ (ทั้งจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง) สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับเนื้อหา สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม การวัดและประเมินผลที่มีรายละเอียดครบถ้วน ทั้งในด้านวิธีการ เครื่องมือและเกณฑ์การประเมิน รวมถึงเอกสารประกอบต่าง ๆ เช่น ใบงาน แบบทดสอบ หรือใบความรู้ ซึ่งล้วนมีบทบาทในการสนับสนุนให้การเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมาย และ 3) ส่วนท้ายของแผน ได้แก่ การบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งครูผู้สอนจะใช้สะท้อนผลการจัดกิจกรรม ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการพัฒนาแผนในครั้งต่อไป

6. ขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้

การเตรียมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมตัวและวางแผนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ได้มีนักการศึกษาได้อธิบายขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

สำลี รักสุทธี (2552) ได้กล่าวในการจัดทำแผนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ แต่ครูผู้สอนควรปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ว่าให้ใช้รูปแบบใด ถ้าโรงเรียนได้กำหนดรูปแบบไว้จึงเลือกแบบที่ตนเองเห็นว่าสะดวกต่อการนำไปใช้ สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้ การเลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เลือกไว้ เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้วเฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดกำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหานั้น ๆ เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม เลือกสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา เช่น แบบฝึก รูปภาพ บัตรคำ วีดีทัศน์ กำหนดการวัดผลประเมินผลโดยระบุวิธีการเรียนรู้ทั้งที่เกิดระหว่างเรียนตามจุดประสงค์ย่อยนำทางและเกิดหลังเรียนการสอนเมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย เช่น ปฏิบัติจริง การทดสอบความรู้การทำงานกลุ่ม

1. วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดย่อยของเนื้อหาที่จะนำมาทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง

2. วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาสู่การเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับ

4. วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบทเรียน โดยกิจกรรมจะต้องมีความหลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. วิเคราะห์กระบวนการวัดผลและประเมินผล โดยเลือกวิธีการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

6. วิเคราะห์สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553 อ้างถึงใน ศศิธร เวียงวะลัย, 2556) ได้อธิบายขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยการนำมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาสู่การจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและทิศทางของการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาค สาระการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นการกำหนดเนื้อหาที่จะต้องเรียนโดยคำนึงถึงจุดเน้นของหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน จำนวนเวลาที่จัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ วัย และระดับชั้น ส่วนการกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาคนั้น เป็นการระบุถึงความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งจะเกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ในแต่ละปี/ภาค

3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาคเรียน เพื่อกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปี รายภาค กล่าวคือ เป็นเนื้อหาที่จะต้องเรียนให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น และชุมชน

4. นำผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี รายภาค และสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค มาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา

5. นำคำอธิบายรายวิชามากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งอธิบายได้ว่าหน่วยการเรียนรู้เปรียบเสมือนบทเรียนหนึ่ง ๆ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาหลายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้การจัดหน่วยอาจใช้หลักการบูรณาการหลายกลุ่มสาระการเรียนรู้เข้าด้วยกัน โดยใช้วิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกน เช่น สังคมศึกษา แล้วนำลักษณะเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน

6. นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วย

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ (2557) ได้สรุปขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรจากคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์และมาตรฐานรายวิชา เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อการเรียนรู้และกำหนดเวลาในการสอนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

2. จัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์ระดับการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

3. จัดทำตารางวิเคราะห์มาตรฐานสมรรถนะรายวิชาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาแล้วจัดเป็นแผนสมรรถนะหลักและสมรรถนะย่อย KSA (K = Knowledge) (S = Skill) (A = Attitude)

4. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนรู้) โดยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายโดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้

6. บันทึกผลหลังการสอนเพื่อประเมินแผนการจัดการเรียนรู้หลังผ่านกระบวนการเรียนการสอนตามที่กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

7. การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนจะประเมินในทุกครั้งที่ดำเนินการสอนเสร็จแล้วบันทึกไว้ส่วนบันทึกหลังการสอนในทุกสัปดาห์และนำไปปรับปรุงในการเรียนการสอนสัปดาห์ต่อไปหรือในการสอนภาคเรียนต่อไป

พิจิตรา ธงพานิช (2559) ได้อธิบายไว้ว่า ก่อนที่จะลงมือเขียนแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรได้ศึกษารายละเอียดตามขั้นตอนในการเขียนแผนการสอน ตามหัวข้อต่าง ๆ โดยศึกษาจากกำหนดการสอนและตารางสอนว่าเรื่องที่จะสอนนั้นเป็นเรื่องอะไร ใช้เวลาสอนกี่คาบ แล้วศึกษาแผนการสอนแม่บทของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือครู ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแผนแม่บท และปรับแผนการสอนโดยแบ่งหัวข้อของเนื้อหาย่อยลงไป ในการแบ่งหัวข้อของเนื้อหาจะแบ่งย่อยพอที่จะสอนในแต่ละครั้ง ซึ่งเวลาที่สอนในแต่ละครั้งจะไม่เท่ากันแล้วแต่เนื้อหา และการจัดตารางสอนของแต่ละโรงเรียน

2. ศึกษาความคิดรวบยอดทั้งหมดของแผนแม่บทนั้นหรือเรื่องนั้นให้เข้าใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ศึกษาจุดประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้ทั้งหลายของสาระนั้น เพื่อทำความเข้าใจว่าสอนแบบนี้แล้วผู้เรียนทำอะไรบ้าง ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปอย่างไรบ้าง ซึ่งจะเป็นแนวทางในการทดสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

4. ศึกษาเนื้อหารายละเอียดว่ามีอะไรบ้าง สอดคล้องกับความคิดรวบยอดและจุดประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ เนื้อหาแต่ละเรื่องสอดคล้องกับสาระในจุดประสงค์ข้อใด และความคิดรวบยอดข้อใด

5. ศึกษากิจกรรมการเรียนทั้งหมดตรวจสอบดูว่ากิจกรรมทั้งหมดแต่ละเรื่องตรงตามเนื้อหาหรือไม่ จะต้องหามาได้โดยวิธีใด อย่างไร และถ้าทำเองจะทันเวลาหรือไม่

6. ศึกษาการวัดผลและการประเมินผลแต่ละครั้งที่สอนว่าใช้วิธีการอย่างไร วิธีเหล่านั้นเหมาะสมกับการวัดเนื้อหาและกิจกรรมที่กล่าวไว้หรือไม่

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการวิเคราะห์เชิงระบบอย่างเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากนั้นจึงพัฒนาเป็นหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง พร้อมกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและบริบทของผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คัดเลือกสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม และกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายและครอบคลุม ทั้งนี้ยังรวมถึงการประเมินและบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไป โดยกระบวนการทั้งหมดนี้มีเป้าหมายเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างแท้จริง

7. ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

พิจิตรา ธงพานิช (2557) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีประโยชน์โดยตรงกับตัวผู้เรียน เป็นหลักสำคัญในการจัดการเรียนรู้สามารถสรุปประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. สร้างความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ของผู้สอน การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า ดังนั้น ครูผู้สอนจะทราบเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ และเดินตามแนวจนบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ในครั้งหนึ่ง ๆ อาทิเช่น การถามคำถามในเรื่องที่สอน การจัดกิจกรรม การสร้างแรงจูงใจ การประเมินผล ซึ่งครูก็จะสามารถดำเนินกิจกรรมอย่างราบรื่นได้

2. ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ได้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่าผู้เรียนบรรลุมาตรฐาน ตัวชี้วัด จุดประสงค์ ผลการเรียนรู้ได้ในระดับใด เป็นไปตามการวางแผนในการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อีกทั้งสามารถเลือกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้สอนมีความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนวิธีการวัดผลประเมินผลจะส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องกันอย่างเป็นลำดับการพัฒนา

3. ช่วยให้ผู้สอนได้แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ซึ่งร่องรอยจากการบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้จะเป็นส่วนช่วยที่จะให้ผู้สอนได้สามารถนำประเด็นจากการบันทึกที่เป็นปัญหามาเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนที่อ่อนด้อย หรือผลการจัดกิจกรรมที่ยังไม่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำมาพัฒนาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น และเกิดระบบการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบมากขึ้น ผู้สอนจะเป็นมืออาชีพด้านการจัดการเรียนรู้มากขึ้นตามลำดับ

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง, วัชรินทร์ เสถียรยานนท์ และวัชนีย์ เชาว์ดำรง (2545) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าช่วยให้จัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัดความสนใจและความต้องการของผู้เรียน สามารถเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ให้พร้อมก่อนทำการสอนจริง ทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้อื่นสอนแทนได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น เป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานและคุณภาพในการปฏิบัติการสอน และเป็นเครื่องบ่งชี้ความเป็นวิชาชีพของครูผู้สอน (แผนจัดการเรียนรู้เป็นลักษณะเฉพาะของวิชาชีพครู)

กฤษดา บุญหมื่น (2555) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีหลายประการ ดังนี้

1. เป็นคู่มือในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนด

2. เป็นคู่มือจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. เป็นคู่มืออธิบายรายละเอียดแนวคิดและขั้นตอนการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้

4. เป็นเครื่องชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ และข้อบกพร่องในการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักฐานในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างมีระบบ ชัดเจน และมีทิศทาง โดยส่งผลดีทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียนอย่างรอบด้าน สำหรับครูผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางในการวางแผน จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ กำหนดวิธีการสอน และประเมินผลการเรียนรู้อย่างเหมาะสม สร้างความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้เพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ส่วนในมุมของผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีความชัดเจน เป็นขั้นตอน สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัด และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์เรียนรู้อย่างเต็มที่และสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ยังทำหน้าที่เป็นหลักฐานแสดงถึงความเป็นมืออาชีพของครู และสนับสนุนการประเมินผลการปฏิบัติงานทางวิชาชีพได้อีกด้วย

เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ดังนี้

1. ความหมายเทคนิคการจำเป็นภาพ

เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) เป็นหนึ่งในเทคนิคการจดจำที่เก่าแก่มากมีรากฐานมาจากยุคกรีกโบราณและเป็นที่รู้จักในฐานะ “ศิลปะของความจำ” (Art of Memory) หลักการของเทคนิคนี้คือการใช้สถานที่หรือภาพจำลองเป็นตัวเชื่อมโยงกับข้อมูลที่ต้องการจดจำ เทคนิคนี้ใช้วิธีการจินตนาการถึงสถานที่ที่คุ้นเคย (เช่น บ้าน โรงเรียน หรือสถานที่ใด ๆ ที่เรารู้จักดี และวางข้อมูลที่ต้องการจดจำไว้ตามจุดต่าง ๆ ของสถานที่นั้น ข้อมูลที่ถูกวางในแต่ละจุดสามารถเชื่อมโยงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ที่เฉพาะเจาะจง เช่น จินตนาการว่าคุณวางสูตรคณิตศาสตร์ไว้ให้องนั่งเล่น และคุณวางบทเรียนวิทยาศาสตร์ไว้ในห้องครัว การเดินทางผ่านสถานที่ที่คุณจินตนาการนี้จะช่วยให้สมองสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับตำแหน่งที่เฉพาะเจาะจงและจดจำได้ง่ายขึ้น

กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) คือ ศิลปะหรือการฝึกฝนในการพัฒนาการจดจำและเป็นระบบในการช่วยในการจดจำ (McCabe, 2015) นักวิจัยได้ให้คำนิยามของคำว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategies) เช่น Azmi, Najmi, & Rouyan (2016) ระบุว่ากลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการในการสร้างจินตนาการเชื่อมโยงความจำให้ถูกกระตุ้นและตอบสนอง คล้ายกับ Fasih, Izadpanah, & Shahnavaz (2018); Mahdi & Gubeily (2018) ได้อธิบายว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics

Strategy) คือ เครื่องช่วยด้านจิตใจที่ส่งผลต่อการจดจำไม่ว่าจะเป็นรายการหรือข้อมูลต่าง ๆ เช่น รูปแบบคำศัพท์ใหม่ ชื่อ วันที่ในประวัติศาสตร์ ตัวเลข สูตร และกฎต่าง ๆ นอกจากนี้ Marzban & Firoozjahantigh (2018) ยังเผยให้เห็นว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) เป็นหนึ่งวิธีการที่ช่วยกระตุ้นการเรียนและการระลึกของคำศัพท์ ซึ่งมีรากฐานมาจากชนเผ่าโบราณในโลกเก่า จากการทบทวนวรรณกรรม สรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ กลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) คือ หนึ่งในกลยุทธ์ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนในการระลึก และเรียนคำศัพท์ใหม่ได้ (สายสมร นรสิงหเริงฤทธิ์, 2559) ได้กล่าวไว้ว่า กลวิธีช่วยจำ หมายถึง วิธีการเรียนรู้คำศัพท์แบบต่าง ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์จากการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า เทคนิคการจำเป็นภาพเป็นวิธีการช่วยจำที่มีมาอย่างยาวนาน โดยอาศัยหลักการเชื่อมโยงข้อมูลกับภาพหรือสถานที่ที่คุ้นเคย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำข้อมูลได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น วิธีการนี้เน้นให้ผู้เรียนสร้างภาพในจินตนาการ และกำหนดตำแหน่งของข้อมูลไว้ในสถานที่ต่าง ๆ จากนั้นใช้การทบทวนผ่านภาพจำเหล่านั้นเพื่อกระตุ้นการระลึกข้อมูล นอกจากนี้ เทคนิคการจำเป็นภาพยังจัดอยู่ในกลุ่มของกลยุทธ์ช่วยจำ ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยกระตุ้นกระบวนการทำงานของความจำ โดยใช้การเชื่อมโยง จินตนาการ หรือโครงสร้างทางความคิด เพื่อช่วยให้สามารถจดจำข้อมูลต่าง ๆ ได้ดีขึ้น เช่น คำศัพท์ สูตร หรือเนื้อหาทางวิชาการต่าง ๆ โดยสรุป เทคนิคการจำเป็นภาพและกลยุทธ์ช่วยจำเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านการจดจำคำศัพท์ เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับภาพหรือประสบการณ์เดิม ทำให้เกิดการจดจำที่คงทนและนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. กลไกทางจิตวิทยาและวิทยาศาสตร์ของ Method of Loci

Method of Loci เป็นเทคนิคที่มีทำงานร่วมกับกลไกสมองในส่วนของการสร้างภาพ (Visual Imagery) และการเชื่อมโยงข้อมูลกับสถานที่ (Spatial Memory) สมองของมนุษย์ถูกออกแบบมาให้มีความสามารถในการจดจำภาพและสถานที่อย่างเป็นธรรมชาติ เมื่อเราจินตนาการถึงสถานที่ที่คุ้นเคย สมองจะมีความสามารถในการสร้างภาพและวางตำแหน่งข้อมูลต่าง ๆ ลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยทางประสาทวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า การใช้ภาพจำลองและการเชื่อมโยงข้อมูลกับสถานที่นั้นช่วยกระตุ้นส่วนของสมองที่เกี่ยวข้องกับการจดจำระยะยาว ผลการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราดบาวด์ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ใช้เทคนิค Method of Loci ในการเตรียมสอบสามารถจดจำข้อมูลได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้ถึง 30% เทคนิคนี้ยัง

สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของสมองในการจัดเก็บและเรียกคืนข้อมูล เนื่องจากสมองสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่ซับซ้อนกับภาพและสถานที่ที่มีความคุ้นเคย

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า เทคนิค Method of Loci อาศัยกลไกการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพในจินตนาการและการจดจำเชิงพื้นที่ ซึ่งเป็นความสามารถตามธรรมชาติของมนุษย์ในการจดจำภาพและสถานที่ที่คุ้นเคย เมื่อผู้เรียนเชื่อมโยงข้อมูลกับภาพหรือสถานที่ในจินตนาการ จะช่วยให้สมองสามารถจัดเก็บและเรียกคืนข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น งานวิจัยทางประสาทวิทยาชี้ให้เห็นว่า การใช้เทคนิคดังกล่าวสามารถกระตุ้นการทำงานของสมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความจำระยะยาว ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำข้อมูลได้ดีกว่าวิธีการทั่วไป อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความสามารถในการจัดระบบข้อมูลและการระลึกข้อมูลที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น โดยสรุป Method of Loci เป็นเทคนิคที่สอดคล้องกับกลไกการทำงานของสมอง ช่วยเสริมประสิทธิภาพในการจดจำและการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับภาพและประสบการณ์ที่คุ้นเคย

3. ประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ

นักวิชาการได้กล่าวถึงประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ดังนี้

ทิศนา แขมมณี (2545) ได้อธิบายประเภทของกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ไว้ 6 ประการ คือ 1) การตระหนักรู้ (Awareness) 2) การเชื่อมโยง (Association) 3) ระบบการเชื่อมโยง (Link System) 4) การเชื่อมโยงที่น่าขบขัน (Ridiculous Association) 5) ระบบการใช้คำทดแทน 6) การใช้คำสำคัญ (Keyword) นอกจากนี้ในส่วนของ Thompson (2007) ได้สรุปเรื่องการใช้ภาพเป็นกลยุทธ์ช่วยจำและการใช้ร่างกายช่วยจำ ดังนี้

1. การใช้เทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย (Physical Mnemonics) เป็นการแสดงออกทางด้านร่างกายเพื่อช่วยในการจดจำ ซึ่งให้ผลได้ดีกว่าการท่องจำ มีเทคนิคที่ใช้แนวคิดจากการเทคนิคช่วยจำด้านร่างกาย คือ วิธีการสอนแบบเงียบ (Silent Way) และวิธีการสอนแบบตอบสนองท่าทาง (Total Physical Response)

2. การใช้เทคนิคช่วยจำในการใช้ภาพ (Picture) เป็นการให้ผู้เรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์ใหม่เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพราะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีที่สุดในการจัดระบบสมอง และสุดท้าย McCabe (2015) ได้จำแนวกลยุทธ์ช่วยจำ (Mnemonics Strategy) ไว้ 4 ประเภท คือ 1) First-Letter Mnemonics: Acronyms and Acrostics 2) Keyword Mnemonics 3) Peg word and Method of Loci Mnemonics และ 4) Song, Rhyme, and Story Mnemonics

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สายสมร นรสิงหเริงฤทธิ์ (2559) ได้แบ่งกลวิธีช่วยจำ ดังนี้

1. การจัดกลุ่มคำศัพท์ (Word grouping) เป็นกลวิธีจัดกลุ่มศัพท์โดยยึดลักษณะ เช่น สี ขนาด หน้าที่ ความชอบไม่ชอบ เป็นวิธีการช่วยจำได้

2. การทำบัตรคำ (Word card) เป็นกลวิธีให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ใหม่ที่ได้ยินในห้องเรียนโดยใช้บัตรคำด้านหนึ่งเป็นคำศัพท์อีกด้านเป็นความหมาย

3. การใช้ภาพ (Picture) เป็นกลวิธีการฝึกให้นักเรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์ใหม่

4. การแสดงกิริยาอาการ (Employing action) เป็นวิธีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้จากการแสดงกิริยาอาการของร่างกาย

5. เทคนิคปฏิบัติในสถานการณ์จริง (Real life practice) เป็นกลวิธีฝึกให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งผู้สอนต้องสร้างโอกาสให้นักเรียนเพื่อการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วในห้องเรียน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำเป็นวิธีการที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูล โดยภาพรวมสามารถสรุปได้ว่า กลยุทธ์ช่วยจำมุ่งเน้นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมผ่านวิธีการต่าง ๆ เช่น การเชื่อมโยงความคิด การจัดระบบข้อมูล และการใช้คำสำคัญ นอกจากนี้ ยังมีกลยุทธ์ที่เน้นการใช้ภาพและการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำ เช่น การใช้ภาพประกอบคำศัพท์ การแสดงท่าทาง หรือการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง รวมถึงการใช้เทคนิคอื่น ๆ เช่น การสร้างคำย่อ การแต่งเพลงหรือเรื่องราว และการเชื่อมโยงข้อมูลกับตำแหน่งหรือโครงสร้างที่เป็นระบบ อีกทั้ง ยังมีวิธีการที่นำไปใช้ในบริบทการเรียนภาษา เช่น การจัดกลุ่มคำศัพท์ การใช้บัตรคำ การจับคู่ภาพกับคำศัพท์ การแสดงท่าทางประกอบ และการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งล้วนเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและนำคำศัพท์ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสรุป กลยุทธ์ช่วยจำมีหลายรูปแบบและสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและเนื้อหา โดยเฉพาะการใช้ภาพและการลงมือปฏิบัติซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมการจดจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ประโยชน์ของ Method of Loci

ประโยชน์ของ Method of Loci ในด้านการศึกษานั้นมีมากมาย เทคนิคนี้สามารถช่วยนักเรียนในการจำข้อมูลที่ซับซ้อน เช่น การจำศัพท์ การจำเหตุการณ์

ทางประวัติศาสตร์ หรือการทบทวนบทเรียนในห้องเรียน นักวิชาการหลายคนยอมรับว่า Method of Loci เป็นหนึ่งในเทคนิคการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับฤดูกาลเตรียมสอบ ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถจินตนาการว่าพวกเขากำลังเดินผ่านห้องเรียนที่เต็มไปด้วยบทเรียนแต่ละบท หากพวกเขาต้องการจดจำข้อมูลในวิชาประวัติศาสตร์ พวกเขาอาจวางภาพจำลองของเหตุการณ์สำคัญไว้ในตำแหน่งที่แตกต่างกัน เช่น จินตนาการถึงสงครามโลกครั้งที่ 2 ในห้องนั่งเล่น และการปฏิวัติอุตสาหกรรมในห้องครัว ด้วยวิธีนี้ พวกเขาสามารถเดินทางผ่านสถานที่ที่จินตนาการไว้เพื่อเรียกคืนข้อมูลที่จำเป็น

ในแวดวงคนดังทั้งในอุตสาหกรรมภาพยนตร์และวงการกีฬานั้น การจดจำมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเตรียมตัวและการพัฒนาทักษะ นักกีฬาหลายคนได้นำเทคนิค Method of Loci มาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำ เช่น การจำกลยุทธ์ในการแข่งขัน การจดจำรูปแบบการเล่นของคู่แข่ง หรือนักกีฬาที่ต้องการจำข้อมูลที่ซับซ้อน เช่น นักกีฬาชื่อดังในวงการฟุตบอลคริสติโน โรนัลโด ใช้ Method of Loci เพื่อจดจำกลยุทธ์ของทีมและการเคลื่อนไหวของคู่แข่งในการแข่งขัน นักแสดงที่มีชื่อเสียงอย่าง Hugh Jackman ก็ได้กล่าวว่าเขาใช้เทคนิคนี้เพื่อจดจำบทสนทนาในละครที่มีความยาวมาก ๆ

ซึ่งอาจจะบอกได้ว่า Method of Loci เป็นเทคนิคการจดจำที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในหลาย ๆ วงการ การใช้สถานที่และภาพจำลองเพื่อเชื่อมโยงกับข้อมูลช่วยให้สมองสามารถจัดเก็บ และเรียกคืนข้อมูลได้ง่ายขึ้น หลายคนใช้เทคนิคนี้ในการเตรียมตัวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน และนักเรียนเองก็สามารถนำไปใช้ในการทบทวนบทเรียนที่ซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Esther Heerema, 2024)

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า เทคนิคการจำเป็นภาพ Method of Loci เป็นกลยุทธ์ช่วยจำแบบมโนทัศน์ (Mnemonic) ที่ช่วยให้ผู้คนจดจำข้อมูลใหม่ตามลำดับได้ดีขึ้น เทคนิคนี้เกี่ยวข้องกับ “การเดินทางในความทรงจำ” โดยผู้ใช้จะจินตนาการว่ากำลังวางข้อมูลไว้ในสถานที่ต่าง ๆ อย่างเฉพาะเจาะจง แล้วจึงนึกภาพตามเส้นทางนั้นเพื่อหยิบข้อมูลกลับมาตามลำดับที่วางไว้ ซึ่งมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธี loci และพบว่าเทคนิคนี้มีประสิทธิภาพในผู้คนทุกช่วงวัยรวมถึงผู้สูงอายุด้วย โดยมีศักยภาพในการช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และการจดจำข้อมูลใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

สื่อประสม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อประสม ดังนี้

1. ความหมายของสื่อประสม

สื่อการเรียนการสอนรวมถึงบรรยากาศแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการเรียนการสอนให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิผลและเต็มศักยภาพ กล่าวคือ สื่อและสภาพแวดล้อมจะทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมความสนใจของผู้เรียน มีขีดความสามารถในการแปรเปลี่ยนมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรมให้มีความเป็นรูปธรรม และสะท้อนภาพความเป็นจริงเพื่อการเรียนรู้ ยิ่งไปกว่านั้น สื่ออุปกรณ์เหล่านี้ยังเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างแจ่มชัดและคงทนในความทรงจำได้ยาวนานยิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การประยุกต์ใช้สื่อการสอนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนในฐานะผู้วิจัยจึงควรมีความรู้ความเข้าใจในการคัดสรรและบูรณาการนวัตกรรมในลักษณะของสื่อประสม ที่มีความหลากหลาย โดยหลีกเลี่ยงการยึดติดกับสื่อรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวล้วนขึ้นอยู่กับกระบวนการเตรียมการและการวางแผนอย่างเป็นระบบเป็นสำคัญ

ชัยยงค์ พรมวงค์ (2523 อ้างถึงใน วาสนา ชาวหา, 2533) ให้ความหมาย “สื่อประสม” เป็นการนำสื่อการสอนหลายอย่างมีสัมพันธ์กันเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละชิ้นส่งเสริมสนับสนุนกันและกัน

Erikson (1965 อ้างถึงใน วาสนา ชาวหา, 2533) ได้แสงความหมายว่า “สื่อประสม” หมายถึง การนำสื่อหลาย ๆ อย่างมาใช้ร่วมกันอย่างมีความสัมพันธ์ มีคุณค่าและส่งเสริม ซึ่งกันและกัน สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกชนิดหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด ๆ การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกันได้ ค้นพบวิธีการที่จะเรียนในสิ่งที่ต้องการได้ดีด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น

Jerome Bruner (1966 อ้างถึงใน วีณา วโรตมะวิชญ, 2535) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนที่จัดให้กับผู้เรียนนั้น ควรจะเริ่มจากประสบการณ์ตรงไปจนถึงตัวแทนของประสบการณ์ (เช่น รูปภาพ ภาพยนตร์ เป็นต้น) แล้วจึงไปถึงสัญลักษณ์ (เช่น คำพูด) เขายังกล่าวอีกว่าลำดับขั้นต่าง ๆ ที่เด็กเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสื่อจะมีผลโดยตรงต่อการประสบความสำเร็จในงานที่ทำการพัฒนาการเรียนการสอนควรจะคู่ขนานไปกับกระบวนการเรียนรู้ในแง่ของการแยกแยะและการรวบรวม

Brown and others (1973) ได้ให้คำจำกัดความของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง บรรดาอุปกรณ์และเครื่องมือทุกประเภทที่มีบทบาทในการนำเสนอและถ่ายทอดองค์ความรู้ใหม่ไปสู่ผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวยังมีขอบข่ายความหมายที่ครอบคลุมไปถึงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ โดยไม่ได้จำกัดวงอยู่เฉพาะสิ่งที่เป็นวัตถุสิ่งของทางกายภาพหรือเครื่องมืออุปกรณ์แต่เพียงอย่างเดียว

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า สื่อประสม (Multimedia) เป็นการผสมผสานของสื่อหลายรูปแบบเข้าด้วยกันเพื่อถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร หรือเนื้อหาในลักษณะที่ดึงดูดและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยทั่วไป สื่อประสมมักประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวิดีโอ ซึ่งสามารถบูรณาการร่วมกันเพื่อสร้างประสบการณ์ที่หลากหลายและสมจริงและแตกต่างกันออกไปในหลายบริบท ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา ธุรกิจ ความบันเทิง หรือการสื่อสารทางสังคม ในด้านการศึกษา สื่อประสมช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ประเภทของสื่อประสม

สื่อประสมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนมีด้วยกันหลายรูปแบบการที่จะเลือกรูปแบบใดมาใช้ในการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้และจุดมุ่งหมายการใช้ในปัจจุบันได้มีผู้นำสื่อประสมมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน โดยแบ่งประเภทของสื่อประสมไว้ดังต่อไปนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2529) ได้แบ่งสื่อประสมตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะการใช้ดังนี้

1. จำแนกตามจุดมุ่งหมาย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายหลายอย่าง สื่อประสมประเภทนี้มักอยู่ในรูปของสื่อหลายชิ้นมาอยู่ร่วมกัน แล้วใช้สอนได้หลายเรื่อง เรียกว่า “ชุดอุปกรณ์”

1.2 ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อประสมประเภทนี้มักจัดอยู่ในรูป สื่อหลายชนิดมารวมกันแต่สอนได้เพียงเรื่องเดียว เรียกว่า “ชุดการสอน”

2. จำแนกตามลักษณะของสื่อและลักษณะการใช้ แบ่งเป็น 2 ประเภท

2.1 การสอนโดยใช้สื่อประสม เป็นการสอนที่ใช้สื่อหลายอย่างทั้งสื่อที่เป็นอุปกรณ์

2.2 การเสนอสื่อประสมหรือ Multi-Media Presentation เป็นการเสนอสื่อประเภทฉาย เช่น สไลด์ ภาพยนตร์ ควบคู่กับสื่อเสียง เช่น แผ่นเสียงหรือเทปบันทึกเสียงโดยฉายบนจอตั้งแต่สองจอขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จริยา เหนียนเฉลย (2546) ได้กล่าวว่าประเภทของสื่อประสมอาจ จำแนกตามจุดมุ่งหมายและลักษณะการใช้ได้ ดังนี้

1. จำแนกตามจุดมุ่งหมาย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายหลายอย่าง สื่อประสมประเภทนี้มักอยู่ในรูปของสื่อหลายชิ้นมาอยู่รวมกัน แล้วใช้สอนได้หลายเรื่อง เรียกว่า “ชุดอุปกรณ์”

1.2 ใช้เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่าง ประเภทนี้มักจัดอยู่ในรูปสื่อหลายชนิดมารวมกันแต่สอนได้เพียงเรื่องเดียว เรียกว่า “ชุดการสอน” (Learning Package)

2. จำแนกตามลักษณะของสื่อ และลักษณะการใช้ แบ่งเป็น 2 ประเภท

2.1 การสอนโดยใช้สื่อประสมเป็นการสอนที่ใช้สื่อหลายอย่างทั้งสื่อที่เป็นวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการ

2.2 การเสนอสื่อประสม (Multi-Media Presentation) เป็นการเสนอสื่อประเภทฉาย สไลด์ ภาพยนตร์ ควบคู่กับสื่อเสียง เช่น แผ่นใส หรือเทปบันทึกเรื่องโดยฉายบนจอตั้งแต่ 2 จอขึ้นไป นอกจากนี้อาจมีการจำแนกสื่อประสมออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.2.1 สื่อเบา ได้แก่ สื่อประสมที่ไม่ต้องใช้เครื่องอุปกรณ์ เช่น ชุดสอนทางไกล บทเรียนสำเร็จรูป

2.2.2 สื่อหนัก ได้แก่ สื่อประสมที่ต้องใช้กับเครื่องฉายและเครื่องเสียง

วาสนา ชาวหา (2533) ได้กล่าวถึงประเภทสื่อประสมที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ชุดการสอน (Package) ใช้สอนเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อจุดมุ่งหมาย

2. ชุดอุปกรณ์หรือชุดเครื่องมือ (Kit) ใช้สอนหลาย ๆ เรื่องเพื่อจุดมุ่งหมายหลาย ๆ อย่าง

จันทร์ฉาย เตมียาคาร (2533) ได้ทำการจัดแยกและแบ่งประเภทของชุดสื่อประสม ดังนี้

1. ชุดการสอน สำหรับผู้เรียนได้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองตาเอกัตภาพ ทั้งนี้ เพื่อฝึกการตัดสินใจ ฝึกการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2. สื่อประสม II (Multimedia II) เป็นนวัตกรรมสื่อประสมที่ประยุกต์ใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นฐานหลักในการนำเสนอสารสนเทศ หรือใช้ในการผลิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เพื่อถ่ายทอดข้อมูลสารพันรูปแบบ อาทิ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และตัวอักษร โดยจัดเรียงโครงสร้างในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้งาน สามารถมีปฏิสัมพันธ์และโต้ตอบกับระบบสื่อได้โดยตรง จากการจำแนกประเภทข้างต้นจะเห็นได้ว่า สื่อประสมที่นำมาบูรณาการในชั้นเรียน สามารถจัดหมวดหมู่ได้ตามลักษณะและวัตถุประสงค์เฉพาะของการใช้งาน ซึ่งมักสะท้อนออกมาในรูปแบบของชุดการสอน (Instructional Packages) หรือระบบอุปกรณ์ที่รวมเอาสื่อหลากหลายประเภทเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อใช้สนับสนุนการจัดการเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเฉพาะหรือครอบคลุมหลายหัวข้อบทเรียน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า สื่อประสมเป็นสื่อที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนมีด้วยกันหลายรูปแบบการที่จะเลือก รูปแบบใดมาใช้ในการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงลักษณะการใช้และจุดมุ่งหมายการใช้ใน ปัจจุบันได้มีผู้นำสื่อประสมมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ กัน โดยแบ่งประเภทของสื่อประสมไว้ดังต่อไปนี้

3. การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอน

การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนจะสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน และสามารถอธิบายเนื้อหาวิชาได้อย่างชัดเจน การใช้สื่อการสอนจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับการนำสื่อมาประยุกต์ใช้ดังคำกล่าวของ Alen (1967) ว่าการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการสอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด จากผลการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์ชี้ให้เห็นว่า ประสบการณ์การเรียนรู้จะมีประสิทธิผลดียิ่งขึ้นหากมีการบูรณาการสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ร่วมกัน และควรพิจารณาใช้เทคนิคสื่อประสม (Multimedia Techniques) ในช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบกลุ่ม เนื่องจากเครื่องมือ เช่น ภาพนิ่งจะช่วยทวีความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหาบทเรียน ดังนั้น การเลือกใช้สื่อการสอนจึงควรตั้งอยู่บนหลักการผสมผสานสื่อที่หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับสารสนเทศและองค์ความรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายช่องทาง ซึ่งจะช่วยรักษาความสนใจและลดความเหนื่อยหน่ายในการเรียนรู้ของเด็กได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากช่วยกระตุ้นความสนใจ สร้างแรงจูงใจ และทำให้เนื้อหามีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น การใช้สื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การนำสื่อที่หลากหลายมาใช้ร่วมกัน หรือสื่อประสม ยังช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านหลายช่องทาง เช่น การใช้ภาพ เสียง หรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเหมาะสำหรับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม และช่วยลดความเบื่อหน่ายในการเรียน โดยสรุป การเลือกใช้

สื่อการสอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน รวมทั้งควรใช้สื่อที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความน่าสนใจในการจัดการเรียนรู้

4. การจัดระบบสื่อการเรียนการสอน

4.1 สิ่งที่ป้อนเข้าไป (Input) ในขั้นนี้ผู้ผลิตและผู้ใช้สื่อการสอนจะต้องสำรวจปัญหาต่าง ๆ ในระบบการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับสื่อ ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ เพื่อการผลิตสื่อที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ต่อจากนั้นก็ต้องสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่หรือที่สามารถจัดหาได้ เพื่อใช้ในการผลิตสื่อหรืออาจจะมีสื่อการสอนอยู่แล้วในที่ต่าง ๆ ก็สามารถติดต่อและจัดหามาใช้ได้ เมื่อทราบข้อมูลต่าง ๆ ดังกล่าวก็สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตหรือใช้สื่อการสอนให้ตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

4.2 ดำเนินการผลิตหรือใช้สื่อการสอน (Process) โดยเริ่มจากการวางแผนการผลิตหรือการใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา หรือกิจกรรมการเรียนการสอน และเหมาะสมกับวัยผู้เรียนแล้วดำเนินการผลิตจัดหา หรือใช้สื่อการสอนตามที่วางแผนไว้

4.3 ผลที่ได้ออกมา (Output) เป็นสื่อการสอนที่ผลิตหรือจัดหามาได้ส่วนการใช้สื่อการสอนจะส่งผลออกมาเป็นผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกมา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย จึงสรุปได้ว่า การจัดระบบสื่อการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ดำเนินอย่างเป็นลำดับขั้น เพื่อให้การใช้สื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของผู้เรียน รวมถึงการสำรวจทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อนำมากำหนดวัตถุประสงค์ในการผลิตหรือเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับบริบทการเรียนรู้ จากนั้นเป็นขั้นตอนการดำเนินการ ซึ่งครอบคลุมการวางแผน การผลิต หรือการเลือกใช้สื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และระดับของผู้เรียน ก่อนนำไปใช้จริงในชั้นเรียน ขั้นสุดท้ายคือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งสะท้อนผ่านคุณภาพของสื่อที่ได้ และผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถสังเกตและประเมินได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก โดยสรุป การจัดระบบสื่อการสอนที่ดีต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการไปจนถึงการประเมินผล เพื่อให้สื่อสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา

สื่อประสมมีคุณค่าต่อการเพิ่มพูนคุณภาพการเรียนการสอน หากได้มีการผลิตและทดสอบประสิทธิภาพแล้ว จะเกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544 อ้างถึงใน อัจฉริยา เจตบุตร, 2556) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อประสมไว้ ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ช่วยเร้าและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากชุดการสอนเป็นชุดสื่อประสมที่มีกิจกรรม และสื่อที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ จึงทำให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น

2. สนับสนุนและสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุดการสอนส่วนใหญ่มักจะจัดกิจกรรมการเรียนและสื่อประกอบ ที่จะเปิดโอกาสไห้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองและเรียนรู้ ด้วยตนเองตามความสนใจ ความสามารถหรือความต้องการ

3. ให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนในแนวทางเดียวกัน เพราะชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่ผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยเนื้อหานั้น ๆ ผู้สอนที่แตกต่างกันก็สามารถให้ประสบการณ์ได้เหมือนกัน

4. ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของผู้สอนสภาพการเรียนรู้จากชุดการสอนผู้เรียนจะทำกิจกรรมจากสื่อต่าง ๆ ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เพียงเป็นผู้ช่วยดูแลควบคุมให้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้เต็มที่เท่านั้น บุคลิกภาพของครูหรืออารมณ์ของครู จึงไม่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียนแต่อย่างใด

5. ช่วยลดภาระและสร้างความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอน เนื่องด้วยชุดการสอนในแต่ละหน่วยจะถูกผลิตและจัดหมวดหมู่ไว้อย่างเป็นระบบ บูรณาการพร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนแนวปฏิบัติและคำชี้แจงในการใช้งานไว้อย่างละเอียดและชัดเจน ส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้ทันทีโดยลดขั้นตอนความยุ่งยากในการเตรียมการสอน

6. ช่วยลดปัญหาการขาดแคลนครูหรือผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มและแบบรายบุคคล ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองหรือเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาการสอนจากครูโดยตรง

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตนเองในด้านความกล้าแสดงออกความคิดเห็นการตัดสินใจการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า สื่อประสมเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยยกระดับประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน ทั้งในด้านการกระตุ้นความสนใจ การส่งเสริมความเข้าใจ การจดจำเนื้อหา การตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

1. ความหมายภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ดารณี สังข์ทอง (2555) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา ส่งผลให้มีความบกพร่องด้านใดด้านหนึ่งหรือมากกว่า ได้แก่ ด้านการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ทั้งนี้ไม่รวมปัญหาทางการเรียนรู้ที่มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหวร่างกาย ความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาทางอารมณ์ หรือปัญหาจากสิ่งแวดล้อมหรือความแตกต่างทางวัฒนธรรม

วินัดดา ปิยะศิลป์ และสุธาทิพย์ วังตาล (2558) ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ว่าเป็นกลุ่มอาการที่เกิดจากความผิดปกติในการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้และแสดงออกมาในรูปของปัญหาในการอ่าน การเขียนหรือการคำนวณซึ่งทำได้ต่ำกว่านักเรียนที่มีอายุและระดับสติปัญญาใกล้เคียงกันทั้งนี้ยังกล่าวถึงโรคหรือภาวะที่พบร่วมในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และการเกิดโรคในสมาชิกของครอบครัว เพื่อประโยชน์ในการวางแผนดูแล รักษา ฟื้นฟู และป้องกันปัญหาในเด็กต่อไป

ดาราวรรณ นิลคำ (2562) อธิบายว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Specific Learning Disorder) คือ ความผิดปกติทางระบบประสาทและพัฒนาการที่กระทบต่อความสามารถด้านการอ่าน การเขียนสะกดคำ และการคำนวณ ซึ่งนอกจากจะส่งผลเสียต่อการเรียนแล้ว เด็กและวัยรุ่นที่มีภาวะนี้ยังเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพจิตร่วมด้วย เช่น ความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ ความวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้า

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นอาการที่เกิดจากความผิดปกติของร่างกายมนุษย์และสมอง ซึ่งจำแนกได้หลายอาการ เช่น ความผิดปกติด้านการมองเห็นความผิดปกติด้านการได้ยิน ความผิดปกติด้านการพูด ความผิดปกติด้านอารมณ์ และความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดอาการเหล่านี้ไม่ว่าจะเกิดจากกรรมพันธ์หรือเกิดโรคในสมาชิกของครอบครัว ควรได้รับการรักษา ช่วยเหลือ ฟื้นฟู และป้องกันอัตราการเพิ่มขึ้นในอนาคตต่อไป

2. ประเภทของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2561) ประเภทของความบกพร่องของทักษะการเรียน

1. ความบกพร่องของทักษะการอ่าน (Reading disability หรือ Dyslexia) เป็นความบกพร่องที่พบได้บ่อยที่สุด โดยมีลักษณะอาการ ดังนี้

1.1 มีความยากลำบากในการอ่านคำได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

1.2 อ่านช้า อ่านไม่คล่องแคล่ว ผสมคำไม่ได้

1.3 สะกดคำไม่คล่อง อ่านตะกุกตะกัก

1.4 อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน อ่านไม่เน้นคำ-อ่านข้ามคำยาก อ่านข้ามบรรทัด

1.5 อ่านแล้วจับใจความไม่ได้

2. ความบกพร่องของทักษะการเขียน (Writing disability หรือ Dysgraphia) มีลักษณะอาการ ดังนี้

2.1 เขียนพยัญชนะผิด สะกดคำผิดบ่อย ๆ

2.2 เขียนตัวหนังสือกลับด้าน หรือเขียนหัวพยัญชนะสลับด้าน เช่น ถ-ภ, ผ-พ, ด-ค, ต-ศ

2.3 เรียงลำดับอักษรผิด เช่น กางเกง เป็นกางกเง

2.4 เขียนเป็นประโยคไม่ได้ ใช้หลักไวยากรณ์ผิด การแบ่งวรรคผิด เช่น สา-มา-รถไป-สพา-นคา-ยได้ (สามารถไปสะพานควายได้)

2.5 เขียนตามการออกเสียง เช่น ตลาด เป็น ตะหลาด, สงสาร เป็น สงสาน

2.6 เขียนพยัญชนะได้แต่อ่านไม่รู้เรื่อง เช่น มณญบสว

2.7 เขียนไม่ตรงบรรทัด ขนาดตัวอักษรไม่เท่ากัน ไม่เว้นช่องไฟ

3. ความบกพร่องของทักษะการคำนวณ (Math disability หรือ Dyscalculia) มีลักษณะอาการ ดังนี้

3.1 สับสนกับตัวเลข ไม่เข้าใจลำดับตัวเลข

3.2 ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข เช่น หน่วยสิบ ร้อย พัน

3.3 ไม่เข้าใจสัญลักษณ์และความหมายของบวก ลบ คูณ หาร

3.4 เชื่อมโยงระหว่างสัญลักษณ์เลขกับภาษาเขียนไม่ได้ ยุ่งยากกับการตีโจทย์ปัญหา

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ ความบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน และการคำนวณ โดยแต่ละประเภทมีลักษณะปัญหาที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ความบกพร่องด้านการอ่านเป็นประเภทที่พบได้บ่อยที่สุด ผู้เรียนมักมีปัญหาในการอ่านคำไม่ถูกต้อง อ่านไม่คล่องแคล่ว สะกดคำลำบาก และไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่านได้ ความบกพร่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ด้านการเขียน ผู้เรียนจะมีปัญหาในการเขียน เช่น การสะกดคำผิด การเขียนตัวอักษรสลับหรือกลับด้าน การเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง รวมถึงไม่สามารถเขียนประโยคได้อย่างถูกหลักภาษา ส่วนความบกพร่องด้านการคำนวณ ผู้เรียนจะมีปัญหาเกี่ยวกับการเข้าใจตัวเลข การเรียงลำดับค่า และการใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ทำให้ไม่สามารถแก้โจทย์หรือเชื่อมโยงข้อมูลทางคณิตศาสตร์ได้อย่างถูกต้อง โดยสรุป ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้แต่ละด้านส่งผลต่อทักษะพื้นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเฉพาะด้าน เพื่อช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

3. ลักษณะผู้ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ผดุง อารยะวิญ์ (2542) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

1. สังเกตได้จากการอ่านข้ามบรรทัด การถือหนังสือชิดใบหน้ามากกว่าปกติ ส่ายหัวขณะอ่าน ดึงเสียงสูง พยายามกัดริมฝีปากตนเองเพื่อเค้นเสียง หรือมีปฏิกิริยาต่อต้าน เช่น ร้องไห้เพื่อเลี่ยงการอ่านตามคำสั่งครู

2. มักพบพฤติกรรมอ่านข้ามคำบางคำ ปลอมคำขึ้นมาแทนคำจริง อ่านหนังสือกลับหน้ากลับหลังสะกดสลับกัน ออกเสียงผิดเพี้ยนไปจากความจริง ไม่สามารถทำความเข้าใจคำศัพท์พื้นฐานทั่วไป อ่านหนังสือช้ากว่าเกณฑ์ หรือมีสภาวะอ่านไม่ออกโดยสิ้นเชิง

3. ไม่สามารถจดจำโครงเรื่องหรือเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหาที่อ่านได้ ขาดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และจับประเด็นสำคัญไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีพฤติกรรมอ่านแยกเป็นคำ ๆ หรือเป็นพยางค์อย่าง ๆ โดยไม่ยอมรวบคำให้เกิดความหมาย ตลอดจนขาดทักษะการเว้นวรรคตอนในระหว่างการอ่าน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นความผิดปกติที่เกิดจากการทำงานของสมองและระบบประสาท ส่งผลให้ผู้เรียนมีความบกพร่องด้านการอ่าน การเขียน หรือการคำนวณ ทั้งที่มีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกับนักเรียนทั่วไป โดยเฉพาะความบกพร่องด้านการอ่านซึ่งพบได้บ่อย และส่งผลต่อการอ่านออกเสียง การสะกดคำ และความเข้าใจในการอ่าน โดยนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมักอ่านช้า อ่านไม่คล่อง อ่านข้ามคำหรือข้ามบรรทัด และไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความมั่นใจในการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรใช้วิธีการและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

1. ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

กนกอร ศรีสมพันธุ์ (2560) วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted learning strategies) หมายถึง วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted learning strategies) คือการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนจับคู่เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาทักษะร่วมกัน โดยผู้สอนจะจับคู่ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อน เพื่อให้เพื่อนเก่งช่วยพัฒนาความรู้ให้เพื่อนที่เรียนอ่อน โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำและกระตุ้นกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

นันทวัน วัฒนมงคลสุข (2560) การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) ถือเป็นแนวทางการบริหารจัดการองค์ความรู้ก่อนเริ่มดำเนินกิจกรรม (Learning Before Doing) เพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันมาสร้างปฏิสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ซึ่งช่วยขยายกรอบแนวคิดให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยขับเคลื่อนด้วยตัวบุคคล (People Driven) และเปิดมุมมองความคิดที่หลากหลายทั้งในระดับกลุ่มและระดับบุคคล ทั้งนี้ กลวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวหมายถึง การจัดกิจกรรมในลักษณะคู่หูหรือกลุ่มย่อยที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและผลัดเปลี่ยนบทบาทกันเป็นทั้งผู้รับและผู้ถ่ายทอดความรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจในบทเรียนร่วมกัน โดยมีครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสม ในอีกมิติหนึ่ง วิธีการนี้คือกระบวนการเกื้อกูลกันแบบ “เก่งช่วยอ่อน”เพื่อให้ผู้เรียนกลุ่มเก่งได้ทำหน้าที่อธิบายและร่วมแก้ไขข้อจำกัดให้แก่เพื่อนที่เรียนช้ากว่า การดำเนินกิจกรรมเช่นนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด วางแผน ลงมือปฏิบัติ และประเมินผล ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นพบศักยภาพ เกิดการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-image) และเห็นคุณค่าของตนเองต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ อันเป็นปัจจัยหล่อหลอมให้เกิดเจตคติที่ดีและมีความสุขในการเรียน ผ่านรูปแบบกิจกรรมที่ต่อเนื่อง เช่น การสอนด้วยการจับคู่ (One to One Tutoring) ที่คัดเลือกผู้เรียนกลุ่มเก่งมาจับคู่กับผู้เรียนกลุ่มอ่อนเพื่อทำหน้าที่ถ่ายทอดทักษะในหัวข้อที่ตนเชี่ยวชาญ

Oxford (1997) ได้นิยามความหมายของการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า ส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย

Bournemouth University (2002) วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้น คือ การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่า เป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับขั้นการศึกษาต่อไป

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อนจับคู่กัน โดยผู้เรียนที่เก่งสอนผู้เรียนที่อ่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

2. แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน

แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนได้มีพัฒนาการมาเป็นเวลานานนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

สมลักษณ์ ศรีธงชัย (2537) สำหรับในวงการศึกษาของประเทศไทยนั้นได้มีการนำเอาวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาประยุกต์ใช้กับการสอนนับตั้งแต่มีการสัมมนา เรื่อง การพิจารณานวัตกรรมและเทคโนโลยีปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูไม่ครบชั้น เนื้อหา ตอนหนึ่งของรายงานการสัมมนาได้กล่าวถึง เรื่อง การปฏิบัติงานของครูและในที่ประชุมได้เสนอวิธีแก้ปัญหา โดยให้นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีทำการสอน และแนะนำ แก่นักเรียนที่เรียนอ่อน นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงการให้นักเรียนที่อยู่ในชั้นสูงกว่ามาสอน นักเรียนที่อยู่ในชั้นต่ำกว่าอีกด้วย

สงวนศักดิ์ โกสินันท์ (2543) ได้นำเสนอตัวอย่างความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ในต่างประเทศ โดยระบุถึงโครงการทดลองอิมแพค (IMPACT) ในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งประยุกต์ใช้ระบบการสอนซ่อมเสริมร่วมกับการมีผู้ช่วยสอน จนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ โดยนักเรียนในโครงการดังกล่าวได้รับการพัฒนาทักษะผ่านการใช้ชุดการเรียนรู้เป็นสื่อหลัก ควบคู่ไปกับการมีครู เพื่อนร่วมชั้น หรือผู้ปกครองคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ ซึ่งข้อค้นพบนี้สะท้อนว่านอกจากครูผู้สอนแล้ว บุคคลแวดล้อมอย่างผู้ปกครองและเพื่อนก็มีศักยภาพในการเป็นผู้ช่วยสอนได้ โดยครูจะปรับบทบาทมาเป็นผู้บริหารจัดการสื่อ นวัตกรรมการสอน การวัดประเมินผล และเป็นผู้ประสานงานในกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดการดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและการส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยเหลือตนเองและเพื่อน ซึ่งเริ่มทดลองครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1968 ณ โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในลอสแอนเจลิส รัฐแคลิฟอร์เนีย ภายใต้การรับผิดชอบของนักวิจัยสองท่านคือ เมลารักโน และนิว มาร์ก (Melaragno & Newmark) ในชื่อ 'โครงการชุมชนกวดวิชา' (The Tutorial Community Project) ซึ่งในโครงการนี้ บทบาทของครูจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดความรู้โดยตรง ไปสู่การเป็น

ผู้ฝึกอบรมและกำกับดูแลนักเรียนผู้ช่วยสอน (Tutors) ที่คัดเลือกมาจากความสมัครใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกลุ่มผู้ช่วยสอนจะได้รับการเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาวัตถุประสงค์ แผนการสอน วิธีการสอน และทักษะการควบคุมชั้นเรียนก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง ซึ่งผลการทดลองชี้ชัดว่า นักเรียนที่เป็นผู้สอนมีความกระตือรือร้น ใส่ใจ และมีไหวพริบในการถ่ายทอด ส่งผลให้กระบวนการช่วยสอนเกิดประสิทธิผลที่ดีเยี่ยมทั้งต่อตัวผู้สอนและผู้รับการสอน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอน โดยผ่านการเตรียมความพร้อมและการวางแผนอย่างเหมาะสม สามารถช่วยพัฒนาทั้งผู้สอนและผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ และเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การนำแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในบริบทการศึกษาไทย ยังเป็นแนวทางสำคัญในการแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างผู้เรียน โดยให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงช่วยแนะนำหรือสอนเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า รวมถึงการจัดให้ผู้เรียนระดับชั้นสูงช่วยสอนผู้เรียนระดับชั้นต่ำ โดยสรุป การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ช่วยพัฒนาทักษะทางวิชาการและทักษะทางสังคมไปพร้อมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

3. รูปแบบและวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ สรุปได้ดังนี้ (กนกอร ศรีสมพันธุ์, 2560)

1. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-peer tutoring) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนภายในชั้นเรียนเดียวกันมาจับคู่กันเพื่อดำเนินกิจกรรมโดยกำหนดให้ผู้เรียนสลับบทบาทในการทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ถ่ายทอดความรู้และผู้รับการสอนซึ่งกันและกัน

2. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-age peer tutoring) มีกระบวนการจับคู่คู่หูเรียนรู้ที่มีเกณฑ์อายุแตกต่างกัน โดยมีแนวทางให้ผู้เรียนที่มีระดับอายุหรือระดับชั้นสูงกว่าทำหน้าที่เป็นผู้สอนเพื่อส่งผ่านความรู้ ซึ่งผู้เรียนทั้งสองฝ่ายไม่จำเป็นต้องมีระดับความสามารถทางการเรียนที่เหลื่อมล้ำกันมากนัก

3. การสอนโดยสลับบทบาท (Reverse-role tutoring) กลวิธีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าแต่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้หรือมีภาวะความบกพร่องทาง

การเรียนรู้ ร่วมกับผู้เรียนที่มีอายุน้อยกว่าแต่มีระดับสติปัญญาและพัฒนาการเป็นไปตามเกณฑ์ปกติ โดยผู้เรียนทั้งสองจะสลับบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน ซึ่งวิธีนี้มีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและมองเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem)

4. การสอนโดยการจับคู่ (One-to-one tutoring) แนวทางการจับคู่ตามความสมัครใจระหว่างผู้เรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากับผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้และให้คำแนะนำในหัวข้อเนื้อหาที่ผู้สอนมีความสนใจความเชี่ยวชาญ และมีทักษะความสามารถที่ดี

5. การสอนโดยบุคคลทางบ้าน (Home-based tutoring) การสร้างความร่วมมือโดยดึงสมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลในครัวเรือนของผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการศึกษา เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือ ประคับประคอง และเสริมสร้างศักยภาพทางการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานในระหว่างการใช้เวลาอยู่ที่บ้าน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถจัดได้หลายลักษณะตามความเหมาะสมของผู้เรียนและบริบทการสอน โดยผู้เรียนอาจมีบทบาทเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียนสลับกัน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ร่วมกัน รูปแบบที่สำคัญ ได้แก่ การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่และสลับบทบาทกัน การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น ที่ผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าช่วยถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนที่อายุน้อยกว่า รวมถึงการสอนแบบสลับบทบาท ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันได้แลกเปลี่ยนบทบาทกัน เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและเห็นคุณค่าในตนเอง นอกจากนี้ ยังมีการสอนแบบจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาซึ่งกันและกัน รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคคลในครอบครัวที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในชีวิตประจำวัน โดยสรุป การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีรูปแบบที่หลากหลายและยืดหยุ่น สามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อส่งเสริมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ทัศนา ประสานตรี (2536) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ ดังนี้

1. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาที่ต้องการสอนมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

2. นำผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน มาจัดเป็นกลุ่มตามจำนวนกลุ่มที่ต้องการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.1 แบ่งกลุ่มแบบ 4 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และคนอ่อน 1 คน

2.2 แบ่งกลุ่มแบบ 3 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และคนอ่อน 1 คน

2.3 แบ่งกลุ่มแบบ 2 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน และคนอ่อน 1 คน

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนควรพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเรียงลำดับผู้เรียนจากมากไปน้อย แล้วนำผู้เรียนที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกันมาจัดกลุ่ม ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นกลุ่ม 2 คน 3 คน หรือ 4 คน โดยในแต่ละกลุ่มควรมีผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เช่น คนเก่ง คนปานกลาง และคนอ่อน เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

กนกอร ศรีสมพันธุ์ (2560) ได้กล่าวถึงหลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า การให้เพื่อนช่วยเพื่อนจะมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นควรดำเนินไปตามเกณฑ์ ดังนี้

1. เพื่อนผู้สอนจะต้องมีทักษะที่จำเป็น เช่น ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอนจำแนกได้ว่าคำตอบที่ผิดและคำตอบที่ถูกต่างกันอย่างไร รู้จักการให้แรงเสริมแก่เพื่อนผู้เรียน รู้จักบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนผู้เรียน และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้เรียน

2. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนทั้งนี้เพื่อให้บุคคลทั้งสองช่วยกันบรรลุเป้าหมายในการเรียน

3. ครูเป็นผู้กำหนดขั้นตอนในการสอนให้ชัดเจนและให้เพื่อนผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านี้

4. สอนทีละขั้นหรือทีละแนวคิดจนกว่าเพื่อนผู้เรียนเข้าใจดีแล้วจึงสอนขั้นต่อไป

5. ฝึกให้เพื่อนผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการแสดงออกของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าพฤติกรรมใดแสดงว่าเพื่อนผู้เรียนไม่เข้าใจทั้งนี้จะได้แก้ไขให้ถูกต้อง

6. เพื่อนผู้สอนควรบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของเพื่อนผู้เรียนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

7. ครูผู้ดูแลรับผิดชอบจะต้องติดตามผลการสอนของเพื่อนผู้สอนและการเรียนของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าดำเนินการไปในลักษณะใดมีปัญหาหรือไม่

8. ครูให้แรงเสริมแก่ทั้ง 2 คน อย่างสม่ำเสมอ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

9. ช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลานานเกินไป งานวิจัยระบุระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับชั้นประถมศึกษา อยู่ระหว่าง 15-30 นาที

10. เพื่อนผู้สอนมีการยกตัวอย่างประกอบการสอนจึงจะช่วยให้เพื่อนผู้เรียน เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้มีประสิทธิภาพ ควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ชัดเจน และมีขั้นตอนการสอนที่เป็นระบบ โดยเพื่อนผู้สอนต้องมีความเข้าใจเนื้อหา สามารถอธิบาย ให้แรงเสริม และสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเพื่อนได้อย่างเหมาะสม ควรสอนทีละขั้นและมีการยกตัวอย่างเพื่อช่วยให้เข้าใจมากขึ้น พร้อมทั้งบันทึกความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ในขณะเดียวกันครูมีบทบาทสำคัญในการกำกับ ติดตาม และให้แรงเสริมแก่ทั้งผู้สอนและผู้เรียน โดยควรกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ไม่ยาวเกินไป เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คะแนนพัฒนาการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคะแนนพัฒนาการ ไว้ดังนี้

1. ความหมายของคะแนนพัฒนาการ

อวยพร เรืองตระกูล (2544) ได้ให้ความหมายของคะแนนพัฒนาการ ไว้ว่า คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่แสดงถึงพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการเรียนการสอน

นฤมล แสงพรหม (2558) ได้นิยามความหมายของคะแนนพัฒนาการ (Growth Score) หมายถึง ค่าปริมาณตัวเลขที่เกิดจากการเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการทดสอบหรือการวัดประเมินตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป ซึ่งในทางพฤติกรรมศาสตร์และการวัดผลจะมีการจำแนกคำเรียกที่แตกต่างกันตามลักษณะการวัด ได้แก่ คะแนนเพิ่ม (Gain Score) ซึ่งหมายถึง ค่าคะแนนความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการวัดผลในระยะก่อนเรียน และหลังเรียนคะแนนความแตกต่าง (Difference Score) ซึ่งเป็นคำนิยามที่ใช้เรียกสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่พิจารณาจากการประเมินด้วยเครื่องมือวัดรูปแบบดั้งเดิม และคะแนนพัฒนาการ ซึ่งถูกระบุใช้เฉพาะสำหรับการเรียกค่าคะแนนความเปลี่ยนแปลงที่สกัดมาจากการเก็บข้อมูลและวัดผลซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า คะแนนพัฒนาการ หมายถึง ค่าตัวเลขหรือคะแนนที่แสดงถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนการเรียนรู้และ

หลังจากได้เรียนรู้ เป็นปริมาณที่ได้จากการเปรียบเทียบผลการวัดตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป การที่คะแนนพัฒนาการมีค่ามากก็ย่อมแสดงได้ในแง่มุมหนึ่งว่าการจัดการศึกษาหรือการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพอย่างมาก แต่ถ้าคะแนนการเปลี่ยนแปลงหรือคะแนนพัฒนาการมีค่าน้อยก็แสดงว่าการจัดการศึกษาหรือการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพน้อย

2. ความหมายของคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เป็นการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของคะแนนผลสัมฤทธิ์กับคะแนนก่อนการเรียนการสอนซึ่งนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการอ้างอิง จึงเป็นการประมาณค่าที่มีความเชื่อมั่นดีกว่าการใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียว และช่วยสะท้อนถึงความมุ่งมั่น ความเอาใจใส่ ความก้าวหน้าในความสามารถที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนได้อย่างเป็นธรรม

ไพศาล หวังพานิช (2556) คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ยังเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เนื่องจากสามารถแสดงให้เห็นแนวโน้มการพัฒนาของผู้เรียนในแต่ละวงรอบการวิจัย และใช้เป็นข้อมูลสะท้อนผลเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ (2556) แนวคิดของคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์สอดคล้องกับการประเมินเพื่อพัฒนา (Assessment for Learning) ซึ่งมุ่งเน้นการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีความสามารถเริ่มต้นต่ำหรือมีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ การใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์จึงช่วยให้การประเมินมีความเป็นธรรมและเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนแต่ละคน

นิวัฒน์ สาระขันธ์ (2563) คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ หมายถึง ค่าดัชนีที่ใช้แสดงระดับความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงระดับความสามารถตั้งต้นของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ คะแนนดังกล่าวช่วยสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงในตัวผู้เรียน มากกว่าการพิจารณาจากคะแนนดิบหรือผลสัมฤทธิ์ปลายทางเพียงอย่างเดียว

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เป็นดัชนีที่ใช้สะท้อนความก้าวหน้าของผู้เรียนจากการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงระดับความสามารถตั้งต้นและความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้การประเมินผลมีความเป็นธรรม น่าเชื่อถือ และสามารถแสดงการพัฒนาที่เกิดขึ้นจริงของผู้เรียนได้ดีกว่าการใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียว

3. จุดมุ่งหมายในการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

อวยพร เรืองตระกูล (2544) ได้กล่าวว่า การวัดคะแนนพัฒนาการมีจุดมุ่งหมายในการวัดคะแนนพัฒนาการที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประการแรก เพื่อพัฒนาวิธีการวัดที่ถูกต้อง ประการที่สองเพื่อประมาณค่าคะแนนพัฒนาการ และประการที่สามเพื่อศึกษารูปแบบของพัฒนาการ และการวัดคะแนนพัฒนาการเป็นที่สนใจของนักวัดผลการศึกษามาตั้งแต่ ค.ศ. 1924 ซึ่งเป็นยุคเริ่มต้นของการวัด เพราะการวัดไม่เพียงแต่ให้ภาพพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด แต่คะแนนพัฒนาการยังเป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้ประสิทธิภาพหรือคุณภาพของตัวแปรจัดกระทำให้แก่ผู้เรียน และสามารถนำไปประเมินระบบการจัดการศึกษาว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่

นอกจากนี้ การใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ยังเหมาะสมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เนื่องจากสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในแต่ละวงรอบได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kemmis และ McTaggart (1988) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์จากผู้เรียนจริง

การวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์มีจุดมุ่งหมาย เพื่อใช้ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงศักยภาพตั้งต้นของผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการดังกล่าวช่วยสะท้อนให้เห็นพัฒนาการที่แท้จริงของผู้เรียนมากกว่าการพิจารณาคะแนนดิบเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในกรณีของผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลหรือมีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ แนวคิดการวัดพัฒนาการสัมพัทธ์สอดคล้องกับหลักการประเมินเพื่อพัฒนา (Assessment for Learning) ซึ่งเน้นการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มากกว่าการตัดสินผลสัมฤทธิ์เพียงครั้งเดียว (Black & Wiliam, 1998) อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1971) ที่เสนอให้ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนโดยเปรียบเทียบกับระดับความสามารถเดิมของตนเอง เพื่อสะท้อนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรม

นอกจากนี้ การใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ยังเหมาะสมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน เนื่องจากสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในแต่ละวงรอบได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kemmis & McTaggart (1988) ที่มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนบนพื้นฐานของข้อมูลเชิงประจักษ์จากผู้เรียนจริง

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับลักษณะผู้เรียน และสามารถนำผลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. การเปรียบเทียบรูปแบบการวัดผลในการประเมินกระบวนการเรียนรู้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบรูปแบบการวัดผลในการประเมินกระบวนการเรียนรู้

รูปแบบการวัดผล	จุดเด่น	จุดด้อย
การประเมินระหว่างการเรียน (formative assessment)	• ประเมินระหว่างเทอม • ใช้คะแนนเพื่อเพิ่มเติมจุดอ่อนให้นักเรียน	• ไม่ครอบคลุมทั้งรายวิชา • ควรใช้การประเมินหลายรูปแบบ • ต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อประเมินอย่างสม่ำเสมอ
การประเมินผลสรุป (summative assessment)	• ประเมิน สิ้นสุดเทอมหรือ จบรายวิชา • ตัดสิน ผ่าน-ตก • ครอบคลุมทั้งรายวิชา	• ต้องมีความเชื่อมั่น และความน่าเชื่อถือสูง • วัดครั้งเดียว ต้องมีจำนวนข้อมูลมากพอที่จะครอบคลุมครบทุกหัวข้อสำคัญ
การประเมินแบบอิงกลุ่ม (norm–referenced evaluation)	• การแบ่งเกรดด้วยค่ากลางเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่ม • คัดเลือกคนมีความรู้โดดเด่นจากนักเรียนที่ระดับใกล้เคียงกันมากได้ • ยืดหยุ่นตามระดับความ สามารถของกลุ่ม	• ไม่เหมาะกับวิชาที่มีรายละเอียดสำคัญ เพราะอาจทำให้นักเรียนได้เกรดสูงกว่าที่อาจารย์กำหนด
การประเมินแบบอิงเกณฑ์ (criterion – referenced evaluation)	• การแบ่งเกรดด้วยช่วงคะแนนที่แน่นอน • เกรดจะเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้เสมอ	• ไม่มีการยืดหยุ่นตามระดับความสามารถของนักเรียน • ถ้าข้อสอบยากเกิน หรือ ออกเกินขอบเขตที่สอนอาจเกรดต่ำเกินไป
การประเมินด้วยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (relative growth score)	• เปรียบเทียบความ ก้าวหน้าในการเรียนโดยไม่อิงจากพื้นฐานความรู้เก่า • เป็นธรรมกับนักเรียนที่พื้นฐานความรู้แตกต่างกัน เพราะประเมินในระยะที่เรียนรู้และก้าวหน้าจากการเรียนเฉพาะรายวิชาที่ต้องการวัดผลเท่านั้น	• ถ้าคะแนนจากการวัดครั้งแรกสูง ความแตกต่างของคะแนนครั้งหลังอาจไม่ชัดเจน

ภาพประกอบ 4 การเปรียบเทียบรูปแบบการวัดผลในการประเมินกระบวนการเรียนรู้

ที่มา : พัชชา ห่อตระกูล และคณะ (2567)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือไว้ ดังนี้

ปราณี หลำเบ็นสะ (2559) กล่าวว่า คุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล คุณลักษณะที่ดีของเครื่องมือวัดและประเมินผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลจะต้องทำการตรวจสอบคุณภาพด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นของแบบทดสอบแต่ละชนิด ดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นความถูกต้องสอดคล้องของแบบทดสอบกับสิ่งที่ต้องการจะวัด ซึ่งเป็นคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ถือว่าสำคัญที่สุด โดยมีเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ คือ เนื้อหา โครงสร้าง สภาพ ปัจจุบัน และอนาคต

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) คุณลักษณะความคงเส้นคงวา และความเสถียรของค่าคะแนนที่ได้จากการวัดประเมินผลในแต่ละครั้ง หรือความคงที่ของผลลัพธ์จากการวัดไม่ว่าข้อมูลนั้นจะแสดงผลออกมาในรูปแบบของคะแนนดิบหรืออันดับที่ก็ตาม ซึ่งเมื่อดำเนินการวัดผลเรียบร้อยแล้วจะต้องมีระดับความน่าเชื่อถือที่สูงเพียงพอ จนสามารถรับประกันได้ว่า หากมีการดำเนินกระบวนการทดสอบซ้ำหรือตรวจสอบผลลัพธ์ซ้ำอีกไม่ว่าจะจำนวนกี่ครั้งก็ตาม ค่าที่ได้จะยังคงมีความใกล้เคียง สอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลการวัดในรอบแรก

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) หมายถึง คุณลักษณะความชัดเจนของเครื่องมือวัดผลที่ส่งผลให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเข้าใจและมีความคิดเห็นที่สอดรับตรงกัน ไม่ว่าจะเป็นในมิติของความหมายในข้อคำถาม ค่าของคะแนนหรืออันดับที่ที่คำนวณได้ตลอดจนกระบวนการแปลงค่าคะแนนเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินคุณค่าและการประเมินผล ซึ่งทั้งหมดจะต้องมีความถูกต้องตรงกัน ทั้งนี้ การพิจารณาคุณสมบัติความเป็นปรนัยของแบบทดสอบสามารถประเมินได้จากหลายองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบโครงสร้างที่สำคัญของความเป็นปรนัยในแบบทดสอบ มีคุณสมบัติเด่น 3 ประการ ดังนี้

3.1 ชัดแจ้งในความหมายของคำถาม ข้อสอบที่เป็นปรนัย ทุกคนที่อ่านข้อสอบ ไม่ว่าจะเป็นผู้สอบหรือผู้ตรวจข้อสอบย่อมจะเข้าใจตรงกันไม่ตีความไปคนละแง่

3.2 ตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัย ไม่ว่าจะเป็นผู้ออกข้อสอบหรือใครก็ตามสามารถตรวจให้คะแนนได้ตรงกัน ข้อสอบที่ผู้ตรวจเฉลยไม่ตรงกันแสดงให้เห็นถึงความไม่ชัดเจนในคำถามและคำตอบ

3.3 แปลความหมายของคะแนนได้ตรงกัน โดยทั่วไปข้อสอบปรนัยนั้นผู้ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดจะได้ศูนย์คะแนน จำนวนคะแนนที่ได้จะแทนจำนวนข้อที่ถูกทำให้สามารถแปลความหมายได้ชัดเจนว่าใคร เก่ง อ่อนอย่างไร ตอบถูกมากน้อยต่างกันอย่างไร ข้อสอบประเภทถูกผิด จับคู่ เติมคำ หรือเลือกตอบที่ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อสอบ ปรนัยเฉพาะรูปแบบของข้อสอบเท่านั้น ส่วนคุณสมบัติยังไม่เป็นปรนัยความเป็นปรนัยของข้อสอบจะทำให้เกิด คุณสมบัติทางความเชื่อมั่นของคะแนนอันจะนำไปสู่ความเที่ยงตรงของผลการวัดด้วย

4. ความยากง่าย (Difficulty) ความยากง่ายของข้อสอบพิจารณาได้จากผลการสอบของผู้สอบเป็นสำคัญ ข้อสอบใดที่ผู้สอบส่วนมากตอบถูก ค่าคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบสูงกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของคะแนนเต็ม อาจกล่าวได้ว่าเป็นข้อสอบที่ง่าย หรือค่อนข้างง่าย ข้อสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะ คะแนนเฉลี่ยของข้อสอบควรมีประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ของ

คะแนนเต็ม ถ้าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ แสดงว่าเป็นข้อสอบค่อนข้างยาก ข้อสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ข้อสอบฉบับหนึ่งควรมีผู้ตอบถูกไม่ต่ำกว่า 50 คน และไม่เกิน 80 คน จากผู้สอบ 100 คน

5. อำนาจจำแนก (Discrimination) เป็นลักษณะของแบบทดสอบที่สามารถออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ทุกระดับ ตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด แม้ว่าจะเก่ง-อ่อนกว่ากันเพียงเล็กน้อยก็สามารถชี้จำแนกให้เห็นได้ ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูงนั้น เด็กเก่งมักตอบถูกมากกว่าเด็กอ่อนเสมอ ข้อสอบที่ทุกคนตอบถูกหมดจะไม่สามารถบอกอะไรได้เลย หรือข้อสอบที่ทุกคนตอบผิดหมดไม่สามารถบอกได้ว่าใครเก่งหรืออ่อน

6. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) เครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพหมายถึง เครื่องมือที่ทำให้ได้ข้อมูลได้ถูกต้องเชื่อถือได้ โดยลงทุนน้อยที่สุดไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในแง่เวลา แรงงาน และทุนทรัพย์ รวมทั้งความสะดวกสบาย คล่องตัวในการรวบรวมข้อมูล ข้อสอบที่มีประสิทธิภาพสามารถให้คะแนนได้เที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุด โดยใช้เวลาแรงงานและเงินน้อยที่สุด แต่ประโยชน์ที่ได้จากการสอบคุ้มค่า ข้อสอบที่พิมพ์ผิดตกหล่นมาก จำนวนหน้าไม่ครบ รูปแบบของแบบทดสอบเรียงไม่เป็นระเบียบทำให้ผู้สอบเกิดความสับสน มีผลต่อคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น การจัดรูปแบบของข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบเพื่อให้ดูง่าย มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อยนิยมพิมพ์แบ่งครึ่งหน้ากระดาษ

7. ความยุติธรรม (Fair) ความยุติธรรมเป็นคุณลักษณะของข้อสอบที่ดีต้องไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้เปรียบเสียเปรียบกัน เช่น ข้อสอบบางฉบับครูไปเน้นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งตรงกับเรื่องที่เด็กทำรายงานในบางกลุ่ม ทำให้กลุ่มนั้น ๆ ได้เปรียบคนอื่น ๆ ข้อสอบบางข้อใช้คำถามหรือข้อความที่แนะคำตอบ ทำให้นักเรียนใช้ไหวพริบเดาได้ การใช้ข้อสอบแบบอัตนัยเพียง 5 หรือ 10 ข้อ มาทดสอบเด็กนั้นไม่อาจสร้างความยุติธรรมในการสอบให้แก่เด็กได้ เพราะผู้สอบมีโอกาสเก็งข้อสอบได้ถูกมากกว่าแบบปรนัยที่มีจำนวนข้อมาก ๆ เช่น 100 ข้อ

8. คำถามลึก (Searching) ข้อสอบที่ถามลึกไม่ถามแต่เพียงความรู้ความจำเท่านั้น แต่จะถามวัดความเข้าใจ การนำความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วมาแก้ปัญหา วิเคราะห์ตลอดจนสร้างสรรค์สิ่งใหม่ขึ้นมาจนท้ายที่สุดคือการประเมินผล คำถามที่ถามลึกนั้นผู้ตอบต้องคิดค้นก่อนจึงจะสามารถหาคำตอบได้ มิใช่เพียงแต่ระลึกถึงประสบการณ์ต่าง ๆ เพียงตื้น ๆ ก็ตอบปัญหาได้ แต่เป็นแบบทดสอบที่วัดความลึกซึ้งทางวิชาการตามแนวดิ่งมากกว่าจะวัดตามแนวกว้าง

9. คำถามยั่วยุ (Exemplary) คำถามยั่วยุ ได้แก่ คำถามที่มีลักษณะท้าทายให้เด็กอยากคิดอยากทำ มีลีลาการถามที่น่าสนใจ ไม่ถามวนเวียนซ้ำซากน่าเบื่อหน่าย การใช้รูปภาพ

ประกอบ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ข้อสอบน่าสนใจ ข้อสอบที่ยากเกินไปทำให้ผู้สอบหมดกำลังใจที่จะทำส่วนข้อสอบที่ง่ายเกินไปก็ไม่ท้าทายให้อยากทำ การเรียงลำดับคำถามจากข้อง่ายไปหายากเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้ข้อสอบมีลักษณะท้าทายน่าทำ

10. จำเพาะเจาะจง (Definite) คำถามที่ดีต้องไม่ถามกว้างเกินไป ไม่ถามคลุมเครือหรือเล่นสำนวนให้ผู้สอบงง ผู้สอบอ่านแล้วต้องเข้าใจชัดเจนว่าครูถามอะไร ส่วนจะตอบได้หรือไม่อยู่ที่ความสามารถของผู้ตอบเป็นสำคัญ

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลจำเป็นต้องตรวจสอบหลายด้าน เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีความน่าเชื่อถือและวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคุณลักษณะที่สำคัญ ได้แก่ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ความเป็นปรนัยที่ทำให้การให้คะแนนมีความสอดคล้องกัน รวมถึงความยากง่ายและอำนาจจำแนกที่เหมาะสม นอกจากนี้ เครื่องมือที่ดีควรมีประสิทธิภาพ ใช้งานได้สะดวกและคุ้มค่า มีความยุติธรรมต่อผู้สอบทุกคน และมีลักษณะคำถามที่ชัดเจน เจาะจง และกระตุ้นการคิดในระดับลึก ไม่เพียงวัดความจำ แต่สามารถวัดความเข้าใจและการนำไปใช้ได้ โดยสรุป เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพต้องมีความครบถ้วนทั้งด้านความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ และความเหมาะสมในการใช้งาน เพื่อให้ผลการวัดมีความแม่นยำและเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผลการเรียนรู้

1. การวัดคะแนนพัฒนการ

การวัดคะแนนพัฒนาการ เป็นวิธีวิทยาการที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากหลายสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาทางสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ จิตวิทยาคลินิก เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น เนื่องจากสามารถนำมาใช้เป็นตัววัดดัชนีตัวหนึ่งในการบ่งชี้ถึงความก้าวหน้าของสิ่งที่ได้รับจากการวัด ส่วนในวงการการศึกษานั้นการวัดคะแนนพัฒนาการนับว่าเป็นกระบวนการสำคัญกระบวนการหนึ่งของการวัดและประเมินผลการศึกษาในปัจจุบัน เนื่องจากผลจากการวัดคะแนนพัฒนาการนั้นสามารถนำไปใช้เป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ผู้สอนและผู้บริหาร เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวางแผนบริหารการศึกษาได้

คะแนนพัฒนาการ (growth score) เป็นปริมาณที่ได้จากการเปรียบเทียบผลการวัดตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป โดยมีการเรียกชื่อที่แตกต่างกันไป เช่น คะแนนเพิ่ม (gain score) เป็นชื่อที่ใช้เรียกคะแนนของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการวัดก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ คะแนนความแตกต่าง (difference score) เป็นชื่อที่ใช้เมื่อมีวิธีการวัดแบบดั้งเดิม ส่วนคะแนน

พัฒนาการนั้นเป็นชื่อที่เรียกสำหรับคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากการวัดหลายครั้ง (สมถวิล วิจิตรวรรณา, 2543)

การคำนวณคะแนนพัฒนาการได้มีผู้เสนอรูปแบบของการวัดไว้อย่างมากมายโดยสารานุกรมการศึกษาได้แบ่งวิธีวิทยาการวัดออกเป็น 2 กลุ่ม คือ การวัดพัฒนาการแบบเดิม และการวัดพัฒนาการแนวใหม่ ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม ได้แก่ ลักษณะของวิธีการวัด และผลของการวัด วิธีการวัดมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. วิธีการหาความแตกตางระหว่างคะแนนดิบ (Difference score) เป็นการประเมินการพัฒนาของผู้เรียนด้วยการนำผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนมาหักลบกับคะแนนหลังเรียนผ่านแบบประเมินชุดเดิมหรือชุดที่มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน จุดเด่นอันดับแรก คือ เป็นระบบที่คำนวณง่ายที่สุดในกลุ่มสถิติวัดความเปลี่ยนแปลง และให้ค่าประมาณที่เป็นอิสระไม่ลำเอียงแต่ในพาร์ทของจุดอ่อน พบว่า คะแนนชนิดนี้มีความน่าเชื่อถือหรือความเที่ยงต่ำโดยเฉพาะในกรณีที่คะแนนสอบทั้งสองครั้งมีความเกี่ยวข้องกันสูง นอกจากนี้ แนวโน้มสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลต่างกับคะแนนก่อนเรียนมักสวนทางกัน (เป็นลบ) กล่าวคือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งต้นต่ำมักจะมีช่วงคะแนนพัฒนาการที่กว้างและสูงขึ้นได้ง่าย ส่วนนักเรียนที่เรียนเก่งซึ่งได้คะแนนตั้งต้นสูงอยู่แล้วจะมีพื้นที่ในการทำคะแนนเพิ่มได้น้อย ปรากฏการณ์นี้ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มเด็กเก่งในชั้นเรียน (Willett, 1994 อ้างอิงใน ธีรยุทธ ภูเขา, 2550)

2. วิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือ (Residual score) เป็นแนวทางการคำนวณหาค่าความแปรผันของคะแนน โดยพิจารณาจากผลต่างระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนที่เกิดขึ้นจริง กับค่าคะแนนหลังเรียนที่ได้จากการพยากรณ์โดยใช้ฐานคะแนนสอบก่อนเรียน ข้อดีที่เด่นชัดของระเบียบวิธีนี้ คือ ค่าคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่คำนวณได้จะมีลักษณะเป็นอิสระ ไม่ผูกติดกับคะแนนทดสอบก่อนเรียน และสามารถขจัดปัญหาความสัมพันธ์ลวงที่มักเกิดขึ้นระหว่างคะแนนการเปลี่ยนแปลงกับคะแนนก่อนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของวิธีนี้ คือ ค่าคะแนนส่วนที่เหลือยังคงประสบปัญหาเรื่องค่าความเชื่อมั่นที่ค่อนข้างต่ำ เช่นเดียวกับวิธีการหาคะแนนความแตกต่างรูปแบบดั้งเดิม ยิ่งไปกว่านั้น คะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือนี้ยังไม่สามารถสะท้อนถึงเนื้อหารายละเอียดปริมาณความเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคลได้อย่างตรงไปตรงมา และค่าคะแนนที่ได้ยังมีความยืดโยงหรือขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาเป็นสำคัญ (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2537)

3. วิธีการหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่เป็นอิสระจากคะแนนจริงก่อนเรียน (Base free measure of change) เป็นการหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงจากความแตกต่าง

ระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนกับคะแนนทำนายหลังเรียนด้วยคะแนนจริงก่อนเรียน จุดเด่น คือ คะแนนการเปลี่ยนแปลงเป็นอิสระจากคะแนนจริงก่อนเรียนและสามารถกำจัดความสัมพันธ์ลวงระหว่างคะแนนการเปลี่ยนแปลงกับคะแนนสถานภาพเริ่มต้นได้ จุดอ่อน คือ คะแนนการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถตีความเป็นปริมาณการเปลี่ยนแปลงรายบุคคลได้ และคะแนนขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2537)

4. วิธีวัดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของลอร์ด (Regression-Based Estimators of True Gain Score) คะแนนการเปลี่ยนแปลงได้จากผลการทำนายเพิ่มที่แท้จริงด้วยคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จุดเด่น คือ ถ้าคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนดิบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากัน ผู้ที่ได้คะแนนก่อนเรียนสูงกว่าจะได้คะแนนการเปลี่ยนแปลงสูง และมีแนวโน้มว่าเด็กเก่งได้คะแนนการเปลี่ยนแปลงมากกว่าเด็กอ่อน และผลการหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงจะให้ผลคงเส้นคงวา จุดอ่อน คือ คะแนนขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่าง ถ้าสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนไปแม้เพียงคนเดียวย่อมมีผลกระทบต่อคะแนนที่ประมาณได้ ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่พอสมควร เพื่อให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมีความหมาย และพิสัยของคะแนนแคบกว่าพิสัยของคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบหลังเรียน (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2537)

5. วิธีประมาณการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ ของ ศิริชัย กาญจนวาสี เป็นการหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงจากการอัตราส่วนระหว่างผลต่างของคะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน กับผลต่างของคะแนนเต็มกับคะแนนสอบก่อนเรียน จุดเดน คือ เป็นคะแนนที ไม่ขึ้นกับกลุ่มคะแนนที ได้แทนระดับปริมาณการเปลี่ยนแปลงการเรียนรูได้และลดปัญหาเรื่องอิทธิพลเพดานได้ จุดอ่อน คือ ยังไม่มีวิธีการประมาณค่าความเชื่อมั่นของคะแนนการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากไม่มีโมเดลเชิงบวก (อรุณี อ่อนสวัสดิ์, 2537)

6. วิธีวัดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้โดยขจัดอิทธิพลเพดาล ของ อรุณี อ่อนสวัสดิ์ เป็นวิธีการที่อาศัยแนวคิดตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม และการขจัดอิทธิพลเพดาน โดยให้นิยามว่าคะแนนการเปลี่ยนแปลงเป็นฟังก์ชันของพื้นฐานความรู้เดิมของการเรียนการสอนและอิทธิพลเพดาน จุดเด่น คือ สามารถกำจัดอิทธิพลเพดานได้ และมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าวิธีการหาความแตกต่างระหว่างคะแนนดิบและวิธีวัดการแปลงของลอร์ด จุดอ่อน คือ ผลการวัดคะแนนการเปลี่ยนแปลงจะมีประสิทธิภาพดีในสถานการณ์ที่ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าสูง กลุ่มตัวอย่างมีขนาดปานกลาง และมีข้อคำถามน้อยเท่านั้น นอกจากนี้ ค่าความเชื่อมั่นของวิธีการนี้ไม่ต่างจากวิธีการอื่น ๆ และวิธีการประมาณค่าค่อนข้างซับซ้อน (อวยพร เรืองตระกูล, 2544)

7. วิธีประยุกต์วิธีประมาณการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ ของ วินิจ เทือกทอง เป็นการประมาณค่าคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่ได้จาก 3 วิธี คือ วิธีการหาความแตกต่างระหว่างคะแนนดิบวิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือและวิธีวัดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของลอร์ด มี 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 นำวิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลง 3 วิธี มาเทียบส่วนร้อยกับฐานคะแนนของผู้สอบแต่ละคน คะแนนที่เป็นฐาน ได้แก่ คะแนนสอบก่อนเรียน แบบที่ 2 นำวิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลง 3 วิธีนั้นเทียบกับศักยภาพของผู้สอบแต่ละคน ศักยภาพของผู้สอบประมาณค่าจากผลต่างระหว่างคะแนนเต็มกับคะแนนสอบก่อนเรียน จุดเด่น คือ คะแนนการเปลี่ยนแปลงของผู้สอบแต่ละคนต่างกันตามพื้นฐานความรู้เดิมและศักยภาพที่มีอยู่ แม้ว่าได้คะแนนการเปลี่ยนแปลงเท่ากัน ผู้ที่มีศักยภาพสูงจะมีคะแนนการเปลี่ยนแปลงสูงกว่าผู้ที่มีศักยภาพต่ำ จุดอ่อน คือ คะแนนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบที่ 1 มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าวิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือเทียบกับศักยภาพของผู้สอบ ในรูปแบบที่ 2 มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าวิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือ และวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ของลอร์ด (อวยพร เรืองตระกูล, 2544)

8. วิธีการวัดคะแนนพัฒนาการจากความสามารถที่แท้จริงสัมพัทธ์ ของอวยพร เรืองตระกูล เป็นการประยุกต์ทฤษฎีการตอบข้อคำถามกับการวัดคะแนนการเปลี่ยนแปลงจากความสามารถที่แท้จริงสัมพัทธ์ มี 2 วิธี คือ วิธีการวัดคะแนนพัฒนาการจากความสามารถที่แท้จริงสัมพัทธ์เมื่อเทียบกับศักยภาพการพัฒนาคะแนนการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากอัตราส่วนระหว่างผลต่างระหว่างความสามารถที่แท้จริงหลังเรียนกับความสามารถที่แท้จริงก่อนเรียน กับผลต่างระหว่างความสามารถสูงสุดกับความสามารถที่แท้จริงก่อนเรียน และวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการจากความสามารถที่แท้จริงสัมพัทธ์ เมื่อเทียบกับความสามารถที่แท้จริงก่อนเรียน ซึ่งคะแนนการเปลี่ยนแปลงได้จากอัตราส่วนระหว่างผลต่างระหว่างความสามารถที่แท้จริงหลังเรียนกับความสามารถที่แท้จริงก่อนเรียน จุดเด่น คือ ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความสามารถเริ่มต้นของผู้สอบกับค่าความยากของข้อสอบและวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการจากความสามารถที่แท้จริงสัมพัทธ์ผู้สอบที่มีความสามารถที่แท้จริงก่อนเรียนสูงจะมีคะแนนการเปลี่ยนแปลงของความสามารถที่แท้จริงสูงกว่าผู้สอบที่มีความสามารถที่แท้จริงก่อนเรียนต่ำเมื่อมีคะแนนความแตกต่างระหว่างความสามารถที่แท้จริงเท่ากัน จุดอ่อน คือ คะแนนการเปลี่ยนแปลงมีคุณภาพไม่แตกต่างจากวิธีการหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงแบบเดิม คือ วิธีการหาความแตกต่างระหว่างคะแนนดิบ วิธีประมาณการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ และวิธีหาคะแนนการเปลี่ยนแปลงส่วนที่เหลือเทียบกับศักยภาพ (อวยพร เรืองตระกูล, 2544)

เนื่องจากวิธีการวัดพัฒนาการแบบเดิมที่มีการวัด 2 ครั้ง มีทั้งจุดเด่นและจุดด้อย ดังที่กล่าวมาข้างต้น ในการนำแต่ละวิธีไปใช้จึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง และข้อจำกัดของแต่ละวิธี ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือกวิธีประมาณการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ ของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2. การคำนวณคะแนนพัฒนาการ (Gain Scores)

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้กล่าวถึง การคำนวณคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนที่พิจารณาจากคะแนนเพิ่ม หรือคะแนนผลต่าง (Y-X) ที่ได้จากการวัดครั้งแรก (X) และการวัดครั้งหลัง (Y) มักประสบปัญหาจากอิทธิพลเพดาน (Ceiling Effect) เนื่องจากกลุ่มเรียนที่มีความสามารถสูง เช่น กลุ่มเก่ง และกลุ่มปานกลางโดยเฉลี่ยแล้วจะมีคะแนนการวัดครั้งแรกที่สูงกว่ากลุ่มอ่อนเมื่อมีการวัดครั้งหลังโอกาสที่คะแนนครั้งหลังจะสูงขึ้นได้เพียงใดนั้นจะถูกกำหนดโดยเพดาน (คะแนนเต็ม) ทำให้คะแนนเพิ่มของกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางมีแนวโน้มที่จะต่ำกว่ากลุ่มอ่อน

ในหัวข้อนี้จะนำเสนอวิธีการวัดพัฒนาการที่ง่ายต่อการนำไปใช้งานของครูทั่วไป เป็นการวัด 2 ครั้ง คือ ก่อนเรียนและหลังเรียนมี ดังนี้

1. วิธีการวัดคะแนนผลต่าง (Difference Score) หรือวิธีวัดคะแนนเพิ่ม (Gain Scores) หรือวิธีดั้งเดิม (Row Gain) วิธีนี้คะแนนพัฒนาการแสดงถึงขนาดของพัฒนาการที่ได้จากการวัดคุณลักษณะเดียวกัน 2 ครั้งจากผู้ถูกวัดคนเดิม โดยใช้แบบสอบชุดเดิมหรือแบบสอบคู่ขนาน (วินิจ เทือกทอง, 2537 อ้างถึงใน สมประสงค์ เสนารัตน์, 2561)

2. วิธีวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ วิธีที่ Kanjanawasee เสนอขึ้นมาในปี ค.ศ. 1989 โดยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ประมาณค่าอัตราส่วนร้อยละระหว่างผลต่างของคะแนนสอบครั้งหลังกับคะแนนสอบครั้งแรก กับผลของคะแนนเต็มกับคะแนนสอบครั้งแรก (ศิริชัย กาญจนาวาสี, 2552 อ้างถึงใน สมประสงค์ เสนารัตน์, 2561) สูตรการวัดคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

$$G = \frac{(Y-X)\ 100\ \%}{F-X}$$

เมื่อ

G คือ คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative growth score)

X คือ คะแนนก่อนเรียน (Pre test score)

Y คือ คะแนนหลังเรียน (Post test score)

F คือ คะแนนเต็ม (Full score)

โดยมีเกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ ดังนี้

คะเนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (%)	ระดับพัฒนาการ
76-100	สูงมาก
51-75	สูง
26-50	กลาง
0-25	ต่ำ

ภาพประกอบ 5 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

ที่มา : ศิริชัย กาญจนาวาสี (2552)

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า คะแนนพัฒนาการหมายถึงคะแนนที่แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของความสามารถของผู้เรียนที่ดีขึ้น ภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเปรียบเทียบผลการประเมินก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนถึงระดับการพัฒนาทักษะ ความเข้าใจ และความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2545) กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกที่เริ่มจากการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ทำให้จิตรับรู้สิ่งเร้านั้นอย่างต่อเนื่อง ความรู้สึกก็จะเกิดขึ้นถ้าความรู้สึกเกิดการตอบสนองอย่างเต็มใจ ก็จะเกิดความรู้สึกชื่นชอบ หรือเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ถ้าความรู้สึกต่อสิ่งเร้านั้นไม่ต่อเนื่อง หรือไม่เกิดความเอาใจใส่ความพึงพอใจก็จะไม่เกิดขึ้น

สุพัตรา กองทรัพย์ (2548) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ จากนั้นแสดงสภาวะของร่างกาย และจิตใจไปทางชอบ พอใจมากน้อย หรือต่อต้านไม่เห็นดีเห็นชอบ ซึ่งบุคคลจะมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ขึ้นอยู่กับการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกันออกไป ถ้าความรู้สึกเกิดการตอบสนองด้วยความพึงพอใจ ก็จะเกิดความรู้สึกชื่นชอบในสิ่งนั้น

นันทา กุมภา (2554) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือความรู้สึกต่อการทำงาน เช่น พอใจ ชอบใจ และมีผลทำให้การทำงานบรรลุผลดังที่ตั้งไว้ บุคคลจะมีความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกันออกไป

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนึก เกิดขึ้นได้จากการจูงใจ ทำให้เกิดความพึงพอใจในกิจกรรมที่ปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลการปฏิบัติต่อสิงเร้าตามความรู้สึกหรือทัศนคติที่มีของบุคคล

2. แนวทางการวัดความพึงพอใจ

นักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2545) ได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจของผู้เรียน สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. สัมภาษณ์ หมายถึง กระบวนการสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีวัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจง มุ่งเน้นการวัดและการบันทึกข้อมูลพฤติกรรมอย่างถูกต้องแม่นยำ โดยเริ่มต้นจากการออกแบบชุดคำถามสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างเป็นมาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อให้ข้อคำถามดังกล่าวทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้าที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถสะท้อนความรู้สึกนึกคิดตรงตามประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ตลอดจนต้องมีการวางแผนกำหนดเวลาและคำนึงถึงบริบทคุณลักษณะของผู้ถูกสัมภาษณ์ควบคู่กันไป

2. การสังเกต หมายถึง วิธีการเฝ้าติดตามหรือพิจารณาพฤติกรรมอย่างมีจุดมุ่งหมายแน่ชัด โดยที่ผู้วิจัยจำเป็นต้องจัดเตรียมแบบบันทึกพฤติกรรม หรือข้อรายการสำหรับใช้ตรวจสอบในการสังเกตให้มีความพร้อมและครบถ้วนล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติจริง

3. การรายงานตนเอง หมายถึง กระบวนการวัดและประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สะท้อนและแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ตลอดจนทัศนคติภายในของตนเองผ่านการตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ได้รับ ซึ่งสิ่งเร้าดังกล่าวอาจจำแนกอยู่ในรูปแบบของชุดข้อความข้อคำถามเชิงจิตวิทยา หรือสื่อภาพประยุกต์ ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เปิดเผยพฤติกรรมและความรู้สึกที่แท้จริงออกมาอย่างจริงใจและตรงต่อความเป็นจริงมากที่สุด

4. เทคนิคการจินตนาการ โดยอาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปกระตุ้นผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ตอบ สถานการณ์ที่กำหนดให้จะไม่มีโครงสร้างที่แน่นอน ผู้เรียนจะต้องจินตนาการออกมาตามประสบการณ์ของตนเอง

สมบูรณ์ ตันยะ (2545) ได้เสนอแนวทางการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบและแบบสำรวจ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. แบบสอบถาม หมายถึง ชุดของคำถามที่สร้างขึ้น เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนตอบลงในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นการกรอกข้อความ รูปภาพ หรือสัญลักษณ์การสร้างแบบสอบถามที่ดี ต้องอาศัยการกำหนดจุดมุ่งหมายที่จำเพาะและชัดเจน รวมทั้งข้อความที่ใช้ต้องเป็นภาษาที่ดี และเข้าใจง่าย รูปแบบของแบบสอบถามต้องน่าสนใจ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ สามารถแบ่งประเภทของแบบสอบถามได้ 2 ประเภท คือ

1.1 แบบสอบถามปลายเปิดเป็นแบบสอบถามที่ไม่กำหนดคำตอบไว้ตายตัว เปิดโอกาส ให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นอย่างเต็มที่

1.2 แบบสอบถามแบบปลายปิด เครื่องมือวัดผลที่สร้างขึ้นโดยผสมผสานชุดข้อความหรือข้อคำถามที่มีการระบุคำตอบสำเร็จรูปหรือกำหนดรายการตัวเลือกที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกและเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกคำตอบที่มีความสอดคล้องตรงกับสภาวะความเป็นจริง หรือสะท้อนความรู้สึกนึกคิดส่วนบุคคลได้อย่างตรงจุด

2. แบบสำรวจ หรือแบบตรวจสอบรายการ จัดเป็นเครื่องมือวัดผลที่ได้รับความนิยมในการนำมาประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย โครงสร้างประกอบด้วยข้อรายการที่ระบุถึงสิ่งของประเด็น หรือสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงการตัดสินใจเลือกตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งในลักษณะทวิวัจน์ (เช่น มี-ไม่มี หรือ ปฏิบัติ-ไม่ปฏิบัติ) ทั้งนี้ คุณประโยชน์ของแบบตรวจสอบรายการจะช่วยให้ผู้วิจัยได้รับทราบข้อมูลเชิงประจักษ์ว่า มีองค์ประกอบเหล่านั้นหรือปรากฏพฤติกรรมการแสดงออกและการกระทำต่าง ๆ เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือไม่

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด จะต้องวัดให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายอัน ได้แก่ การสัมภาษณ์ การสังเกต การรายงานตนเอง หรือการใช้สถานการณ์ซึ่งเครื่องมือที่ใช้วัดอาจเลือกใช้ แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบรายงานตนเอง แบบตรวจสอบรายการ โดยเลือกใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ต้องการการวัด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงหรือความรู้สึกพึงพอใจของผู้เรียน เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. การสร้างความพึงพอใจในการเรียน

การสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้แก่นักเรียนได้มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดไว้ ดังนี้

อารีย์ พันธ์มณี (2542) กล่าวว่าความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้นมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ ที่ครูควรส่งเสริมให้เด็กเพื่อส่งผลต่อการเรียนรู้โดยสร้างความพึงพอใจให้ส่งผลต่อการเรียน ดังนี้

1. การชมเชยและการตำหนิ ทั้ง 2 ประการ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. การทดสอบบ่อยครั้ง การทดสอบเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจมากขึ้น เพราะอาจหมายถึงการเลื่อนชั้น การสำเร็จการศึกษา การทดสอบบ่อยครั้ง จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น และเกิดความพึงพอใจของผู้เรียน

3. การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

4. ใช้วิธีการเรียนการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อเร้าความสนใจเพราะวิธีการที่แปลกใหม่ ที่ผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์มาก่อน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น

5. ตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย เพื่อยั่วยุให้ผู้เรียนเกิดความพยายามให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จด้วยดี และเกิดความพึงพอใจกับความสำเร็จนั้น ๆ

6. ใช้ตัวอย่างจากสิ่งที่เด็กไม่เคยพบเห็น หรือคาดไม่ถึงการยกตัวอย่างประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ควรเป็นตัวอย่างที่ผู้เรียนคุ้นเคยเพื่อนให้เข้าใจบทบาทบทเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น

7. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้มาก่อน การเชื่อมโยงสิ่งใหม่ให้สัมพันธ์กับสิ่งที่เป็นประสบการณ์เดิม จะทำให้ใจง่ายและชัดเจนขึ้น ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนคาดหวังไว้ว่าจะนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์และเป็นฐานต่อไป

8. ใช้เกมส์และละคร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง เช่น การเล่นเกมส์ และการแสดงละครนั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

9. สถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่พึงปรารถนา เช่น สภาพความจำเจในห้องเรียนหรือบรรยากาศในห้องเรียนที่ไม่เอื้อต่อการเรียน อาจจะเป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เบื่อไม่พอใจ ขัดแย้งควรหาทางลดหรือขจัดให้หมดไป เพราะเป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2544) กล่าวถึง การสร้างความพึงพอใจในการเรียนการสอนว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี การเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้นั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งก็คือ ความพึงพอใจในการเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูควรสร้างให้เกิดแก่ผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้นเพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อบทเรียนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนี้

1. การศึกษาความต้องการของผู้เรียนแต่ละวัย และจัดเนื้อหาให้สนองความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาที่สอดคล้องเกี่ยวกับชีวิตจริง และมีความหมายสำหรับผู้เรียน

2. ก่อนเริ่มเรียน ควรมีวิธีการนำข้อเข้าสู่บทเรียน เพื่อดึงความสนใจและแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

3. ครูควรแนะนำให้ผู้เรียนฝึกการวางเป้าหมายในการเรียนสำหรับตนเอง เพราะคนที่เรียนหรือทำงานอย่างมีเป้าหมายจะกระทำด้วยความตั้งใจ

4. ในบรรยากาศของการเรียนการสอน ควรมีการไต่ถามมีการอภิปรายและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย เพื่อให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นฝึกความเป็นผู้ฟังที่ดี และมีการยอมรับซึ่งกันและกัน

5. ใช้วิธีการเสริมแรงตามความเหมาะสมและความจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา และบางครั้งอาจลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพราะรางวัล คำชมเชย การยิ้มพยักหน้าการให้ความสนใจ นับว่าเป็นการเสริมแรงที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก

6. ใช้การทดสอบ การทดสอบเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวเตรียมตัวและเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้ตลอดเวลา

7. สร้างผลแจ้งผลสอบให้ผู้เรียนทราบทันท่วงที เพื่อให้ผู้เรียนทราบสิ่งที่เรียนรู้ไปนั้นตนเองมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด และมีข้อบกพร่องที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนต้องเอาใจใส่ติดตามเนื้อหาวิชาอยู่ตลอดเวลา

8. การพาผู้เรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ หรือเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ซึ่งถือว่าเป็นแนวทางหนึ่งที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

9. การติดตามผลการทำงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ เพื่อดูความสำเร็จของงาน นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนของครูเพราะความสำเร็จที่เกิด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขึ้นกับผู้เรียนในแต่ละครั้งเมื่อได้รับความสนใจจากผู้สอนจะเกิดความพึงพอใจมีกำลังใจที่จะเรียนรู้ในคราวต่อไป

สมยศ นาวีการ (2549) ได้ระบุว่า ความพึงพอใจจัดเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการกระตุ้นและขับเคลื่อนให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในบริบทการศึกษาสมัยใหม่ที่ครูผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนบทบาทมาเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาชี้แนะ การที่จะสร้างสภาวะให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้หรือการลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานที่จำแนกออกเป็น 2 ลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจในฐานะปัจจัยนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้ปฏิบัติงานจนกระทั่งก่อให้เกิดความพึงพอใจ จะเป็นกลไกสำคัญในการสร้างแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการยกระดับประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้นอย่างเด่นชัดเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนที่มีเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการชั้นเรียน การสร้างบรรยากาศ สถานการณ์แวดล้อม รวมถึงการเลือกสรรสื่อการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงขับเคลื่อนภายในในการลงมือทำกิจกรรมจนบรรลุเป้าหมายของบทเรียน

2. ผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานในฐานะปัจจัยนำไปสู่ความพึงพอใจ ความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานนั้น ย่อมได้รับการขับเคลื่อนผ่านกระบวนการตอบสนองในรูปแบบของสิ่งเสริมแรงหรือผลตอบแทน ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยกระบวนการดังกล่าวจะต้องผ่านการตระหนักรู้และรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของการได้รับผลตอบแทน ซึ่งจัดเป็นดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณต่อสิ่งที่ผู้ปฏิบัติงานพึงได้รับ กล่าวคือ ระดับความพึงพอใจในการดำเนินงานของบุคคลจะถูกกำหนดและแปรผันตามส่วนต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงกับการรับรู้เชิงอัตวิสัยเกี่ยวกับความเที่ยงธรรมของผลตอบแทนนั้น ๆ

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การสร้างความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนถือเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญ เพราะจะช่วยให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งหากผู้เรียนมีความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนแล้วก็จะเป็นแรงขับให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จาการศึกษางานวิจัยในประเทศเกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ มีดังนี้

ศรีทัย สุขยศศรี (2548) ได้ศึกษาการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมสื่อประสมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ช่วง 1 และ 2 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 จำนวน 23 คน ผลการวิจัยพบว่า ว่าคะแนนด้านพุทธิพิสัยของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 สูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วงชั้นที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 60.65 สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วงชั้นที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 42.24 ในด้านจิตพิสัย พบว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 2 ช่วงชั้น มีจิตพิสัยที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะพิสัย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทั้ง 2 ช่วงชั้น สามารถพัฒนาทักษะฟัง พูด ตลอดจนมีการพัฒนาทางทักษะปฏิบัติเป็นที่น่าพอใจ

วิไลวรรณ สุระวนิชกุล (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโพลยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า วงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 30.09 คิดเป็นร้อยละ 62.70 ของคะแนนเต็ม วงจรปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 28.63 คิดเป็นร้อยละ 59.65 ของคะแนนเต็ม และหลังจบวงจรปฏิบัติการที่ 3 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.06 คิดเป็นร้อยละ 73.05 ของคะแนนเต็ม ซึ่งนักเรียนที่มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 มีจำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้ยังพบว่า พัฒนาการของความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนสามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของข้อมูล สามารถเขียนลำดับ เลือกวิธีการแก้ปัญหา และเขียนแสดงขั้นตอนในการแก้ปัญหา จนนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้องได้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ไอรดา จันทร์ลอย (2562) ได้ศึกษาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ทำหน้าที่เป็นเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 11 คน มีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ผ่านเกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และนักเรียนที่เรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 24 คนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และนักเรียนมีความสามารถการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีค่า (Mean = 3.37, S.D. = 0.80) และหลังเรียนมีค่า (Mean = 7.37, S.D. = 1.37) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ paired t-test นักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 (t 19.51, sig 0.00) 2) นักเรียนมีความพึงพอใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Mean = 2.55, S.D. = 0.60)

ปิยพร เกื้ออนันต์ (2564) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.72 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และ 2) ความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.80 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.45 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

สุรัสวดี ภูนากลม (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ณัฐริกา พลพิทักษ์ และสุชิริณณ์ อามาตย์บัณฑิต (2566) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 25 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80.06 ซึ่งมีระดับคุณภาพดีเยี่ยม ผู้เรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.06/82.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และค่าดัชนีประสิทธิผลของการอ่าน

ออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์มีค่าเท่ากับ 0.7184 แสดงว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ร้อยละ 71.84

วาปี คงอินทร์ (2567) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันและการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R เฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับร้อยละ 59.72 ซึ่งอยู่ในระดับสูง

ณัชชา อาจารสุทธิ์ และพรรณวิไล ดอกไม้ (2568) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาสมรรถนะการแก้ปัญหาแบบร่วมมือเรื่องชีวิตในสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองมหาวิชานุกูล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) วงจรปฏิบัติการที่ 1 มีนักเรียน จำนวน 5 คน ผ่านการประเมินที่สมรรถนะระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 50 วงจรปฏิบัติการที่ 2 มีนักเรียน จำนวน 9 คน ผ่านการประเมินที่สมรรถนะระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 90 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 51.33 และผลคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยของนักเรียนทั้ง 10 คน เท่ากับ 21.08 มีพัฒนาการระดับต้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้น มีงานวิจัยที่ปรากฏในระดับประถมศึกษาน้อย แต่มีงานวิจัยในระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

Ahour & Berenji (2015) ได้เปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้คำศัพท์สองวิธี ได้แก่ วิธี loci และวิธีการทบทวนซ้ำ (Rehearsal) เพื่อหาว่าวิธีใดมีประสิทธิภาพมากกว่าสำหรับการจดจำและการเรียกคืนคำศัพท์ การวิจัยนี้ใช้รูปแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research)

โดยผู้เรียน จำนวน 80 คน จากสองชั้นเรียนในมหาวิทยาลัยอิสลามอาซัด สาขาโอสคู ประเทศอิหร่าน ได้รับการสุ่มเลือกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ กลุ่มทดลองได้รับการฝึกโดยใช้วิธี loci ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการฝึกด้วยกลยุทธ์การทบทวนซ้ำ เมื่อสิ้นสุดแต่ละคาบเรียน จะมีการใช้แบบทดสอบคำศัพท์แบบปรนัยเพื่อวัดว่าผู้เข้าร่วมสามารถเรียกคืนคำศัพท์จากความจำระยะสั้นได้หรือไม่ และมีการใช้แบบทดสอบคำศัพท์แบบปรนัยแบบหน่วงเวลา (Delayed Posttest) เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ระหว่างสองกลุ่มหลังจากสิ้นสุดการทดลองไปแล้วสี่สัปดาห์ ผลการวิเคราะห์ด้วยการทดสอบทีสำหรับกลุ่มตัวอย่างอิสระ (Independent Samples t-test) พบว่า กลุ่มทดลองมีผลการจดจำและการเรียกคืนคำศัพท์ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมในการทดสอบหลังเรียนทันที และยังพบอีกว่าวิธี loci มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการทบทวนซ้ำในการช่วยให้คำศัพท์คงอยู่ในความจำระยะยาว

Twomey & Kroneisen (2021) ได้ศึกษาผลการทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุม (RCTs) จำนวน 13 ฉบับ ซึ่งส่วนใหญ่ดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของวิธี loci ในฐานะเทคนิคช่วยจำ โดยให้ขนาดผลในระดับปานกลาง ($g = 0.65$, ช่วงความเชื่อมั่น 95% [CI] = [0.45, 0.85]; $I^2 = 45.5\%$) ขนาดผลดังกล่าวยังคงอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ในกรณีที่ควบคุมปัจจัยด้านอคติจากสภาพแวดล้อมของการทดลอง เงื่อนไขการควบคุม ข้อมูลนอกกลุ่ม และจำนวนครั้งที่ใช้วิธี loci การวิเคราะห์อภิมานจากการทดลองในระดับมหาวิทยาลัยในครั้งนี้ ให้การสนับสนุนในเบื้องต้นที่ดีต่อวิธี loci ในฐานะเทคนิคช่วยจำ และอาจเป็นแรงผลักดันให้เกิดการวิจัยและการประยุกต์ใช้เพิ่มเติม โดยเฉพาะในบริบทของการศึกษา ซึ่งเทคนิคนี้มีศักยภาพในการช่วยเพิ่มความสามารถในการจดจำข้อมูลได้

Daoud & Lakehal (2023) ศึกษาประสิทธิภาพของเทคนิคการจำเป็นภาพหรือเทคนิคมโนทัศน์สถานที่ (Method of Loci) ในฐานะเทคนิคช่วยจำเพื่อพัฒนาความสามารถในการจดจำและเรียกคืนคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษานี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยมีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่แจกให้ครูประถมศึกษา 10 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางการสอนคำศัพท์และทัศนคติของครู นอกจากนี้ยังมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้องละ 18 คน เพื่อวัดความสามารถในการจดจำและเรียกคืนคำศัพท์ก่อนและหลังการใช้เทคนิคมโนทัศน์สถานที่

Tesfaye & Berehanu Gebremedhin (2024) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของวิธีการโลกี (Loci Method) เทคนิคการจำเป็นภาพ ต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมคาทอลิก เดสซี

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการจดจำความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (p-value 0.000) อีกทั้งยังพบว่าความถูกต้องในการสะกดคำศัพท์ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึกด้วยวิธีการโลกี (p-value 0.000) นักเรียนยังแสดงทัศนคติเชิงบวกต่อวิธีการโลกี ซึ่งส่งผลให้แรงจูงใจเพิ่มขึ้นและความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ลดลง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทั้งในการจดจำและการเรียกคืนคำศัพท์ การใช้เทคนิคมโนทัศน์สถานที่ส่งผลให้ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยพิจารณาจากคะแนนหลังเรียนที่สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ โดยไม่ขึ้นอยู่กับระดับความสามารถเริ่มต้นของนักเรียน แสดงให้เห็นว่าเทคนิคนี้มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนที่หลากหลาย ผลการศึกษานี้มีนัยสำคัญในทางปฏิบัติสำหรับครูผู้สอน โดยเน้นให้เห็นถึงประโยชน์ของการนำเทคนิคช่วยจำ โดยเฉพาะเทคนิคการจำเป็นภาพ มาใช้ในการสอนคำศัพท์ให้กับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาองค์ประกอบเกี่ยวกับการศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพและเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งจำเป็นต้องใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของผู้เรียน งานวิจัยจำนวนมากระบุว่า การใช้เทคนิคการจำเป็นภาพหรือวิธีมโนทัศน์สถานที่ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงภาพเสียง และความหมายของคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การจดจำและการเรียกคืนคำศัพท์มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ งานวิจัยในประเทศยังพบว่า การจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เช่น กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การใช้สื่อของจริง และการฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง ช่วยลดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ และส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าอ่านออกเสียงมากขึ้นแม้ผู้เรียนบางส่วนอาจยังไม่บรรลุเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ แต่มีพัฒนาการเชิงบวกทั้งด้านทักษะและทัศนคติ ในด้านการประเมินผล งานวิจัยหลายฉบับให้ความสำคัญกับการวัดพัฒนาการของผู้เรียนรายบุคคล โดยใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ซึ่งสามารถสะท้อนความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ชัดเจนและเป็นธรรมกว่าการพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถตั้งต้นต่ำ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเหล่านี้มาใช้เป็นกรอบในการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนอย่างเหมาะสมกับบริบท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 13 คน ตามขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

รายละเอียดในแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน รวมทั้งสิ้น 13 คน ซึ่งได้มาจากคัดกรองของครูประจำชั้นและแบบคัดกรองนักเรียนรายบุคคลจากระบบดูแลช่วยเหลือของโรงเรียน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งเป็น

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน
4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน
5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน
6. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1.1 ประชุมปรึกษาหารือกับครูประจำชั้น

ผู้วิจัยประชุมปรึกษาหารือกับครูประจำชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง ถึงปัญหาและอุปสรรค สาเหตุและแนวทางแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยตั้งประเด็นคำถาม ดังนี้

1) ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์อังกฤษมีอะไรบ้าง

2) สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์อังกฤษมีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง

3) แนวทางการแก้ไขนักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์อังกฤษมีแนวทางใดบ้าง

1.1.2 สรุปผลการประชุม

จากการประชุมปรึกษาหารือ ถึงสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปในรูปแบบตารางได้ ดังตาราง 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 6 ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไข

ปัญหาและอุปสรรค	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
1. นักเรียนจำรูปของตัวอักษรภาษาอังกฤษ (A-Z) ไม่ได้ 2. นักเรียนไม่สามารถระบุเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษ (A-Z) ได้ 3. นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ 4. นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการอ่านและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 5. นักเรียนเรียนผ่าน สื่อ DLTV เป็นหลัก เนื่องจากครูไม่ครบชั้น 6. นักเรียนมีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	**<u>ด้านครูผู้สอน</u>** 1. ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน 2. ครูใช้รูปแบบ วิธีการ และเทคนิคการสอนที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งเป็นการสอนแบบท่องจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ช้าและลืมคำศัพท์ได้โดยง่าย 3. ครูขาด สื่อ และเครื่องมือที่ช่วยเร้าความสนใจให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนที่สอน 4. ครูขาดการวางแผนในการสอนในแต่ละครั้ง	**<u>ด้านครูผู้สอน</u>** 1. ครูศึกษาหาความรู้การสอนที่จะใช้พัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ 2. ครูศึกษาหารูปแบบ/วิธีการสอนที่เกี่ยวกับเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อผสมที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ 3. ครูหาสื่อจากอินเตอร์เน็ตหรือในบทเรียนจากนั้นจัดทำสื่อที่สามารถเร้าความสนใจให้นักเรียนสนใจในบทเรียนที่สอน 4. ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และเตรียมสื่อการสอน
	<u>ด้านนักเรียน</u> 1. นักเรียนเรียนรู้ได้ช้าเนื่องจากเป็นเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้แต่ระดับชั้นมีจำนวนนักเรียนน้อย ครูไม่ครบชั้นและมีการ	**<u>ด้านนักเรียน</u>** 1. ใช้เพื่อนช่วยเพื่อนมาเป็นตัวช่วยครูในการสอนโดยให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้ไวและผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วช่วยครูสอนเพื่อน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 6 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	สาเหตุ	แนวทางการแก้ไข
	จัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเสริม โดยใช้ สื่อ DLTV จึงทำให้ครูผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ง่าย เนื่องจากมีจำนวนน้อยและสามารถจำแนกประเภทนักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง อ่อน ได้ง่าย 2. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้มีมักพฤติกรรมขี้เกียจหรือไม่อยากเรียนรู้ 3. นักเรียนพูดภาษาถิ่นและใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในโรงเรียน และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม ใช้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษพัฒนาได้ไม่ดีเท่าที่ควร	นักเรียนที่เรียนรู้ช้ายังไม่ผ่านจุดประสงค์ของการเรียนรู้ให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ภายในชั่วโมงเรียนและในคาบว่าง 2. ครูใช้การเสริมแรงต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากจะเรียนมากขึ้น เช่น การยกย่องชมเชย หรือให้รางวัล 3. ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนโดยการพูดคุยสนทนาในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนจำคำศัพท์เป็นภาพ ประโยคสนทนา และกล้าพูดภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

จากตารางวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไข สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษประสบปัญหาในการจำรูปอักษร การระบุเสียงของตัวอักษร การอ่านและเขียนสะกดคำ ตลอดจนมีข้อจำกัดด้านสมาธิและความจำ ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างล่าช้า อีกทั้งครูผู้สอนยังขาดความรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ รวมถึงการขาดแคลนสื่อและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ดังนั้น การพัฒนานักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการจดจำอักษรและคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างเป็นระบบ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และตัวอักษร สามารถอ่านและเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง อีกทั้งยังช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

2. ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อใช้ในการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม ดังนี้

2.1 ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2553) กรอบและมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการเรียนรู้ พัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน รูปแบบและส่วนประกอบของแผนการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา

2.1.2 ศึกษาเนื้อหาสาระในรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ11101 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างเป็นแผนการเรียนรู้ จำนวน 6 เรื่อง ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 7 แผนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมง	สาระการเรียนรู้
ยืดหยุ่น	แผนปฐมนิเทศ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน จำนวน 148 คำ
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 21 คำ
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 21 คำ
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 26 คำ
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 30 คำ
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 33 คำ
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 17 คำ
ยืดหยุ่น	แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังเรียน จำนวน 148 คำ แบบสอบถามความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.3 กำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้

2) มาตรฐานการเรียนรู้

3) สาระสำคัญ

4) จุดประสงค์การเรียนรู้

5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์

6) กิจกรรมการเรียนรู้

7) การวัดและประเมินผล

8) สื่อและแหล่งเรียนรู้

8.1) วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

8.2) ใบงาน

8.3) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

9) ภาคผนวก

2.1.4 กำหนดขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

1) ศึกษาวิธีการสร้างและสร้างเครื่องมือจากทฤษฎี หลักการ แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม และวิธีการสอนแบบ PWP (ย่อมาจาก Pre-While-Post) เป็นแนวทางในการฝึกทักษะการอ่าน (Reading) และการจำคำศัพท์ (Memory)

2) กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 Pre-Reading (ก่อนเรียน) เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เพื่อสร้างความสนใจและกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น ซักถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน แนะนำคำศัพท์ใหม่ที่จำเป็นต่อการเข้าใจเนื้อเรื่อง เปิดภาพหรือวีดีโอสั้น ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจเดาความหมายจากชื่อเรื่องหรือภาพประกอบ และการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง

2.2 While-Reading (ระหว่างเรียน) เป็นการให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคำศัพท์ที่กำหนด แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขั้นที่ 1

1) ครูนำเสนอคำศัพท์โดยการเลือกใช้สื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เช่น ใบงาน ใบความรู้ บัตรภาพ บัตรคำ สื่อจริง ภาพนิ่ง แผนที่ คลิปวีดิโอ และ PowerPoint

2) ครูทบทวนการออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดพร้อมให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏให้ถูกต้อง

3) ครูใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมโดยให้นักเรียนจิตนาการนึกภาพของหมวดหมู่คำศัพท์ที่เรียนในเรื่องนั้น ๆ ที่สามารถมองเห็นได้อย่างละเอียด จากนั้นให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้รายละเอียดว่าพบเห็นอะไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนจิตนาการถึงคำศัพท์ที่กำหนดในแต่ละแผนการเรียนรู้ ครูแจกบัตรคำ และบัตรภาพให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้นักเรียนนำไปวางอยู่ทั่วสถานที่ในห้องเรียนหรือสถานที่นอกห้องเรียนที่ครูใช้สอน ซึ่งการทำกิจกรรมนี้จะช่วยเตือนนักเรียนนึกถึงบัตรภาพที่ตัวเองนำไปวางไว้ ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนวาดภาพสิ่งที่นักเรียนนำไปวางไว้ลงในกระดาษ พร้อมเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับ

1) ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนเป็นรายบุคคล จากนั้นให้นักเรียนวาดภาพสิ่งที่นักเรียนนำไปวางไว้ลงในกระดาษ พร้อมเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษกำกับ

2) ครูแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ออกเป็น 2 กลุ่มแบบคละชั้น และกำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันโดยให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันระดมความคิด และเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่นักเรียนวาด โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มที่ผู้วิจัยกำหนดคอยช่วยเหลือพร้อมกับบอกใบ้คำศัพท์ให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนช่วยกันจินตนาการเดินผ่านจุดที่นักเรียนวางบัตรคำศัพท์และบัตรภาพ จากนั้นครูอ่านเสียงคำศัพท์และให้นักเรียนอ่านตาม พร้อมบอกความหมายให้ถูกต้อง

2.3 Post-Reading (หลังเรียน) เป็นการทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียน เช่น สรุปคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยครูอธิบายเพิ่มเติม

สถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3.1 กำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน

2.3.2 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ 6 วงรอบ โดยใช้เนื้อหาย่อยเป็นเกณฑ์แบ่งวงรอบ ซึ่งแต่ละวงรอบการวิจัยปฏิบัติการแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน (PAOR) คือ ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P: Planing) ขั้นปฏิบัติตามแผน (A: Acting) ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O: Observing) และ ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R: Reflecting and Revise) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป้าหมายความสำเร็จในแต่ละวงรอบปฏิบัติการ

ผู้วิจัยได้จัดทำตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนหนองหมื่นถ่านบ้านหนองยาง เวลาที่ใช้จัดกระบวนการเรียนรู้ สำหรับพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หน่วยละ 1 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยไม่รวมแผนปฐมนิเทศก่อนเรียน โดยมีการกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ดังตาราง 8

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน/ ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Animals around us	**สาระสำคัญ :** สัตว์เลี้ยงเป็นสิ่งใกล้ตัวเด็ก การเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ปลูกฝังคุณธรรมและความผูกพันในครอบครัว คำศัพท์ง่าย ๆ ช่วยให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะ นำไปใช้สัมพันธ์กับการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ **Function:** Giving information about the animals around us. **Structure:** This/That is a/an....(adjective/size/quality)....(noun).. **Vocabulary:** คำศัพท์ใหม่ เกี่ยวกับ Animals Around Us	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 1.1 และ 1.2	1. ตรวจใบงานที่ 1.1 และ 1.2 2. ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์	1. ใบงานที่ 1.1 และ 1.2 และแบบบันทึกการให้คะแนน	ร้อยละ 50 ขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Animals around us	**คำนาม** ได้แก่ bee, ant, cat, rat, dog, frog, fish, cow, hen, bird, duck, pig, crab, mouse, snake, chicken, lizard, peacock, butterfly, buffalo, scorpion **คำคุณศัพท์** ได้แก่ (Size) big, small, tall, short, (Quality) happy, sad, ugly	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	1. ใบงานที่ 1.1 และ 1.2	เรื่อง Animals Around Us 3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เรื่อง Animals Around Us 3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	พัฒนาการสูงขึ้น ระดับดีขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables	**สาระสำคัญ :** ผักและผลไม้เป็นสิ่งใกล้ตัวที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ นักเรียนสามารถเรียนรู้ชื่อผักและผลไม้เป็นภาษาอังกฤษ เข้าใจการออกเสียงและการใช้คำศัพท์พื้นฐาน เพื่อนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม **Function:** Giving information about the fruit and vegetables. **Structure:** This/That is a/an....(adjective: size/shape/condition/quality)....(noun)..	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับผลไม้และผักที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้และผักที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 2.1 และ 2.2	1. ตรวจใบงานที่ 2.1 และ 2.2 2. ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์	1. ใบงานที่ 2.1 และ 2.2 และแบบบันทึกการให้คะแนน	ร้อยละ 50 ขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables	**Vocabulary:** คำศัพท์ใหม่ เกี่ยวกับ Fruit and Vegetables **คำนาม** ได้แก่ lime, shallot, chili, basil, apple, orange, onion, pumpkin, cabbage, jackfruit, mango, tomato, banana, papaya, guava, cucumber, watermelon, lemon grass, dragon fruit, morning glory, holy basil **คำคุณศัพท์** ได้แก่ (Size) big, small, long, short, (Quality) fresh, dry, soft (Color) red, green, yellow, orange, brown, white	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับผลไม้และผักที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับผลไม้และผักที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 2.1 และ 2.2	เรื่อง Fruits and vegetables 3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เรื่อง Fruits and vegetables 3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	พัฒนาการสูงขึ้น ระดับดีขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Favorite food & drinks	**สาระสำคัญ :** การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรมการรับประทานอาหาร และการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาง่าย ๆ และความหมาย จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะ เพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้นต่อไปสำหรับนักเรียน รวมทั้งสามารถนำไปสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน **Function:** Giving information about your favorite food & drinks. **Structure:** 1.What do you want? / I want some ..... (noun).....,please.	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 3.1 และ 3.2	1. ตรวจใบงานที่ 3.1 และ 3.2 2. ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์	1. ใบงานที่ 3.1 และ 3.2 และแบบบันทึกการให้คะแนน 2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์	ร้อยละ 50 ขึ้นไป พัฒนาการสูงขึ้น	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Favorite food & drinks	**คำนาม** ได้แก่ rice, ice, egg, fish, milk, meat, salt, bread, pork, snack, sugar, chicken, water, coffee, omelet, fried rice, grilled fish, ice cream, grilled pork, boiled rice, ice matcha, sticky rice, green curry, grilled chicken, fried chicken, papaya salad **คำคุณศัพท์** ได้แก่ (Size) big, small, tall, short, (Quality) delicious, yummy, spicy, sweet, sour, salty, bitter	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อ **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 3.1 และ 3.2	เรื่อง Favorite food & drinks 3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	เรื่อง Favorite food & drinks 3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับดีขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects	**สาระสำคัญ :** การเรียนรู้คำศัพท์เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว ห้องเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด ซึ่งชื่อของสิ่งของในห้องเรียนจึงเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการเรียนรู้และบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ดี **Function:** Giving information about the classroom objects. **Structure:** Wh-Question เช่น What is it? It is a/an... etc. (adjective:size/shape/condition/....(noun).. **Vocabulary:** คำศัพท์ใหม่ เกี่ยวกับ Classroom objects	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 4.1 และ 4.2	1. ตรวจใบงานที่ 4.1 และ 4.2 2. ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์	1. ใบงานที่ 4.1 และ 4.2 และแบบบันทึกการให้คะแนน	ร้อยละ 50 ขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects	**คำนาม** ได้แก่ pen, pencil, book, bag, ruler,eraser, chair,desk, board, chalk, table, paper, marker, glue, sharpener, notebook, scissors, clock, bin, fan, blackboard, tape, plug, switch, window, wall, floor , textbook, ink **คำคุณศัพท์** ได้แก่ (Size) big, small, tall, short, (Color) red, green, yellow, orange, brown, white (Shape) straight, round, square, oval, flat, circle, triangel	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 4.1 และ 4.2	เรื่อง Classroom objects 3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เรื่อง Classroom objects 3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	พัฒนาการสูงขึ้น ระดับดีขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home	**สาระสำคัญ :** การขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้องและส่วนต่าง ๆ ของบ้านจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จะใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน **Function:** Giving information about the things at home. **Structure:** Wh-Question เช่น What is it? It is a/an... etc. (adjective:size/shape/condition/....(noun).. **Vocabulary:** คำศัพท์ใหม่ เกี่ยวกับ Things at home **คำนาม** ได้แก่ bed, pillow, blanket, door,	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในบ้านได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในบ้านได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 5.1 และ 5.2	1. ตรวจใบงานที่ 5.1 และ 5.2 2. ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์	1. ใบงานที่ 5.1 และ 5.2 และแบบบันทึกการให้คะแนน	ร้อยละ 50 ขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน/ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home	window, fan, cup, bowl, spoon, plate, fork, pot, pan, broom, basket, clock, knife, soap,toothbrush, toothpaste, comb, glass, TV, floor, kettle, water bottle, mop, rice container, plug, bowl cover, remote, umbrella, fridge **คำคุณศัพท์** ได้แก่ (Size) big, small, tall, short, (Color) red, green, yellow, orange, brown, white (Shape) straight, round, square, oval, flat, circle, triangel, rectangel	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในบ้านได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในบ้านได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 5.1 และ 5.2	เรื่อง Things at home 3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เรื่อง Things at home 3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	พัฒนาการสูงขึ้น ระดับดีขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน/ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members	**สาระสำคัญ :** บุคคลที่อยู่รอบข้างใกล้ชิดที่สุดนอกจากบุคคลในครอบครัวแล้วก็เป็นเพื่อน ๆ ใกล้บ้าน และเพื่อนในโรงเรียน การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับเพื่อน นำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้เด็กเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ **Function:** Giving information about the family members. **Structure:** What kind of (adjective: size/quality).....? Who is he/she? He/She is my..... What is he/she like? He/She is.....(size/quality)...	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	1. ใบงานที่ 6.1	1. ตรวจใบงานที่ 6.1 2. ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เรื่อง Family members	1. ใบงานที่ 6.1 และแบบบันทึกการให้คะแนน 2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เรื่อง Family members	ร้อยละ 50 ขึ้นไป พัฒนาการสูงขึ้น	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน ชิ้นงาน ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members	**สาระสำคัญ :** บุคคลที่อยู่รอบข้างใกล้ชิดที่สุด นอกจากบุคคลในครอบครัวแล้วก็เป็นเพื่อน ๆ ใกล้บ้าน และเพื่อนในโรงเรียน การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับเพื่อน นำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้เด็กเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ **Function:** Giving information about the family members. **Structure:** What kind of (adjective: size/quality).....? Who is he/she? He/She is my..... What is he/she like? He/She is.....(size/quality)...	**ความรู้ (K)** บอกข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างถูกต้อง **ทักษะ/กระบวนการ (P)** อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้อย่างถูกต้อง **เจตคติ (A)** มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	ใบงานที่ 6.1	3. สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	ระดับดีขึ้นไป	2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.6 หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 6 แผน คือ Animal around us, Fruit and vegetables, Favorite food, Classroom objects, Things at home, family members มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข

2) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งมีรายนามดังนี้

3.1 ดร.พัทธนันท์ ชมภูนุช อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาตาวี ไชยมาตย์ อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.3 นายพิทักษ์ชาติ สุวรรณไตย์ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

3.4) นางสายสุนีย์ กลางประพันธ์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์”

3.5 นายทแกล้ว แก้วกล้า อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 3 พร้อมด้วยแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และกำหนดเกณฑ์ประเมินและการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

เหมาะสมมากที่สุด	ระดับคะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00
เหมาะสมมาก	ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50
เหมาะสมปานกลาง	ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50
เหมาะสมน้อย	ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50
เหมาะสมน้อยที่สุด	ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.50

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.8 พิจารณาระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แต่ละแผน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ≥ 3.50 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ≤ 1.00 ถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 ถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรก นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์” ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน จำนวน 3 คน ระยะที่ 2 นำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์” ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน จำนวน 10 คน ในการทดลองทั้งสองระยะ ผู้วิจัยได้สอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผลการทดลอง พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ตามเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยส่งเสริมความสนใจ การมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งไม่พบปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการทดลองไปใช้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.1.10 จัดพิมพ์แผนการเรียนรู้ทั้ง 5 ชุด เป็นฉบับสมบูรณ์

2.1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 13 คน

2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูล รวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการการสร้างแบบวัดการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 กำหนดเกณฑ์หรือขอบข่าย และรูปแบบของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

2.3 สร้างรูปแบบของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ตามกรอบเนื้อหาและรูปแบบที่กำหนด

2.4 การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยนำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของวิธีการเขียนข้อสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาจากตารางวิเคราะห์เนื้อหา หรือตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์ที่กำหนด โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วปรับปรุงให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะนำคำศัพท์นั้นไปใช้ได้ ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

2.5 การหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยนำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณาแก้ไข และให้คำแนะนำเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้ภาษา แล้วปรับปรุงแบบวัดทักษะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่คาดหวังอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

2.6 นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองบันทึกข้อมูลกับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง ที่มีคุณสมบัติใกล้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการนำไปใช้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 44.00 ระดับพัฒนาการเฉลี่ยรวมทั้ง 3 คน มีพัฒนาการสูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่ได้จากการทดลองใช้ไปปรับปรุงแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2.7 นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ขั้นตอนการสร้าง และหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างและสร้างเครื่องมือจากทฤษฎี หลักการ แนวคิด และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.5 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขและปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษา และการใช้ถ้อยคำ ทั้งนี้ คณะผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยได้นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50–1.00 ผลการตรวจสอบ พบว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วงดังกล่าว และมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 แสดงให้เห็นว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาในระดับมาก และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้

3.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญไปนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

3.7 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว และมีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และหลังการทดลอง 1 ครั้ง (One Group Pretest Posttest Design) เขียนเป็นรูปแบบการทดลอง (ชวลิต ชูกำแพง, 2553) ดังนี้

รูปแบบการทดลอง

O_1	X	O_2

O_1 หมายถึง การวัดตัวแปรตามก่อนการทดลอง

X หมายถึง การทดลองจัดการเรียนรู้

O_2 หมายถึง การวัดตัวแปรตามหลังการทดลอง

2. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยใช้แผนปฐมนิเทศในการทดสอบก่อนเรียน โดยทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 300 คำ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกคำศัพท์จากบัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ป.1-6 จากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ คำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการคัดเลือกให้สอดคล้องกับระดับความสามารถและบริบทใกล้ตัวของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยแบ่งตามหมวดเนื้อหาที่ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละวงรอบ ทั้งนี้ คำศัพท์เฉพาะบริบท ซึ่งนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงความหมายผ่านภาพสื่อประสม และประสบการณ์จริงของผู้เรียน ผู้วิจัยไม่ได้มุ่งเน้นความถูกต้องทางไวยากรณ์เชิงลึก แต่เน้นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เป็นสำคัญ จากนั้นผู้วิจัยนำคำศัพท์ที่ผ่านการทดสอบจากแผนปฐมนิเทศมาวัดด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 148 คำ ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามขั้นตอน ดังนี้ 1) จัดประเภทของคำศัพท์ในแต่ละระดับชั้น 2) คัดเลือกคำศัพท์เฉพาะคำศัพท์ที่ปรากฏในชีวิตประจำวันของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

นักเรียน และ 3) คำศัพท์ที่ได้นำไปทดสอบให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละระดับชั้นอ่านถ้าคำศัพท์ใดที่นักเรียนในชั้นนั้นอ่านได้จะไม่จัดเข้าในแผนการจัดการเรียนรู้ถ้าคำศัพท์ในหมวดใดนักเรียนอ่านได้ไม่เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดก็จะจัดเข้าเป็นคำศัพท์ที่ต้องสอนให้กับทุกระดับชั้น คงเหลือจำนวน 148 คำ

2.2 ดำเนินการทดลอง ผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง (ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อเหมาะสมกับพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน) โดยที่ระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 6 แผน ดังนี้

2.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us

2.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruit and vegetables

2.2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food

. 2.2.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects

2.2.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home

2.2.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) และขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect) ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เป็นตัวแบ่งวงรอบทั้งหมด 6 วงรอบ ดังนี้

วงรอบที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Animals around us มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Animals around us ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับ

สื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1.1 แบบบันทึกคะแนน

1.2 แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายวงรอบ คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินที่ครูผู้สอนแนบไว้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงและประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูล และการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการสอนในทุกวงรอบ

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้ และอภิปรายผล เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Animals around us ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากเดิม ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่างใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะมีพัฒนาการที่สูงขึ้นจากนั้นนักเรียน จึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วงรอบที่ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Fruits and vegetables มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1.1 แบบบันทึกคะเนน

1.2 แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายวงรอบ คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินที่ครูผู้สอนแนบไว้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงและประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูล และการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการสอนในทุกวงรอบ

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้ และอภิปรายผล เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง และการจำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากเดิม ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่างใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะมีพัฒนาการที่สูงขึ้น จากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 3

วงรอบที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเรื่อง Favorite food & drinks มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Favorite food & drinks ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1.1 แบบบันทึกคะเนน

1.2 แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายวงรอบ คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินที่ครูผู้สอนแนบไว้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงและประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการสอนในทุกวงรอบ

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้ และอภิปรายผล เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Favorite food & drinks ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากเดิม ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่างใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะมีพัฒนาการที่สูงขึ้นจากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 4

วงรอบที่ 4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Classroom objects มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Classroom objects ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1.1 แบบบันทึกคะแนน

1.2 แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายวงรอบ คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินที่ครูผู้สอนแนบไว้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. 3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงและประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการสอนในทุกวงรอบ

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้และอภิปรายผล เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Classroom objects ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากเดิม ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่างใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะมีพัฒนาการที่สูงขึ้นจากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 5

วงรอบที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Things at home มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Things at home ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1.1 แบบบันทึกคะแนน

1.2 แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายวงรอบ คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินที่ครูผู้สอนแนบไว้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงและประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการสอนในทุกวงรอบ

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้และอภิปรายผลเพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Things at home ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากเดิม ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่างใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะมีพัฒนาการที่สูงขึ้น จากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วงรอบที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Family members มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Family members ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

1.1 แบบบันทึกคะเนน

1.2 แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน

1.4 แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

1.5 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษท้ายวงรอบ คะแนนจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินที่ครูผู้สอนแนบไว้ในท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน (A : Act) ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (O : Observe) สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริงและประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

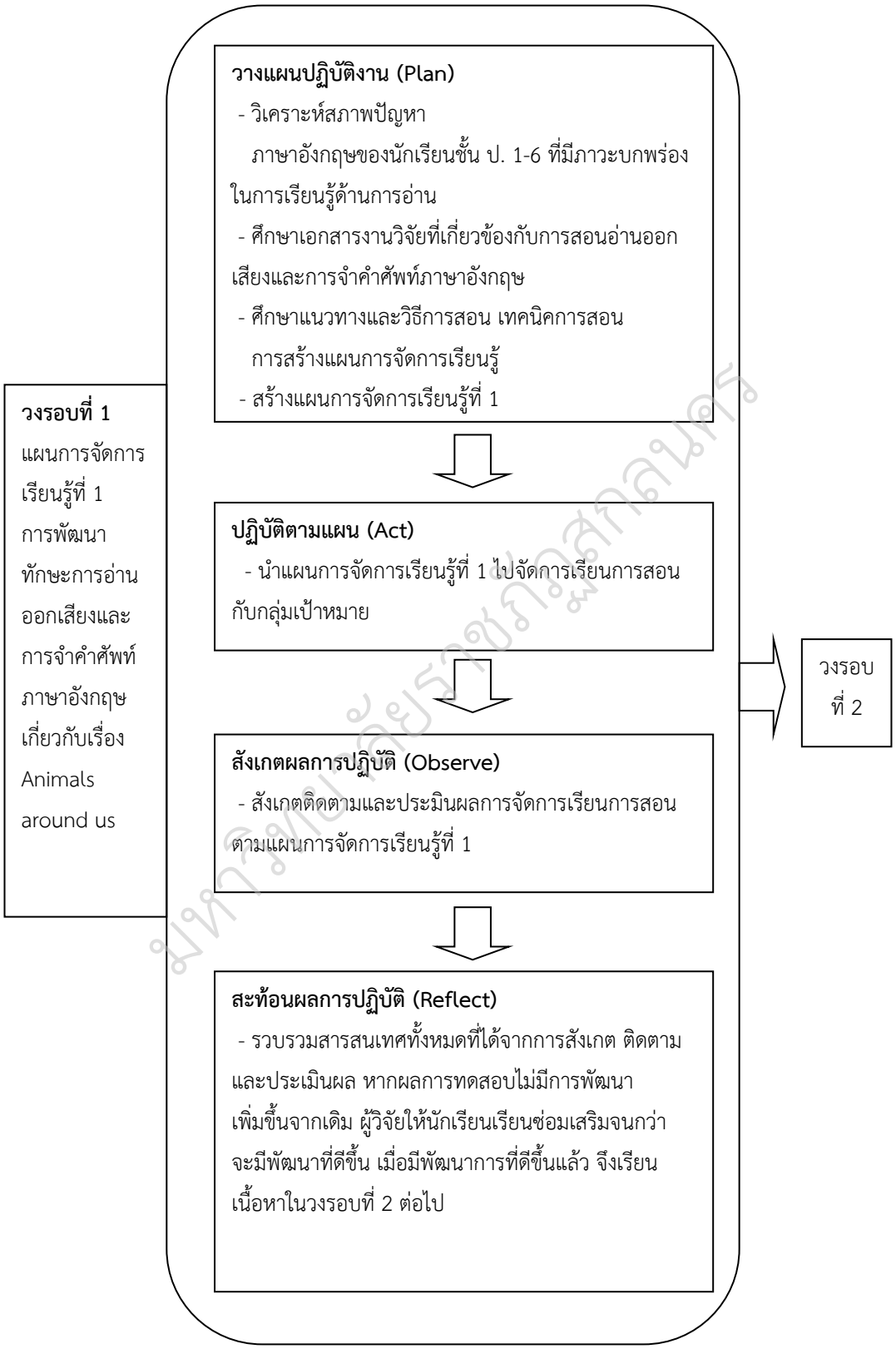
4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (R : Reflect)

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน จากนั้นนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงใช้ในการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

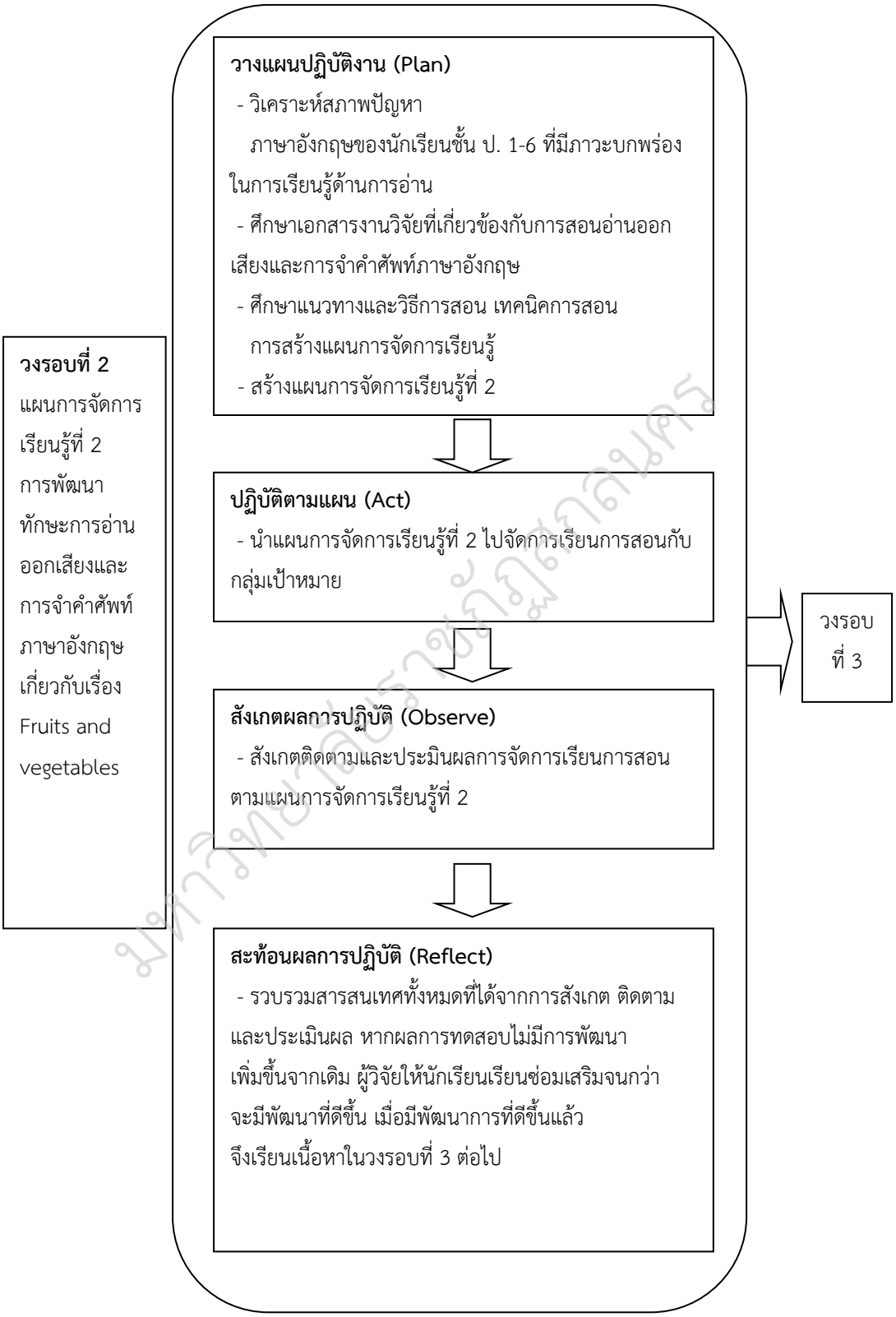
4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้และอภิปรายผล เพื่อจะได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Family members ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นจากเดิม ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่างใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะมีพัฒนาการที่สูงขึ้นและสอบหลังเรียนโดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 148 คำ โดยมีแผนการดำเนินการพัฒนาดังภาพประกอบ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

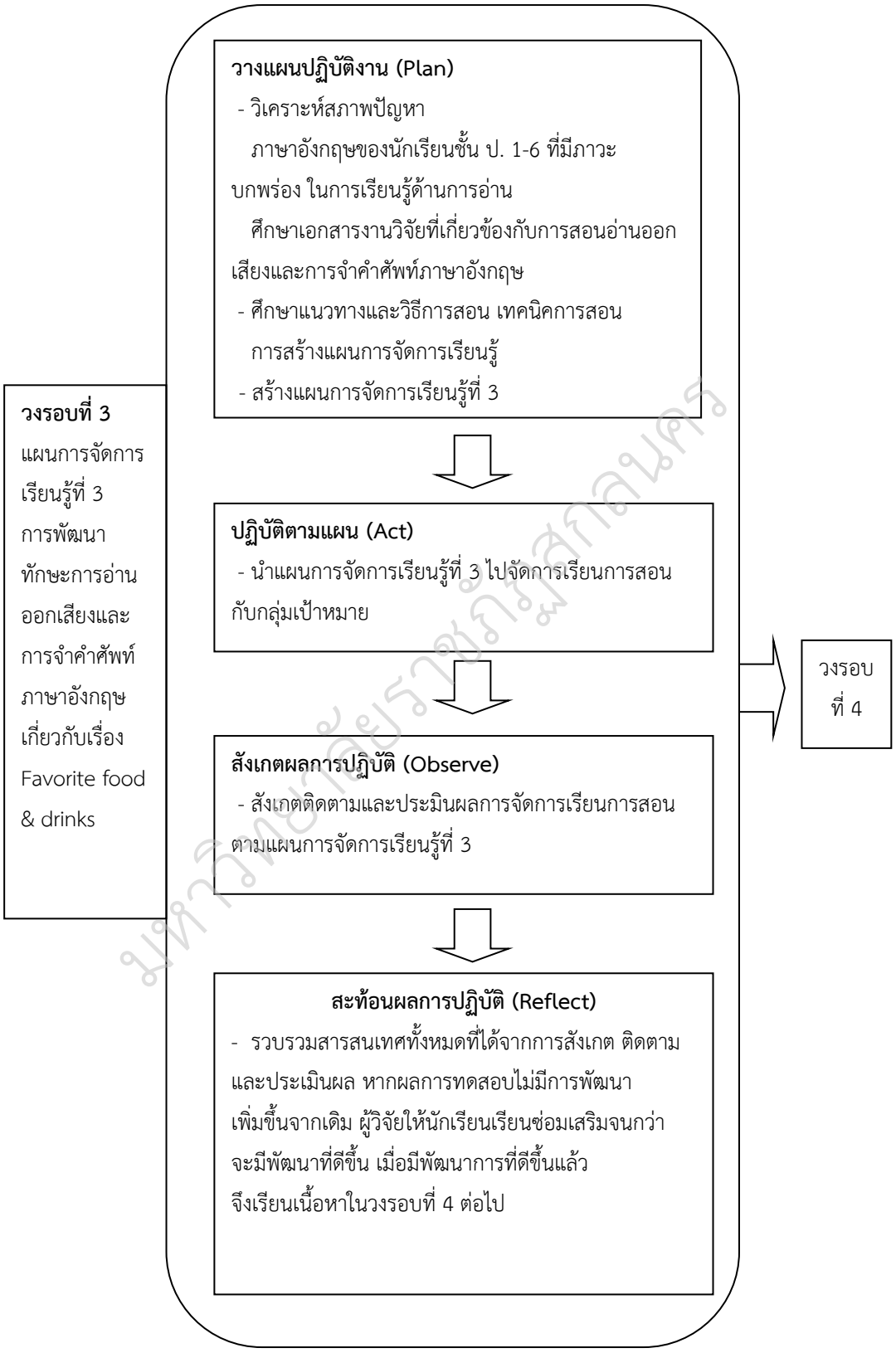
ภาพประกอบ 6 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

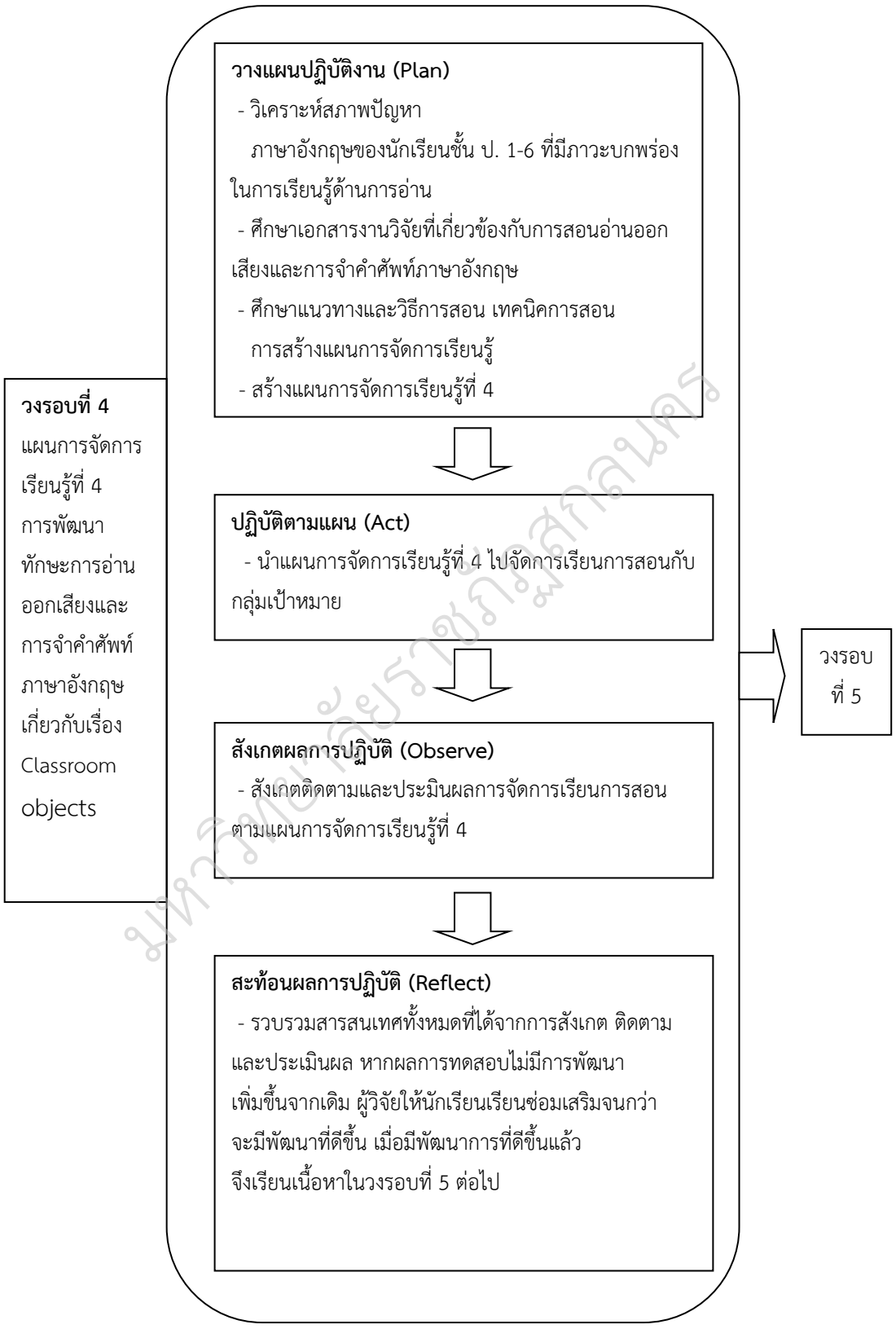
ภาพประกอบ 7 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

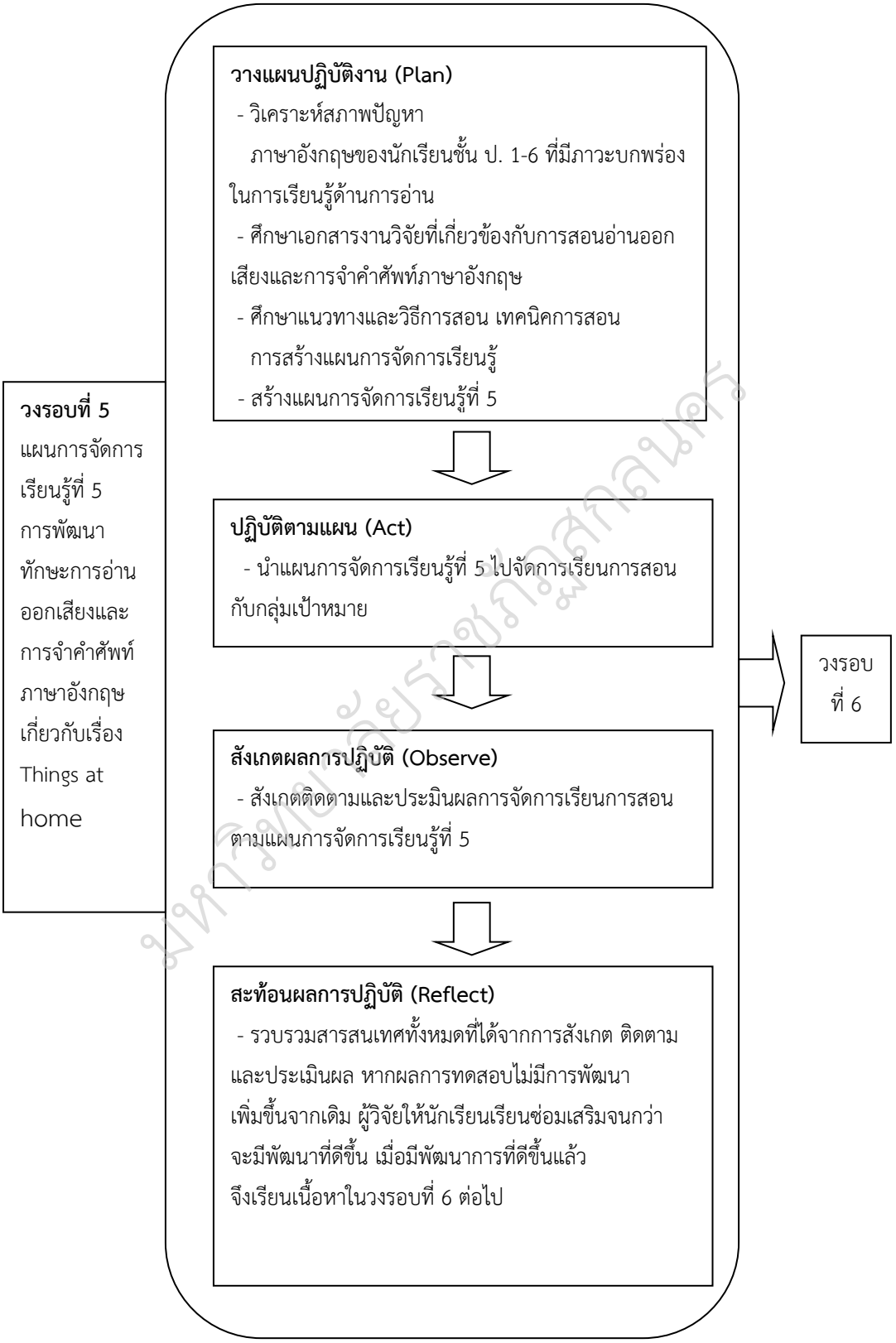
ภาพประกอบ 8 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

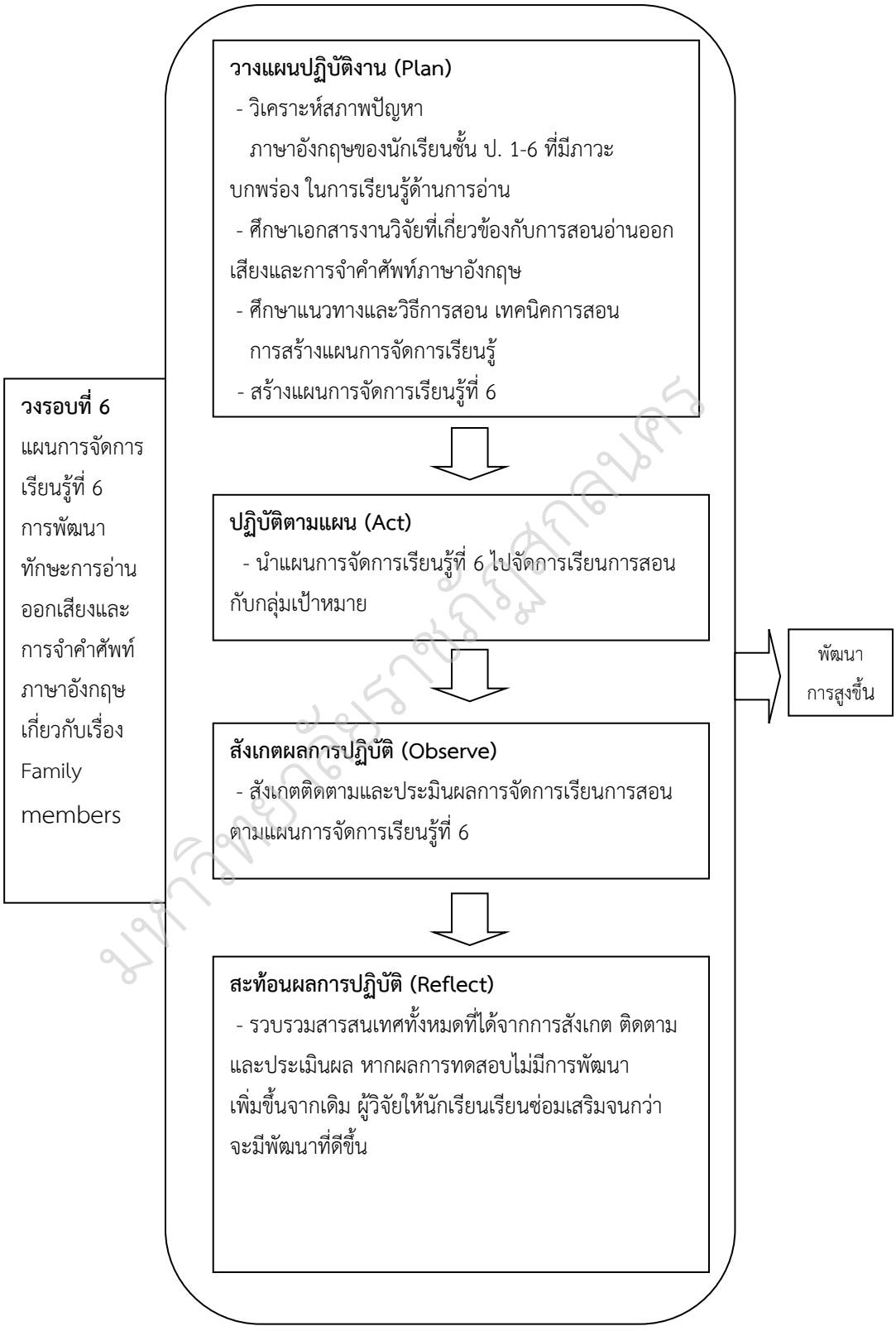

ภาพประกอบ 9 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 4

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 10 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 5

ภาพประกอบ 11 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.3 หลังการทดลอง นักเรียนได้รับการทดสอบหลังเรียนโดยทดสอบการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 148 คำ ซึ่งจะเป็นการทดสอบหลังจากที่คัดเลือกคำศัพท์จากแผนปฐมนิเทศโดยการคัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนรู้ออกและคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้คงไว้เช่นเดิม ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ระหว่างก่อนและหลังเรียนจากคะแนนคำศัพท์ที่ได้จากคำศัพท์ จำนวน 148 คำ โดยใช้สถิติ t-test ชนิดไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples) ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

2. วิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้สูตรการหาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับพัฒนาการ ดังนี้

ตาราง 9 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (%)	ระดับพัฒนาการ
76-100	สูงมาก
51-75	สูง
26-50	กลาง
0-25	ต้น

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน มีความพึงพอใจต่อการเรียนหลังการเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

มีสูตรในการวิเคราะห์ข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยคำนวณจากสูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ

P แทนค่า ร้อยละ

f แทนค่า ความถี่ที่ต้องแปลงเป็นร้อยละ

N แทนค่า จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 คะแนนเฉลี่ย (Mean)

โดยใช้สูตรในการวิเคราะห์ข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ

$\bar{x}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน ค่าจำนวนกลุ่มข้อมูลทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สูตรในการวิเคราะห์ข้อมูล (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

S.D.	แทนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทนค่า	คะแนนแต่ละตัว
N	แทนค่า	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
∑	แทนค่า	ผลรวม

2. สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่

2.1 หาค่าความตรงโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ เรียกว่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) (นฤมล แสงพรหม, 2560) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
∑R	แทน	ผลรวมความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ระหว่างก่อนและหลังเรียนจากคะแนนคำศัพท์ที่ได้จากคำศัพท์ จำนวน 148 คำ โดยใช้สถิติ t-test

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ชนิดไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent Samples) ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n\sum D^2 - (\sum D^2)}}{(n-1)}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ

t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติเพื่อทราบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

3.2 วิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้สูตรการหาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับพัฒนาการ ดังนี้

$$G = \frac{(Y-X)\ 100\ \%}{F-X}$$

เมื่อ

G แทน คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (

X แทน คะแนนก่อนเรียน (pre test score)

Y แทน คะแนนหลังเรียน (post test score)

F แทน คะแนนเต็ม (full score)

โดยมีเกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 10 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (%)	ระดับพัฒนาการ
76-100	สูงมาก
51-75	สูง
26-50	กลาง
0-25	ต้น

หมายเหตุ: ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการว่านักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นหรือไม่

3.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยายในเชิงพรรณนา ดังนี้

การวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ โดยการแจกแจงข้อค้นพบที่ได้จากข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งนำมาสู่ข้อสรุปและแสดงให้เห็นปัญหา และแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ข้อมูลจากใบงาน แบบบันทึกคะแนน แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน และแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแผนการจัดการเรียนรู้หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ครั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในสิ่งที่สื่อความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
P	แทน	ค่าร้อยละ
IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
G	แทน	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์
$\sum x$	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ตามวงจรปฏิบัติการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอน ที่ใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน จนได้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์และการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน และการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม และเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้สรุปผลการดำเนินการ จำนวน 6 วงรอบ ดังนี้

วงรอบที่ 1 เรื่อง Animals around us ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ ผลการประเมินก่อนการพัฒนา พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 15.72 และหลังการพัฒนา พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 33.33 เมื่อผู้วิจัยพิจารณาคะแนนหลังการพัฒนา พบว่า นักเรียนทั้ง 13 คน มีผลการพัฒนาสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้สื่อภาพช่วยจำและคำศัพท์ที่ใกล้ตัวช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วงรอบที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 16.79 และมีคะแนนหลังการพัฒนาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 35.26 โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังคงมีระดับพัฒนาการสัมพันธ์อยู่ในระดับกลางเช่นเดียวกับวงรอบที่ 1 อย่างไรก็ตาม นักเรียนทั้ง 13 คนมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทุกคน คิดเป็น

ร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่าคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับผลไม้และผักที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน การใช้สื่อของจริง กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และการสร้างจินตนาการจากภาพจำช่วยเสริมความเข้าใจและการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนได้ดีขึ้น

วงรอบที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 9.74 และมีคะแนนหลังการพัฒนาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 21.97 นักเรียนส่วนใหญ่ยังมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับต้น ซึ่งมีพัฒนาการต่ำกว่าในวงรอบที่ 1 และ 2 แต่มีนักเรียนเลขที่ 11 และ 13 ที่มีระดับพัฒนาการหลังเรียนสูงขึ้นและสูงกว่าเพื่อนอีก แต่จากการสะท้อนการใช้กิจกรรมเล่าเรื่องจากภาพ เทคนิคการจำเป็นภาพและการเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัว พบว่า สามารถช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจนทำให้นักเรียนทั้ง 13 คน มีผลการพัฒนาสูงขึ้นทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

วงรอบที่ 4 เรื่อง Classroom objects ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 10.83 และมีคะแนนหลังการพัฒนาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 28.85 จากผลการดำเนินงานตามวงรอบที่ 4 พบว่า นักเรียนทั้ง 13 คน มีแนวโน้มพัฒนาการดีขึ้นและมีผลการพัฒนาสูงขึ้น อย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 100 โดยเฉพาะนักเรียนเลขที่ 1, 5, 7, 11, 12 และ 13 ซึ่งมีผลการพัฒนาสูงขึ้นกว่าเพื่อน แสดงให้เห็นว่าการใช้สื่อจริงในห้องเรียนและการติดป้ายคำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับบริบทจริงได้ดียิ่งขึ้น

วงรอบที่ 5 เรื่อง Things at home ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 15.73 และมีคะแนนหลังการพัฒนาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 26.25 ถึงแม้ว่าคำศัพท์ในหมวดนี้จะมีความยากและไม่คุ้นชิน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน แต่ยังก็ยังพบนักเรียนเลขที่ 1, 11 และ 13 มีผลการพัฒนาสูงขึ้นกว่าเพื่อน และจากการสะท้อนว่าการจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับบริบทภายในบ้านช่วยเสริมการเรียนรู้ได้ในระดับหนึ่ง จนทำให้นักเรียนทั้ง 13 มีผลการพัฒนาสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 100

วงรอบที่ 6 เรื่อง Family members ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 11.72 และมีคะแนนหลังการพัฒนาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 26.28 การพัฒนาการของนักเรียนในวงรอบนี้ชัดเจนมากขึ้น โดยนักเรียนทั้ง 13 คน มีผลการพัฒนาสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเฉพาะนักเรียนเลขที่ 1, 11, 12 และ 13 จะมีผลการพัฒนาสูงขึ้นกว่าเพื่อน แสดงให้เห็นว่าการเริ่มต้นจากการอธิบายลำดับเครือญาติเป็นภาษาไทย

ก่อนเชื่อมโยงสู่ภาษาอังกฤษ ร่วมกับเทคนิคการจำเป็นภาพและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์เชิงนามธรรมได้อย่างมีความหมายมากขึ้น

ตอนที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อนตามวงจรปฏิบัติการวิจัย

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการทดสอบคำศัพท์ จำนวน 148 คำ จากแผนปฐมนิเทศ โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง (โดยมีการยืดหยุ่นในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน) ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการเป็น 6 วงรอบ โดยแต่ละวงรอบจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

วงจรปฏิบัติการที่ 1 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 1 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals Around Us จำนวน 2 ชั่วโมง

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ เรื่อง Animals around us โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงซึ่งเป็นสิ่งใกล้ตัวเด็ก การเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ปลูกฝังคุณธรรมและความผูกพันในครอบครัว เริ่มจากคำศัพท์ง่าย ๆ จะช่วยให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะ จำนวน 21 คำ ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรมการเรียนรู้ ออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ P-W-P 1) Pre-Reading (ขั้นเตรียม) ในขั้นนี้ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์และทดสอบเป็นรายบุคคลครู จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดวิดีโอเสียงสัตว์หลังจากนำเข้าสู่บทเรียน ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้น จากนั้นมอบหมายและเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม แล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน 2) While-Reading (ขั้นสอน) ในขั้นตอนการสอนจะเป็นขั้นที่ใช้เวลานาน โดยเริ่มจากครูใช้สื่อประสม โดยที่ครูจะนำเสนอ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์เพื่อทำการสอนคำศัพท์ ความหมายและการออกเสียงจากนั้นใช้วิธีการสอนโดยการจำเป็นภาพ (Method of Loci) และ 3) Post-Reading (ขั้นสรุป) ในขั้นสุดท้ายจะเป็นการประเมินคำศัพท์และความจำโดยการทำใบงาน การเล่าเรื่องจากจินตนาการโดยการใช้คำศัพท์และภาพจำที่เรียนมา ซึ่งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้วางแผนที่จะใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับ

สื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง แผนผัง สื่อการสอนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบงานและวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบงาน การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและทักษะการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์

2. ขั้นปฏิบัติการแผน (Act) และขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

2.1 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Act)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us โดยใช้สื่อประสมวิดีโอเสียงสัตว์นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มคละระดับชั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้คำศัพท์หมวดสัตว์ ผ่านบัตรคำ บัตรภาพ สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint และแผนผัง เรื่อง Animals around us โดยผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายจากบัตรคำศัพท์ และบัตรภาพสลับกันไป โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม โดยในการแบ่งกลุ่มจะทำให้สมาชิกทุกคนเกิดการช่วยเหลือกัน เพื่อนช่วยเพื่อนและพี่ช่วยน้องตลอดการจัดการเรียนรู้

ภาพประกอบ 12 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

จากการสังเกตระหว่างทำการทดลองในวงรอบที่ 1 พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อสื่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้นและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนบางคนมีอาการเขินอาย เนื่องจากยังไม่คุ้นเคยกับการทำกิจกรรมกลุ่ม เนื่องด้วย

การแบ่งคละระดับชั้น แต่เมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่มีความน่าสนใจ ได้แก่ ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint แผนผัง และเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมั่นใจกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมเล่าเรื่องจากภาพ การเขียนภาพจากจินตนาการ และการออกเสียงตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน มีส่วนช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ฝึกทักษะการอธิบาย และถ่ายทอดความรู้ ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางและอ่อนได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งผลให้สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ดีขึ้นอย่างไรก็ตาม การใช้กิจกรรมลักษณะนี้ควรจำกัดเวลาไม่เกิน 50 นาทีต่อครั้ง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายของผู้ทำหน้าที่สอน

ภาพประกอบ 13 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการส่งเสริมด้วยสื่อประสมและเทคนิคการจำเป็นภาพ

3. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

ผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด พร้อมทั้งจัดกิจกรรม แต่เนื่องด้วยนักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้

นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ผลจากการดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Animals around us ในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน ในเบื้องต้น พบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพึงพอใจ และสูงขึ้น สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อีกครั้ง ได้ผลดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลการพัฒนาการ
1	3	25.00	5	41.66	22.22	สูงขึ้น
2	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
3	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
4	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
5	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
6	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
7	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
8	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
9	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
10	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
11	3	25.00	4	33.33	11.11	สูงขึ้น
12	2	16.66	3	25.00	10.00	สูงขึ้น
13	3	25.00	4	33.33	11.11	สูงขึ้น
เฉลี่ย	1.77	14.74	3.15	26.28	15.72	สูงขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

จากตาราง 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us ของนักเรียนรายบุคคล พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.74 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 15.72 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

ภาพประกอบ 14 การสอนเสริมและการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผลการพัฒนาที่สูง และมีพัฒนาการทางด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น และมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมสอนเสริมที่จัดขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

3.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหา ดังนี้

1) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจำตัวอักษรภาษาอังกฤษในบางตัว ส่งผลให้ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

2) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ ทำให้การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักเสียงของเจ้าของภาษา

3) นักเรียนบางคนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง แต่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้จากการใช้สื่อช่วยจำ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ หรือสื่อของจริงโดยคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถบอกความหมายได้มักเป็นคำที่ได้ยินหรือพบเห็นในชีวิตประจำวันผู้วิจัยได้วางแนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้น ดังนี้

3.1) ดำเนินการสอนเสริมโดยสร้างพื้นฐานความรู้ใหม่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมผ่านการออกเสียงตามหลักภาษาอังกฤษของครูผู้สอน พร้อมทั้งใช้สื่อ Power Point และบัตรภาพเพื่อช่วยในการจำเสียงพยัญชนะ

3.2) ใช้วิธีให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของครูผู้สอนและฝึกออกเสียงตามจนสามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคน

3.3) ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเข้าใจความหมายของคำศัพท์อย่างเป็นระบบ จึงกำหนดให้มีการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับการบอกความหมาย โดยในระหว่างการฝึกอ่านออกเสียงจะปิดความหมายภาษาไทยไว้ เพื่อให้นักเรียนมุ่งเน้นการจดจำเสียงและรูปคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง เมื่อถึงขั้นตอนการฝึกบอกความหมายภาษาไทย จะใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงรูปคำ เสียง และความหมายของคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงรอบต่อไป ดังนี้

หลังจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวงรอบที่ 1 แล้วยังมีสิ่งที่ต้องแก้ไขในเรื่องการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียน โดยเฉพาะในเรื่องของรูปพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียงตามหลักการอ่าน การเว้นวรรคคำ การเน้นเสียงหนักเบา และพฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออกของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนเพิ่มเติมเนื้อหาในวงรอบที่ 1 ให้แก่นักเรียน ทั้ง 13 คน ในเวลาพักเที่ยง หลังเลิกเรียนและคาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จนกระทั่งนักเรียนมีระดับพัฒนาการที่ดีขึ้น และในวงรอบต่อไป ผู้วิจัยจะเน้นพัฒนานักเรียนทั้ง 13 คนนี้ เพิ่มขึ้นจากเดิม โดยจะยังคงใช้กิจกรรมการแบ่งกลุ่มและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวหา เพื่อแนวทางพัฒนาโดยสร้างแผนการจดการเรียนรู้ แผนที่ 2 ในวงรอบที่ 2 เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาต่อไป

วงจรปฏิบัติการที่ 2 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables จำนวน 2 ชั่วโมง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1. ขั้นวางแผน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ เรื่อง Fruits and vegetables โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ vegetables มีเนื้อหาเกี่ยวกับผักและผลไม้เป็นสิ่งใกล้ตัวที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ นักเรียนสามารถเรียนรู้ชื่อผัก และผลไม้เป็นภาษาอังกฤษ เข้าใจการออกเสียงและการใช้คำศัพท์พื้นฐาน เพื่อนำไปสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะ จำนวน 21 คำ นำไปใช้สัมพันธ์กับการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ และวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ P-W-P 1) Pre-Reading (ขั้นเตรียม) ในขั้นนี้ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์และทดสอบเป็นรายบุคคลครู จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดวิดีโอเสียงสัตว์หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้นมอบหมาย และเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม จากนั้นแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน 2) While-Reading (ขั้นสอน) ในขั้นตอนการสอนจะเป็นขั้นที่ใช้เวลานานโดยเริ่มจากครูใช้สื่อประสม โดยที่ครูจะนำเสนอ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ เพื่อทำการสอนคำศัพท์ ความหมาย และการออกเสียงจากนั้นใช้วิธีการสอนโดยการจำเป็นภาพ (Method of Loci) และ 3) Post-Reading (ขั้นสรุป) ในขั้นสุดท้ายจะเป็นการประเมินคำศัพท์และความจำโดยการทำใบงาน และเล่าเรื่องจากจินตนาการโดยการใช้คำศัพท์และภาพจำที่เรียนมา ซึ่งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้วางแผนที่จะใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง แผนผัง สื่อการสอนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบงานและวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบงาน การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

2. ขั้นปฏิบัติการ (Act) และขั้นสังเกตพฤติกรรม (Observe)

2.1 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Act)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables โดยใช้สื่อประสมวิดิโอการซื้อ-ขายในตลาดนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มคละคละระดับชั้น ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้คำศัพท์หมวดผลไม้และผัก ผ่านบัตรคำ บัตรภาพ และสื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint ละแผนผัง เรื่อง Fruits and vegetables โดยผู้เรียน

จะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายจากบัตรคำศัพท์และบัตรภาพสลับกันไป โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม โดยในการแบ่งกลุ่มจะทำให้สมาชิกทุกคนเกิดการช่วยเหลือกัน เพื่อนช่วยเพื่อนและพี่ช่วยน้องตลอดการจัดการเรียนรู้

2.2 ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

จากการสังเกตระหว่างทำการทดลองในวงรอบที่ 2 พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อสื่อการเรียนรู้ได้ดี นักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น และจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นเมื่อจำลองสถานการณ์เดินตลาดในหมู่บ้าน เมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนบางคนไม่สามารถแยกชนิดของผลไม้และผักได้ เนื่องจากยังไม่คุ้นเคยหรือบางชนิดอาจจะคล้ายกันแต่เมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่มีความน่าสนใจ ได้แก่ ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดการจดจำแบบภาพสี นักเรียนมีความสุขกับการเรียน มีความมั่นใจกล้าแสดงออก นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมเล่าเรื่องจากภาพ การเขียนภาพจากจินตนาการและการออกเสียงตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น การจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน มีส่วนช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ฝึกทักษะการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางและอ่อนได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งผลให้สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้กิจกรรมลักษณะนี้ควรจำกัดเวลาไม่เกิน 50 นาทีต่อครั้ง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายของผู้ทำหน้าที่สอน

ภาพประกอบ 15 การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

ผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด พร้อมทั้งจัดกิจกรรม แต่เนื่องด้วยนักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การเน้นเสียงหนักเบา การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ผลจากการดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Fruits and vegetables ในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพึงพอใจ และสูงขึ้น สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อีกครั้ง ได้ผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลการพัฒนา
1	3	25.00	5	41.66	22.22	สูงขึ้น
2	1	8.33	2	16.66	18.18	สูงขึ้น
3	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลการพัฒนา
4	3	25.00	5	41.66	22.22	สูงขึ้น
5	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
6	1	8.33	2	16.66	20.00	สูงขึ้น
7	1	8.33	2	16.66	18.18	สูงขึ้น
8	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
9	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
10	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
11	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
12	1	8.33	3	25.00	10.00	สูงขึ้น
13	1	8.33	3	25.00	11.11	สูงขึ้น
เฉลี่ย	1.54	12.28	3.15	26.28	16.79	สูงขึ้น

จากตาราง 12 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนรายบุคคล พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.82 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 16.79 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผลการพัฒนาที่สูงขึ้น และพัฒนาการทางด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น และมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมสอน

เสริมที่จัดขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

3.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหา ดังนี้

1) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถจดจำตัวอักษรภาษาอังกฤษบางตัวได้ ส่งผลให้ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

2) นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ (final consonant sounds) ทำให้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียงของเจ้าของภาษา

3) นักเรียนบางคนไม่สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง แต่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้จากการใช้สื่อช่วยจำ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ หรือสื่อของจริงโดยคำศัพท์ที่นักเรียนสามารถบอกความหมายได้มักเป็นคำที่พบเห็นหรือได้ยินในชีวิตประจำวัน เช่น mango, banana, tomato

4) นักเรียนบางคนไม่สามารถจำแนกคำศัพท์หมวดผลไม้และผักได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดความสับสนในการจัดกลุ่มคำศัพท์และการนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้

5) นักเรียนบางคนขาดความมั่นใจและไม่กล้าอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่อหน้าเพื่อน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้วางแนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้น ดังนี้

1) ดำเนินการสอนเสริมเพื่อสร้างพื้นฐานความรู้ด้านตัวอักษรภาษาอังกฤษ (A–Z) โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผ่านการออกเสียงตามหลักภาษาอังกฤษของครูผู้สอน พร้อมทั้งใช้สื่อ PowerPoint บัตรภาพ และสื่อของจริงเกี่ยวกับผลไม้และผัก เพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำรูปคำและเสียงพยัญชนะได้ดียิ่งขึ้น

2) ใช้วิธีให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงคำศัพท์ผลไม้และผักของครูผู้สอน และฝึกออกเสียงตามเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม จนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง โดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำอย่างชัดเจน

3) ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเข้าใจความหมายของคำศัพท์อย่างเป็นระบบ โดยจัดกิจกรรมฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษควบคู่กับการบอกความหมาย ในระหว่างการฝึกอ่านออกเสียงจะปิดความหมายภาษาไทยไว้ เพื่อให้นักเรียนมุ่งเน้นการจดจำเสียงและรูปคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อถึงขั้นตอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การฝึกบอกความหมาย จะใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบกับภาพหรือสื่อของจริง เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงรูปคำ เสียง และความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) จัดกิจกรรมการจำแนกคำศัพท์หมวดผลไม้และผัก โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ และสื่อของจริง ให้นักเรียนร่วมกันจัดกลุ่มคำศัพท์ผ่านกิจกรรมกลุ่มย่อย และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อช่วยลดความสับสนและเสริมความเข้าใจในการจำแนกประเภทคำศัพท์

ภาพประกอบ 16 การส่งเสริมพัฒนาการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์แบบกลุ่มและเพื่อนช่วยเพื่อน

5) ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก โดยจัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงแบบเป็นขั้นตอน จากการอ่านเป็นกลุ่ม อ่านเป็นคู่ และอ่านรายบุคคล พร้อมทั้งใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น คำชมเชยหรือคะแนนสะสม เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียน

ภาพประกอบ 17 การส่งเสริมพัฒนาการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์โดยใช้คำชมเชยหรือคะแนนสะสม เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียน

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงรอบต่อไป ดังนี้

ภายหลังการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวงรอบที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables พบว่ายังมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติม ได้แก่ การจดจำรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษ A–Z การอ่านออกเสียงตามหลักการอ่าน การเว้นวรรคคำ การเน้นเสียงหนัก–เบา และพฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออกของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสอนเสริมให้แก่นักเรียนทั้ง 13 คน ในช่วงเวลาพักเที่ยง หลังเลิกเรียน และกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จนนักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นจากเดิม ทั้งนี้ ในวงรอบต่อไป ผู้วิจัยจะมุ่งเน้น

การพัฒนานักเรียนทั้ง 13 คน ให้มีทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากเดิม โดยยังคงใช้กิจกรรมการแบ่งกลุ่มและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากการวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 3 ในวงรอบที่ 3 เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างต่อเนื่องต่อไป

วงจรปฏิบัติการที่ 3 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 3 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks จำนวน 2 ชั่วโมง

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Favorite food & drinks โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรมการรับประทานอาหารและการรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ โดยใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาง่าย ๆ และความหมาย จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้นต่อไปสำหรับนักเรียน รวมทั้งสามารถนำไปสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน จำนวน 26 คำ ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ P-W-P 1) Pre-Reading (ขั้นเตรียม) ในขั้นนี้ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์และทดสอบเป็นรายบุคคลครู จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดวิดีโอเกี่ยวร้านอาหาร หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้นมอบหมาย และเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน 2) While-Reading (ขั้นสอน) ในขั้นตอนการสอนจะเป็นขั้นที่ใช้เวลานานโดยเริ่มจากครูใช้สื่อประสม โดยที่ครูจะนำเสนอ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ เพื่อทำการสอนคำศัพท์ ความหมายและการออกเสียง จากนั้นใช้วิธีการสอนโดยการจำเป็นภาพ (Method of Loci) และ 3) Post-Reading (ขั้นสรุป) ในขั้นสุดท้ายจะเป็นการประเมินคำศัพท์และความจำโดยการทำใบงาน และเล่าเรื่องจากจินตนาการโดยการใช้คำศัพท์และภาพจำที่เรียนมา ซึ่งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้วางแผนที่จะใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง และ สื่อการสอนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อนภายในแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบงานและวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบงาน

การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและทักษะการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์

2. ขั้นปฏิบัติการแผน (Act) และขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

2.1 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Act)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks โดยใช้สื่อประสมวิดิโอการรับประทานอาหารในร้านอาหารนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มคละคละระดับชั้น ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้คำศัพท์หมวดอาหารและเครื่องดื่มผ่านบัตรคำ บัตรภาพ สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint และแผนผัง เรื่อง Favorite food & drinks โดยผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายจากบัตรคำศัพท์ และบัตรภาพสลับกันไป โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม โดยในการแบ่งกลุ่มจะทำให้สมาชิกทุกคนเกิดการช่วยเหลือกัน เพื่อนช่วยเพื่อนและพี่ช่วยน้องตลอดการจัดการเรียนรู้

2.2 ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

จากการสังเกตระหว่างทำการทดลองในวงรอบที่ 3 พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อสื่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น และจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนบางคนมีอาการประหม่า ขณะที่นักเรียนบางคนคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมกลุ่มจากแผนที่ 1 และ 2 เนื่องด้วยการแบ่งคละระดับชั้นทำให้สนิทกับเพื่อน พี่ หรือน้องในกลุ่มมากขึ้น แต่เมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่มีความน่าสนใจ ได้แก่ ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint แผนผัง และเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมั่นใจกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมเล่าเรื่องจากภาพ การเขียนภาพจากจินตนาการและการออกเสียงตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน มีส่วนช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ฝึกทักษะการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลาง และอ่อนได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งผลให้สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้กิจกรรมลักษณะนี้ควรจำกัดเวลาไม่เกิน 50 นาทีต่อครั้ง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายของผู้ทำหน้าที่สอน

3. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

ผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด พร้อมทั้งจัดกิจกรรม แต่เนื่องด้วยนักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ผลจากการดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Favorite food & drinks ในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน ในเบื้องต้น พบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกครั้งได้ ผลดังตาราง 13

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลพัฒนาการ
1	1	8.33	2	16.66	8.33	สูงขึ้น
2	1	8.33	2	16.66	8.33	สูงขึ้น
3	1	8.33	2	16.66	8.33	สูงขึ้น
4	1	8.33	2	16.66	8.33	สูงขึ้น
5	1	8.33	2	16.66	8.33	สูงขึ้น
6	1	8.33	2	16.66	8.33	สูงขึ้น
7	0	0.00	1	8.33	7.69	สูงขึ้น
8	0	0.00	1	8.33	7.69	สูงขึ้น
9	0	0.00	1	8.33	7.69	สูงขึ้น
10	0	0.00	1	8.33	7.69	สูงขึ้น
11	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
12	0	0.00	1	8.33	7.69	สูงขึ้น
13	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
เฉลี่ย	0.69	5.77	1.85	15.38	9.74	สูงขึ้น

จากตาราง 13 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.77 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.38 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 9.74 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีผลการพัฒนาที่สูงขึ้น และพัฒนาการทางด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น และมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมสอนเสริมที่จัดขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ภาพประกอบ 18 การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม

3.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหา ดังนี้

1) นักเรียนจำนวนมากยังไม่สามารถจดจำรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษได้ครบถ้วน ส่งผลให้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่มมีความคลาดเคลื่อน

2) นักเรียนส่วนใหญ่ขาดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ ทำให้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ

3) นักเรียนบางคนยังขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อน แม้จะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากสื่อภาพหรือสื่อของจริงได้

ผู้วิจัยได้วางแนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้น ดังนี้

1) จัดกิจกรรมเสริมพื้นฐานด้านตัวอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสม เช่น สื่อ PowerPoint บัตรภาพ และสื่อของจริงในหัวข้อ Favorite food & drinks เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงรูปคำกับเสียงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2) ฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยเริ่มจากการฟังแบบอย่างจากครูผู้สอน แล้วฝึกออกเสียงตามเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม โดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะต้น และพยัญชนะท้ายคำอย่างถูกต้อง

3) สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการกล้าแสดงออก โดยจัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงแบบค่อยเป็นค่อยไป และใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงรอบต่อไป ดังนี้

หลังจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวงรอบที่ 3 แล้วยังมีสิ่งที่ต้องแก้ไขในเรื่องการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนโดยเฉพาะในเรื่องของรูปพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียงตามหลักการอ่าน การเว้นวรรคคำ การเน้นเสียงหนักเบา และพฤติกรรมการไม่กล้าแสดงออกของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนเพิ่มเติมเนื้อหาในวงรอบที่ 3 ให้แก่นักเรียน ทั้ง 13 คน ในเวลาพักเที่ยง หลังเลิกเรียน และควาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จนกระทั่งนักเรียนมีระดับพัฒนาการที่ดีขึ้น และในวงรอบต่อไป ผู้วิจัยจะเน้นพัฒนานักเรียนทั้ง 13 คนนี้ เพิ่มขึ้นจากเดิม เพิ่มความถี่ในการสอนเสริม และฝึกปฏิบัติโดยจะยังคงใช้กิจกรรมการแบ่งกลุ่มและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวหา เพื่อแนวทางพัฒนาโดยสร้างแผนการจดการเรียนรู้ แผนที่ 4 ในวงรอบที่ 4 เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาต่อไป

วงจรปฏิบัติการที่ 4 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 4 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Classroom objects จำนวน 2 ชั่วโมง

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ เรื่อง Classroom objects โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว ห้องเรียนเป็นสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุดชื่อสิ่งของในห้องเรียนจึงเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการเรียนรู้และบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้ดี จำนวน 30 คำ ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ P-W-P 1) Pre-Reading (ขั้นเตรียม) ในขั้นนี้ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์และทดสอบเป็นรายบุคคลครู จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดวิดีโอเกี่ยวร้านอาหาร หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้นมอบหมายและเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน 2) While-Reading (ขั้นสอน) ในขั้นตอนการสอนจะเป็นขั้นที่ใช้เวลานานโดยเริ่มจากครูใช้สื่อประสม โดยที่ครูจะนำเสนอ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ เพื่อทำการสอนคำศัพท์ ความหมายและการออกเสียงจากนั้นใช้วิธีการสอนโดย

การจำเป็นภาพ (Method of Loci) และ 3) Post-Reading (ขั้นสรุป) ในขั้นสุดท้ายจะเป็นการประเมินคำศัพท์และความจำโดยการทำใบงาน และเล่าเรื่องจากจินตนาการโดยการใช้คำศัพท์และภาพจำที่เรียนมา ซึ่งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้วางแผนที่จะใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง แผนผัง สื่อการสอนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบงานและวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจจากการตรวจใบงาน การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

2. ขั้นปฏิบัติการแผน (Act) และขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

2.1 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Act)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects โดยใช้สื่อจริงในห้องเรียนนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มคละระดับชั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้คำศัพท์หมวดสัตว์ ผ่านบัตรคำ บัตรภาพ สื่อการเรียนโปรแกรม Power pointเรื่อง Classroom objects โดยผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายจากบัตรคำศัพท์ และบัตรภาพสลับกันไป โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม โดยในการแบ่งกลุ่มจะทำให้สมาชิกทุกคนเกิดการช่วยเหลือกัน เพื่อนช่วยเพื่อนและพี่ช่วยน้องตลอดการจัดการเรียนรู้

2.2 ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

จากการสังเกตระหว่างทำการทดลองในวงรอบที่ 4 พบว่านักเรียนตอบสนองต่อสื่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โดยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้นและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น เมื่อเทียบกับก่อนการทดลอง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรมพบว่านักเรียนจะจดจำคำศัพท์ที่มีเฉพาะในห้องเรียนที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่คุ้นเคย เช่น notebook, pencil, pen, paper นักเรียนบางคนคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมกลุ่ม จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านมา เนื่องด้วยการแบ่งคละระดับชั้นทำให้สนิทกับเพื่อน พี่ หรือน้องในกลุ่มมากขึ้น กล้าที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนกันมากขึ้น แต่เมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่มีความน่าสนใจ ได้แก่ ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมั่นใจกล้าแสดงออกมากขึ้นจากเดิม

ถึงแม้นักเรียนจะมีการออกเสียงผิดหรือสำเนียงการออกเสียงยังไม่ดีเท่าที่ควรแต่สามารถบอกคำศัพท์พื้นฐานง่าย ๆ ที่ตัวเองใช้ในแต่ละวันในห้องเรียนของตัวเองได้ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมเล่าเรื่องจากภาพ การเขียนภาพจากจินตนาการและการออกเสียงตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน มีส่วนช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ฝึกทักษะการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางและอ่อนได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งผลให้สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้กิจกรรมลักษณะนี้ควรจำกัดเวลาไม่เกิน 50 นาทีต่อครั้ง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายของผู้ทำหน้าที่สอน

ภาพประกอบ 19 การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อจริงและสื่อประสม

3. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

ผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด พร้อมทั้งจัดกิจกรรม แต่เนื่องด้วยนักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ผลจากการดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Classroom objects ในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกครั้งได้ ผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลการพัฒนา
1	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
2	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
3	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
4	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
5	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
6	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
7	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
8	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
9	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
10	2	16.66	2	16.66	0.00	สูงขึ้น
11	2	16.66	3	25.00	10.00	สูงขึ้น
12	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
13	2	16.66	4	33.33	20.00	สูงขึ้น
เฉลี่ย	1.31	10.90	2.46	20.51	10.83	สูงขึ้น

จากตาราง 14 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Favorite food & drinks จากตารางผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยคะแนน

ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.90 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.51 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 10.38 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผลการพัฒนาที่สูงขึ้น และพัฒนาการทางด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น และมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมสอนเสริมที่จัดขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ภาพประกอบ 20 การสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

3.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหา ดังนี้

1) นักเรียนจำนวนมากยังไม่สามารถจดจำรูปพยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอุปกรณ์ในห้องเรียนได้ครบถ้วน เนื่องจากมีจำนวนคำศัพท์ค่อนข้างมาก

2) นักเรียนส่วนใหญ่ยังออกเสียงคำศัพท์ได้ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ ทำให้การอ่านออกเสียงคลาดเคลื่อนจากหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ

3) นักเรียนบางคนยังขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แม้จะมีความคุ้นชินกับสิ่งของจริงภายในห้องเรียนก็ตาม

ผู้วิจัยได้วางแนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้น ดังนี้

1) ใช้สื่อของจริงในห้องเรียนร่วมกับการเขียนและติดป้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น desk, chair, board เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงระหว่างรูป สิ่งของจริง และคำศัพท์ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 21 การวางแนวทางการแก้ไขปัญหา

2) จัดกิจกรรมฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำ ผ่านการฟังแบบอย่างจากครูผู้สอน และการฝึกอ่านซ้ำทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

3) ส่งเสริมความมั่นใจของนักเรียนด้วยการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรงทางบวก ควบคู่กับการทบทวนคำศัพท์และการออกเสียงบ่อยครั้ง เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงรอบต่อไป ดังนี้

หลังจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวงรอบที่ 4 พัฒนาการจะเพิ่มขึ้นไม่มาก แล้วยังมีสิ่งที่ต้องแก้ไขในเรื่องการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนโดยเฉพาะในเรื่องของรูปพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียงตามหลักการอ่าน การเว้นวรรคคำ การเน้นเสียงหนักเบา และพฤติกรรมการไม่มั่นใจของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนเพิ่มเติมเนื้อหาในวงรอบที่ 4 ให้แก่นักเรียน ทั้ง 13 คน ในเวลาพักเที่ยง หลังเลิกเรียน และคาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จนกระทั่งนักเรียนมีระดับพัฒนาการที่ดีขึ้น และในวงรอบต่อไป ผู้วิจัยจะเน้นพัฒนานักเรียนทั้ง 13 คนนี้ เพิ่มขึ้นจากเดิมและเพิ่มความถี่ในการสอนเสริม และฝึกปฏิบัติโดยจะยังคงใช้กิจกรรมการแบ่งกลุ่มและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวหาเพื่อแนวทางพัฒนาโดยสร้างแผนการจดการเรียนรู้ แผนที่ 5 ในวงรอบที่ 5 เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาต่อไป

วงจรปฏิบัติการที่ 5 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 5 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home จำนวน 2 ชั่วโมง

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Things at home โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้องและส่วนต่าง ๆ ของบ้านจะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จะใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จำนวน 33 คำ ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ P-W-P 1) Pre-Reading (ขั้นเตรียม) ในขั้นนี้ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์และทดสอบเป็นรายบุคคลครู จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดรูปภาพเกี่ยวสิ่งของที่อยู่ในบ้าน หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้นมอบหมายและเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน 2) While-Reading (ขั้นสอน) ในขั้นตอนการสอนจะเป็นขั้นที่ใช้เวลานานโดยเริ่มจากครูใช้สื่อประสม โดยที่ครูจะนำเสนอ Power point บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ เพื่อทำการสอนคำศัพท์ ความหมายและการออกเสียง จากนั้นใช้วิธีการสอนโดยการจำเป็นภาพ (Method of Loci) และ 3) Post-Reading (ขั้นสรุป) ในขั้นสุดท้ายจะเป็นการประเมินคำศัพท์และความจำโดยการทำใบงานและเล่าเรื่องจากจินตนาการโดยการใช้คำศัพท์และภาพจำที่เรียนมา ซึ่งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้วางแผนที่จะใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง สื่อการสอนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง และการจำคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบงานและวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจจากการตรวจใบงาน การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

2. ขั้นปฏิบัติการแผน (Act) และขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

2.1 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Act)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home โดยใช้สื่อรูปภาพและสื่อจริงบางประเภทที่มีในบ้านนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มคละระดับชั้น ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้คำศัพท์หมวดสิ่งของที่อยู่ในบ้าน ผ่านบัตรคำ บัตรภาพ สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint เรื่อง Things at home โดยผู้เรียนจะได้ฝึก

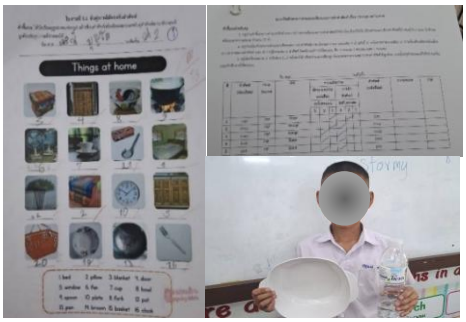
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมายจากบัตรคำศัพท์ และบัตรภาพสลับกันไป โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม โดยในการแบ่งกลุ่มจะทำให้สมาชิกทุกคนเกิดการช่วยเหลือกัน เพื่อนช่วยเพื่อนและพี่ช่วยน้องตลอดการจัดการเรียนรู้

2.2 ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

จากการสังเกตระหว่างดำเนินการทดลองในวงรอบที่ 5 เรื่อง Things at home พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อสื่อการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และให้ความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างมาก การจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น และจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลอง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ที่เป็นสิ่งของภายในบ้าน ซึ่งพบเห็นหรือใช้งานในชีวิตประจำวันได้ดีกว่าคำศัพท์อื่น ๆ เช่น bed, table, chair, television, door, window, spoon และ cup เป็นต้น เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่มีความใกล้ตัว และมีประสบการณ์ตรง นักเรียนบางคนมีความคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมกลุ่มจากการจัดกิจกรรมในวงรอบก่อนหน้า ทำให้สามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้มากขึ้นเมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่หลากหลาย และน่าสนใจ ได้แก่ ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อของจริงและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น แม้ว่านักเรียนบางคนยังมีการออกเสียงผิดหรือสำเนียงการออกเสียงยังไม่ถูกต้องตามหลักเจ้าของภาษา แต่สามารถบอกและใช้คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งของภายในบ้านที่ตนเองพบเห็นในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพ การวาดภาพจากจินตนาการ และการฝึกอ่านออกเสียงตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ฝึกทักษะการอธิบาย และถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อน ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางและระดับอ่อนได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งผลให้สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Things at home ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการจัดกิจกรรมลักษณะนี้ควรใช้เวลาไม่เกิน 50 นาทีต่อครั้ง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายและรักษาความสนใจของนักเรียนให้คงอยู่ตลอดกิจกรรม

ภาพประกอบ 22 การส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่หลากหลายและน่าสนใจ

3. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

ผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด พร้อมทั้งจัดกิจกรรม แต่เนื่องด้วยนักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจ และการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่าน และจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ผลจากการดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Things at home ในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน พบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกครั้งได้ ผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลการพัฒนา
1	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
2	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
3	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
4	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
5	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
6	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
7	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
8	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
9	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
10	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
11	1	8.33	3	25.00	16.66	สูงขึ้น
12	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
13	1	8.33	3	25.00	18.18	สูงขึ้น
เฉลี่ย	0.38	3.20	2.23	18.58	15.73	สูงขึ้น

จากตาราง 15 พบว่า ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.38 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.58 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.73 ผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผลการพัฒนาที่สูงขึ้น และพัฒนาการทางด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น และมี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมสอนเสริมที่จัดขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

3.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหา ดังนี้

1) นักเรียนจำนวนมากยังไม่สามารถจดจำรูปพยัญชนะและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสิ่งของภายในบ้านได้ครบถ้วน เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยและมีจำนวนค่อนข้างมาก ส่งผลให้การเรียนรู้ต้องใช้เวลามากกว่าแผนการเรียนรู้เรื่องอื่น

2) นักเรียนส่วนใหญ่ยังออกเสียงคำศัพท์ได้ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ ทำให้การอ่านออกเสียงคลาดเคลื่อนจากหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ

3) นักเรียนบางคนยังขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของภายในบ้าน และไม่สามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์ตรงของตนเองได้อย่างชัดเจน

ผู้วิจัยได้วางแนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้น ดังนี้

1) ใช้สื่อประสมและสื่อของจริงร่วมกับการเขียนและติดป้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนอุปกรณ์หรือบริเวณต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่สามารถจำลองให้ใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมภายในบ้าน เช่น มุมห้องนอน มุมห้องนั่งเล่น หรือมุมรับประทานอาหาร เพื่อช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงระหว่างสิ่งของจริง ภาพ และคำศัพท์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2) จัดกิจกรรมฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำ ผ่านการฟังแบบอย่างจากครูผู้สอน และการฝึกอ่านซ้ำทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

ภาพประกอบ 23 กิจกรรมฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ

3) ส่งเสริมความมั่นใจของนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและกิจกรรมจำลองสถานการณ์ (role play) ตามบริบทต่าง ๆ ภายในบ้าน โดยให้เพื่อนช่วยกันทบทวนคำศัพท์และการออกเสียงควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 24 กิจกรรมจำลองสถานการณ์ (role play)

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงรอบต่อไป ดังนี้

หลังจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวงรอบที่ 5 พัฒนาการจะเพิ่มขึ้นไม่มาก เนื่องจากคำศัพท์ในหมวดนี้มีความยากและไม่คุ้นชินสำหรับนักเรียน อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่ต้องปรับปรุงเพิ่มเติม ได้แก่ การจดจำรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษ A-Z การอ่านออกเสียงตามหลักการอ่าน การเว้นวรรคคำ การเน้นเสียงหนัก-เบา และพฤติกรรมความไม่มั่นใจของนักเรียน ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสอนเสริมให้แก่นักเรียนทั้ง 13 คน ในช่วงเวลาพักเที่ยง หลังเลิกเรียน และกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จนนักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งนี้ ในวงรอบต่อไป ผู้วิจัยจะเพิ่มความถี่ในการสอนเสริมและการฝึกปฏิบัติโดยยังคงใช้กิจกรรมการแบ่งกลุ่มและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน พร้อมทั้งจัดกิจกรรมจำลองสถานการณ์ในบริบทต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้ใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมภายในบ้านมากที่สุด เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์จริง และพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างต่อเนื่อง โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวเพื่อนำไปพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 6 ในวงรอบที่ 6 ต่อไป

วงจรปฏิบัติการที่ 6 การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 6 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members จำนวน 2 ชั่วโมง

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ เรื่อง Family members โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับ

บุคคลที่อยู่รอบข้างใกล้ชิดที่สุด นอกจากบุคคลในครอบครัวแล้ว ก็เป็นเพื่อนๆ ใกล้บ้าน และเพื่อนในโรงเรียน การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับเพื่อน นำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทำให้เด็กเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คำ ผู้วิจัยวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้น ได้แก่ P-W-P 1) Pre-Reading (ขั้นเตรียม) ในขั้นนี้ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์และทดสอบเป็นรายบุคคลครู จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยการสอนแผนผังต้นไม้เป็นภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับลำดับเครือญาติ หลังจากนำเข้าสู่บทเรียนครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้นมอบหมาย และเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกัน 2) While-Reading (ขั้นสอน) ในขั้นตอนการสอนจะเป็นขั้นที่ใช้เวลานานโดยเริ่มจากครูใช้สื่อประสม โดยที่ครูจะนำเสนอ PowerPoint บัตรภาพและบัตรคำศัพท์ และ แผนผัง เพื่อทำการสอนคำศัพท์ ความหมายและการออกเสียงจากนั้นใช้วิธีการสอนโดยการจำเป็นภาพ (Method of Loci) และ 3) Post-Reading (ขั้นสรุป) ในขั้นสุดท้ายจะเป็นการประเมินคำศัพท์และความจำโดยการทำใบงานและเล่าเรื่องจากจินตนาการโดยการใช้คำศัพท์และภาพจำที่เรียนมา ซึ่งในกระบวนการจัดกิจกรรมผู้วิจัยได้วางแผนที่จะใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพสื่อการสอนโปรแกรม PowerPoint และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบงานและวางแผนเก็บรวบรวมข้อมูลจจากการตรวจใบงาน การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การวัดและทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

2. ขั้นปฏิบัติการแผน (Act) และขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

2.1 ขั้นปฏิบัติตามแผน (Act)

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่วางไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members โดยใช้สื่อรูปภาพและแผนผังต้นไม้นำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียน จากนั้นแบ่งกลุ่มคละระดับชั้น ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียนรู้คำศัพท์หมวดครอบครัว ผ่านบัตรคำ บัตรภาพ สื่อการเรียนโปรแกรม PowerPoint เรื่อง Family members โดยผู้เรียนจะได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์ และบอกความหมายจากบัตรคำศัพท์และบัตรภาพสลับกันไป โดยแต่ละกลุ่มจะมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม โดยในการแบ่งกลุ่มจะทำให้สมาชิกทุกคนเกิดการช่วยเหลือกัน เพื่อนช่วยเพื่อนและพี่ช่วยน้องตลอดการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2 ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe)

จากการสังเกตระหว่างดำเนินการทดลองในวงรอบที่ 6 เรื่อง Family members พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อสื่อการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี และให้ความสนใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างมาก การจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้นและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการทดลอง ในระยะแรกของการดำเนินกิจกรรม พบว่านักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวที่พบเห็นหรือได้ยินในชีวิตประจำวันได้ดีกว่าคำศัพท์อื่น ๆ เช่น father, mother, brother, sister, grandfather และ grandmother เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่มีความใกล้ตัวและมีประสบการณ์ตรง นักเรียนบางคนมีความคุ้นเคยกับการทำกิจกรรมกลุ่มจากการจัดกิจกรรมในวงรอบก่อนหน้า ส่งผลให้สามารถปรับตัวและทำงานร่วมกับเพื่อนได้ดีขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้มากขึ้น เมื่อได้รับการส่งเสริมด้วยสื่อประสมที่หลากหลายและน่าสนใจ ได้แก่ ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อของจริง สื่อการเรียนรู้ผ่านโปรแกรม PowerPoint และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น แม้ว่านักเรียนบางคนยังมีการออกเสียงผิดหรือสำเนียงการออกเสียงยังไม่ถูกต้องตามหลักเจ้าของภาษา แต่สามารถบอกและใช้คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวของตนเองได้ดีขึ้น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมการเล่าเรื่องจากภาพ การวาดภาพครอบครัวจากจินตนาการ และการฝึกอ่านออกเสียงตามหลักการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนที่มีความสามารถสูงได้ฝึกทักษะการอธิบายและถ่ายทอดความรู้ให้เพื่อน ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลาง และระดับอ่อนได้รับการช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด ส่งผลให้สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Family members ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมลักษณะนี้ควรใช้เวลาไม่เกิน 50 นาทีต่อครั้ง เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายและรักษาความสนใจของนักเรียนให้คงอยู่ตลอดกิจกรรม

3. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect)

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

ผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด พร้อมทั้งจัดกิจกรรม แต่เนื่องด้วยนักเรียน

มีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Family members เป็นแผนที่มีความยากมากกว่าแผนการเรียนรู้ในเรื่องอื่น เนื่องจากเนื้อหาจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจเชิงความหมายและความสัมพันธ์ของลำดับเครือญาติ ซึ่งเป็นแนวคิดนามธรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเริ่มต้นจากการอธิบายลำดับเครือญาติเป็นภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ น้อง ก่อเชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจโครงสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัวในภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยจึงค่อยนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาเชื่อมโยงควบคู่กับภาพ บัตรคำ และกิจกรรมการจำเป็นภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความหมาย คำศัพท์ และบริบทการใช้งานได้อย่างถูกต้อง แม้กระบวนการเรียนรู้ในแผนนี้จะใช้เวลามากกว่าแผนอื่น ๆ แต่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนและสามารถจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับ Family members ได้อย่างมีความหมายและยั่งยืนมากขึ้น และยังมีการฝึกสะกดคำศัพท์ที่นักเรียนยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ จึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิมพร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ผลจากการดำเนินการตรวจแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Family members ในกลุ่มนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน ในเบื้องต้น พบว่า นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับที่น่าพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้

ด้านการอ่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกครั้งได้ผลดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members

เลขที่	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 12 คะแนน)					
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		พัฒนาการ	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ผลการพัฒนา
1	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
2	0	0.00	1	8.33	8.33	สูงขึ้น
3	0	0.00	1	8.33	8.33	สูงขึ้น
4	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
5	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
6	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
7	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
8	0	0.00	2	16.66	16.66	สูงขึ้น
9	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
10	1	8.33	2	16.66	9.09	สูงขึ้น
11	3	25.00	5	41.66	22.22	สูงขึ้น
12	2	16.66	3	25.00	10.00	สูงขึ้น
13	2	16.66	3	25.00	10.00	สูงขึ้น
เฉลี่ย	1.56	12.99	3.77	31.40	11.72	สูงขึ้น

จากตาราง 16 พบว่า ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และผลการพัฒนาด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.99 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.40 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.72 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีผลการพัฒนาที่สูง และมีพัฒนาการทางด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของผู้เรียนก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ชัดเจนมากขึ้น จำคำศัพท์ได้เพิ่มขึ้น และมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมสอนเสริมที่จัดขึ้นมีส่วนช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านให้พัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ภาพประกอบ 25 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ระหว่างการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยพบปัญหาดังนี้

1) นักเรียนยังไม่สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวได้ครบถ้วน เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่ต้องอาศัยความเข้าใจเรื่องลำดับเครือญาติ ซึ่งนักเรียนยังไม่คุ้นเคย ส่งผลให้การเรียนรู้ต้องใช้เวลามากกว่าแผนการเรียนรู้เรื่องอื่น

2) นักเรียนส่วนใหญ่ยังอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ เช่น /t/ และ /s/ ทำให้การอ่านออกเสียงคลาดเคลื่อนจากหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษ

3) นักเรียนบางคนยังขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว เนื่องจากไม่สามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับความหมายและความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวได้อย่างชัดเจน

ผู้วิจัยได้วางแนวทางการแก้ไขปัญหา จากปัญหาข้างต้น ดังนี้

1) จัดกิจกรรมสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลำดับเครือญาติเป็นภาษาไทยก่อน แล้วจึงเชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Family members โดยใช้สื่อประสม เช่น บัตรภาพ แผนผังครอบครัว และสื่อใบกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ภาพประกอบ 26 การจัดกิจกรรมสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับลำดับเครือญาติและการสอนซ่อมเสริม

2) จัดกิจกรรมฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ โดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายคำ ผ่านการฟังแบบอย่างจากครูผู้สอน และการฝึกอ่านซ้ำทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

3) ส่งเสริมความมั่นใจของนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและกิจกรรมจำลองสถานการณ์ เช่น การแนะนำสมาชิกในครอบครัวของตนเอง โดยใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและกล้าใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

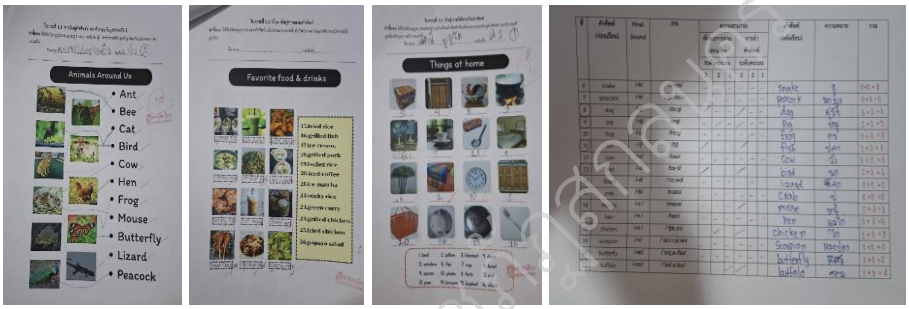

ภาพประกอบ 27 การจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนและการเสริมแรง

ผู้วิจัยได้สรุปปัญหาที่ต้องแก้ไขในวงรอบต่อไป ดังนี้

หลังจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวงรอบที่ 6 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน แม้แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อนี้จะมีความยากมากกว่าแผนการเรียนรู้ในหัวข้ออื่น เนื่องจากเนื้อหาจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจเชิงความหมายและความสัมพันธ์ของลำดับเครือญาติ ซึ่งเป็นแนวคิดนามธรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ ด้านการอ่านผู้วิจัยจึงได้เริ่มต้นการจัดกิจกรรมด้วยการอธิบายลำดับเครือญาติเป็นภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ และน้อง ก่อนเชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจโครงสร้าง

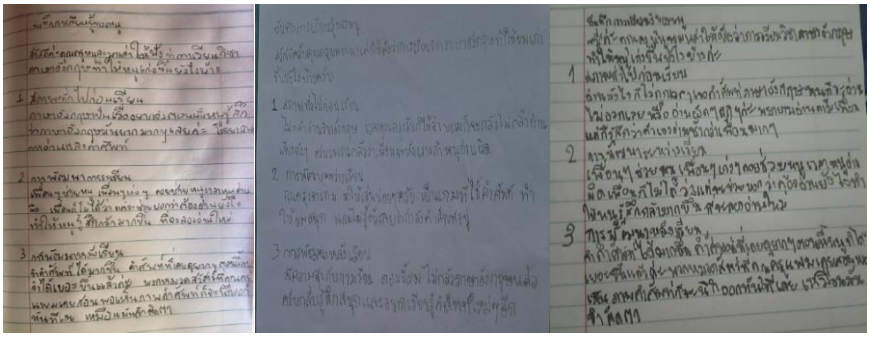
ความสัมพันธ์ของครอบครัวในภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยจึงนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาเชื่อมโยงควบคู่กับภาพ บัตรคำ และกิจกรรมการจำเป็นภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความหมาย รูปคำ และบริบทการใช้งานได้อย่างถูกต้อง แม้ว่ากระบวนการเรียนรู้ในแผนนี้จะใช้เวลามากกว่าแผนอื่น ๆ แต่ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจน สามารถจดจำและใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ Family members ได้อย่างมีความหมายและยั่งยืนมากขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เริ่มจากการสร้างความเข้าใจเชิงแนวคิดก่อน แล้วจึงเชื่อมโยงไปสู่การใช้ภาษาอังกฤษ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพประกอบ 28 ตัวอย่างใบกิจกรรมและแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

ภาพประกอบ 29 การทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน

ภาพประกอบ 30 ตัวอย่างแบบบันทึกผลการเรียนหลังเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบวัดทักษะด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบทักษะด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 148 โดยแบ่งออกเป็น วงรอบที่ 1 จำนวน 21 คำ วงรอบที่ 2 จำนวน 21 คำ วงรอบที่ 3 จำนวน 26 วงรอบที่ 4 จำนวน 30 คำ วงรอบที่ 5 จำนวน 33 คำ และ วงรอบที่ 6 จำนวน 17 คำ โดยในแต่ละวงรอบผู้วิจัยจัดสัดส่วนคะแนนออกเป็นวงรอบละ 12 คะแนน และในการทดสอบแต่ละวงรอบผู้วิจัยจะไม่นำผลการพัฒนาของนักเรียนมาเปรียบเทียบกันแต่จะสังเกตเฉพาะผลการพัฒนาว่าสูงขึ้นหรือไม่ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของทั้งหมด 6 วงรอบ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (วงรอบที่ 1-3)

ที่	วงรอบที่ 1 เรื่อง Animals around us			วงรอบที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables			วงรอบที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks		
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังการพัฒนา	พัฒนาการ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังการพัฒนา	พัฒนาการ	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังการพัฒนา	พัฒนาการ
1	25.00	50.00	สูงขึ้น	25.00	58.33	สูงขึ้น	8.33	25.00	สูงขึ้น
2	16.66	33.33	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น	8.33	25.00	สูงขึ้น
3	8.33	33.33	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
4	8.33	16.66	สูงขึ้น	25.00	50.00	สูงขึ้น	8.33	25.00	สูงขึ้น
5	16.66	33.33	สูงขึ้น	16.66	50.00	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
6	16.66	33.33	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
7	8.33	33.33	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น	0.00	8.33	สูงขึ้น
8	8.33	33.33	สูงขึ้น	8.33	25.00	สูงขึ้น	0.00	8.33	สูงขึ้น
9	8.33	16.66	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น
10	8.33	16.66	สูงขึ้น	16.66	41.66	สูงขึ้น	0.00	8.33	สูงขึ้น
11	33.33	50.00	สูงขึ้น	16.66	58.33	สูงขึ้น	16.66	50.00	สูงขึ้น
12	25.00	33.33	สูงขึ้น	8.33	41.66	สูงขึ้น	0.00	25.00	สูงขึ้น
13	33.33	50.00	สูงขึ้น	8.33	50.00	สูงขึ้น	8.33	41.66	สูงขึ้น

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (วงรอบที่ 4-6)

ที่	วงรอบที่ 4 เรื่อง Classroom objects			วงรอบที่ 5 เรื่อง Things at home			วงรอบที่ 6 เรื่อง Family members		
	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังการพัฒนา	ผลการพัฒนา	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังการพัฒนา	ผลการพัฒนา	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังการพัฒนา	ผลการพัฒนา
1	8.33	33.33	สูงขึ้น	8.33	41.66	สูงขึ้น	0.00	33.33	สูงขึ้น
2	8.33	25.00	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น
3	8.33	16.66	สูงขึ้น	8.33	25.00	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น
4	8.33	16.66	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
5	8.33	33.33	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
6	8.33	25.00	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น
7	16.66	33.33	สูงขึ้น	0.00	25.00	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
8	8.33	16.66	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น	0.00	16.66	สูงขึ้น
9	8.33	16.66	สูงขึ้น	0.00	25.00	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
10	16.66	16.66	สูงขึ้น	0.00	25.00	สูงขึ้น	8.33	16.66	สูงขึ้น
11	16.66	50.00	สูงขึ้น	8.33	41.66	สูงขึ้น	25.00	58.33	สูงขึ้น
12	8.33	41.66	สูงขึ้น	0.00	25.00	สูงขึ้น	16.66	50.00	สูงขึ้น
13	16.66	50.00	สูงขึ้น	8.33	50.00	สูงขึ้น	16.66	50.00	สูงขึ้น

จากตาราง 17-18 ผลการวิเคราะห์การวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน ซึ่งดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 6 วงรอบ พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนในทุกวงรอบ และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทุกคน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีแนวโน้มพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ร่วมกับการใช้ เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนซ่อมเสริม และการเสริมแรง

ทางบวก ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้ทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นในทุกวงรอบ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนด้วยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตาราง 19

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนด้วยเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อ	รายการประเมิน	รายการประเมิน					ผลการวิเคราะห์การแปลผล		
		5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	กิจกรรมช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น	7	6	-	-	-	4.54	0.52	มาก
2	เทคนิคการจำเป็นภาพช่วยทำให้จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น	9	4	-	-	-	4.69	0.48	มากที่สุด
3	สื่อประสม (ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ เสียง วิดีโอ) ทำให้การเรียนสนุกขึ้น	7	5	1	-	-	4.46	0.66	มาก
4	สื่อมีความหลากหลาย ไม่น่าเบื่อ เพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้กล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	7	6	-	-	-	4.54	0.52	มาก
5	เพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้กล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	5	7	1	-	-	4.31	0.63	มาก
6	ใบงานมีเนื้อหาตรงตามที่เรียนและเข้าใจง่าย	6	6	1	-	-	4.38	0.65	มาก
7	รู้สึกมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมากขึ้น	8	5	-	-	-	4.61	0.51	มากที่สุด
8	รู้สึกพึงพอใจกับระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม	9	4	-	-	-	4.69	0.48	มากที่สุด
9	รู้สึกมีความสุขในระหว่างเรียน	6	7	-	-	-	4.46	0.52	มาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	รายการประเมิน					ผลการวิเคราะห์การแปลผล		
		5	4	3	2	1	$\overline{X}$	S.D.	การแปลผล
10	วิธีการสอนทำให้สนุกสนานและจำคำศัพท์ได้มากขึ้น	10	3	-	-	-	4.77	0.44	มากที่สุด
รวม		74	53	3	-	-	4.55	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 19 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 จัดอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รายการประเมินที่ 10 ($\overline{X}$ = 4.77, S.D. = 0.54) รองลงมา คือ รายการประเมินที่ 2 ($\overline{X}$ = 4.69) และรายการประเมินที่ 8 ($\overline{X}$ = 4.69) ในขณะที่รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือรายการประเมินที่ 5 ($\overline{X}$ = 4.31) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมากเช่นกัน

ดังนั้น ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูงต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากกิจกรรมมีความสนุก เข้าใจง่าย และช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน สรุปผลตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผล
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน 3 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน
2. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 13 คน ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่านหนองยาง ผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการทดสอบคำศัพท์ จำนวน 148 คำ จากแผนปฐมนิเทศ โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 12 ชั่วโมง (โดยมีการยืดหยุ่นในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน (P : Plan) ขั้นปฏิบัติการตามแผน (A : Act) ขั้นสังเกตผลปฏิบัติ (O : Observe) และขั้นสะท้อนผลปฏิบัติ (R : Reflect) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เป็นตัวแบ่งวงรอบทั้งหมด 6 วงรอบ ดังนี้

วงรอบที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 1 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Animals around us โดยเลือกเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว

และน่าสนใจสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน คำศัพท์ที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน จำนวน 21 คำ การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตามรูปแบบ P-W-P ได้แก่ 1) Pre-Reading วัดทักษะก่อนเรียนและกระตุ้นความสนใจด้วยสื่อวิดีโอเสียงสัตว์ 2) While-Reading จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำ และ 3) Post-Reading ประเมินความรู้ผ่านใบงานและกิจกรรมเล่าเรื่องจากจินตนาการ

2. ขั้นปฏิบัติการตามแผน ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมมีการแบ่งกลุ่มแบบคละระดับชั้น พร้อมจัดให้มีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ และบัตรภาพสลับกันไป

3. ขั้นสังเกตผลปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 ผู้วิจัยนำผลการสรุปที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่ออภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Animals around us ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวทางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำ

ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ มีแรงจูงใจในการฝึกอ่าน และจดจำคำศัพท์มากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 2 เพื่อให้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วงรอบที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Fruits and vegetables โดยกำหนดเนื้อหาเกี่ยวกับผักและผลไม้ ซึ่งเป็นสิ่งใกล้ตัวและมีประโยชน์ต่อสุขภาพ นักเรียนสามารถพบเห็นในชีวิตประจำวันและนำไปใช้สื่อสารได้จริง จำนวน 21 คำ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตามรูปแบบ P-W-P ได้แก่ 1) Pre-Reading ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อวิดีโอเกี่ยวกับสถานการณ์การซื้อ-ขายในตลาด 2) While-Reading จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำ และ 3) Post-Reading ประเมินความรู้ผ่านใบงานและกิจกรรมเล่าเรื่องจากจินตนาการ

2. ขั้นปฏิบัติการตามแผน ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมมีการแบ่งกลุ่มแบบคละระดับชั้น พร้อมจัดให้มีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ และบัตรภาพสลับกันไป

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 ผู้วิจัยนำผลการสรุปที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์และสังเคราะห์

องค์ความรู้ เพื่ออภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม และกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นแนวทางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น จึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 3 เพื่อให้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วงรอบที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 3 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Favorite food & drinks โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผ่านบริบทของวัฒนธรรมการรับประทานอาหารและการเลือกรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ คำศัพท์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม จำนวน 26 คำ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตามรูปแบบ P-W-P ได้แก่ 1) Pre-Reading ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อวิดีโอเกี่ยวกับร้านอาหาร 2) While-Reading จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ PowerPoint บัตรภาพ และบัตรคำ และ 3) Post-Reading ประเมินความรู้ผ่านใบงานและกิจกรรมเล่าเรื่องจากจินตนาการ

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมมีการแบ่งกลุ่มแบบคละระดับชั้น พร้อมจัดให้มีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ และบัตรภาพสลับกันไป

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 ผู้วิจัยนำผลการสรุปที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่ออภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Favorite food & drinks ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวทางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจและการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และมีแรงจูงใจในการฝึกอ่าน และจดจำคำศัพท์มากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 4 เพื่อให้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วงรอบที่ 4 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 4 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Classroom objects โดยเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของภายในห้องเรียน ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุดในบริบทของโรงเรียน คำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ในห้องเรียนเป็นคำศัพท์พื้นฐานที่นักเรียนพบเห็นและใช้งานในชีวิตประจำวัน สามารถนำไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้อย่างเหมาะสม คำศัพท์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม จำนวน 30 คำประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตามรูปแบบ P-W-P ได้แก่ 1) Pre-Reading ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้สื่อจริงภายในห้องเรียน 2) While-Reading จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ PowerPoint บัตรภาพ บัตรคำ และสื่อของจริง และ 3) Post-Reading ประเมินความรู้ผ่านใบงานและกิจกรรมเล่าเรื่องจากจินตนาการ

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมมีการแบ่งกลุ่มแบบคละระดับชั้น พร้อมจัดให้มีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ และบัตรภาพสลับกันไป

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 ผู้วิจัยนำผลการสรุปที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่ออภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Classroom objects ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวทางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ

จัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้น จึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 5 เพื่อให้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วงรอบที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 5 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Things at home โดยกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับห้องและสิ่งของภายในบ้าน ซึ่งเป็นบริบทใกล้ตัวนักเรียนและสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง คำศัพท์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม จำนวน 33 คำ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้น ตามรูปแบบ P-W-P ได้แก่ 1) Pre-Reading ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้ภาพประกอบเกี่ยวกับสิ่งของภายในบ้าน 2) While-Reading จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ PowerPoint บัตรภาพ บัตรคำ และสื่อของจริง และ 3) Post-Reading ประเมินความรู้ผ่านใบงานและกิจกรรมเล่าเรื่องจากจินตนาการ

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมมีการแบ่งกลุ่มแบบคละระดับชั้น พร้อมจัดให้มีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำ และบัตรภาพสลับกันไป

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะ

ดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 ผู้วิจัยนำผลการสรุปที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่ออภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Things at home ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวทางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนมีระดับพัฒนาการยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น เมื่อผู้เรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นจึงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 6 เพื่อให้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

วงรอบที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 6 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members ใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม จำนวน 2 ชั่วโมง โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1. ขั้นวางแผนปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง Family members โดยกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใกล้ชิดรอบตัวผู้เรียน ได้แก่ สมาชิกในครอบครัว เพื่อนใกล้บ้าน และเพื่อนในโรงเรียนคำศัพท์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

มีจำนวน 17 คำ ประมาณ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตามรูปแบบ P-W-P ได้แก่ 1) Pre-Reading ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคล จากนั้นนำเข้าสู่บทเรียนโดยการอธิบายแผนผังต้นไม้ลำดับเครือญาติเป็นภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว ก่อนเชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) While-Reading จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ร่วมกับสื่อประสม ได้แก่ PowerPoint บัตรภาพ บัตรคำ และแผนผัง และ 3) Post-Reading ประเมินความรู้ผ่านใบงานและกิจกรรมเล่าเรื่องจากจินตนาการ

2. ขั้นปฏิบัติตามแผน ผู้วิจัยนำเครื่องมือแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม ในการจัดกิจกรรมมีการแบ่งกลุ่มแบบคละระดับชั้น พร้อมจัดให้มีพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์จากบัตรคำและบัตรภาพสลับกันไป

3. ขั้นสังเกตผลการปฏิบัติ ผู้วิจัยสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการ สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูลและการประเมิน นำมาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 ผู้วิจัยนำผลการสรุปที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่ออภิปรายผลการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Family members ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวทางหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ เพื่อต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Family members เป็นแผนที่มีความยากมากกว่าแผนการเรียนรู้ในเรื่องอื่น เนื่องจากเนื้อหาจำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจเชิงความหมายและความสัมพันธ์ของลำดับเครือญาติ ซึ่งเป็นแนวคิดนามธรรมสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องเริ่มต้นจาก

การอธิบายลำดับเครือญาติเป็นภาษาไทย เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ น้อง เชื่อมโยงไปสู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจโครงสร้างความสัมพันธ์ของครอบครัวในภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยจึงค่อยนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาเชื่อมโยงควบคู่กับภาพบัตรคำ และกิจกรรมการจำเป็นภาพ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความหมาย คำศัพท์ และบริบทการใช้งานได้อย่างถูกต้อง แม้กระบวนการเรียนรู้ในแผนนี้จะใช้เวลามากกว่าแผนอื่น ๆ แต่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนและสามารถจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับ Family members ได้อย่างมีความหมายและยั่งยืนมากขึ้น และยังมีการฝึกสะกดคำศัพท์ที่นักเรียนยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าว จัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และผู้วิจัยต้องการพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ จึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมสอนเสริมในช่วงเวลาพักเที่ยง คาบลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และหลังเลิกเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนตัวพยัญชนะ A-Z การอ่านออกเสียง การจำคำศัพท์ และการสะกดคำศัพท์ที่ยังไม่สามารถจำได้อย่างต่อเนื่อง กิจกรรมดังกล่าวจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะฉบับเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ เพื่อสร้างความเข้าใจและการจดจำที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้การเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวคำชมเชย การให้กำลังใจ และการสะสมดาวความดีเพื่อแลกของรางวัล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและมีแรงจูงใจในการฝึกอ่านและจดจำคำศัพท์มากขึ้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและสะกดคำจากแบบวัดทักษะเดิม พร้อมทั้งอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ระหว่างก่อนและหลังเรียน จากคะแนนคำศัพท์ที่ได้จากคำศัพท์ จำนวน 148 คำ

2. วิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้สูตรการหาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับพัฒนาการ โดยผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์นี้ เพื่อดูพัฒนาการของนักเรียนว่าสูงขึ้นหรือไม่ โดยมีสูตรการหาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552) ดังนี้

ตาราง 20 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (%)	**ระดับพัฒนาการ**
76-100	สูงมาก
51-75	สูง
26-50	กลาง
0-25	ต้น

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เรียนโดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน มีความพึงพอใจต่อการเรียนหลังการเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวงจรปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

วงรอบที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us ของนักเรียนรายบุคคล พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.77 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.74 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.74 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 15.72 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้น

ทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

วงรอบที่ 2 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนรายบุคคล พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.82 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.28 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 16.79 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

วงรอบที่ 3 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks จากตารางผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.69 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.77 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.38 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 9.74 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้

วงรอบที่ 4 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Favorite food & drinks จากตารางผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.90 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.51 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 10.38 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต้น และมีคะแนนหลังพัฒนาการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 28.85 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วงรอบที่ 5 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Things at home จากตารางผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.38 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.58 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.73 ผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วงรอบที่ 6 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members จากตารางผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.56 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.99 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.40 เมื่อพิจารณาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.72 และมีผลการพัฒนาสูงขึ้นทั้ง 13 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 6 วงรอบ พบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในทุกวงรอบและมีพัฒนาสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 100 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาผลการพัฒนาในแต่ละวงรอบ พบว่า วงรอบต้น ๆ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียน เช่น เรื่องสัตว์ ผักและผลไม้ นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นได้ค่อนข้างชัดเจน ขณะที่วงรอบที่มีเนื้อหาซับซ้อนมากขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่ม สมาชิกในครอบครัว หรือสิ่งของในบ้าน นักเรียนบางส่วนยังคงมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ยังคงปรากฏนักเรียนบางรายที่มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นสูงกว่าเพื่อน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ในระดับหนึ่ง แม้ผู้เรียนส่วนใหญ่จะยังไม่บรรลุถึงระดับความเชี่ยวชาญ แต่นักเรียนมีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการวัดพัฒนาการสัมพัทธ์ที่มุ่งเน้นการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของผู้เรียนรายบุคคลมากกว่าการพิจารณาผลสัมฤทธิ์จากคะแนนดิบเพียงอย่างเดียว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสังเกตพฤติกรรม การบันทึกผลการเรียนรู้ และการสะท้อนผลในแต่ละวงรอบ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม และกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน มีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ในด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่างเป็นรูปธรรม

ผลการวิจัยด้านการอ่านออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงภาพ เสียง และความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้การอ่านออกเสียงมีความถูกต้องและมีความมั่นใจมากขึ้น โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีพื้นฐานอยู่ในระดับเริ่มต้น ผลจากการสัมภาษณ์สะท้อนผลการเรียนรู้ดังกล่าว เช่น

“การใช้ภาพช่วยให้เข้าใจและจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น”

(นักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์, 4 มิถุนายน 2568)

ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมช่วยสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ผ่านการรับรู้หลายช่องทาง ซึ่งเอื้อต่อการจดจำและการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ กระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนยังมีบทบาทสำคัญในการลดความวิตกกังวล และส่งเสริมความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้จากกันและกัน เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงบวกภายในชั้นเรียน ดังที่ผู้เรียนสะท้อนว่า

“เมื่อได้อ่านร่วมกับเพื่อน ทำให้กล้าอ่านออกเสียงมากขึ้น”

(นักเรียนคนที่ 8, สัมภาษณ์, 9 มิถุนายน 2568)

ในด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและให้ความสนใจกับการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

บรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรจากการใช้สื่อประสมและกิจกรรมกลุ่มช่วยส่งเสริมความรู้สึกผ่อนคลายและความสุขในการเรียนรู้ ดังปรากฏในคำให้สัมภาษณ์ว่า

“รู้สึกสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น”

(นักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์, 12 มิถุนายน 2568)

“อยากตั้งใจเรียนมากขึ้นเมื่อได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน”

(นักเรียนคนที่ 11, สัมภาษณ์, 16 มิถุนายน 2568)

จากการนำเสนอข้อมูลข้างต้นกล่าวสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพร้อมหลักฐานจากการสัมภาษณ์สนับสนุนว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การทำกิจกรรมเสริมในด้านการเสริมแรงยังเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน สนใจที่จะเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1. พัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยการใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีระดับพัฒนาการสูงขึ้นทุกคน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการเป็นวงรอบอย่างต่อเนื่อง เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมในแต่ละวงรอบ ผู้วิจัยได้นำผลการวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์มาวิเคราะห์สภาพปัญหา จุดเด่น และข้อจำกัด เพื่อนำไปปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในวงรอบถัดไปอย่างเป็นระบบจนบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kemmis & McTaggart (1988) ที่กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 4 ขั้น ได้แก่ การวางแผน (Plan)

การปฏิบัติ (Act) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนผล (Reflect) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการจัดกิจกรรม ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐธิดา กลางประชา (2557) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด รวมถึงงานวิจัยของ เบญวลี มนตรี และสิทธิพล อาจอินทร์ (2563) ที่พบว่านักเรียนระดับประถมศึกษามีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยภาพ (Dual Coding Theory) ของ Paivio (1971) ซึ่งอธิบายว่า การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงข้อมูลทางภาษาและข้อมูลทางภาพพร้อมกันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจดจำและการเรียกคืนข้อมูล โดยเฉพาะผู้เรียนที่มีข้อจำกัดด้านการอ่านและการประมวลผลทางภาษา การใช้ภาพ บัตรคำ และสื่อจริงร่วมกับการออกเสียงจึงช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความจำของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เชิงพหุปัญญา (Multiple Intelligences Theory) ของ Gardner (1983) ที่ระบุว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความถนัดและศักยภาพที่แตกต่างกัน การใช้สื่อประสมและกิจกรรมที่หลากหลายเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพด้านมิติสัมพันธ์ การสื่อสาร และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ส่งผลให้การเรียนรู้มีความหมายและเกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น ในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ Vygotsky (1978) ซึ่งเน้นบทบาทของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการเรียนรู้ผ่านการช่วยเหลือจากผู้อื่นภายในเขตพัฒนาการใกล้เคียง (Zone of Proximal Development) โดยนักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ระดับพัฒนาการที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ในระดับต้นถือเป็นเกณฑ์พื้นฐานที่เหมาะสมกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bloom (1968) ที่ระบุว่าการเรียนรู้ในระยะเริ่มต้น ผู้เรียนอาจอยู่ในระดับ “เริ่มเข้าใจ” แต่ยังไม่ถึงระดับ “เชี่ยวชาญ” เนื่องจากเวลาเรียนหรือจำนวนครั้งของกิจกรรมอาจยังไม่เพียงพอ ประกอบกับลักษณะเฉพาะของผู้เรียนกลุ่มนี้ที่ต้องใช้เวลาและการฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่อง ชัยณรงค์ ขำบัณฑิต (2562) นอกจากนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังพบว่าผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการอ่านมักประสบปัญหา

ในการสะกดคำ การสลับลำดับตัวอักษร และการจดจำคำศัพท์ใหม่อย่างยั่งยืน คาลอส บุญสุภา และชนิดา มิตรานันท์ (2567) แม้ทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษในการวิจัยในครั้งนี้ระดับพัฒนาการจะยังไม่อยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับต้นทั้งหมด แต่เห็นได้ชัดว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีระดับพัฒนาการที่ดีขึ้นก่อนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2559) ที่พบว่า การใช้เทคนิคโฟนิกส์หรือการเรียนรู้ผ่านภาพช่วยให้นักเรียนระดับประถมศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น แม้บางคนจะยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่มีพัฒนาการในด้านการออกเสียงและการเชื่อมโยงคำศัพท์มากขึ้น และสอดคล้องกับ ณัฐพล สุริยมณฑล (2561) ที่รายงานว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้นหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิคที่เน้นการจดจำเชิงภาพ การเรียนการสอนอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ยังไม่ถึงเกณฑ์ อาจมาจากระยะเวลาการทดลองที่จำกัด Heidari-Shahreza (2014) และลักษณะเฉพาะของผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องในการอ่านทำให้ต้องการระยะเวลาในการฝึกซ้ำ และการได้รับการกระตุ้นมากกว่าผู้เรียนทั่วไป สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิวัฒน์ สาระขันธ์ (2563) ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีความก้าวหน้าทางการเรียน (คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ : G) ของนักเรียนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวงรอบ สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การเรียนรู้จากภาพและการฝึกซ้ำอย่างเป็นระบบ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนค่อย ๆ พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการวัดพัฒนาการสัมพัทธ์ที่มุ่งเน้นการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของผู้เรียนรายบุคคลจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน มากกว่าการพิจารณาคะแนนดิบเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโพลยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของ วิไลวรรณ สุระวนิชกุล (2562) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดโพลยาเรื่องเลขยกกำลังและฟังก์ชันเอกซ์โพเนนเชียล พบว่า วงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 30.09 คิดเป็นร้อยละ 62.70 ของคะแนนเต็ม วงจรปฏิบัติการที่ 2 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 28.63 คิดเป็นร้อยละ 59.65 ของคะแนนเต็ม และหลังจบวงจรปฏิบัติการที่ 3 นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 35.06 คิดเป็นร้อยละ 73.05 ของคะแนนเต็ม ซึ่งนักเรียนที่มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 มีจำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนี้ยัง พบว่า พัฒนาการของความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนสามารถวิเคราะห์หา

ความสัมพันธ์ของข้อมูล สามารถเขียนลำดับ เลือกวิธีการแก้ปัญหา และเขียนแสดงขั้นตอนในการแก้ปัญหาจนนำไปสู่การแก้ปัญหาที่ถูกต้องได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑารัตน์ ศรีสว่า, พัทธนันท์ พาป้อ และปพิชญา พรหมกันธา (2568) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทานสอนใจ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการวิเคราะห์ระดับพัฒนาการด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้นิทานสอนใจจากการเปรียบเทียบคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (16.75) เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน (9.53) เท่ากับ 7.17 คิดเป็นร้อยละ 63.15 เมื่อนำมาคำนวณหาค่าพัฒนาการสัมพัทธ์พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 69.34 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้นิทานสอนใจมีพัฒนาการด้านการอ่านคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาปี คงอินทร และผกาวรรณ ปราบมาก (2567) ที่ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรมโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R เฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับร้อยละ 59.72 ซึ่งอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ ผลการเพิ่มขึ้นของค่าดัชนีความก้าวหน้ายังสอดคล้องกับงานวิจัยที่ใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์เป็นตัวชี้วัดผลการเรียนรู้ ซึ่งพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องและใช้สื่อภาพประกอบ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป และมีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าผู้เรียนจะยังไม่ถึงระดับความเชี่ยวชาญในระยะแรกของการจัดกิจกรรม เบญวลี มนตรี และสิทธิพล อาจอินทร์ (2563); Kemmis & McTaggart (1988) ที่พบว่านักเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านคำศัพท์โดยใช้เทคนิค Picture Me Reading มีพัฒนาการด้านการอ่านและการจดจำคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแม้จะยังไม่ถึงเกณฑ์ในบางด้าน เช่นเดียวกันกับ Ruchkin, Wallonius, Odekvist, Kim, & Isaksson (2024) ที่วิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคนิคการจำเป็นภาพกับเด็กและเยาวชน จำนวน 12 คน ที่มีภาวะสมาธิสั้น (ADHD) ซึ่งจะใช้สมาร์ทโฟนที่บรรจุรูปภาพเรียงลำดับเหตุการณ์ จำนวน 20-80 ภาพ เกี่ยวกับอาหารและสัตว์ โดยนำเสนอ 2 ภาพต่อครั้ง เป็นเวลา 5 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 10-15 นาที จำนวน 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นสองสัปดาห์ เด็กกลุ่มเดิมจะเข้ารับการทดสอบความจำอีกครั้ง ผลการวิจัยพบว่า

เด็กที่มีอาการ ADHD น้อย จะมีความจำภาพได้ดีกว่าและเด็กที่เข้าร่วมการวิจัยมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคนี้เพราะสนุกและใช้ง่าย

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

งานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยจัดกิจกรรมตามเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสม แล้วยังใช้สื่อประสม (ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ สื่อจริง เสียง วิดีโอ PowerPoint และแผนที่) มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ผ่านการเชื่อมโยงระหว่างภาพกับเสียง ทำให้ลดความเครียดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและช่วยให้เกิดความสนุกสนานมากขึ้น นอกจากนี้ในงานวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า แม้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความเข้าใจในระดับต้นได้ดี แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าการเรียนรู้ผ่านเพื่อนสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีขึ้น แต่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ในระดับสูงยังต้องการกำกับกับครู การเสริมกิจกรรมฝึกปฏิบัติ และความพร้อมของผู้เรียนที่เป็นผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบจากงานวิจัยหลายฉบับ Falchikov (2001); Ginsburg-Block, Rohrbeck & Fantuzzo (2006); Ruchkin, et al. (2024) ในขณะเดียวกันงานวิจัย สุธาสีนี น้ำใจดี (2561) ที่พบว่า การใช้สื่อประสมช่วยเพิ่มทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ และณัชพร จารุอินทร์ (2557) ที่ระบุว่าสื่อประสมช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เชิงลึกและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อประสมมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับ

การใช้สื่อประสม (Multimedia) เช่น ภาพ เสียง วิดีโอ และบัตรคำ ช่วยเพิ่มความน่าสนใจและสร้างประสบการณ์เรียนรู้แบบหลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนมีสมาธิและมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น ตลอดจนเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งกว่าการเรียนรู้ด้วยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mayer (2009) และ Clark & Lyons (2010) ที่ระบุว่าการใช้สื่อประสมสามารถเสริมสร้างความเข้าใจและการจดจำเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลลัพธ์นี้สะท้อนให้เห็นว่าสื่อประสมมีประสิทธิภาพในการยกระดับการเรียนรู้ แต่การบรรลุผลตามเกณฑ์ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านร่วมกัน เช่น การปฏิบัติจริง เวลา การทบทวน และการสนับสนุนรายบุคคล นอกจากนี้การใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนการสอนสามารถทำให้

นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนอีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนที่ครูสอนได้ง่ายขึ้น เกิดความสนุกสนานในการเรียน เนื่องจากมีสื่อการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ เกม เพลง โปรแกรม PowerPoint จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังมีความก้าวหน้าด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธาสีนี น้ำใจดี (2561) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีทักษะการฟังและการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ ณัชพร จารุอินทร์ (2557) ผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อประสม เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.26/82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยสื่อประสมสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยสื่อประสม และมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

การใช้เพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าได้ช่วยสอน และแนะนำเพื่อนที่อ่อนกว่า ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันและบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยเวียง โคตรดก (2560) ที่พบว่าเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (76.13/76.33) และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ เช่นเดียวกันกับ บุษยากร ซ้ายขวา (2561) ที่พบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 14.35 หลังเรียนด้วยกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน การให้เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการให้นักเรียนที่เก่งและบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แล้วสอนเพื่อนนักเรียนที่มีความสามารถอ่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยนักเรียนผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีน้ำใจ ไม่ขี้หงุดหงิด กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถช่วยทำให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนได้เร็วขึ้น โดยครูไม่ต้องสอนนักเรียนซ้ำ ๆ ทุกคน และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยเวียง โคตรดก (2560) ผลการศึกษาพบว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพ 76.13/76.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ บุษยากร ซ้ายขวา (2561) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer–assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 3.22 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.35 และยังสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยพร เกื้ออนันต์ (2564) ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.72 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และ 2) ความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.80 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.45 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนากานต์ พิลา (2565) ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบบล๊อคลาก-วางร่วมกับกระบวนการคิดเชิงอัลกอริทึมด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมคุณภาพอยู่ในระดับดี ($\bar{x}$ = 4.26, S.D. = 0.57) สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ได้ 2) ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบบล๊อคลาก-วางร่วมกับกระบวนการคิดเชิงอัลกอริทึมด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ผลการเรียนรู้ก่อนการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 7.02 คะแนน และผลการเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรม เท่ากับ 12.77 คะแนนเมื่อนำมาเปรียบเทียบปรากฏว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการประเมินความสามารถปฏิบัติการเขียนโปรแกรมของผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบบล๊อคลาก-วางร่วมกับกระบวนการคิดเชิงอัลกอริทึมด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ความสามารถปฏิบัติการเขียนโปรแกรมแบบบล๊อคลาก-วางอยู่ในระดับดี ($\bar{x}$ = 3.25, S.D. = 0.60) และความสามารถปฏิบัติการเขียนโปรแกรมเชิงข้อความอยู่ในระดับดี ($\bar{x}$ = 3.05, S.D. = 0.34) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้ง และ 4) ผลการประเมินการคิดเชิงคำนวณของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบบล๊อคลาก-วางร่วมกับกระบวนการคิดเชิงอัลกอริทึมด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่าอยู่ในระดีบดี ($\bar{x}$ = 3.10, S.D. = 0.35) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมฤดา พงษ์ศักดิ์ (2562) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีความเหมาะสมกับสภาพบริบทของโรงเรียน เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างเป็นระบบ และมีความสามารถในการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนอยู่ในระดับดี 2) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตาม

แนวคิด Active Learning ว่าเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดประสบการณ์การเรียนรู้และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับดีมาก และครูมีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น 3) นักเรียนมีพัฒนาการการอ่านจับใจความตามแนวคิด Active Learning และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมาก

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า แม้นักเรียนจะมีพัฒนาการสูงขึ้น แต่ผลคะแนนยังไม่ผ่านหรือสูงตามเกณฑ์ที่กำหนด สาเหตุอาจมาจากระยะเวลาการจัดกิจกรรมยังมีจำกัด ทำให้ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถฝึกซ้ำเพื่อสร้างความชำนาญได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งลักษณะของผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการอ่านยังต้องการการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและใช้เวลานานกว่านักเรียนทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพและสื่อประสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ

1.2 ควรจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โดยจัดตั้งกลุ่มเพื่อน กำหนดเวลาพบกลุ่มแบบบ่อยและต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายให้เพื่อนช่วยผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร รู้สึกปลอดภัยและรู้สึกมีคุณค่าในกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น

1.3 ควรเพิ่มเวลาในการฝึกซ้อมการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.4 ครูควรใช้การประเมินตามสภาพจริงร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน เพื่อสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียนในมิติที่หลากหลาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ควรขยายระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยให้ยาวนานขึ้น เพื่อให้เห็นผลการพัฒนาอย่างชัดเจนในระยะยาว

2.2 ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายมากขึ้น เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเทคนิคการจำเป็นภาพกับเทคนิคการเรียนรู้แบบอื่น

2.3 ควรพัฒนาแบบฝึกหรือสื่อการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับความสามารถ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.4 ควรศึกษาผลของเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมในด้านอื่น เช่น การฟัง การพูด หรือการเขียน เพื่อขยายผลการวิจัยในมิติทักษะภาษาอังกฤษที่หลากหลาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

กนกกร บุษยะกนิษฐ์ และคณะ (2550). *สื่อสร้างสรรค์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). *การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กรมวิชาการ. (2546). *คู่มือหลักสูตรการสอน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2534). *รายงานการวิจัยการศึกษารูปแบบการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์สำหรับชั้นประถมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กฤษดา บุญหมื่น. (2555). *ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้*. https://xn--12c2c0ada3bv5b3ao7h2d.blogspot.com/2012/07/blog-post.html

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *ขั้นตอนการสอนอ่านออกเสียง*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *กรมสุขภาพจิต, คู่มือการดำเนินงานโครงการ 1 โรงพยาบาล 1 โรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์.

กัลยา ยวนมาลัย. (2539). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.

กิตติพร ปัญญาภิญโญผล. (2540). *รูปแบบของวิธีการวิจัยเชงปฏิบัติการในชั้นเรียน : กรณีศึกษาสำหรับครูประถมศึกษา*. เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กษิดิศ วัชรพรรณ. (2565). จากการเรียนเพื่ออ่านสู่การอ่านเพื่อเรียนรู้: วิธีสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, *6*(3), 29-43. https://so01.tci-thaijo.org/index.php/cmujedu/article/view/253421

กุลิสรา จิตรชญาวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ขันทนา จันทร์ศรี. (2541). *การสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการเรียน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คาลอส บุญสุภา และชนิดา มิตรานันท์. (2567). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการปรับพฤติกรรมของเด็กที่มีภาวะออทิซึมสเปคตรัมระหว่างปี พ.ศ. 2557–2567*. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

จริยา เหนียนเฉลย. (2546). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2560). *หลักกิจกรรมพื้นฐานการงานอาชีพสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทรพิมพ์ รังษี. (2565). *การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้เทคนิค SQ6R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุงธ์*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จินต์จุฑา สนปี. (2565). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองพระ จังหวัดพิจิตร*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮ้าส์.

จิราภรณ์ เสืออินทร์. (2559). *การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรุกิจบัณฑิตย์.

จุฑารัตน์ ศรีสว่าง, พัทธนันท์ พาป้อ และปพิชญา พรหมกันธา. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้นิทานสอนใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านโสก อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน*, *1*(4), 20-35. https://doi.org/10.14456/jris.2024.16

เจษฎา วารี. (2557). *ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยาที่เรียนรู้แบบร่วมมือและแบบเน้นปฏิบัติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน.* กรุงเทพ: ศิลปาบรรณาคาร.

เฉลิมลักษณ์ เหลาแตว. (2557). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์โดยใช้แผนที่ความคิด และเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ชนากานต์ พิลา. (2565). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์แบบบล๊อคลาก-วางร่วมกับกระบวนการคิดเชิงอัลกอริทึมด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เชิงข้อความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

ชวาล แพรัตกุล. (2552). *เทคนิคการวัดผล* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิฑูรย์การปก.

ชัยณรงค์ ขำบัณฑิต. (2562). *การอ่านกับการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2529). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 8-15*. กรุงเทพฯ: สหมิตร.

_____. (2558). *การพัฒนาระบบการสอนทางไกลใน 10 ปี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2521–2531*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

_____. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากรศึกษาศาสตร์วิจัย*, *5*(1), 7-20. https://so05.tcithaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28419/24439

ชัยเวียง โคตรดก. (2560). *ผลการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ชาญวิทย์ พรนพดล. (2562). *โรคสมาธิสั้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

ณัชชา อาจารสุทธิ์ และพรรณวิไล ดอกไม้. (2568). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาสมรรถนะการแก้ปัญหาแบบร่วมมือ เรื่อง ชีวิตในสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, *19*(3), 96–110. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/283958

ณัชพร จารุอินทร์. (2557). การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, *8*(2), 12-22.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ณัฏฐพล คุปต์ธนโรจน์. (2554). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวเรื่องโดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐธิดา กลางประชา. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading–Thinking Activity (DR-TA). *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, *37*(1), 53-59.

ณัฐพล สุริยมณฑล, นิธิดา อดิภัทรนันท์ และนันทิยา แสงสิน. (2559). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8*(2), 25-32.

ณัฐพล สุริยมณฑล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียง และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, *8*(2), 117-124.

ณัฐริกา พลพิทักษ์ และสุชิริณณ์ อามาตย์บัณฑิต. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, *17*(3), 39–48. https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/269718

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง, วัชรินทร์ เสถียรยานนท์ และวัชนีย์ เชาว์ดำรง. (2545). *ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.

ดวงพร หนูพงษ์. (2545). *การศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการการพัฒนาวิชาชีพครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1*. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.

ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2556). *รายงานการวิจัยการศึกษาภาวะสมาธิสั้นในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดารณี อุทัยรัตนกิจ และคณะ. (2549). *คู่มือการใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นบกพร่องทางการเรียนรู้และออทิซึม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

ดาราวดี สุกมลสันต์. (2542). *สัทศาสตร์เพื่อการใช้*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

ดาราวรรณ นิลคำ. (2562). กลุ่มจิตบำบัดในเด็กและวัยรุ่นที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. *วารสารจิตวิทยาคลินิก*, *50*(2), 67-76.

เตือนจิตต์ จิตต์อารี. (2548). *แปลให้เป็นแล้วเก่ง*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2555). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ และกลวิธีการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาสหวิทยาการ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*, *31*(1), 81-102.

ทิศนา แขมมณี. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนิตา วัชรพิชิตชัย. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. (2549). *ภาษาไทย 1* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ธีรยุทธ ภูเขา. (2550). *การศึกษาประสิทธิภาพโมเดลสมการโครงสร้าง 3 รูปแบบในการศึกษาปัจจัยเชาวน์ปัญญาและเชาว์อารมณ์ที่ส่งผลต่ออัตราพัฒนาการวิชาคณิตศาสตร์*. ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, *3*(1), 52-58.

นงนุช พระวงศ์. (2554). *ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องระบบนิเวศชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นรรัชต์ ฝันเชียร. (2562). *โรงเรียนขนาดเล็ก ภาระหรือโอกาส และรูปแบบการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก*. กรุงเทพฯ: ทรูปลูกปัญญา. https://www.trueplookpanya.com/education/content/71918/-teaartedu-teaart-

นริสา กัลยา และเพ็ญณี แนรอท. (2550). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เกม. *วารสารศึกษาศาสตร์ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา*, *3*(2), 70-77.

นฤมล แสงพรหม. (2560). *การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research)* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครราชสีมา: โฟโต้บุ๊คดอทเน็ต.

นันทนา รณเกียรติ. (2548). *สัทศาสตร์ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นันทา กุมภา. (2554). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด เรื่อง My house and home สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นิชรา เรืองดารกานนท์. (2551). *เด็กออทิสติก สมาธิสั้น*. กรุงเทพฯ: โฮลิสติก พับลิสติก.

นิลรัตน์ ทศช่วย. (2547). *การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดขอนแก่นที่มีความสามารถด้านเหตุผลและการคิดเชิงวิพากษ์แตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นิวัฒน์ สาระขันธ์. (2563). การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียน. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต, 20*(3), 89-97.

นูรมา บีรู, สายสุดา สุขแสง และฐานันท์ ตั้งรุจิกุล. (2567). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกอ่านคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเกาะหมี อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.* ในการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ. 17 พฤษภาคม 2567. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก เรื่อง เป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บังอร โกศลปริญญานันท์. (2543). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการสอนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกมในการสรุปบทเรียน*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บำรุง โตรัตน์. (2547). *การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษโดยโปรแกรม Extensive Reading*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (2546). *การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร*. กรงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

_____. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุษยากร ซ้ายขวา. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer–assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, *10*(3), 77-86.

บุษรีย์ ฤกษ์เมือง. (2552). *การใช้เกมภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบุรารักษ์*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เบญจมาภรณ์ เสนารัตน์ และสมประสงค์ เสนารัตน์. (2561). *หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.

เบญวลี มนตรี และสิทธิพล อาจอินทร์. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, *17*(78), 139-147.

ประจวบจิตร คำจัตุรัส. (2550). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในประมวลสาระชุดวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้ (หน่วยที่ 6)*. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.

ประเทิน มหาขันธ์. (2519). *หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

ประสาท เนืองเฉลิม. (2554). *วิจัยการเรียนการสอน*. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.

ปาริชาติ นาคะตะ. (2539). *คำและส่วนประกอบของคำภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี หลำเบ็นสะ. (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ฝ่ายส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา.

ปิยพร เกื้ออนันต์. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

เปรมวดี เด่นศิริอักษร. (2558). สถานะสุขภาพและสมรรถนะทางกายที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในเด็กบกพร่องทางสติปัญญา. *วารสารราชานุกูล*, *30*(2), 12-24.

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แว่นแก้ว.

เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.). *วารสารการวัดผลการศึกษา*, *8*(13), 30-36.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551. (2551). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 125, ตอนที่ 28 ก (5 กุมภาพันธ์ 2551): หน้า 2-5.

พลเดช เชาวรัตน์, ศุภธิดา สว่างแจ้ง และเมธี พิริยการนนท์. (2559). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการขี่จักรยานไปโรงเรียนอย่างปลอดภัย. *The Journal of Architectural/Planning Research and Studies, 13*(2), 69-84. https://doi.org/10.56261/jars.v13i2.81277

พัชชา ห่อตระกูล, วิไลพร สุพรรณ, สุจิตรา ฟังเร็ว, พินดา วราสุนันท์ และพงศ์ธารา วิจิตเวชไพศาล. (2567). คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์: แนวทางที่ดีกว่าในการประเมินกระบวนการเรียนรู้ทางวิสัญญีวิทยา. *วารสารวิชาการราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์*, *6*(1), 39-45.

พิจิตรา ธงพานิช. (2557). *การออกแบบและการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

_____. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการย้อนกลับ (Backward Design)*. ในการประชุมวิชาการระดับชาติครุศาสตร์ ครั้งที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สู่ประชาคมอาเซียน: ทิศทางใหม่ในศตวรรษที่ 21. 28 กรกฎาคม 2559. กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.

พิชญ์สินี โชติชะวงค์. (2554). *การใช้เกมการศึกษาเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย โรงเรียนเทศบาลวัดศรีปิงเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2551). *หลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เฮาส์ออฟเคอร์ มิสท์.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2544). *การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิศมัย สิงหาเทพ. (2553). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านสายปลาหลาย (คุรุราษฎร์ผดุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พิสุทธิ์ เอ็นดู. (2560). *การศึกษาเรื่องเสียงและระบบเสียงในภาษา*. ในการประชุมวิชาการระดับชาตินวัตกรรมและเทคโนโลยีวิชาการ 2017 “วิจัยจากองค์ความรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”. สุรินทร์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.

แพรพรรณ สมทรัพย์. (2545). *การสร้างแผนการสอนที่ใช้เกมประกอบการสอน คณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไพศาล หวังพานิช. (2556). *การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

มานิตย์ อาษานอก. (2561). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลนวัตกรรมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 1*(1), 9-18.

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. *วารสารศึกษาศาสตร์, 17*(1), 11-15.

ยุพา ทองโปร่ง. (2550). *การใช้เกมคำศัพท์ประกอบการเรียนการสอนที่มีทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี 5*. ประจวบคีรีขันธ์: โรงเรียนบ้านพุน้อย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา. (2541). *ตำราวิชาครูมัธยมของครุสภา ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

รัชวดี แสงมหะหมัด. (2560). *ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา: คุณภาพสังคมที่คนไทยมองเห็น*. ในเวทีนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 5 (หน้า 33-66). กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

รุจิร์ ภู่สาระ. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา (Curriculum Development: Education Reform)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

ลาวัณย์ วิทยาวุฒิกุล, วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา, อรรถพล อนันตวรกุล, รพีพรรณ เอกสุภาพันธ์ และอุ่นจิต นาคนคร. (2553). *ชุดฝึกอบรมสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2545). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วรรณี โสมประยูร. (2539). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วรวรรธน์ ศรียาภัย. (2556). *ภาษาศาสตร์ภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: สัมปชัญญะ.

วริศรา ญานิวงค์. (2567). รูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. *ปัญญา*, *31*(3), 25-35.

วัชรพล วิบูลยศริน. (2561). *วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัชรีพร เวียงสมุทร. (2566). *ประสิทธิผลของกลยุทธ์ช่วยจำในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา. https://updc.up.ac.th/handle/123456789/1242

วันชัย แย้มจันทร์ฉาย. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานกับการเรียนตามปกติ*. นครสวรรค์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42.

วาปี คงอินทร์ และผกาวรรณ ปราบมาก. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับเทคนิค SQ4R. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, *17*(1), 172–185. https://so17.tci-thaijo.org/index.php/EduBSRU/article/view/264

วาสนา ชาวหา. (2533). *สื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ. (2557). *คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ (ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2557)*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ.

วินัดดา ปิยะศิลป์. (2561). *ความบกพร่องทักษะในการเรียน*. https://shorturl.at/SyChD

วินัดดา ปิยะศิลป์ และสุธาทิพย์ วังตาล. (2558). ความบกพร่องทางการเรียนรู้และโรคที่พบร่วม Learning Disorders and Comorbidity. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, *60*(4), 287-296.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบ Backward Design* (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม: กากะเยียสำนักพิมพ์.

วิไลวรรณ สุระวนิชกุล. (2562). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดโพลยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, *25*(2), 226–238.

วีณา วโรตมะวิชญ. (2535). *กลวิธีในการเรียนการสอนในโนงเรียนประถมศึกษา*. เชียงใหม่: งานส่งเสริมการวิจัยและตำรา กองบริการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศริญญา หุนติราช และจารุวรรณ เขียวน้ำชุม. (2567). สภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมจังหวัดนครพนม. *วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยนครพนม*, *5*(3), 1-10.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้ (Learning management)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ศรีทัย สุขยศศรี. (2548). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมสื่อประสมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วงชั้นที่ 1 และ 2*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/CMU.the.2005.125

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ศรีประภา แจ้งไธสง. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ กับการเรียนแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ศรีวัย สุวรรณกิตติ. (2522). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แผนกเอกสารและการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศิธร แสงธนู และคิด พงศ์ทัต. (2514). *คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). *ทฤษฎีการประเมิน* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สงบ ลักษณะ. (2544). *แนวการทำแผนการสอน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สถาบันการทดสอบแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2562). *ข่าวการศึกษา*. https://www.niets.or.th/th/?fbclid=IwAR2xFKp7W5ihR0pQJGiPYgVm1JPEx-M1xbfz10AKJQyKJtXD2JTRUYP2X-s

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *ความหมายของการอ่านและการอ่านออกเสียง*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สนิท สัตโยภาส. (2531). *รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกเพื่อการสอนซ่อมเสริมของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงสะกดไม่ชัดเจน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมคิด ฟูคำมี. (2539). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษาสำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมถวิล วิจิตรวรรณา. (2543). *การเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโมเดลโค้งพัฒนาการที่มีตัวแปรแฝง โมเดลพหุระดับ และโมเดลกึ่งซิมเพลกซ์ในการวัดการเปลี่ยนแปลงระยะยาวชนิดตัวแปรเดี่ยวและตัวแปรพหุ*. ดุษฎีนิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

_____. (2560). *การวัดผลการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์

สมบูรณ์ ตันยะ. (2545). *การประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยสาส์น.

สมประสงค์ เสนารัตน์. (2561). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.

สมพร แพ่งพิพัฒน์. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมยศ นาวีการ. (2549). *การบริหารและพฤติกรรมองค์การ*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.

สมลักษณ์ ศรีธงชัย. (2537). *การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สมุทร เซ็นเชาวนิช. (2542). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรสิช ป่านคำ, อำนาจ จันทร์แป้น และศรีทัย สุขยศศรี. (2566). การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนพิการซ้อน โรงเรียนศรีสังวาลเชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ*, *9*(3), 538–554. https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jsbs/article/view/263559

สราวุธ ชัยยอง. (2561). *นวัตกรรมการเรียนการสอนของครูยุคใหม่เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพริ้นติ้ง.

_____. (2563). “ห้องเรียนเสมอภาค” แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ทิ้งใครไว้หลังห้อง. *ศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, *6*(3), 14-28.

สาริณี สุวรรณพันธุ์. (2553). *การใช้กิจกรรมเพลงเพื่อส่งเสริมการออกเสียง ความรู้ทางด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สายสมร นรสิงหเริงฤทธ์. (2559). *ผลของการใช้กลวิธีช่วยจำที่มีต่อการเรียนรู้ และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเฉลิมช่วงวิทยาทาน จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

_____. (2563) *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2564). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2564*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำเนา ศรีประมงค์. (2547). *การศึกษาผลการใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนที่มีต่อความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญระยอง*. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. กรงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำลี รักสุทธี. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

_____. (2552). *แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). *นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). *ความรู้พื้นฐานทางการอ่าน ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุธาสินี น้ำใจดี. (2561). กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตร้อยเอ็ด*, *8*(2), 100-112.

สุพัตรา กองทรัพย์. (2548). *การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สุพร ฉวีศักดิ์. (2531). *การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปในการซ่อมเสริมวิชาฟิสิกส์เรื่องโมเมนตัมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุมาลี เชื้อชัย. (2551). *การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตผ่านเครือข่าย สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรัสวดี ภูนากลม. (2565). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนโฟร์นิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2549). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

_____. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2551). *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2546). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2552). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ว่องวาณิช, ชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ, ปิยพงษ์ คล้ายคลึง และกนิษฐ์ ศรีเคลือบ (2556). รายงานวิจัยเรื่อง*กลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2559). *คู่มือแนวทางการสร้างระบบดูแลสุขภาวะทางใจของนักเรียนและครู*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หัสดิน แก้วพิชิต. (2559). *พฤติกรรมมนุษย์ เพื่อการพัฒนาตน*. http://www.forums.dmh.go.th/index.php?topic=6.0

องอาจ นัยพัฒน์. (2551). *การออกแบบการวิจัย : วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมผสานวิธีการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมฤดา พงษ์ศักดิ์. (2562). *การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยตามแนวคิด Active Learning ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2537). *การพัฒนาวิธีวัดการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้*. ดุษฎีนิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อวยพร เรืองตระกูล. (2544). *การพัฒนาและวิเคราะห์คุณภาพของวิธีการวัดคะแนนพัฒนาการตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชลี ธรรมะวิธีกุล. (2558). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา*. https://panchalee.wordpress.com/2009/03/30/supervision/

อาภรณ์ ภูวิทยพันธุ์. (2548). *Competency dictionary*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

_____. (2553). *หลักการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อารีย์ พันธ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

อุดม วโรตม์กรดิตถ์. (2548). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอกรินทร์ ลิ่มหาศาล และคณะ. (2552). *เรื่องน่ารู้สู่การใช้หลักสูตร*. กรุงเทพฯ: อักษร เจริญทัศน์.

Ahour, T., & Berenji, S. (2015). A comparative study of rehearsal and loci methods in learning vocabulary in EFL context. *Theory and Practice in Language Studies*, *5*(7), 1451.

Azmi, M. N. L., Najmi, M. H. S. M., & Rouyan, N. M. (2016). A case study on the effects of mnemonics on English vocabulary. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, *5*(7), 178-185.

Belleville S., Mellah S., Boller B., & Ouellet, É. (2023). Activation changes induced by Cognitive training is consistent with improved cognitive reserve in older adults with subjective cognitive decline. *Neurobiol Aging*, *121*, 107-118. doi: 10.1016/j.neurobiolaging.2022.10.010

Black, P. & Wiliam, D. (1998). Assessment and classroom learning. *Assessment in Education*, *5*(1), 7–71.

Bloom, B. S. (1968). Mastery learning. *UCLA – CSEIP Evaluation Comment*, *1*(2), 1-12.

_____. (1971). *Taxonomy of Education Objective, HandBook 1 : Congnitive Domain*. New York: David Mokey.

Carr, E. M. (1983). The Effect of Inference Training of Children's Comprehension of Expository Text. *Journal of Reading, 15*(3), 1-8.

Carroll H. M. (1976). *Foundations of Guidance*. New York: Harper and row Publishers.

Carter V. (1973). *Good, Dictionary of Education* (3rd ed.). New York: McGraw – Hill Book.

Clark, R. C., & Lyons, C. (2010). *Graphics for learning: Proven guidelines for planning, designing, and evaluating visuals in training materials*. Wiley: Pfeifer.

Dale, A. M., Fischl, B., & Sereno, M. I. (1999). Cortical surface-based analysis. I. Segmentation and surface reconstruction. *NeuroImage*, *9*(2), 179–194. https://doi.org/10.1006/nimg.1998.0395

Esther Heerema. (2024). *"What Types of Memories Are Lost with Dementia?"*. www.verywellhealth.com/long-term-memory-and-alzheimers-98562

Falchikov, N. (2001). *Learning together: Peer tutoring in higher education*. London: Routledge Falmer.

Fasih, P., Izadpanah, S. & Shahnavaz, A. (2018). The effect of mnemonic vocabulary instruction on reading comprehension of students. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, *7*(3), 49-59.

Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: A Theory of Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.

Ginsburg-Block, M., Rohrbeck, C.A., & Fantuzzo, J.W. (2006). A meta-analytic review of social, self-concept, and behavioral outcomes of peer-assisted learning. *Journal of Educational Psychology*, *98*, 732-749.

Harris, L. A. & Smith, C. B. (1980). *Reading Instruction: Diagnostic Teaching in the Classroom* (3rd ed.). New York: Holt, Rinehart, and Winston.

Heidari-Shahreza, M. A. (2014). The Effect of Content-Based Language Instruction on EFL Learners' Attention, Engagement, Volunteering and Verbal Interaction. *International Letters of Social and Humanistic Sciences*, *31*, 14-21.

Jan-Paul, H., Ziwei, Q., & Susanne, R., B. (2019). *A Virtual Memory Palace and the User's Awareness of the method of loci*. in Twenty-Seventh European Conference on Information Systems (ECIS2019). June 8–14, 2019. Sweden: Stockholm-Uppsala,

John, D., K. (1970). *Guidance and Counseling*. New York: Holt, Reinhart, and Winston.

Kelly, J. B. (2003). Parents with enduring child disputes: Multiple pathways to enduring disputes1. *Journal of Family Studies*, *9*(1), 37-50.

Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). *The Action research planner* (3rd ed.). Australia: Deakin University.

Kintsch, W. (1970). *Models for free recall and recognition*. *Models of human memory*. New York: Academic Press.

Mahdi, H. & Gubeily, M. (2018). The Effect of Using Bizarre Images as Mnemonics to Enhance Vocabulary Learning. *Journal of Social Studies*, *24*, 113-135.

Marzban, A., & Firoozjahantigh, M. (2018). The effect of mnemonic keyword techniques instruction on vocabulary achievement and vocabulary size of Iranian EFL learners. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, *7*(4), 222-227.

Mayer, R. E. (2009). *Multimedia learning* (2nd ed.). London: Cambridge University Press.

McCabe J. A. (2015). Location, location, location! Demonstrating the mnemonic benefit of the method of loci. *Teaching of Psychology*, *42*(2), 169-173. doi:10.1177/0098628315573143

McCarthy, M. (1992). Discourse Analysis for Language Teachers. *Child Language Teaching and Therapy*, *8*(1), 96-100. https://doi.org/10.1177/026565909200800108

Nasrawi, A., & Al-Jamal, D. (2017). *The Effect of Using Jolly Phonics on Jordanian First Pupils' Reading. International Online Journal of Education and Teaching, 4*(2), 106-119.

Paivio, A. (1971). *Imagery and Verbal Processes*. New York: Holt, Rinehart & Winston.

Ruchkin V., Wallonius, M., Odekvist, E., Kim, S., & Isaksson, J. (2024). Memory training with the method of loci for children and adolescents with ADHD-A feasibility study. *Appl Neuropsychol Child*, *13*(2), 137-145. doi:10.1080/21622965.2022.2141120

Smith, N. B. (1963). *Reading Instruction for Today's Children*. New Jersey: Prentice-Hall.

Susanna, S.S. el al. (2013). *Effects of a phonological awareness program on English reading and spelling among Hong Kong Chinese ESL children*. http://www.academia.edu/1547559/

Tesfaye, G. (2024). *THE EFFECTS OF LOCI METHOD ON EFL VOCABULARY LEARNING*. Ethiopia: Wollo University.

Thompson, I. (2007). *Vocabulary learning strategies*. http://www.public.asu.edu/ickpl/learningvocab.htm

Twomey, C., & Kroneisen, M. (2021). The effectiveness of the loci method as a mnemonic device: Meta-analysis. *The Quarterly Journal of Experimental Psychology*, *74*(8), 1317–1326. https://doi.org/10.1177/1747021821993457

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge: Harvard University Press.

Yates, L. (2002). *Fact sheet–What is pronunciation*. Sydne: Amep Research Centre.

Yaqout, D. & Chiraz, L. (2023). *Investigating the Impact of the Method of Loci on Vocabulary Memorization and Recall Skill(s): The Case of Third-Grade Pupils at Saad Chikouche Primary School - M'sila*. Algeria: University of M'Sila.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ และหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 5 ท่าน มีรายนามดังต่อไปนี้

1. ดร.พัทธนันท์ ชมภูนุช อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาตาวี ไชยมาตย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. นายพิทักษ์ชาติ สุวรรณไตย์ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร

4. นางสายสุนีย์ กลางประพันธ์ ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์”

5. นายทแกล้ว แก้วกล้า อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๙๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์”

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน”** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๙๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่าน-หนองยาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน”** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.พัทธนันท์ ชมภูนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพรวมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาตาวี ไชยมาตย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพรวมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายพิทักษ์ชาติ สุวรรณไตรย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงนาฎ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพรวมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงนาฎ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสายสุนีย์ กลางประพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพรวมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๕๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายทแกล้ว แกล้วกล้า

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๙๑๒๑ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพรวมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ปุณฑริกา น้อยนนท์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
› ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวอนงนาฏ หลังสันเทียะ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๒๑๒ ๐๓๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
เรื่อง Animals Around Us
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ
ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู)
โรงเรียนบ้านหนองหมื่นถ่าน-หนองยาง
อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Animals Around Us ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ11101) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดทำอย่างเป็นระบบสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่อง Animals Around Us ผู้จัดทำได้รวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับชนิดของสัตว์ที่มีอยู่รอบตัวของนักเรียน จากสื่ออินเทอร์เน็ต หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ แล้วนำเนื้อหามาเรียบเรียงขึ้นใหม่ พร้อมภาพประกอบ เพื่อให้มีความน่าสนใจมากขึ้นมีกิจกรรมหลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Animals around us ได้ออกแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษา โดยเน้นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และครูผู้สอนจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพและสื่อประสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และคุณลักษณะต่าง ๆ ตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้โดยการจัดการเรียนรู้อาจใช้วิธีการเทคนิค หรือเครื่องมือหลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนและเนื้อหาที่เรียน โดยมีวิธีการสอนแบบ PWP (ย่อมาจาก Pre-While-Post) เป็นแนวทางการสอนภาษาอังกฤษที่นิยมใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน (reading) โดยแบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้
1) Pre-Reading 2) While-Reading 3) Post-Reading นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการจำเป็นภาพ (Method of Loci) มาใช้ซึ่งเป็นเทคนิคการจำที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเชื่อมโยงกับความจำเดิม ได้แก่ สถานที่ห้องต่าง ๆ แผนที่ กับความจำใหม่ ครูใช้วิธีการจำเป็นภาพ (Method of Loci) 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 สถานที่ชี้ทาง ขั้นที่ 2 วางภาพและศัพท์ ขั้นที่ 3 ถอดรหัสเพิ่มข้อมูล และขั้นที่ 4 เรียกคืนคำศัพท์

ขอขอบคุณผู้เขียนเอกสารตำราทุกท่าน ที่ข้าพเจ้านำมาอ้างไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้นี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Animals around us นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน ครูผู้สอน และผู้ที่สนใจต่อไป

นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ

สารบัญ

เรื่อง **หน้า**

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals Around Us 1
บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้..... 6
ใบงานที่ 1.1 10
ใบงานที่ 1.2..... 11
เฉลยใบงานที่ 1.1..... 12
เฉลยใบงานที่ 1.2..... 13
แบบบันทึกคะแนนใบงานที่ 1.1 และ 1.2..... 14
แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์..... 15
เฉลยแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์..... 17
แบบประเมินการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์..... 18
เกณฑ์การประเมินการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์..... 19
แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้..... 20
เกณฑ์ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้..... 21

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **รหัสวิชา อ 11101**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง Animals Around Us **เวลา 2 ชั่วโมง**

ผู้สอน นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ **ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568**

ใช้สอนวันที่.....

---

1. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมใกล้ ๆ ตัว ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปสัมพันธ์กับการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสามารถสื่อสารโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์สัตว์และสิ่งแวดล้อม

2. มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 มาตรฐาน

ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และ

การเขียน

ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2.2 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง

ต 1.1 ป.1/3 เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง

ตัวชี้วัดปลายทาง

ต 1.1 ป.1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.3 ป.1/1 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

ต 4.1 ป.1/1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

บอกข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทักษะ/กระบวนการ (P)

อ่านออกเสียงคำศัพท์และจำคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง

เจตคติ (A)

มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน

3. สาระการเรียนรู้

Function: Giving information about the animals around us.

Structure: This/That is a/an....(adjective/size/quality)....(noun)..

Vocabulary: คำศัพท์ใหม่ เกี่ยวกับ Animals Around Us

คำนาม ได้แก่ bee, ant, cat, rat, dog, frog, fish, cow, hen, bird, duck, pig, crab, mouse, snake, chicken, lizard, peacock, butterfly, buffalo, scorpion

คำคุณศัพท์ ได้แก่ (Size) big, small, tall, short, (Quality) happy, sad, ugly, frightening

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

☑ ความสามารถในการสื่อสาร

☑ ความสามารถในการคิด

☐ ความสามารถในการแก้ปัญหา

☐ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

☐ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

☐ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ☐ อยู่อย่างพอเพียง

☐ ซื่อสัตย์สุจริต ☑ มุ่งมั่นในการทำงาน

☑ มีวินัย ☐ รักความเป็นไทย

☑ ใฝ่เรียนรู้ ☐ มีจิตสาธารณะ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

(คาบที่ 1 เวลาคาบละ 1 ชั่วโมง)

1. Pre-Reading (เวลา 15 นาที)

1.1 ครูบอกนักเรียนถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนทราบ แล้วอธิบายวิธีการเรียนและกระบวนที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งอธิบายเทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ครูแจ้งนักเรียนให้ทราบว่าต้องผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ครูแจกแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เป็นตาราง Check List ให้นักเรียนอ่านและบอกความหมายคำศัพท์ ตามตารางคำศัพท์เรื่อง Animals around us รายบุคคล ครูบันทึกผลการอ่านนักเรียนทั้ง 13 คน ก่อนเรียน

1.3 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดวิดีโอเสียงสัตว์และให้นักเรียนบอกว่าเป็นเสียงสัตว์อะไร แล้วครูถามคำถามโดยใช้ประโยคง่าย ๆ พร้อมกับชมเชยนักเรียนและเสริมแรงสม่ำเสมอ เช่น

What animals have you seen at home/school/village?

What sound does a ...(pig)... make?

1.4 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยคละชั้น จากนั้นครูเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันภายใต้หมวดหมู่คำศัพท์และเรื่องที่สอน โดยเลือกบัตรภาพของสัตว์ที่อยู่รอบ ๆ โรงเรียนหรือที่บ้านและหมู่บ้าน วางไว้ที่โต๊ะพร้อมกับพูดคำศัพท์คำนั้น และพร้อมพูดประโยค This is a/an..... ในขั้นนี้ครูให้นักเรียนฟังและไม่ต้องพูดตาม ครูทำแบบนี้จนครบทุกกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มและพี่เลี้ยงประจำกลุ่มทำหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อนและครูคอยช่วยเหลือ

2. While-Reading (เวลา 35 นาที)

2.1 ครูใช้สื่อประสม โดยครูเปิด Power point เรื่อง Animals around us จากนั้นนำเสนอคำศัพท์พร้อมรูปภาพให้นักเรียนดู 1 ครั้ง โดยยังไม่อ่านคำศัพท์และถามนักเรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปภาพและคำศัพท์ จำนวน 10 คำ พร้อมทั้งออกเสียง final sound แต่ละคำศัพท์

2.2 ครูใช้สื่อประสม โดยการใช้บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ เรื่อง Animals around us ครูอ่านออกเสียงและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามพร้อมให้นักเรียนจดจำความสัมพันธ์รูปภาพ

2.3 ครูนำบัตรภาพและบัตรคำศัพท์วางไว้ตรงมุมห้องเรียนสลับที่กัน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันสลับคำและภาพให้ตรงกัน

2.4 ครูแบ่งบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่าน พร้อมแสดงรูปภาพ จากนั้นแต่ละกลุ่ม ทดสอบความเข้าใจของเพื่อนโดยการยกคำศัพท์และรูปภาพสลับกันเพื่อสอบถามความจำของเพื่อนว่าจำได้หรือไม่ ครูคอยช่วยเหลือในการออกเสียงและการออกเสียงเน้นหนักเบาให้ถูกต้อง

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 ครูใช้วิธีการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ดังนี้

2.5.1 ขั้นที่ 1 สถานที่ชี้ทาง ครูให้นักเรียนแต่ละคนนึกถึงสถานที่ที่คุ้นเคย เช่น โรงเรียน/บ้านตนเอง/ทางเข้าหมู่บ้าน/ทางไปวัดของหมู่บ้าน โดยกำหนดตั้งแต่เดินเข้ามาสถานที่นั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น ประตูโรงเรียน จะมีสถานที่หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในบริเวณนั้น โดยให้นักเรียนบอกว่ามีจุดสังเกตว่ามีอะไรบ้างตอนเดินเข้ามาโรงเรียน ได้แก่ ประตูรั้วโรงเรียน ป้อมยามข้างประตูโรงเรียน โรงจอดรถ เสาธงชาติ และอื่น ๆ (ครูแสดงภาพเหล่านี้ด้วย PowerPoint) (สำหรับจุดสังเกตขึ้นอยู่กับคำศัพท์ที่จะให้นักเรียนจำ สามารถยืดหยุ่นได้ในกรณีที่เป็นสถานที่ในบ้านหรือที่อื่น) จากนั้นสมาชิกในกลุ่มช่วยกันวาดแผนที่

2.5.2 ขั้นที่ 2 วางภาพและศัพท์ นักเรียนจินตนาการวางภาพและคำศัพท์ที่ตนเองต้องการจำลงไว้ เริ่มต้นจำนวน 5 คำ ณ จุดสังเกตที่กล่าวมาในขั้นที่ 1 และให้เพื่อนช่วยจดบันทึกข้อมูล และตรวจสอบว่าเพื่อนจำคำศัพท์ได้ตรงกับจุดสังเกตหรือไม่

2.5.3 ขั้นที่ 3 ถอดรหัสเพิ่มข้อมูล ครูให้นักเรียนแต่ละคนหลับตาและสร้างภาพจินตนาการตามจุดสังเกตโดยการหลับตาสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับรูปภาพสัตว์และคำศัพท์กับจุดสังเกตนั้นในขั้นที่ 2 โดยการเล่าเหตุการณ์ที่อาจเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ตนเองกับภาพสัตว์และคำศัพท์ ยกตัวอย่างเช่น พอเดินเข้ามาที่ประตูโรงเรียน เห็นต้นไม้ทางซ้ายมือ มียายศรีวิ่งมาเพราะแหยไข่มดแดงแล้วมด ant กัดขาและเล่าเรื่องไปจนกว่าจะได้ศัพท์ตามที่ต้องการครบ (การเล่าเรื่องขึ้นอยู่กับนักเรียนจะจินตนาการเป็นการผจญภัยหรือเรื่องเล่าไม่เป็นจริงก็ได้)

2.5.4 ขั้นที่ 4 เรียกคืนคำศัพท์ โดยนักเรียนหลับตาอีกครั้งสร้างจินตนาการนึกถึงภาพสัตว์และคำศัพท์ที่ตนเองนำไปวางไว้กับจุดสังเกตที่ตนเองกำหนดไว้และเล่าเรื่องอีกครั้งจนจบครบคำศัพท์ที่ต้องการ ครูให้แต่ละกลุ่มฝึกตามวิธีการนี้และครูกำหนดให้เพื่อนในกลุ่มเขียนบันทึกคำศัพท์ที่เพื่อนจินตนาการ และคอยให้ความช่วยเหลือเพื่อนให้นึกถึงตามลำดับเหตุการณ์ที่เล่า

3. Post-Reading (เวลา 10 นาที)

3.1 ครู ให้นักเรียนเพิ่มรูปภาพและคำศัพท์ ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 อีกครั้ง จนกว่าจะได้คำศัพท์ตามกำหนด ครูสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมและคอยช่วยเหลือ

3.2 ครูแจกใบงานที่ 1.1 จับคู่ภาพให้ตรงกับคำศัพท์ ให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล

3.3 ครูให้นักเรียนแต่ละคนเล่าเรื่องจากจินตนาการและประเมินคำศัพท์ที่ออกเสียงได้ถูกต้องและบอกความหมายของคำศัพท์ด้วย

(คาบที่ 2 เวลาคาบละ 1 ชั่วโมง)

1. Pre-Reading (เวลา 10 นาที)

1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูเปิดวิดีโอเสียงสัตว์และให้นักเรียนบอกว่าเป็นเสียงสัตว์อะไร แล้วครูถามคำถามโดยใช้ประโยคง่าย ๆ พร้อมกับชมเชยนักเรียนและเสริมแรงสม่ำเสมอ เช่น

What animals have you seen at home/school/village?

What sound does a ...(dog)... make?

1.2 ครูสุ่มถามนักเรียนเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับคำศัพท์ในการเรียนครั้งที่ผ่านมา

1.3 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน โดยใช้กลุ่มเดิมจากคาบเรียนที่ 1 จากนั้นครูเลือกพี่เลี้ยงประจำกลุ่มแล้วแจกกระดาษเปล่าให้แต่ละกลุ่มและมอบหมายให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันภายใต้หมวดหมู่คำศัพท์และเรื่องที่สอน โดยเลือกบัตรภาพของสัตว์ที่อยู่รอบ ๆ โรงเรียนหรือที่บ้านและหมู่บ้าน วางไว้ที่โต๊ะพร้อมกับพูดคำศัพท์คำนั้น และพร้อมพูดประโยค This is a/an..... ในขั้นนี้ครูให้นักเรียนฟังและไม่ต้องพูดตาม ครูทำแบบนี้จนครบทุกกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มและพี่เลี้ยงประจำกลุ่ม
ทำหน้าที่เพื่อนช่วยเพื่อนและครูคอยช่วยเหลือ

2. While-Reading (เวลา 35 นาที)

2.1 ครูใช้สื่อประสม โดยครูเปิด Power point เรื่อง Animals around us จากนั้นนำเสนอคำศัพท์พร้อมรูปภาพให้นักเรียนดู 1 ครั้ง โดยยังไม่อ่านคำศัพท์และถามนักเรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของรูปภาพและคำศัพท์ จำนวน 11 คำ ต่อจากคาบเรียนที่ 1

2.2 ครูใช้สื่อประสม โดยการใช้บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ เรื่อง Animals around us ครูอ่านออกเสียงและให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามพร้อมให้นักเรียนจดจำความสัมพันธ์รูปภาพ

2.3 ครูนำบัตรภาพและบัตรคำศัพท์วางไว้ตรงมุมห้องเรียนสลับที่กัน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันสลับคำและภาพให้ตรงกัน

2.4 ครูแบ่งบัตรภาพและบัตรคำศัพท์ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่าน พร้อมแสดงรูปภาพ จากนั้นแต่ละกลุ่ม ทดสอบความเข้าใจของเพื่อนโดยการยกคำศัพท์และรูปภาพสลับกันเพื่อสอบถามความจำของเพื่อนว่าจำได้หรือไม่ ครูคอยช่วยเหลือในการออกเสียงและการออกเสียงเน้นหนักเบาให้ถูกต้อง

2.5 ครูนำเสนอโครงสร้างทางภาษา เช่น This/That is a(an).....(animals' names). โดยให้แต่ละกลุ่มยกบัตรภาพ พร้อมกับให้นักเรียนพูดประโยคโดยใช้คำศัพท์ที่กำหนด

2.6 ครูใช้วิธีการจำเป็นภาพ (Method of Loci) ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.6.1 ขั้นที่ 1 สถานที่ชี้ทาง ครูให้นักเรียนแต่ละคนนึกถึงสถานที่ที่คุ้นเคย เช่น โรงเรียน/บ้านตนเอง/ทางเข้าหมู่บ้าน/ทางไปวัดของหมู่บ้าน โดยกำหนดตั้งแต่เดินเข้ามาสถานที่นั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น ประตูโรงเรียน จะมีสถานที่หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในบริเวณนั้น โดยให้นักเรียนบอกว่ามีจุดสังเกตว่ามีอะไรบ้าง ตอนเดินเข้ามาโรงเรียน ได้แก่ ประตูรั้วโรงเรียน ป้อมยามข้างประตูโรงเรียน โรงจอดรถ เสาธงชาติ และอื่น ๆ (ครูแสดงภาพเหล่านี้ด้วย PowerPoint) สำหรับจุดสังเกตขึ้นอยู่กับคำศัพท์ที่จะให้นักเรียนจำ สามารถยืดหยุ่นได้ (ในกรณีที่เป็นสถานที่ในบ้านหรือที่อื่น ครูและนักเรียนช่วยกันวาดแผนภูมิ หรือแผนที่)

2.6.2 ขั้นที่ 2 วางภาพและศัพท์ นักเรียนจินตนาการวางภาพและคำศัพท์ที่ตนเองต้องการจำลงไว้ เริ่มต้นจำนวน 10 คำ ณ จุดสังเกตที่กล่าวมาในขั้นที่ 1 และให้เพื่อนช่วยจดบันทึกข้อมูลและตรวจสอบว่าเพื่อนจำคำศัพท์ได้ตรงกับจุดสังเกตหรือไม่

2.6.3 ขั้นที่ 3 ถอดรหัสเพิ่มข้อมูล ครูให้นักเรียนแต่ละคนหลับตาและสร้างภาพจินตนาการตามจุดสังเกตโดยการหลับตาสร้างจินตนาการที่เกี่ยวกับรูปภาพสัตว์และคำศัพท์กับจุดสังเกตนั้นในขั้นที่ 2 โดยการเล่าเหตุการณ์ที่อาจเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ตนเองกับภาพสัตว์และคำศัพท์ ยกตัวอย่างเช่น พอเดินเข้ามาที่ประตูโรงเรียน เห็นต้นไม้ทางซ้ายมือ มียายศรีวิ่งมาเพราะแหยไข่มดแดงแล้วมด ant กัดขา และเล่าเรื่องไปจนกว่าจะได้ศัพท์ตามที่ต้องการครบ (การเล่าเรื่องขึ้นอยู่กับนักเรียนจะจินตนาการเป็นการผจญภัยหรือเรื่องเล่าไม่เป็นจริงก็ได้)

2.6.4 ขั้นที่ 4 เรียกคืนคำศัพท์ โดยนักเรียนหลับตาอีกครั้ง สร้างจินตนาการนึกถึงภาพสัตว์และคำศัพท์ที่ตนเองนำไปวางไว้กับจุดสังเกตที่ตนเองกำหนดไว้และเล่าเรื่องอีกครั้งจนจบครบคำศัพท์ที่ต้องการ ครูให้แต่ละกลุ่มฝึกตามวิธีการนี้และครูกำหนดให้เพื่อนในกลุ่มเขียนบันทึกคำศัพท์ที่เพื่อนจินตนาการ และคอยให้ความช่วยเหลือเพื่อนให้นึกถึงตามลำดับเหตุการณ์ที่เล่า

2.7 ครู ให้นักเรียนเพิ่มรูปภาพและคำศัพท์ ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 อีกครั้ง จนกว่าจะได้คำศัพท์ตามกำหนด ครูสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมและคอยช่วยเหลือ

2.8 ครูแจกใบงานที่ 1.2 จับคู่ภาพให้ตรงกับคำศัพท์ ให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล

3. Post-Reading (เวลา 15 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอจากการจินตนาการ พร้อมสังเกตพฤติกรรมและประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการเน้นหนักคำหรือพยางค์

3.2 ครูทบทวนโครงสร้างทางภาษา โดยการติดภาพใกล้- ไกลและถามนักเรียนทีละคนและทบทวนคำศัพท์และให้นักเรียนบอกความหมาย

3.3 ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบของใบงานที่ 1.1 และ 1.2 จับคู่ภาพให้ตรงกับคำศัพท์

3.4 ครูวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนรายบุคคลโดยการใช้ตารางคำศัพท์จากต้นคาบที่แจก จากนั้นให้นักเรียนอ่านอีกครั้งพร้อมบันทึกผลการประเมิน ครูชมเชยนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์และให้กำลังใจคนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 และจะได้รับการซ่อมเสริมหลังเลิกเรียนจนกว่าจะผ่านการประเมินในเวลาหลังเลิกเรียน โดยครูนำแบบบันทึกของเพื่อนมาวิเคราะห์และพูดคุยกับเพื่อนว่าจะมีวิธีการช่วยเหลือเพื่อนที่ไม่ผ่านเกณฑ์อย่างไร แล้วนำข้อมูลไปพิจารณากับครูประจำชั้นหรือผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนแล้วศึกษาวิธีการ เทคนิคอื่นที่จะทำให้การจำคำศัพท์ดีขึ้น จากนั้นจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และใบงานในการออกเสียงและการจำคำศัพท์ ที่นักเรียนไม่สามรถอ่านได้ถูกต้องหรือจำคำศัพท์ไม่ได้ แล้วนำไปซ่อมเสริม และทดสอบด้วยแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ระหว่างเรียนเป็นตาราง Check List คำศัพท์เรื่อง Animals Around Us จนกว่าจะผ่านเกณฑ์

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

7.1. สื่อ PowerPoint เรื่อง โครงสร้างประโยค This is a (an)__./ That is a (an)___.

7.2. บัตรภาพ, บัตรคำ, PowerPoint, แผนที่

7.3. ใบงาน

7.4. วิดีโอ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

8. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
ความรู้ (K) บอกข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง	ตรวจใบงานที่ 1.1 และ 1.2	1. ใบงานที่ 1.1 และ 1.2 2. แบบบันทึกการให้คะแนนใบงานที่ 1.1 และ 1.2	เกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 75 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
ทักษะ/กระบวนการ (P) อ่านออกเสียงและจำคำศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้อง	ประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เรื่อง Animals Around Us	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เรื่อง Animals Around Us	เกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 75 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
เจตคติ (A) มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	เกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 50 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้ที่ได้รับมอบหมาย (ตรวจสอบ/นิเทศ/รับรอง)

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	**ความเห็นของผู้บริหาร/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย**
ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้แล้วมีความคิดเห็นดังนี้ 1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ❒ ดีมาก ❒ ดี ❒ พอใช้ ❒ ควรปรับปรุง 2. การจัดกิจกรรมได้นำเอากระบวนการเรียนรู้ ❒ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม ❒ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป 3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ❒ นำไปใช้ได้จริง	ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้แล้วมีความคิดเห็นดังนี้ 1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ❒ ดีมาก ❒ ดี ❒ พอใช้ ❒ ควรปรับปรุง 2. การจัดกิจกรรมได้นำเอากระบวนการเรียนรู้ ❒ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม ❒ ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป 3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ❒ นำไปใช้ได้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	ความเห็นของผู้บริหาร/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
❒ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้ 4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ .... (ลงชื่อ)..... (.....) หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ	❒ ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้ 4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ .... (ลงชื่อ)..... (.....) ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

นักเรียนจำนวน.....คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่

1.....

2.....

นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ/นักเรียนเด็กพิเศษ ได้แก่

1.....

2.....

นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ด้านความรู้ (K) จำนวน.....คน ได้แก่

.....

.....

นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ด้านทักษะ (P) จำนวน.....คน ได้แก่

.....

นักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินจุดประสงค์ด้านเจตคติ (A) จำนวน.....คน ได้แก่

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค/ข้อค้นพบ

.....

.....

3. แนวทางการแก้ไข/พัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

ครูโรงเรียน.....

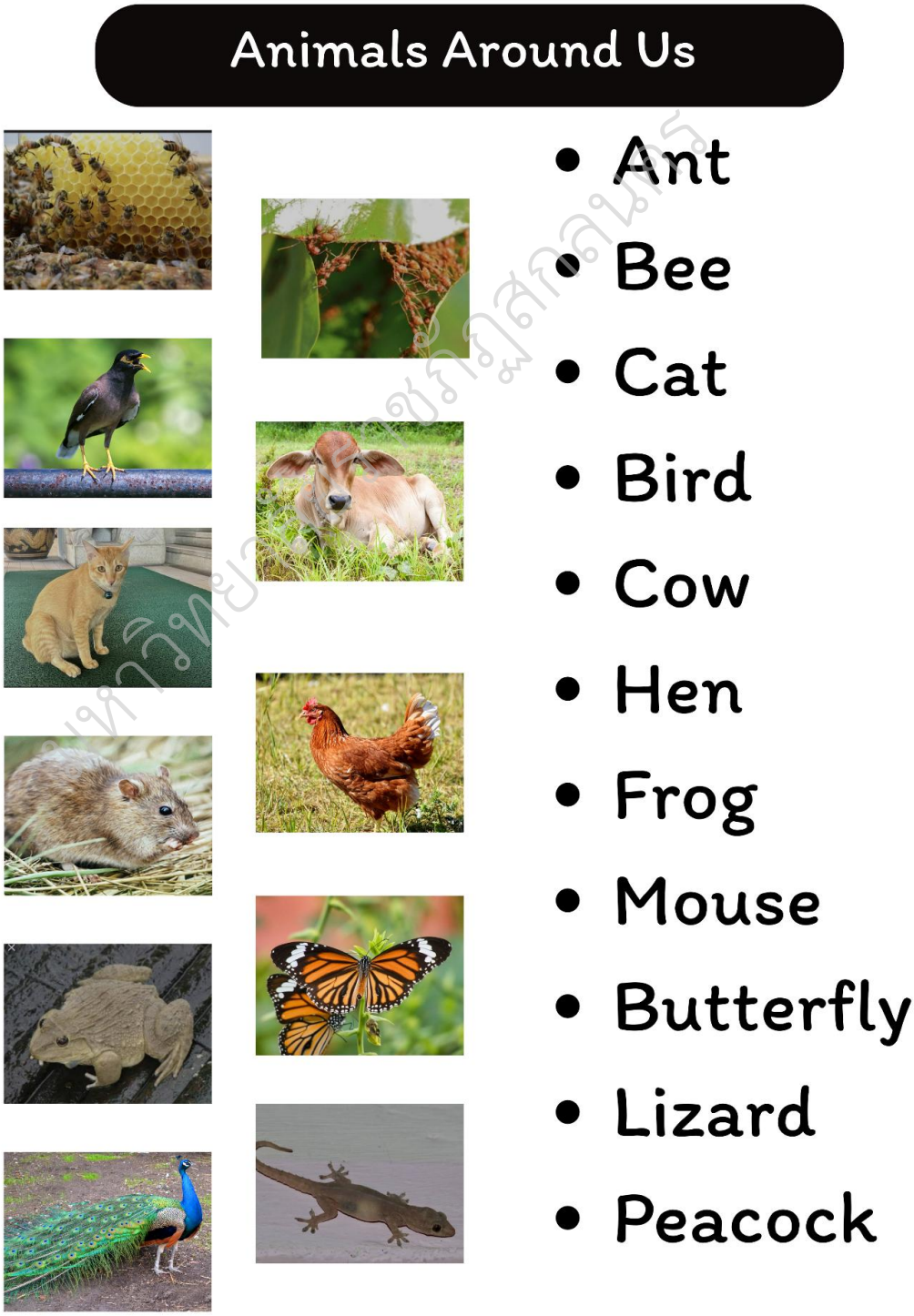
วันที่.....เดือน..... พ.ศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ใบงานที่ 1.1 การจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพสัตว์

คำชี้แจง: ให้นักเรียนดูรูปภาพแต่ละรูป แล้วลากเส้นจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องกับรูปภาพของสัตว์แต่ละตัว

ชื่อ-สกุล..... ระดับชั้น.....

ใบงานที่ 1.2 การจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพสัตว์

คำชี้แจง: ให้นักเรียนดูรูปภาพแต่ละรูป แล้วลากเส้นจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องกับรูปภาพของสัตว์แต่ละตัว

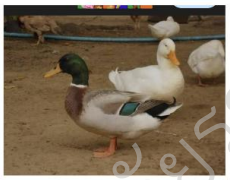
ชื่อ-สกุล..... ระดับชั้น.....

Animals Around Us

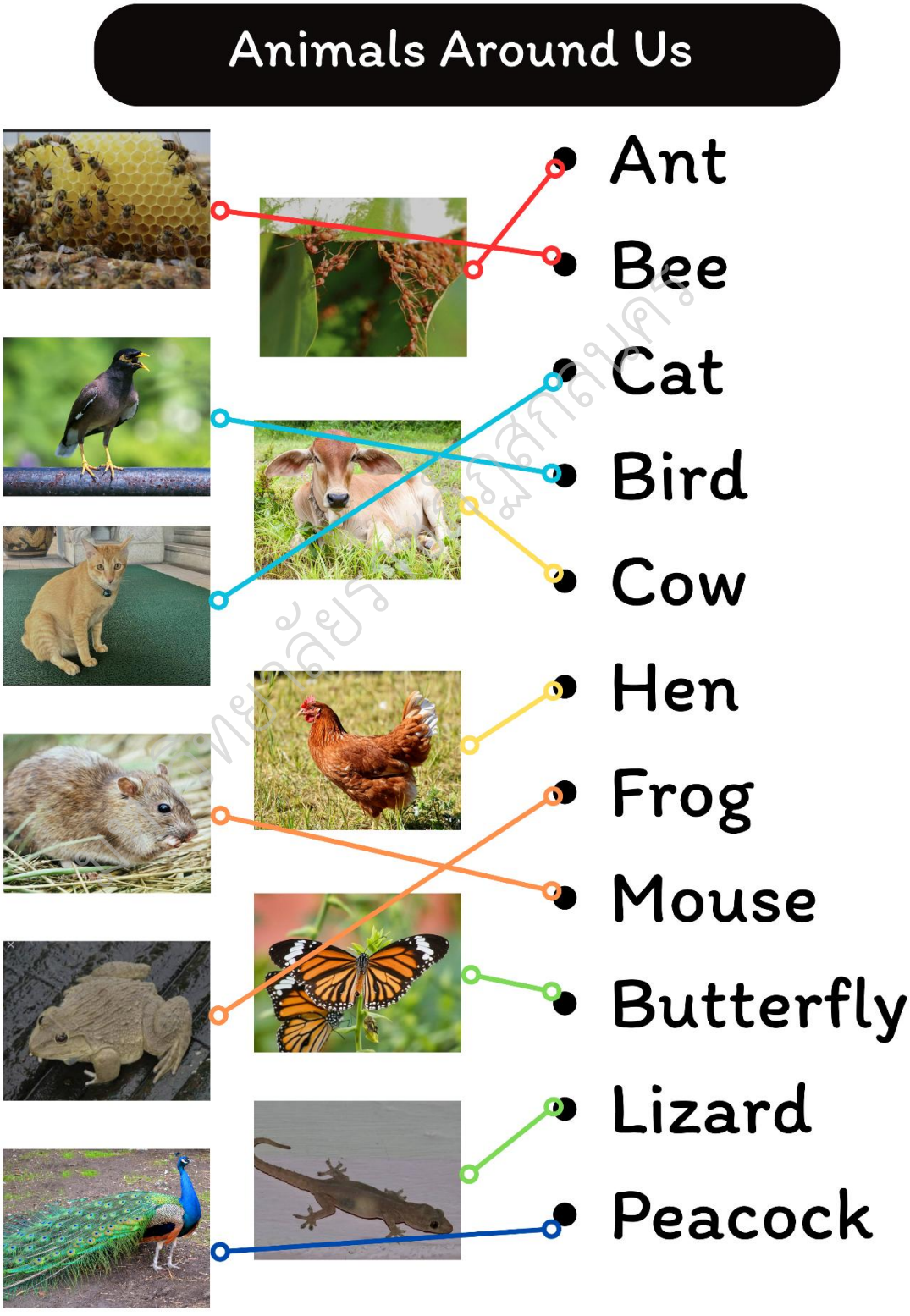

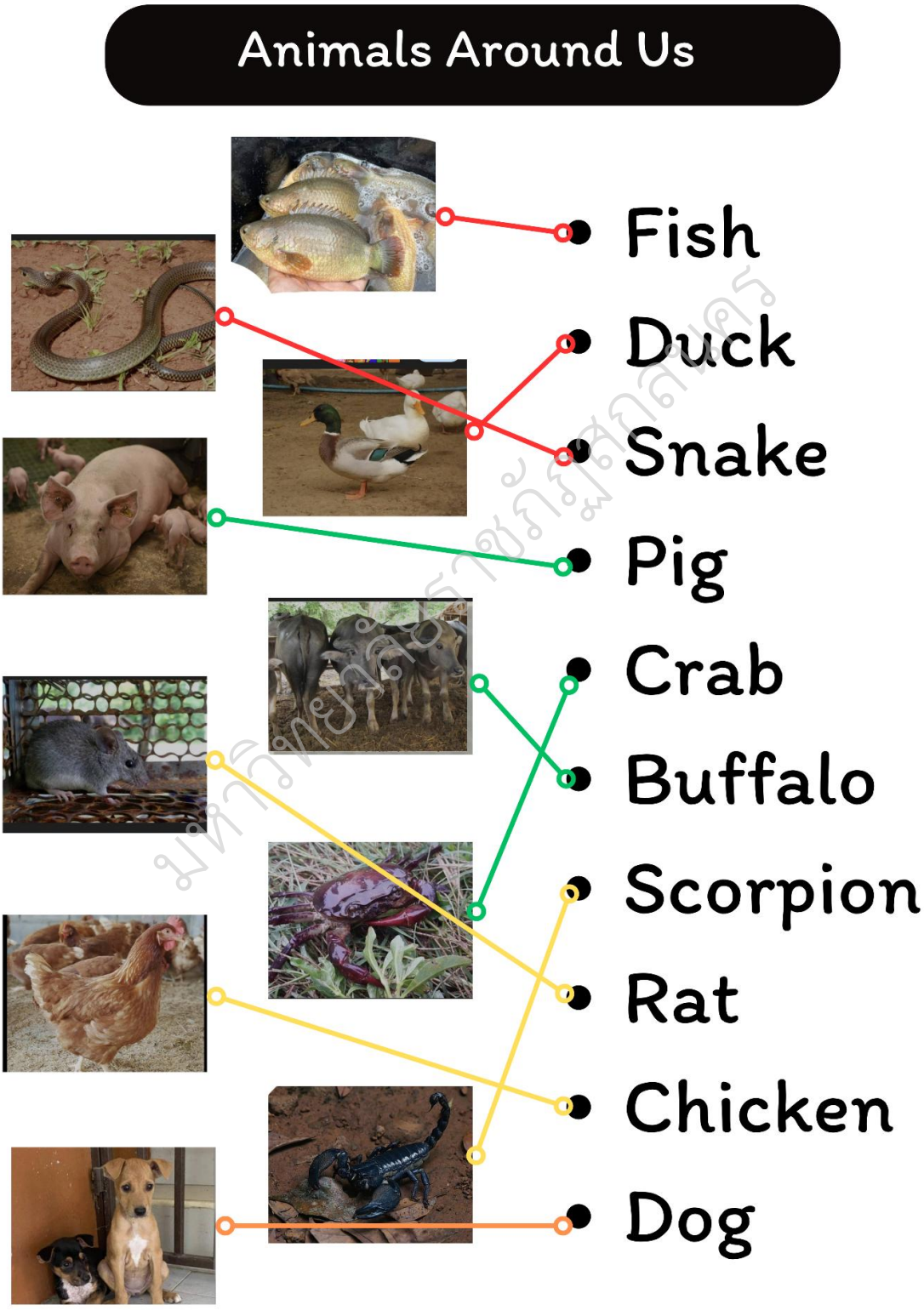
- Fish
- Duck
- Snake
- Pig
- Crab
- Buffalo
- Scorpion
- Rat
- Chicken
- Dog

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เฉลยใบงานที่ 1.1 การจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพสัตว์

เฉลยใบงานที่ 1.2 การจับคู่คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับรูปภาพสัตว์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบบันทึกการให้คะแนนใบงานที่ 1.1 และ 1.2

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ – สกุล	คะแนน ใบงานที่ 1.1 (10 คะแนน)	คะแนน ใบงานที่ 1.2 (11 คะแนน)	รวม (21 คะแนน)
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เรื่อง Animals around us

<u>คำชี้แจงสำหรับครู</u>

1. ครูอ่านคำชี้แจงการทำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ให้นักเรียนฟังว่าให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้จากแบบวัดทักษะพร้อมบอกความหมาย จำนวน 21 คำ

2. ครูประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ รายการประเมิน 4 ด้าน ดังนี้ 1) หลักการอ่านออกเสียง 2) การเน้นเสียงเสียงหนักเสียงเบา 3) การสะกดคำศัพท์ และ 4) การรู้ความหมาย คำศัพท์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ 3 คะแนน 2 คะแนน และ 1 คะแนน

3. ครูใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หลังคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องและบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง จากนั้นครูนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

ชื่อ-สกุล..... ระดับชั้น.....

ที่	คำศัพท์ (ก่อนเรียน)	Final Sound	IPA	ความสามารถ						คำศัพท์ (หลังเรียน)	ความหมาย	รวม
				ทักษะการอ่านออกเสียง			การจำคำศัพท์					
				ระดับคะแนน			ระดับคะเนน					
				3	2	1	3	2	1			
1	bee	/-iː/	/biː/							bee	ผึ้ง	
2	ant	/-t/	/ænt/							ant	มด	
3	cat	/-t/	/kæt/							cat	แมว	
4	rat	/-t/	/ræt/							rat	หนู	

ห้ามลอกเลียนแบบโดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย

ที่	คำศัพท์ (ก่อนเรียน)	Final Sound	IPA	ความสามารถ						คำศัพท์ (หลังเรียน)	ความหมาย	รวม
				ทักษะการอ่านออกเสียง			การจำคำศัพท์					
				ระดับคะแนน			ระดับคะเนน					
				3	2	1	3	2	1			
5	duck	/-k/	/dʌk/							duck	เป็ด	
6	snake	/-k/	/sneɪk/							snake	งู	
7	peacock	/-k/	/ˈpiː.kɑːk/							peacock	นกยูง	
8	dog	/-g/	/dɑːg/							dog	สุนัข	
9	pig	/-g/	/pɪg/							pig	หมู	
10	frog	/-g/	/frɑːg/							frog	กบ	
11	fish	/-ʃ/	/fɪʃ/							fish	ปลา	
12	cow	/-ʊ/	/kaʊ/							cow	วัว	
13	bird	/-d/	/bɝːd/							bird	นก	
14	lizard	/-d/	/ˈlɪz.ɚd/							lizard	จิ้งจก	
15	crab	/-b/	/kræb/							crab	ปู	
16	mouse	/-s /	/maʊs/							mouse	หนู	
17	hen	/-n /	/hen/							hen	แม่ไก่	
18	chicken	/-n /	/ˈtʃɪk.ɪn/							chicken	ไก่	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่	คำศัพท์ (ก่อนเรียน)	Final Sound	IPA	ความสามารถ						คำศัพท์ (หลังเรียน)	ความหมาย	รวม
				ทักษะการอ่านออกเสียง			การจำคำศัพท์					
				ระดับคะแนน			ระดับคะเนน					
				3	2	1	3	2	1			
19	scorpion	/-n/	/ˈskɔːr.pi.ən/							scorpion	แมงป่อง	
20	butterfly	/-aɪ/	/ˈbʌt̬ɚ.flaɪ/							butterfly	ผีเสื้อ	
21	buffalo	/-oʊ/	/ˈbʌf.ə.loʊ/							buffalo	ควาย	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เฉลยแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เรื่อง Animals around us

Vocabulary: คำศัพท์ใหม่ เกี่ยวกับ Animals Around Us

คำนาม ได้แก่ bee, ant, cat, rat, duck, snake, chicken, dog, pig, frog, fish, cow, bird, lizard, crab, mouse, hen, chicken, lizard, peacock, butterfly, scorpion, buffalo

ที่	คำศัพท์	การออกเสียงจาก cambridge dictionary	คำอ่าน	ความหมาย
1	bee	UK /biː/ US /biː/	/บี/	ผึ้ง
2	ant	UK /ænt/ US /ænt/	/แอนท/	มด
3	cat	UK /kæt/ US /kæt/	/แคท/	แมว
4	rat	UK /ræt/ US /ræt/	/แรท/	หนู
5	duck	UK /dʌk/ US /dʌk/	/ดัค/	เป็ด
6	snake	UK /sneɪk/ US /sneɪk/	/สเนค/	งู
7	peacock	UK /ˈpiː.kɒk/ US /ˈpiː.kɑːk/	/พี-ค็อค/	นกยูง
8	dog	UK /dɒg/ US /dɑːg/	/ด็อก/	สุนัข
9	pig	UK /pɪg/ US /pɪg/	/พิก/	หมู
10	frog	UK /frɒg/ US /frɑːg/	/ฟร็อก/	กบ
11	fish	UK /fɪʃ/ US /fɪʃ/	/ฟิช/	ปลา
12	cow	UK /kaʊ/ US /kaʊ/	/คาว/	วัว
13	bird	UK /bɜːd/ US /bɝːd/	/เบิร์ด/	นก
14	Lizard	UK /ˈlɪz.əd/ US /ˈlɪz.ɚd/	/ลิ เส่อ (ร) ดึ/	จิ้งจก
15	crab	UK /kræb/ US /kræb/	/แคร็บ/	ปู
16	mouse	UK /maʊs/ US /maʊs/	/เมาส์/	หนู
17	hen	UK /hen/ US /hen/	/เฮ็น/	แม่ไก่
18	chicken	UK /ˈtʃɪk.ɪn/ US /ˈtʃɪk.ɪn/	/ชิ เขิ่น/	ไก่
19	scorpion	UK /ˈskɔː.pi.ən/ US /ˈskɔːr.pi.ən/	/สกอ-เพียน/	แมงป่อง
20	buttlefly	UK /ˈbʌt.ə.flaɪ/ US /ˈbʌt̬.ɚ.flaɪ/	/บั๊ท-เทอะ-ฟลาย/	ผีเสื้อ
21	buffalo	UK /ˈbʌf.ə.ləʊ/ US /ˈbʌf.ə.loʊ/	/บัฟ-ฟะ-โล/	ควาย

แบบประเมินการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์

ที่	ชื่อ – สกุล	รายการประเมิน												รวมคะแนน
		หลักการอ่านออกเสียง			การเน้นเสียงเสียงหนักเสียงเบา			การสะกดคำศัพท์			การรู้ความหมายคำศัพท์			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ)

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดี	พอใช้
คะแนนรวม	10-12 คะแนน	7-9 คะแนน	ต่ำกว่า 7 คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

คะแนน : ระดับคุณภาพ	คำอธิบายระดับคุณภาพ
3 : ดีมาก	- อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างคล่องแคล่ว - อ่านออกเสียง เน้นเสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้องตามหลังการเน้นเสียงอย่างคล่องแคล่ว - สะกดคำศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว - เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ทั้งหมด
2 : ดี	- อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงค่อนข้างช้า - อ่านออกเสียง เน้นเสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้องตามหลังการเน้นเสียงค่อนข้างช้า - สะกดคำศัพท์ได้ค่อนข้าช้าต้องเทียบเสียงแต่ละเสียง - เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้เกือบทั้งหมด
1 : พอใช้	- อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงได้น้อยมาก - อ่านออกเสียง เน้นเสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้องตามหลังการเน้นเสียงได้น้อยมาก - สะกดคำศัพท์ตะกุกตะกักต้องเทียบเสียงแต่ละเสียง - เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้เล็กน้อย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสังเกตพฤติกรรม

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน									คะแนนรวม (9)	ระดับคุณภาพ
		มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน				
		3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

(นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ)

...../...../.....

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับคุณภาพ	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
คะแนนรวม	7-9 คะแนน	4-6 คะแนน	ต่ำกว่า 4 คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสังเกตพฤติกรรม

พฤติกรรม: มีวินัย

คะแนน : ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะที่ปรากฏให้เห็น
3 : ดี	ผลงานสะอาดเรียบร้อย ปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกันทุกครั้ง
2 : พอใช้	ผลงานส่วนใหญ่สะอาดเรียบร้อย ปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกันเป็นส่วนใหญ่
1 : ปรับปรุง	ผลงานไม่ค่อยเรียบร้อย ปฏิบัติตนอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกัน บางครั้งต้องอาศัยการแนะนำ

พฤติกรรม: ใฝ่เรียนรู้

คะแนน : ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะที่ปรากฏให้เห็น
3 : ดี	มีความสนใจ/ ความตั้งใจตลอดระยะเวลาการเรียนรู้
2 : พอใช้	มีความสนใจ/ ความตั้งใจเป็นบางครั้ง
1 : ปรับปรุง	มีความสนใจ/ ความตั้งใจในระยะเวลาสั้น ๆ ชอบเล่นในเวลาเรียน

พฤติกรรม: มุ่งมั่นในการทำงาน

คะแนน : ระดับคุณภาพ	คุณลักษณะที่ปรากฏให้เห็น
3 : ดี	ส่งงานก่อนหรือตรงกำหนดเวลานัดหมาย รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหายและปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย เป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น และแนะนำชักชวน
2 : พอใช้	ส่งงานช้ากว่ากำหนด รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหายและปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย
1 : ปรับปรุง	ส่งงานช้ากว่ากำหนด รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหายและปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ปฏิบัติงานโดยอาศัยการชี้แนะ แนะนำ ตักเตือน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง
และการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ENGLISH
English
DICTIONARY
Hello!
Learn
ENGLISH
fast
A
B
C
ENGLISH
LESSONS

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ เรื่อง Animals Around Us

<u>คำชี้แจงสำหรับนักเรียน</u>

1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้ทั้งหมด 21 คำ พร้อมทั้งบอกความหมายของแต่ละคำให้ถูกต้อง การประเมินจะพิจารณาตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1.1 การอ่านออกเสียง

1.2 การเน้นเสียงหนัก–เบา

1.3 การสะกดคำศัพท์ถูกต้อง

1.4 การรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง

2. ครูตรวจคำที่นักเรียนอ่านและบอกความหมายถูกต้อง โดยทำเครื่องหมาย ✓ หลังคำศัพท์แต่ละคำ คะแนนที่นักเรียนได้รับจะอยู่ในระดับ 3 คะแนน, 2 คะแนน หรือ 1 คะแนน ตามความถูกต้องของการอ่านและการบอกความหมาย

ชื่อ-สกุล..... ระดับชั้น.....

ที่	คำศัพท์ (ก่อนเรียน)	Final Sound	IPA	ความสามารถ						คำศัพท์ (หลังเรียน)	ความหมาย	รวม
				ทักษะการอ่านออกเสียง			การจำคำศัพท์					
				ระดับคะแนน			ระดับคะเนน					
				3	2	1	3	2	1			
1	bee	/-iː/	/biː/							bee	ผึ้ง	
2	ant	/-t/	/ænt/							ant	มด	
3	cat	/-t/	/kæt/							cat	แมว	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่	คำศัพท์ (ก่อนเรียน)	Final Sound	IPA	ความสามารถ						คำศัพท์ (หลังเรียน)	ความหมาย	รวม
				ทักษะการอ่านออกเสียง			การจำคำศัพท์					
				ระดับคะแนน			ระดับคะเนน					
				3	2	1	3	2	1			
4	rat	/-t/	/ræt/							rat	หนู	
5	duck	/-k/	/dʌk/							duck	เป็ด	
6	snake	/-k/	/sneɪk/							snake	งู	
7	peacock	/-k/	/ˈpiː.kɑːk/							peacock	นกยูง	
8	dog	/-g/	/dɑːg/							dog	สุนัข	
9	pig	/-g/	/pɪg/							pig	หมู	
10	frog	/-g/	/frɑːg/							frog	กบ	
11	fish	/-ʃ/	/fɪʃ/							fish	ปลา	
12	cow	/-ʊ/	/kaʊ/							cow	วัว	
13	bird	/-d/	/bɝːd/							bird	นก	
14	lizard	/-d/	/ˈlɪz.ɚd/							lizard	จิ้งจก	
15	crab	/-b/	/kræb/							crab	ปู	
16	mouse	/-s /	/maʊs/							mouse	หนู	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ที่	คำศัพท์ (ก่อนเรียน)	Final Sound	IPA	ความสามารถ						คำศัพท์ (หลังเรียน)	ความหมาย	รวม
				ทักษะการอ่านออกเสียง			การจำคำศัพท์					
				ระดับคะแนน			ระดับคะเนน					
				3	2	1	3	2	1			
17	hen	/-n /	/hen/							hen	แม่ไก่	
18	chicken	/-n /	/ˈtʃɪk.ɪn/							chicken	ไก่	
19	scorpion	/-n/	/ˈskɔːr.pi.ən/							scorpion	แมงป่อง	
20	butterfly	/-aɪ/	/ˈbʌt̚.ɚ.flaɪ/							butterfly	ผีเสื้อ	
21	buffalo	/-oʊ/	/ˈbʌf.ə.loʊ/							buffalo	ควาย	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน ให้นักเรียนพิจารณาแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของตนเองมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ: ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ชั้นเรียน: _____
3. ความถนัดในการเรียนภาษาอังกฤษ: ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้

รายการประเมิน	**มากที่สุด (5)**	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1. กิจกรรมช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น					
2. เทคนิคการจำเป็นภาพ ช่วยทำให้จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น					
3. สื่อประสม (ใบงาน บัตรคำ บัตรภาพ เสียง วิดีโอ) ทำให้การเรียนสนุกขึ้น					
4. สื่อมีความหลากหลาย ไม่น่าเบื่อ เพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้กล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
5. เพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้กล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. ใบงานมีเนื้อหาตรงตามที่เรียนและเข้าใจง่าย					
7. รู้สึกมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากขึ้น					
8. รู้สึกพอใจกับระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรม					
9. รู้สึกมีความสุขในระหว่างเรียน					
10. วิธีการสอนทำให้สนุกสนานและจำคำศัพท์ได้มากขึ้น					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ค

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 21 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
		1	2	3	4	5		
ด้านมาตรฐานการเรียนรู้								
1	มาตรฐานการเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	สาระสำคัญสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4	ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
1	สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	ครอบคลุมทักษะด้านความรู้ (K) ด้านทักษะ (P) และด้านจิตพิสัย (A)	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4	สามารถวัดและประเมินได้	5	4	5	5	5	4.8	มากที่สุด
5	ภาษากระชับ ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
		1	2	3	4	5		
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
1	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามขั้นตอนของวิธีการสอนตาม Pre-While-Post Reading	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับเทคนิคการจำเป็นภาพ (Loci Method)	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
5	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียน	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
6	กิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
7	ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 21 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
		1	2	3	4	5		
ด้านสื่อการสอน								
1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
2	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
3	เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
4	สื่อและแหล่งเรียนรู้หลากหลาย	4	5	5	4	5	4.6	มากที่สุด
รวม							**4.6**	**มากที่สุด**
ด้านการวัดและประเมินผล								
20	วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	4.6	มากที่สุด
21	เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความถูกต้องและตรงตามหลักวิชาการ	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
22	เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินมีความเหมาะสม	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
รวม							**4.8**	**มากที่สุด**
รวมทั้งหมด							**5.00**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 22 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
		1	2	3	4	5		
หลักการอ่านออกเสียง								
1	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างคล่องแคล่ว	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงค่อนข้างช้า	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	อ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียงได้น้อยมาก	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**
การเน้นเสียงเสียงหนักเสียงเบา								
1	อ่านออกเสียง เน้นเสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้องตามหลังการเน้นเสียงอย่างคล่องแคล่ว	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	อ่านออกเสียง เน้นเสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้องตามหลังการเน้นเสียงค่อนข้างช้า	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	อ่านออกเสียง เน้นเสียงหนักเสียงเบาได้ถูกต้องตามหลังการเน้นเสียงได้น้อยมาก	4	5	5	5	5	4.8	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 22 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ระดับความคิดเห็น
		1	2	3	4	5		
การสะกดคำศัพท์								
1	สะกดคำศัพท์ได้อย่างคล่องแคล่ว	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	สะกดคำศัพท์ได้ค่อนข้าช้าต้องเทียบเสียงแต่ละเสียง	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	สะกดคำศัพท์ตะกุกตะกักต้องเทียบเสียงแต่ละเสียง	4	4	5	5	5	4.6	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**
การรู้ความหมายคำศัพท์								
1	เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้ทั้งหมด	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2	เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้เกือบทั้งหมด	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
3	เมื่ออ่านพบคำศัพท์ใหม่สามารถเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทได้เล็กน้อย	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
รวม							**5.00**	**มากที่สุด**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 23 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals around us ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 24 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Fruits and vegetables ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 25 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Favorite food & drinks ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 25 (ต่อ)

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

ตาราง 26 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Classroom objects ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 26 (ต่อ)

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
17	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 27 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Things at home ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 27 (ต่อ)

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 28 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงและการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 Family members ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

คำ	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 29 แบบสรุปผลการหาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการจำเป็นภาพร่วมกับสื่อประสมและเพื่อนช่วยเพื่อน

ข้อ	รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
		1	2	3	4	5		
1	กิจกรรมช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	การใช้ภาพช่วยจำทำให้จำคำศัพท์ได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	สื่อประสม (ภาพ เสียง วิดีโอ) ทำให้การเรียนสนุกขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	เพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้กล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	กิจกรรมมีความหลากหลายไม่น่าเบื่อ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	แบบฝึกหัดและใบงานมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	รู้สึกมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ระยะเวลาเหมาะสมกับการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ครูผู้สอนถ่ายทอดได้ดีและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	โดยรวมแล้วพึงพอใจต่อวิธีการเรียนรู้ที่ใช้ในกิจกรรมนี้	0	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวอนงค์นาฏ หลังสันเทียะ
วัน เดือน ปีเกิด	29 พฤษภาคม 2541
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	33 หมู่ 12 ตำบลน้ำเที่ยง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร
ตำแหน่งปัจจุบัน	พนักงานราชการ (ครู)
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองยาง ตำบลหนองหมื่นถ่าน อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2559	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกู่แก้ววิทยา อำเภอกู่แก้ว จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2565	ปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
พ.ศ. 2569	ปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2566	ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง โรงเรียนบ้านหนองเอี่ยนดง “ราษฎร์สงเคราะห์” ตำบลน้ำเที่ยง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร
พ.ศ. 2567	ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน วิทยาลัยการอาชีพคำชะอี ตำบลบ้านซ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ. 2568	ตำแหน่ง พนักงานราชการ (ครู) โรงเรียนบ้านหนองยาง ตำบลหนองหมื่นถ่าน อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร